

Den Europæiske Unions Tidende

C 236 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

12. august 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødeperioden fra den 15. til 17. og 23. juni 2010

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 257 E af 24.9.2010.

De vedtagne tekster af 16. juni 2010 om decharge for regnskabsåret 2008 er offentliggjort i EUT L 252 af 25.9.2010, s. 24.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 15. juni 2010

2011/C 236 E/01	Åbenhed i regionalpolitikken og finansieringen heraf Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om åbenhed i regionalpolitikken og finansieringen heraf (2009/2232(INI))	1
2011/C 236 E/02	Mandatet for trepartsmødet om forslaget til budget for 2011 Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om mandatet for trepartsmødet om forslaget til budget for 2011 (2010/2002(BUD))	6
2011/C 236 E/03	Derivatmarkeder - fremtidige politiktiltag Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om derivatmarkeder - fremtidige politiktiltag (2010/2008(INI))	17
2011/C 236 E/04	Tingenes internet Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om tingenes internet (2009/2224(INI))	24
2011/C 236 E/05	Forvaltning af internettet - de næste skridt Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forvaltning af internettet - de næste skridt (2009/2229(INI))	33

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 236 E/06	Innovationspolitik i en verden under forandring Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om Fællesskabets innovationspolitik i en verden under forandring (2009/2227(INI))	41
2011/C 236 E/07	Fremskridt med hensyn til gennemførelse af 2015-målene: midtvejsrevision som forberedelse til FN's møde på højt niveau i september 2010 Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010 (2010/2037(INI))	48
Onsdag den 16. juni 2010		
2011/C 236 E/08	EU 2020 Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020	57
2011/C 236 E/09	Økonomisk governance Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om økonomisk governance	65
Torsdag den 17. juni 2010		
2011/C 236 E/10	EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere (2009/2199(INI))	69
2011/C 236 E/11	Kvaliteten af statistiske data i Unionen og øgede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat) Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om kvaliteten af statistiske data i Unionen og udvidede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat)	76
2011/C 236 E/12	Kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen (2009/2204(INI))	79
2011/C 236 E/13	Vurdering af resultaterne af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 og henstillinger for fremtiden Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om vurdering af resultaterne af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 og henstillinger for fremtiden (2009/2242(INI))	87
2011/C 236 E/14	Sport, især om spilleragenter Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om spilleragenter inden for sport	99
2011/C 236 E/15	Konklusioner fra EU-Rusland-topmødet Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om resultaterne af topmødet EU-Rusland (den 31. maj-1. juni 2010)	101
2011/C 236 E/16	Den israelske militære operation mod den humanitære konvoj og blokaden af Gaza Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om den israelske militæraktion mod nødhjælpskonvojen og blokaden af Gaza	105

Tirsdag den 15. juni 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Åbenhed i regionalpolitikken og finansieringen heraf

P7_TA(2010)0201

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om åbenhed i regionalpolitikken og finansieringen heraf (2009/2232(INI))

(2011/C 236 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især artikel 174-178,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 af 8. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 284/2009 af 7. april 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 397/2009 af 6. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse af 22. april 2008 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2006, Sektion III - Kommissionen ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ EUT L 371 af 27.12.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 94 af 8.4.2009, s. 10.⁽⁴⁾ EUT L 126 af 21.5.2009, s. 3.⁽⁵⁾ EFT L 88 af 31.3.2009, s. 23.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse af 23. april 2009 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, Sektion III - Kommissionen ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. februar 2008 om åbenhed i finansielle anliggender ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne vedrørende de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den af Europa-Parlamentet offentliggjorte undersøgelse »Initiativet om datagennemsigtighed og dets indvirkning på samhørighedspolitikken«,
 - der henviser til Kommissionens grønbog af 3. maj 2006 om det europæiske åbenhedsinitiativ (KOM(2006)0194),
 - der henviser til rapporten af 21. december 2009 fra Kommissionen: »Den 20. årsrapport om strukturfondene - gennemførelse 2008« (KOM(2009)0617/2),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0139/2010),
- A. der henviser til, at det europæiske åbenhedsinitiativ blev vedtaget af Kommissionen i 2005, og at der efterfølgende blev offentliggjort en grønbog i 2006 med det formål at forbedre gennemsigtighed, åbenhed og ansvarlighed i EU's forvaltning, og til, at offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af EU-støttemidler er en hjørnesteen i det europæiske åbenhedsinitiativ,
- B. der henviser til, at oplysninger om modtagere af EU-støttemidler forvaltes på medlemsstatsniveau under ordningen med delt forvaltning, og til, at det niveau, på hvilket sådanne oplysninger lægges frem for offentligheden, uden en specifik forpligtelse over for EU eller en stærk styring fra Kommissionens side, vil være væsentligt forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket vil gøre det vanskeligt at foretage en sammenligning på tværs af hele EU,
- C. der henviser til, at offentliggørelse af modtagere af EU-midler giver mulighed for offentlig deltagelse i en meningsfuld debat om, hvordan offentlige midler anvendes, hvilket er afgørende for fungerende demokratier,
- D. der henviser til, at der ikke er skabt nogen forbindelse mellem åbenhedsinitiativet og det mere regulerede og bindende spørgsmål om finanskontrol og revision,

⁽¹⁾ EUT L 255 af 26.9.2009, s. 24.

⁽²⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0165.

Tirsdag den 15. juni 2010

- E. der henviser til, at åbenhedsinitiativet bør få betydelig effekt, idet det sikrer gennemslagskraftige partnerskaber i såvel forudgående som efterfølgende faser af programmeringscyklussen på samhørighedsområdet; der henviser til, at forordningerne imidlertid hverken beskriver præcist, i hvilket omfang partnere involveres i de forskellige programmeringsprocesser, eller beskriver, under hvilke former en sådan involvering foregår,
- F. der henviser til, at der ikke er tilstrækkelige forhåndsoplysninger om Kommissionens afgørelser om at yde støtte til større projekter, og at der således ikke er tilstrækkelig åbenhed, hvilket der bør rettes op på,
- G. der henviser til, at logikken med åbenhed bør ledsages af en forenkling af procedurerne for tildeling af støttemidler fra strukturfondene,
1. er af den opfattelse, at åbenhed omkring samhørighedspolitikken og dens programmeringscyklus, fordeling af udgifter og adgang til oplysninger for potentielle modtagere af støttemidler fra strukturfondene er nøgleforudsætninger for, at man kan opfylde samhørighedspolitikens overordnede mål, og at åbenhed derfor bør indføres som et ledende princip på tværs af alle sektorer i programmerings- og beslutnings-tagningsprocesserne på samhørighedsområdet;

Adgang til oplysninger om modtagere af samhørighedsstøtte

2. bemærker med tilfredshed, at Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik i overensstemmelse med åbenhedsinitiativets krav på sin webside offentliggør interaktive kort med links til de fortegnelser over modtagere af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, som er til rådighed på de respektive nationale eller regionale websider; opfordrer medlemsstaterne til gennem hensigtsmæssige metoder at støtte Generaldirektoratet for Regionalpolitikks hjemmeside med henblik på at give størst mulig adgang til denne database; bemærker, at det imidlertid fortsat er yderst vanskeligt for interesserede parter at følge med i, hvordan offentlige midler anvendes; opfordrer Kommissionen til i vid udstrækning at høre disse parter om mulige løsninger;
3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indrette disse medlemsstatsdatabaser på en sådan måde, at der kan søges i dem, og at de er kompatible, således at det er nemmere at få et overblik over de tilgængelige oplysninger på EU-niveau samtidig med, at de bevarer deres relevans på lokalt niveau; mener, at der i denne forbindelse er et presserende behov for tosprogede versioner (det/de lokale sprog og et af Kommissionens arbejdssprog);
4. understreger, at det er nødvendigt at forbedre anvendeligheden af de tilgængelige oplysninger om støttemodtagere, hvad angår såvel indhold som præsentation; opfordrer derfor Kommissionen til at fastlægge et mere detaljeret og præskriptivt format med specifikation af strukturen, formen og indholdet af de oplysninger, der skal stilles til rådighed; mener, at det, at der stilles de nødvendige oplysninger til rådighed, også bør fremme kriteriebaseret søgning med henblik på at opnå et umiddelbart billede af de elementer, der søges på;
5. opfordrer til, at der i forbindelse med offentliggørelsen af fortegnelsen over støttemodtagere og, hvor det er nødvendigt, af andre aktører bør stilles yderligere væsentlige oplysninger til rådighed; anbefaler derfor, at det ud over de nuværende minimumskrav overvejes, om beliggenhed, korte beskrivelser af godkendte projekter, støtteformer og en beskrivelse af projektdeltagere skal indgå som en del af oplysningerne om modtagerne; mener, at de indsamlede data bør præsenteres og forvaltes på en struktureret, sammenlignelig måde for at sikre, at de bliver fuldt anvendelige og for at fremme ægte åbenhed; mener, at dette kan gøres, uden at det medfører ekstra udgifter;
6. anmoder om, at samtlige støttemodtagere fra programmer inden for rammerne af målet for det europæiske regionale samarbejde anføres og ikke kun de største støttemodtagere;
7. understreger, at fuld overholdelse af kravene i åbenhedsinitiativet er nødvendig og kan opnås gennem passende regulering, bedre retningslinjer, en advarselsmekanisme og sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse som en sidste udvej;

Tirsdag den 15. juni 2010

Åbenhed og delt forvaltning

8. opfordrer Kommissionen til at gøre det klart, hvordan åbenhedsinitiativets principper bør omsættes i praksis ud fra en operationel synsvinkel, for så vidt angår de operationelle programmer og de dertil hørende kommunikationsplaner; understreger derfor behovet for indførelse af klarere bestemmelser for offentliggørelse af oplysninger om modtagere af støttemidler under delt forvaltning;

9. understreger behovet for at formulere retsregler og gennemførelsesbestemmelser på en sådan måde, at procedurerne er gennemskeelige, giver bedre adgang til strukturfondene for potentielle støttemodtagere og mindsker deltagernes administrative byrder, navnlig gennem en række centrale foranstaltninger som f.eks. offentliggørelse af gennemførelsesvejledningerne, som aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer forvaltningsmyndighederne i medlemsstaterne til åbent at fremlægge alle faser af projekter, der er finansieret med midler fra strukturfondene; gentager sit synspunkt, at gennemskeelige og klare procedurer er elementer i god forvaltning, og glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens indsats for at fremlægge forslag om forenklinger;

10. bemærker, at grænseoverskridende og tværnationale programmer står over for specifikke problemer som følge af forskellighed i forvaltningsmæssig kultur, nationale bestemmelser og de sprog, der anvendes i medlemsstaterne, og som påvirker ikke alene de kvantitative, men også de kvalitative aspekter af sådanne initiativer; mener derfor, at det er yderst vigtigt, at der udformes specifikke bestemmelser om åbenhed i samordningen og samarbejdet mellem de forskellige forvaltningsmyndigheder;

11. understreger, at den manglende opfyldelse af åbenhedsinitiativets minimumskrav ifølge Europa-Parlamentets undersøgelse af åbenhedsinitiativet og dets indvirkning på samhørighedspolitikken snarere skyldes manglende administrativ kapacitet hos forvaltningsmyndighederne end manglende vilje til at stille sådanne data til rådighed; påpeger i denne forbindelse behovet for sikre, at adgangen til yderligere data og oplysninger ikke medfører en yderligere administrativ byrde for potentielle støttemodtagere, navnlig for dem, der allerede har svært ved at opfylde de eksisterende administrative og finansielle krav til tilskud og offentlige kontrakter;

12. påpeger, at Kommissionen må tilpasse kravene til yderligere oplysninger og data ved at stille yderligere teknisk bistand til rådighed (workshopper med deltagelse af Kommissionens embedsmænd og det lokale/regionale personale, der er ansvarlig for forvaltningen af strukturfonde, udveksling af bedste praksis mellem forvaltningsmyndigheder og offentliggørelse af konkrete vejledninger) for potentielle støttemodtagere, som ikke har den nødvendige tekniske kapacitet; mener, at det kun på denne måde kan sikres, at deltagernes bestræbelser på at opfylde de yderligere krav med hensyn til data og oplysninger, der stilles til rådighed, ikke medfører forvridning af midlerne i forbindelse med selve projektets gennemførelsesaktiviteter;

13. understreger betydningen af, at medlemsstaterne giver præcise og rettidige oplysninger i forbindelse med kontrolsystemet, og understreger dermed behovet for at skabe en forbindelse mellem åbenhedsinitiativet og finanskontrol og revision; gentager sit synspunkt, at varslingsystemet (Early Warning System, EWS) ligeledes bør arbejde tæt sammen med den centrale database om udelukkelse;

14. anmoder Kommissionen om at overvåge brugen af øgede forudbetalinger til medlemsstaterne i overensstemmelse med forenklingerne i 2009, jf. forordning (EF) nr. 1083/2006;

15. gentager sin opfordring til, at der stilles oplysninger til rådighed vedrørende inddrivelse og annulleringer under åbenhedsinitiativet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at stille disse oplysninger til rådighed i fuldt omfang, og Kommissionen til at stille dem til rådighed for budgetmyndigheden og offentligheden sammen med oplysninger om finansielle korrektioner som følge af bekræftede tilfælde af svig for således at sikre høje standarder for troværdighed og ansvar over for den europæiske offentlighed;

16. opfordrer indtrængende revisorerne til at stramme op på kommunikations- og oplysningskravene, herunder »naming and shaming«-procedurerne - især hvis en regeringsaktør er involveret - og på brugen af finansielle korrektioner i bekræftede tilfælde af svig;

17. glæder sig over Kommissionens og Revisionsrettens indsats for at harmonisere deres revisionsmetoder;

Tirsdag den 15. juni 2010

Åbenhed og partnerskab

18. understreger, at minimumsstandarder for høring indgår i åbenhedsinitiativet, og glæder sig over, at disse standarder er blevet fremmet og anvendt af Kommissionen i forbindelse med samhørighedspolitikken; opfordrer dog Kommissionen til at give involverede parter mulighed for at give relevant tilbagemelding om kvaliteten af selve høringsprocessen; opfordrer regionerne og medlemsstaterne til at trække på eksisterende erfaring i EU ved at høre berørte parter;

19. gentager sin opfattelse, at partnerskaber er en forudsætning for øget åbenhed, lydhørhed, effektivitet og legitimitet i alle faser af programmeringen og gennemførelsen af samhørighedsfondstiltag og kan styrke engagementet i og ejerskabsfølelsen over for programmernes resultater; opfordrer derfor medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til fuldt ud at involvere regionale og lokale myndigheder og andre relevante partnere i alle faser af programmeringen og gennemførelsen på samhørighedsområdet, herunder gennem en internetplatform på nationalt niveau, der giver overblik over eksisterende fonde og operationelle programmer, og gennem fremme af bedste praksis på anden vis, og at give dem fuld adgang til al projektdokumentation med henblik på bedre at udnytte deres erfaring, viden og bedste praksis;

20. kræver mere vejledning fra Kommissionens side i, hvordan man kan anvende partnerskabsbestemmelserne i praksis inden for rammerne af de nuværende programmer, og kræver tilstrækkeligt bindende regler om partnerskab i kommende lovgivningsmæssige tekster, navnlig hvad angår inddragelsen af regionale og lokale myndigheder, f.eks. valgte organer, der er afgørende partnere i hele processen;

21. opfordrer til, at der stilles mere målrettede og regelmæssige og rettidige oplysninger til rådighed for partnerorganisationer, især dem, der er medlemmer af forvaltningsstrukturerne, og at der gøres øget brug af teknisk bistand til at understøtte partnerskaber, bl.a. ved at give partnerorganisationerne mulighed for at deltage i kursusarrangementer organiseret for gennemførelsesorganer; opfordrer til, at disse kursusarrangementer bliver tilgængelige i multimedieversioner med henblik på at udvide målgruppen og muliggøre efterfølgende høring af partnerorganisationer; understreger anvendeligheden af en sådan foranstaltning for partnerne i de fjerneste regioner i EU, f.eks. regioner i den yderste periferi;

Forbedring af åbenheden i forbindelse med EU-støtte til større projekter

22. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre onlineoplysninger i god tid og til at sikre direkte adgang til projektdokumentation, herunder JASPERS-projekter (anvendelse, gennemførlighedsundersøgelse, cost-benefit-analyse, vurdering af virkningerne på miljøet osv.) for større projekter så hurtigt som muligt, efter at Kommissionen har modtaget en ansøgning om støtte fra en medlemsstat, og før den træffer afgørelse om finansiering; mener, at der på denne webside hos Kommissionen bør være mulighed for at komme med kommentarer til sådanne projekter;

23. opfordrer til, at oplysninger om større projekter, der er godkendt eller indstillet til godkendelse i programmeringsperioden 2007-2013, offentliggøres på internettet med tilbagevirkende kraft;

24. foreslår, at der etableres forhold, under hvilke uudnyttede midler kan genbruges, og hvor institutionen har ansvaret for beslutningen om at omfordele sådanne midler;

*

* *

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 15. juni 2010

Mandatet for trepartsmødet om forslaget til budget for 2011

P7_TA(2010)0205

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om mandatet for trepartsmødet om forslaget til budget for 2011 (2010/2002(BUD))

(2011/C 236 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, vedtaget af Kommissionen den 27. april 2010 (SEK(2010)0473),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
 - der henviser til fælleserklæringen vedtaget på samrådsmødet den 18 november 2009 om de overgangsforanstaltninger, der skal gælde for budgetproceduren efter Lissabontraktatens ikrafttræden ⁽²⁾,
 - der henviser til EUF-traktatens artikel 314,
 - der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om prioriteringer for 2011-budgettet, Sektion III - Kommissionen ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts 2010 om budgetretningslinjerne for 2011,
 - der henviser til forretningsordenens kapitel 7,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0183/2010),
- A. der henviser til, at 2011-budgetproceduren er den første af sin art under Lissabontraktaten, og at én enkelt behandling kræver øget samarbejde og koordinering med budgetmyndighedens anden part for at nå til enighed om alle bevillinger under forligsproceduren,
- B. der henviser til, at trepartsmødet, der afholdes i juli, har til formål at rydde eventuelle uoverensstemmelser af vejen, inden Rådet vedtager sin holdning til budgetforslaget, og på forhånd finde de punkter, hvor der er enighed,

Forslaget til budget for 2011

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at det samlede budgetforslag (BF) for 2011 udgør 142 576,4 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger (FB) og 130 147,2 mio. EUR i betalingsbevillinger (BB), hvilket giver en margen på 1 224,4 mio. i FB og 4 417,8 mio. EUR i BB; bemærker, at disse samlede beløb udgør henholdsvis 1,15 % og 1,05 % af EU's forventede BNI for 2011;
2. er bekymret over, at stigningen i FB kun er på 0,77 % i forhold til 2010-budgettet som vedtaget, da denne forskel er ude af trit med de udtalte forventninger til, at EU-budgettet spiller en afgørende rolle til støtte for EU's post-kriseøkonomier; bemærker, at BB stiger med 5,85 %, men minder om, at det unormalt lave BB-niveau i 2010 giver den matematiske forklaring på denne forhøjelse; bemærker, at lofterne i henhold til den flerårige finansielle ramme (FFR) er på 142 965 mio. EUR for FB og 134 280 mio. EUR for BB i løbende priser;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Jf. Vedtagne tekster af 17.12.2009, P7_TA(2009)0115.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0086.

Tirsdag den 15. juni 2010

3. anerkender, at forskellen mellem FB og BB er blevet mindre sammenlignet med 2010-budgettet (12 429 mio. EUR i forhold til 18 535 mio. EUR), hvilket indikerer en bedre gennemførelse af EU-budgettet, men understreger samtidig, at forskellen mellem FB og BB for 2011 i henhold til FFR kun er på 8 366 mio. EUR; minder om, at disse forskelle skaber underskud på lang sigt og derfor bør undgås af hensyn til et budget, der er holdbart og kan administreres;
4. understreger, at størstedelen (70 %) af den samlede margin på 1 224,4 mio. EUR i BF stammer fra marginen under udgiftsområde 2 om beskyttelse og forvaltning af naturressourcer, og at de andre udgiftsområder - i særdeleshed udgiftsområde 1a, 3b og 4 - har meget begrænsede margener, hvilket forholds-mæssigt reducerer EU's kapacitet til at reagere på politiske ændringer og uforudsete behov og samtidig opretholde sine prioriteter;
5. understreger desuden, at marginen under udgiftsområde 2 reelt kan være mindre, idet markedsforholdene kan ændre sig;
6. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens rapport om IIA (KOM(2010)0185) og minder i den forbindelse om, at et forslag til en omfattende revision afventes, og at vanskelighederne under tidligere budgetprocedurer med at reagere korrekt og tilfredsstillende på forskellige udfordringer, gør en revision af den nuværende FFR uomgængelig; minder om, at Parlamentet forventer, at Kommissionen fremsætter konkrete forslag til en revision af den flerårige finansielle ramme inden udgangen af første halvår af 2010;
7. henleder opmærksomheden på det store antal udestående procedurer med vidtrækkende budgetmæssige konsekvenser, der skal afsluttes af budgetmyndighedens to parter i 2011 (budgetgennemgang, oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, ændringsbudgetter, revision af IIA, revision af finansforordningen, osv.);
8. noterer sig de prioriteringer, der er fastsat af Kommissionen (støtte til EU's økonomi efter krisen og tilpasning til nye krav, dvs. gennemførelse af Lissabontraktaten, nye finansielle tilsynsmyndigheder, finansiering af den globale miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), gennemførelse af Stockholmprogrammet osv.) og spørgsmål om, hvorvidt den beskedne stigning i FB i forhold til 2010-budgettet er tilstrækkelig;
9. fremhæver betydningen af en tydelig reaktion på krisen og på usikkerheden på finansmarkederne, som bør omfatte yderligere finansiell kapacitet og fleksibilitet i EU-budgettet; anmoder i den forbindelse Rådet og Kommissionen om yderligere detaljerede oplysninger om, hvilke konsekvenser den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, der blev vedtaget på den ekstraordinære samling i Rådet (Økofin) den 9.-10. maj 2010, kan få for EU-budgettet; anmoder endvidere om, at der for at undgå kriser i fremtiden oprettes et effektivt overvågningssystem, herunder direkte tilvejebringelse af oplysninger til Parlamentet;
10. beklager, at det er umuligt ud fra et budgetmæssigt synspunkt klart at definere de finansielle følger i budgetforslaget for 2011 af flagskibsinitiativerne i EU2020-strategien, såsom »Innovation i EU«, »Unge på vej«, »Et ressourceeffektivt Europa«, »Nye kvalifikationer og nye job«, »En industripolitik for en globaliseret verden«, og udtrykker sin stærke tvivl med hensyn til mulighederne for inden for den nuværende finansielle ramme at sikre tilstrækkelig finansiering til disse væsentlige initiativer;
11. minder om, at som anført i sin beslutning af 25. marts 2010 om prioriteringer for 2011-budgettet, er ungdommen en af de vigtigste prioriteringer for 2011-budgettet, der bør fremmes som et tværgående EU-tema, udvikling af synergier mellem forskellige politiske områder vedrørende unge, herunder uddannelse, beskæftigelse, iværksætterånd og sundhed, samtidig med, at de unges sociale inklusion, myndiggørelse, udvikling af færdigheder og mobilitet skal lettes og fremmes; påpeger, at »unge« bør ses som et bredt begreb, der omfatter den enkeltes mulighed for at ændre holdninger og status flere gange i løbet af sit liv, skifte uden begrænsning mellem ydre omstændigheder såsom lærlingeuddannelser, akademiske eller faglige miljøer og faglig uddannelse, og at et af målene derfor må være at lette overgangen fra uddannelsessystemet til arbejdsmarkedet;

Tirsdag den 15. juni 2010

12. beklager, at på trods af en meget høj profil og en meget høj udnyttelsesgrad - på mellem 95-100 % hvert regnskabsår i perioden 2007-2009 - er stigningen i bevillingerne, der foreslås i BF for de centrale ungdomsinstrumenter og -programmer, såsom livslang læring, aktive unge og Erasmus Mundus, snarere symbolsk; mener ikke, at denne stigning gør det muligt for EU at behandle denne prioritering fyldestgørende, og agter derfor at yde yderligere støtte til disse programmer; minder i denne forbindelse om, at disse programmer har en uomtvistelig europæisk merværdi og i høj grad bidrager til at skabe et stærkt europæisk civilsamfund, på trods af den begrænsede økonomiske tildeling, de modtager;

13. opfordrer til yderligere præcisering af fordelingen mellem aktions- og administrationsudgifter, men anerkender den indsats, der gøres med hensyn til præsentationen af de administrative udgifter uden for udgiftsområde 5; bemærker, at en allerede betragtelig andel af, hvad der i realiteten er administrative udgifter, finansieres via aktionsbevillinger;

14. er fast besluttet på at tackle forhandlingerne om budgettet for regnskabsåret 2011 på en konstruktiv og fordomsfri måde under hensyntagen til målene om effektivitet og europæisk merværdi; forventer til gengæld, at budgetmyndighedens anden part antager en kooperativ holdning, der sikrer reel politisk dialog og afviger fra en »regnskabsmæssig øvelse«, hvor besparelser og bidrag fra medlemsstaterne får en alt for fremtrædende plads i forhandlingerne; minder om, at traktaten ikke blot har ændret de retlige rammer for budgetproceduren, men også har indført en ny metode og nye frister for forhandling og kompromiser;

15. understreger, at EU-budgettet er meget begrænset i forhold til nationale budgetter; understreger derfor behovet for at skabe synergier mellem EU-budgettet og de nationale budgetter for at gennemføre fælles EU-strategier; understreger, at samordning giver en større effekt for europæiske politikker ved at skabe en reel europæisk merværdi, samtidig med at langsigtede politiske målsætninger fremmes; er overbevist om, at EU-budgettet kan spille en afgørende rolle på vigtige områder med henblik på at støtte langsigtede investeringer og arbejdspladser; forventer, at Rådet tager dette behørigt med i betragtning, når det træffer afgørelse om EU-budgettet, og at det afstår fra »generelle nedskæringer«, til trods for at situationen for de nationale offentlige budgetter er særdeles vanskelig;

16. minder om sine prioriteringer som udtrykt i ovennævnte beslutning af 25. marts 2010;

Udgiftsområde 1a

17. bemærker en stigning på 4,4 % i FB (til 13 437 mio. EUR) og 7 % i BB (til 11 035 mio. EUR ⁽¹⁾), og en margin på 50,1 mio. EUR (i forhold til 37 mio. EUR i den finansielle programmering), der hidrører fra et fald i bevillingerne til administrativ og teknisk støtte (tidligere »BA-poster«) og decentraliserede agenturer og forvaltningsorganer og fra et fald i bevillingerne til en række programmer, såsom Told 2013 og CIP-iværksætter- og innovationsprogrammet;

18. minder om, at SMV'er spiller en vigtig rolle for opsvinget og styrkelsen af hele EU's økonomi; opfordrer til øget støtte til alle programmer og instrumenter, der har til formål at støtte SMV'er, og er i den forbindelse bekymret over nedskæringerne i betalingsbevillinger, der foreslås for CIP-iværksætter- og innovationsprogrammet;

19. minder om, at der ikke var taget højde for de nye behov, der skal finansieres under dette udgiftsområde (Kozloduy-nedlukningsprogrammet, europæiske finansielle tilsynsmyndigheder, ITER, og GMES, herunder Parlamentets anmodning om øgede bevillinger til den operationelle fase), da den nuværende FFR blev vedtaget; understreger, at finansieringen af disse behov ikke bør være til skade for finansieringen af andre programmer og aktioner under udgiftsområde 1a, som er afgørende for den europæiske indsats for genopretning efter krisen;

20. minder om, at den europæiske økonomiske genopretningsplan (EERP) delvis finansieres under dette udgiftsområde i lighed med et stort antal flerårige programmer (CIP, RP7, TEN, Galileo/Egnos, Marco Polo II og Progress-programmet), som vil have nået en moden fase i 2011; gentager derfor sin opfordring til Kommissionen til at forelægge en opfølgingsrapport om gennemførelsen af EERP, herunder om de foranstaltninger, der er overdraget til EIB;

⁽¹⁾ Ekskl. EERP-energi projekter.

Tirsdag den 15. juni 2010

21. glæder sig over stigningerne i bevillingerne til de vigtigste programmer (FP7, 13,8 %, CIP, 4,4 %, livslang læring, 2,6 %; TEN 16,8 %), og understreger, at disse programmer yder et væsentligt bidrag til EU's økonomiske strategi efter krisen;

22. understreger, at udgiftsområde 1a omfatter mange flagskibsinitiativer fra EU2020-strategien, såsom »Innovation i EU«, »Unge på vej«, »Ressourceeffektivt Europa«, »Nye kvalifikationer til nye job«, og »En industripolitik for en globaliseret verden«; beklager, at det er umuligt ud fra et budgetmæssigt synspunkt klart at definere de finansielle følger af EU2020-strategien, og udtrykker sin tvivl med hensyn til mulighederne for inden for den nuværende finansielle ramme at sikre tilstrækkelig finansiering til disse initiativer;

23. minder om, at prioriteringerne for 2011 med henblik på EU2020-strategien hovedsageligt vil blive finansieret over dette udgiftsområde, og at EU's beføjelser som følge af traktatens ikrafttrædelse sandsynligvis vil få budgetmæssige konsekvenser; understreger, at rumpolitikken, der er et konkret eksempel på en europæisk industripolitik til fremme for europæiske videnskabelige, teknologiske og miljømæssige fremskridt og styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne, forudsætter, at både EU og medlemsstaterne gør en ekstra økonomisk indsats inden for rammerne af GMES;

24. glæder sig over Kommissionens »Unge på vej«-initiativ, der søger at gøre Europas videregående uddannelsesinstitutioner mere effektive og tiltrækkende på internationalt plan og hæve det generelle niveau for almen og faglig uddannelse i EU; går stærkt ind for at fremme lige muligheder for alle unge uanset deres uddannelsesmæssige baggrund; ønsker at understrege betydningen af at sikre tilstrækkelig finansiering til en ambitiøs politik inden for almen og faglig uddannelse, som spiller en afgørende rolle i EU2020-strategien; understreger, at EU vil sætte alle sine ressourcer ind på at leve op til denne ambitiøse udfordring, som skaber en hidtil uset fremdrift for udviklingen af en omfattende EU-ungdomspolitik; understreger dog, at lanceringen af et sådant overordnet flagskibsinitiativ, der omfatter en række forskellige og veletablerede EU-programmer inden for dette område, ikke bør mindske de enkelte programmers profil;

25. understreger, at de budgetmæssige ressourcer, der stilles til rådighed i fremtiden til instrumenter som programmet for livslang læring og tværgående færdigheder, såsom e-færdigheder, internationale kompetencer, iværksætterfærdigheder og flersprogethed, bør afspejle høj europæiske merværdi, og derfor bør prioriteres i 2011-budgettet;

26. er skuffet over, at turisme, som indirekte tegner sig for mere end 10 % af EU's BNP, og som med Lissabontraktatens ikrafttræden er blevet et fuldgældigt ansvarsområde for EU, ikke defineres klart i FB for 2011;

27. bemærker inddragelsen for første gang af betalingsbevillinger til Den Europæiske Globaliseringsfond, og anser dette for at være et vigtigt element i den samlede overvejelse om forvaltningen af denne fond og dens synlighed; mener imidlertid, at disse betalingsbevillinger måske ikke er tilstrækkelige til at dække EGF-ansøgninger i 2011; gentager derfor sit krav om, at ansøgninger til Globaliseringsfonden ikke finansieres udelukkende gennem overførsler fra budgetposter under ESF, og opfordrer Kommissionen til uden yderligere forsinkelse at udpege og anvende andre budgetposter til dette formål; understreger behovet for en enklere og hurtigere procedure for anvendelse af fonden ⁽¹⁾;

28. noterer sig den meget begrænsede forhøjelse eller stagnation (i sammenligning med 2010-budgettet) af forpligtelsesbevillingerne til EURES og til de tre budgetposter til støtte for arbejdsmarkedsforhold og social dialog; mener, at disse budgetposter bør styrkes i den nuværende situation med omfattende afskedigelser og omstrukturering på grund af krisen;

Udgiftsområde 1b

29. bemærker, at der i FB for 2011 er taget højde for en forhøjelse på 3,2 % af FB til i alt 50 970 mio. EUR, hvoraf 39 891,5 mio. EUR er afsat til strukturfondene (EFRU og ESF) - et beløb svarende til tallene for 2010 - og 11 078,6 mio. EUR til Samhørighedsfonden;

⁽¹⁾ Som nævnt i Kommissionens rapport om den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0185).

Tirsdag den 15. juni 2010

30. bemærker, at dette forslag er i overensstemmelse med de tildelinger, der er fastsat i FFR under hensyntagen til den tekniske justering af den finansielle ramme for 2011 ⁽¹⁾ (en stigning på 336 mio. EUR), som fastsat i punkt 17 i IIA; forstår i den forbindelse marginen på 16,9 mio. EUR, som primært stammer fra tildelingen til tekniske bistand og udgør 0,03 % af udgiftsområdet;

31. glæder sig over stigningen på 16,9 % i BB til 42 541 mio. EUR, der foreslås for 2011, men er alligevel betænkelig ved, at betalingsbehovene er anslået på grundlag af de historiske betalingssatser i forhold til de tilsvarende forpligtelsestrancher i programmeringsperioden 2000-2006, mens programgennemførelsen var meget langsommere i begyndelsen af perioden 2007-2013, og derfor kræver, at man indhenter kraftigt, især i 2011;

32. tvivler på, at de foretagne justeringer, bl.a. gennem tildeling af forsinkede betalinger i forhold til forventede betalinger i de kommende år, er fuldt ud egnede til at afhjælpe alle yderligere betalingsbehov, navnlig som følge af:

- de seneste lovændringer, som især sigter på at lette forvaltningen af EU-midler og fremskynde investeringer
- 2011 bliver det første hele år, hvor alle forvaltnings- og kontrolsystemer vil blive godkendt, hvilket er en forudsætning for interimsbetalinger, og hvilket betyder, at gennemførelsen af programmer når op på fuld hastighed, idet der pr. udgangen af marts 2010 allerede er udvalgt projekter for mere end 93 mia. eller 27 % af den samlede finansielle volumen for perioden
- afslutningen af programmerne for 2000-2006 forventes at fortsætte i 2011, hvilket kræver endelige betalinger, men også frigør nogle ressourcer til yderligere fremskyndelse af gennemførelsen af programmer for 2007-2013;

33. mener desuden, at tilstrækkelige ressourcer til samhørighedspolitikken er af afgørende betydning for at fremskynde genopretningen af den europæiske økonomi og for at bidrage til Europas 2020-strategi for regionerne; understreger synergieffekterne ved EU's makroregionale samarbejde i forbindelse med opfyldelsen af målene i EU2020-strategien og behovet for at tildele tilstrækkelige midler til gennemførelsen af eksisterende makroregionale strategier; opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til snarest muligt at forelægge og vedtage et ændringsbudget, såfremt betalingsbevillingerne ikke er tilstrækkelige til at dække behovet;

34. anmoder Kommissionen om fortsat at arbejde tæt sammen med de medlemsstater, der har en lav udnyttelsesgrad, med henblik på yderligere at forbedre situationen med hensyn til absorption på stedet; bemærker, at en lav udnyttelsesgrad kan skade den gradvise gennemførelse af EU's politikker;

35. anmoder endvidere Kommissionen om at fortsætte sine overvejelser om, hvordan man kan ændre det komplekse system af regler og krav, som Kommissionen og/eller medlemsstaterne har fastlagt med henblik på at fokusere mere på at nå målene og mindre på lovlighed og formel rigtighed, uden at man afviger fra nøgleprincippet om forsvarlig økonomisk forvaltning; understreger, at en sådan refleksion også bør bidrage til en bedre udarbejdelse af den næste programmeringsperiodes grundforordning; minder i denne forbindelse om den fælles erklæring fra november 2009 om forenkling og mere målrettet anvendelse af struktur- og samhørighedsfondene i forbindelse med den økonomiske krise;

Udgiftsområde 2

36. minder om, at en af de vigtigste ændringer, som TEUF indfører, er afskaffelsen af sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter, så budgetmyndighedens to parter endelig kan forhandle på lige fod om de årlige bevillinger; minder om, at de obligatoriske udgifter tegnede sig for næsten 34 % af det samlede budget, hvoraf det meste faldt ind under udgiftsområde 2;

⁽¹⁾ KOM(2010)0160 af 16.4.2010.

Tirsdag den 15. juni 2010

37. understreger, at i løbet af de sidste par år, har budgetmyndigheden gjort brug af dette udgiftsområde til at nå global enighed om de årlige budgetter, ved at udnytte margenen eller omfordele bevillinger til andre programmer og aktioner;

38. bemærker, at på trods af påstanden om, at bevillingerne er stabile, er de formålsbestemte indtægter nedskåret med mere end 25 % i 2011, at markedsstøtten er nedskåret med næsten 22 % (til 3 491 mio. EUR), og at bevillingerne til veterinær- og plantebeskyttelsesforanstaltninger udviser et fald på 7,8 %; udtrykker bekymring over Kommissionens optimistiske antagelser (i betragtning af den øgede usikkerhed på markedet og landbrugsaktiviteternes eksponering for sundhedsmæssige risici) med hensyn til udviklingen af landbrugsmarkederne i 2011, som medfører en reduktion af de markedsrelaterede udgifter på omkring 900 mio. EUR; opfordrer Kommissionen og Rådet til nøje at overvåge udviklingen på landbrugsmarkederne og være rede til hurtigt og effektivt at træffe de nødvendige sikkerhedsnetforanstaltninger for at modvirke en negativ markedsudvikling eller prisudsving; udtrykker også bekymring over den planlagte nedskæring i bevillingerne til veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, og understreger nødvendigheden af at udvise forsigtighed, hvad angår udryddelse af sygdom blandt dyr;

39. glæder sig over forhøjelserne af bevillingerne til afkoblet direkte støtte (9,7 %), ordningen for frugt og grøntsager i skolerne (forhøjelse på 50 % til 90 mio. EUR) og skolemælk (5,3 %), samt de foreslåede bevillinger til programmet om fødevarehjælp til socialt dårligt stillede personer; bemærker med tilfredshed den konstante nedgang i eksportrestitutionerne siden 2007 (til 166 mio. EUR i 2011-BF);

40. glæder sig over Kommissionens beslutning om at omfordele den støtte, som flere medlemsstater ikke har anvendt, til andre medlemsstater, som har haft succes med indførelsen af ordningen;

41. bemærker, at klimaindsatsen er en prioritet i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, og konstaterer, at teksten til afsnit 07 ændres til »Miljø og klimaindsats«; bemærker forhøjelsen af bevillinger, der foreslås til gennemførelse af EU's politik og lovgivning om klimaindsats og en ny forberedende foranstaltning vedrørende integration af klimaindsats og -tilpasning i EU's politikker;

42. glæder sig over forhøjelsen af FB til Life + til 333,5 mio. EUR (en stigning på 8,7 %), og glæder sig over den kraftige forhøjelse af BB (24,3 %, til 268,2 mio. EUR) i overensstemmelse med den forbedrede udnyttelsesgrad, ikke mindst med henblik på opfølgingsforanstaltningerne fra den planlagte strategi for biologisk mangfoldighed i 2010; påpeger dog, at de omfattende miljømæssige udfordringer, som EU står over for, kræver en yderligere finansiell indsats til fordel for dette program;

43. minder om, at den særlige markedsstøtteforanstaltning i mejerisektoren, der blev oprettet i forbindelse med 2010-budget for at afbøde konsekvenserne af krisen i mælkesektoren, skulle være en engangsforeteelse; anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan de 300 mio. EUR i ekstra bevillinger til mejerisektoren anvendes af medlemsstaterne, og om at fremsende sin evaluering af denne foranstaltning samt forslag til en permanent tilgang og konkrete forslag til håndtering af prisudsving i denne sektor;

44. udtrykker bekymring over, at den fælles fiskeripolitiks politiske betydning ikke i tilstrækkelig grad er afspejlet i forslaget til budget for 2011; påpeger, at de midler, der er foreslået til udvikling af en integreret havpolitik, ikke er tilstrækkelige til at dække de vigtigste aspekter ved iværksættelsen af denne nye politik; understreger, at en ny europæisk havpolitik vil kunne udvikle sig til skade for de eksisterende prioriterede områder inden for den fælles fiskeripolitik, for så vidt angår de dertil afsatte budgetmidler; mener, at en sådan politik i fremtiden vil kræve passende finansiering fra mere end én budgetpost;

Udgiftsområde 3a

45. bemærker, at den samlede forhøjelse af bevillingerne under dette udgiftsområde (+12,8 %) synes at omsætte ambitionerne på dette område, således som de kommer til udtryk i Lissabontraktaten og Stockholmprogrammet, til praksis;

46. understreger, at det er nødvendigt at forhøje bevillingerne til forbedring af interneringsforholdene; minder som anført i Stockholmprogrammet om, at det er nødvendigt at afsætte midler til foranstaltninger til social integration og sociale genbosætningsprogrammer samt støtte til narkotikabekæmpelsesforanstaltninger (herunder forebyggelse, rehabilitering og mindske af skader);

Tirsdag den 15. juni 2010

47. bemærker i den henseende Kommissionens meddelelse om en handlingsplan om iværksættelse af Stockholmprogrammet og glæder sig på området indvandring og støtte til integration af indvandrere over den foreslåede forhøjelse af FB til Fonden for De Ydre Grænser (254 mio. 22 %), Den Europæiske Tilbage-sendeselsfond (114 mio. EUR + 29 %) og til Den Europæiske Flygtningefond (94 mio. EUR + 1,3 %);

48. erkender, at den foreslåede nedskæring af bevillingerne til FRONTEX i 2011, trods dennes voksende arbejdsbyrde, skyldes en ajourført evaluering af de uudnyttede bevillinger og de årlige overskud;

49. glæder sig over vedtagelsen af forordningen om oprettelse af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og opfordrer Kommissionen til at sikre, at EASO påbegynder sit arbejde i god tid inden 2011, og at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed for agenturet for at påbegynde dets mandat;

50. beklager, at indtil der foreligger et forslag til forordning om Europol (planlagt til 2013), et EU-agentur der har været finansieret under EU's budget siden 2010, er bevillingsrammen for 2011 (82,9 mio. EUR) næsten uændret i forhold til 2010 (79,7 mio. EUR), selv om der i Stockholmprogrammet opfordres til en styrkelse af Europol;

51. bemærker, at selv om tidsplanen for udvikling og ibrugtagning af Schengen-informationssystemet II (SIS II) er uvis, foreslås det, at FB nedskæres en anelse fra 35 mio. EUR til 30 mio. EUR, mens betalings-bevillingerne forhøjes fra 19,5 mio. EUR til 21 mio. EUR; minder om, at Kommissionen har regnet med 27,91 mio. EUR, indtil SIS II kan tages i brug i fjerde kvartal af 2011; påpeger, at udviklingen af SIS II allerede er bagud for den fastsatte tidsplan og sandsynligvis ikke vil være afsluttet ved udgangen af 2011; finder det nødvendigt, da udsigten til en fuldstændig overgang til SIS II bliver mere og mere usandsynlig, og en udskiftningsmulighed i øjeblikket er under udarbejdelse, at opføre en del af disse bevillinger i reserven, indtil der foreligger yderligere analyser;

52. understreger, at finansieringen af det planlagte agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke må føre til udvikling af yderligere it-systemer, så længe SIS II eller en alternativ løsning og VIS endnu ikke er funktionsdygtig; kræver, at udgifterne til dette agentur og de tilknyttede projekter tydeligt specificeres;

Udgiftsområde 3b

53. minder om, at udgiftsområde 3b dækker spørgsmål af afgørende betydning for Europas borgere, som f.eks. ungdoms-, uddannelses- og kulturprogrammer, folkesundhed, forbrugerbeskyttelse, civilbeskyttelses-instrumentet og kommunikationspolitik; bemærker derfor med stor bekymring, at de samlede bevillinger for andet år i træk nedskæres, idet FB nedskæres med 0,03 % (til 667,8 mio. EUR) og BB med 3,1 % (til 638,9 mio. EUR) i forhold til 2010-budgettet, hvilket giver en margen på 15,2 mio. EUR;

54. bemærker, at den foreslåede forhøjelse for nogle programmer (Media 2007, Kultur 2007, Folke-sundhed, osv.) er blevet mulig, fordi der mangler FB til flere pilotprojekter og forberedende foranstaltninger; beklager derfor, at den lille margen vil give begrænset spillerum, når der skal træffes beslutninger om en intensivering af prioriteringer, der direkte gavner borgerne, og vedtages forslag til projekter og aktioner;

55. gentager, at en koordineret og tværfaglig investering i ungdommen snarest muligt må påbegyndes som et tværgående tema, og at en forhøjelse af bevillingerne til det ungdomspolitiske instrument derfor bør foreslås; beklager Kommissionens manglende ambitionsniveau, når den ikke på passende vis tager denne prioritering op, og bekræfter sin hensigt om at ændre budgetforslaget med henblik på at afsætte tilstrække-lige bevillinger til denne prioritering;

56. minder om, at tilskyndelse til og fremme af samarbejdet på ungdomsområdet og sport er et prio-riteret område for 2011-budgettet, og understreger, at finansiel støtte til særlige årlige begivenheder er et vigtigt redskab i den forbindelse; beklager, at der ikke er opført FB i budgetforslaget for 2011 (p.m. under FB og kun 2,9 mio. EUR i BB) i forhold til henholdsvis 9,8 mio. EUR og 10,25 mio. EUR på 2010-budgettet;

Tirsdag den 15. juni 2010

57. glæder sig over lanceringen af det europæiske år for frivilligt arbejde i 2011, der bygger på den forberedende foranstaltning, der blev indført under 2010-budgettet, og minder om sin og Rådets vedtagelse om at forhøje den samlede tildeling i henhold til den relevante retsakt til 8 mio. EUR;

58. er foruroliget over det lave bevillingsniveau - der i visse tilfælde oven i købet er faldet sammenlignet med 2010 - i forbindelse med programmer til fremme af det europæiske statsborgerskab, kommunikation og information og medier; mener, at disse programmer udgør et væsentligt element for etablering af en europæisk identitet og formidling af europæiske projekter til EU-borgere;

59. beklager, at forpligtelserne til programmet om bekæmpelse af vold (Daphne) er blevet nedskåret, og påpeger de mulige negative konsekvenser, det kan have for bekæmpelsen af vold; opfordrer til fortsat finansiering af eksisterende og nye effektive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe alle former for vold mod børn, unge og kvinder;

Udgiftsområde 4

60. minder endnu en gang om de meget snævre margener under udgiftsområde 4, som ikke giver EU mulighed for at reagere på passende vis på tilbagevendende og nye kriser og nødstilfælde; understreger, at den tiltagende og uholdbare afstand mellem dette underfinansierede udgiftsområde og Rådets nye politiske forpligtelser på verdensscenen kun kan afhjælpes ved en revision af loftet under den aktuelle FFR ⁽¹⁾;

61. glæder sig over den foreslåede forhøjelse af bevillingerne til ENP Syd og ENP Øst, og mere specifikt til den østlige partnerskabsdimension af sidstnævnte; bemærker den foreslåede tømning af den budgetpost, der vedrører EU's Østersøstrategi, men beklager, at der ikke er afsat et tilsvarende beløb til denne strategi under ENP Øst;

62. gør Kommissionen opmærksom på, at der bør ydes yderligere finansiel bistand til de nye flerårige vejledende ENPI-programmer og nationale vejledende programmer for perioden 2011-2013, der dækker de østlige partnerskabslande, for at opfylde målene og sikre en effektiv gennemførelse af det østlige partnerskab;

63. er yderst bekymret over den foreslåede nedskæring på mere end 32 % i FB til økonomisk bistand til Palæstina, fredsprocessen og UNRWA i betragtning af det tilbagevendende behov for yderligere bevillinger; mener, at Kommissionens erklæring om, »[at] de usædvanligt høje tildelinger fra tidligere år ikke kan opretholdes uden at risikere en nedskæring af bevillingerne til andre lande i regionen«, forstærker det presserende behov for en omfattende revision af finansieringskapaciteten under udgiftsområde 4, men bør ikke føre til en nedskæring af den finansielle bistand, som er afgørende for det palæstinensiske folk, Den Palæstinensiske Myndighed og UNRWA; gentager sin støtte til Den Palæstinensiske Myndighed og opbygningen af dennes institutionelle kapacitet; understreger, at selv om EU skulle være indstillet på at udvide bistandspakken til palæstinenserne, er en sådan forpligtelse ikke tidsbegrænset, og fastholder, at humanitær bistand ganske vist skal ydes uden betingelser, men at EU skal spille en politisk rolle, der giver konkrete resultater i form af fremskridt hen imod oprettelsen af en palæstinensisk stat, og som er i overensstemmelse med EU's betydelige økonomiske bistand og indflydelse i regionen;

64. påpeger i den forbindelse, at selv om hele margenen under udgiftsområde 4 udelukkende blev anvendt til den finansielle bistand til Palæstina, ville dette ikke være tilstrækkeligt til at nå 2010-niveauet i FB (295 mio. EUR i 2010, sammenlignet med hypotetiske 270 mio. EUR i 2011);

65. bemærker den betydelige forhøjelse af bevillingerne (13,2 %) til dækning af udvidelsesprocessen, hvor yderligere fremskridt forventes i 2011 (igangværende og potentielle forhandlinger med Kroatien, Island, FYROM, Tyrkiet og det vestlige Balkan);

⁽¹⁾ Som nævnt i Kommissionens rapport om den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0185).

Tirsdag den 15. juni 2010

66. anser den foreslåede forhøjelse af bevillingerne til DCI for at være passende, men beklager Kommissionens vildledende præsentation, idet der prales med en forhøjelse på 65 mio. EUR til miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer som en opfølgning af Københavnsaftalen, selv om denne forhøjelse er baseret på den finansielle programmering og ikke på 2010-budgettet (2011-DB udviser faktisk en nedskæring på 1,2 mio. EUR under denne budgetpost i forhold til 2010-budgettet, hvilket er en kilde til bekymring); kræver, at denne klimafinansieringspakke til hurtig gennemførelse virkelig skal være et supplement til og ikke må gennemføres på bekostning af de eksisterende programmer for udviklingssamarbejde; udtrykker sin bekymring over sammenhængen og synligheden af EU's hurtige startfinansieringsbidrag og opfordrer medlemsstaterne til straks at stille oplysningerne til rådighed for Kommissionen for at sikre fuld gennemsigtighed og additionalitet af EU's bidrag;

67. understreger behovet for at øge Unionens budget for finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af migrationsfænomener med henblik på at forbedre forvaltningen af lovlig migration, bremse ulovlig migration og optimere effekten af migration på udviklingen;

68. minder om sin støtte til princippet om finansiell bistand til de vigtigste leverandørlande af AVS-bananer, men gentager sin stærke modstand mod, at ledsageforanstaltninger inden for banasektoren finansieres ved udnyttelse af marginen; minder om, at den begrænsede margen under dette udgiftsområde ikke giver mulighed for en finansiering af foranstaltninger, der ikke var taget højde for, da FFR blev vedtaget i 2006; er også klart modstander af enhver omfordeling af bevillinger fra de eksisterende instrumenter inden for udgiftsområde 4, der ville true de eksisterende prioriteringer; modsætter sig derfor forslaget i budgetforslaget om at omfordele 13 mio. EUR fra instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og 5 mio. EUR fra det finansielle civilbeskyttelsesinstrument til dette formål;

69. glæder sig over forslaget om en ændring af forordningen om oprettelse af et instrument for industrialiserede lande (ICI+), men går resolut imod, at det finansieres med bevillinger, der var afsat til anvendelse under instrumentet for udviklingssamarbejde; understøtter, at midler, der er øremærket til udviklingssamarbejde, skal anvendes til at bekæmpe fattigdom; er meget utilfreds med, at 45 mio. EUR ud af de samlede bevillinger på 70,6 mio. EUR, der er øremærket til dette nye instrument i budgetforslaget, flyttes fra instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde;

70. gentager sin hensigt om at give Tjenesten for EU's Optræden Udadtil de nødvendige administrative midler til at opfylde sin mission; understreger imidlertid, at tildelingen af nye midler til integration af ansatte fra diplomatiske tjenester i medlemsstaterne og omkostningerne til den nødvendige infrastruktur bør være knyttet til en passende forhøjelse af EU-budgettet i forbindelse med foranstaltninger udadtil;

71. glæder sig over forhøjelsen af bevillingerne til FUSP til 327,4 mio. EUR (FB) som fastsat i den finansielle programmering og i overensstemmelse med den stadigt mere ambitiøse rolle, EU ønsker at spille i zoner, der er inde i en stabiliseringsproces eller ramt af konflikter og kriser; bemærker tømningen af budgetposten for EU's særlige repræsentanter, som fastsat i forbindelse med oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, og minder om, at de særlige bestemmelser vedrørende FUSP i IIA skal omarbejdes væsentligt inden for rammerne af forhandlingerne om en revideret IIA og vedtagelsen af et forslag om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

72. bemærker den foreslåede forhøjelse af forslaget til budget for 2011 sammenlignet med 2010-budgettet hvad angår budgetposten for makroøkonomisk bistand (01 03 02); minder om, at anvendelsen af dette instrument til fordel for et tredjeland henhører under den almindelige lovgivningsprocedure, og anmoder Kommissionen om at redegøre yderligere for dens foreslåede forhøjelse;

73. bifalder oprettelsen af en forberedende foranstaltning vedrørende et frivilligt europæisk korps for humanitær bistand, der skyldes EUF-traktatens ikrafttrædelse (artikel 214), og som er på linje med det europæiske år for frivilligt arbejde i 2011;

Udgiftsområde 5

74. bemærker, at de samlede administrative udgifter for alle institutioner anslås til 8 266,6 mio. EUR, dvs. en forhøjelse på 4,5 %, hvilket giver en margen på 149 mio. EUR;

Tirsdag den 15. juni 2010

75. understreger, at de enkelte institutioners budgetoverslag sammen med ændringsbudgetter i 2010, bør tage hensyn til alle yderligere behov i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttrædelse, navnlig for så vidt angår Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget; minder i denne forbindelse om den fælles erklæring fra november 2009 om udgiftsområde 5, som opfordrede de øvrige institutioner til, så vidt det overhovedet var muligt, at finansiere administrative behov, der vedrørte vederlag til deres ansatte, inden for de bevillinger, der var opført under deres respektive sektioner i 2010-budgettet;

76. bemærker forhøjelsen på 2,9 % inden for Kommissionens andel af administrationsbudgettet; bemærker dog, at ikke alle omkostninger forbundet med funktion og oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er inkluderet i denne fase; er af den opfattelse, at enhver yderligere anmodning i denne henseende ikke bør have negativ indvirkning på institutionernes nuværende aktiviteter; understreger derfor kraftigt behovet for at nå frem til en effektiv struktur med en klar definition af ansvarsområder med henblik på at undgå overlapninger af opgaver og unødvendige (administrative) omkostninger, der skal afholdes over budgettet, hvilket ellers kunne forværre den finansielle situation under dette udgiftsområde yderligere;

77. tilslutter sig Kommissionens holdning, at den lønjustering på 3,7 %, der blev foreslået i 2009, og som måske i fuldt omfang kommer til udbetaling, hvis Domstolen afsiger dom i Kommissionens favør, bør opføres på budgettet som en sikkerhedsforanstaltning; konstaterer, at selv når man tager dette høje niveau som grundlag for fremtiden, skønnes den forventede lønjustering ved udgangen af 2010 stadig til 2,2 % i en situation med økonomisk og social krise, for derefter at falde til 1,3 % ved udgangen af 2011; anmoder Kommissionen om at begrunde sine beregninger;

78. anerkender Kommissionens bestræbelser på ikke at anmode om yderligere stillinger, men ser med skepsis på tilsagnet om at opfylde alle behov, herunder i forbindelse med nye prioriteringer og EUF-traktatens ikrafttrædelse, blot ved hjælp af intern omrokering af de eksisterende menneskelige ressourcer;

79. finder det dybt foruroligende, at Kommissionens øgede brug af outsourcing sammen med omdannelsen af stillinger til bevillinger til kontraktansatte generelt har skabt en situation, hvor et stigende antal personer, der er ansat af Den Europæiske Union, ikke er synlige i institutionernes stillingsfortegnelser som vedtaget af budgetmyndigheden og ikke betales under udgiftsområde 5; er derfor af den opfattelse, at ændringer i Kommissionens personaletal bør behandles på grundlag af ikke blot stillinger på stillingsfortegnelsen, men også andre medarbejdere, herunder personale i decentraliserede agenturer og forvaltningsorganer, hvis arbejdsopgaver er blevet overført fra Kommissionen; mener, at selv om dette skaber besparelser på lønområdet, må omdannelsen af stillinger på stillingsfortegnelsen til eksternt personale forventes at have indvirkning på den europæiske offentlige tjenestes kvalitet og uafhængighed;

80. bemærker nedskæringen på 13 % i EPSO's budget, hvilket skyldes de lavere udgifter til udvælgelsesprøver som følge af den nye ordning, der foreslås i EPSO's udviklingsprogram, men fastholder, at denne nedskæring ikke må ske på bekostning af alle EU-udvælgelsesprocedurernes kvalitet, gennemsigtighed, fairness, upartiskhed og flersprogethed; minder EPSO om, at kandidater i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 har en umistelig ret til at få adgang til deres personlige oplysninger, herunder spørgsmål og svar, og opfordrer EPSO til at sikre denne ret; forventer uforbeholdne garantier fra Kommissionen i så henseende;

81. glæder sig over, at Kommissionen har nået sine overordnede mål i form af ansættelse af statsborgere fra nye medlemsstater, samt at den har givet tilsagn om nøje og løbende at overvåge EU-12-ansættelser med henblik på at sikre overholdelse af rekrutteringsmålene såvel som en ligelig repræsentation af statsborgere fra EU-2 og EU-10 i hver ansættelsesgruppe;

82. bemærker de øgede udgifter til pensioner og Europaskolerne med henblik på generationsskiftet i EU-institutionerne som følge af bølgen af pensioneringer af tjenestemænd født i 1950'erne og ansættelsen af nyt personale; forventer, at Kommissionen leverer en mere dybtgående analyse af de langsigtede budgetmæssige konsekvenser af denne proces;

83. anmoder Kommissionen om i anmærkningerne til de pågældende budgetposter at redegøre for de beløb, som er afsat til alle projekter vedrørende fast ejendom, der kan give anledning til betydelige budgetudgifter og er genstand for en høring af budgetmyndigheden i henhold til finansforordningens artikel 179, stk. 3;

Tirsdag den 15. juni 2010

Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger

84. minder om, at Kommissionen i overensstemmelse med punkt 46, litra a, i IIA bør sørge for flerårige overslag og for margener under de tilladte lofter;

85. understreger betydningen af pilotprojekter og forberedende aktioner som centrale redskaber til formulering af politiske prioriteringer og for at bane vejen for nye initiativer, der kan udvikle sig til EU-aktiviteter og -programmer, der forbedrer livet for EU-borgerne; bekræfter derfor allerede på dette stadium i proceduren, at det er fast besluttet på at anvende alle til rådighed stående midler til at sikre vedtagelsen af sine forslag vedrørende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger på 2011-budgettet;

86. minder om, at pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, der blev vedtaget på 2010-budgettet, udgjorde i alt 103,25 mio. EUR i BB på tværs af alle udgiftsområder; understreger, at hvis budgetmyndigheden for 2011 vedtager pilotprojekter og forberedende foranstaltninger på et tilsvarende niveau og med en tilsvarende fordeling på udgiftsområder, ville 56 % af margenen under udgiftsområde 1a (og 33 % af margenen under udgiftsområde 1b, 59 % under udgiftsområde 3b og 37 % under udgiftsområde 4), allerede være udnyttet, selv om det samlede beløb, der er afsat til dette formål på 2010-budgettet, ikke engang når op på det maksimalt tilladte beløb i henhold til IIA (103,25 mio. EUR i forhold til 140 mio. EUR);

87. agter, som fastsat i bilag II, del D, til IIA at forelægge Kommissionen en første foreløbig liste over potentielle pilotprojekter og forberedende foranstaltninger med henblik på 2011-budgettet, således at Kommissionen kan bidrage til Parlamentets fastlæggelse af en global og afbalanceret endelige pakke om dette spørgsmål; forventer, at Kommissionen forelægger en velbegrundet undersøgelse af Parlamentets vejledende forslag; understreger, at denne første foreløbige liste ikke erstatter den formelle indgivelse og vedtagelse af ændringer vedrørende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger i løbet af Parlamentets behandling af budgettet;

Agenturer

88. glæder sig over den samlede stabilisering af EU's budgetudgifter til decentrale agenturer på 679,2 mio. EUR; er opmærksom på, at oprettelsen af nye agenturer kræver tilstrækkelige midler, der er blevet foreslået for de fem nye ⁽¹⁾ og de tre indfasningsagenturer ⁽²⁾; understreger, at såfremt opgaverne for et decentralt agentur (herunder de finansielle tilsynsmyndigheder) øges i forhold til det oprindelige forslag, bør tildelingene ændres tilsvarende; er, hvad angår gebyrafhængige agenturers formålsbestemte indtægter, ikke enig i Kommissionens fremgangsmåde med en kunstig forhøjelse af margenerne;

89. bemærker, at blandt de 258 nye stillinger på stillingsfortegnelsen for agenturer vil 231 blive tildelt nye agenturer eller agenturer i opstartsfasen;

90. undrer sig over, hvorfor der ikke forventes nogen formålsbestemte indtægter fra visse agenturers overskud, og opfordrer Kommissionen til at ajourføre de foreslåede bidrag fra EU-budgettet i lyset af yderligere oplysninger, navnlig når agenturerne endelige regnskaber er blevet vedtaget; er samtidig bekymret over de vedvarende overskud i visse agenturer ved udgangen af året, hvilket tyder på en dårlig budget- og likviditetsstyring, og er i strid med bestemmelserne i rammefinansforordningen;

91. er overbevist om, at den finansielle programmering 2011-2013 for Kemikalieagenturet er for optimistisk, og mener, at det er meget urealistisk at forvente, at agenturet vil være selvfinansierende i 2011; påpeger, at de forventede gebyrindtægter i 2011 er baseret på vurderinger, der blev gennemført i 2006; opfordrer til, at der træffes forebyggende foranstaltninger, som anvendes, hvis der bliver behov for det;

*

* *

⁽¹⁾ Et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, det europæiske kontor til støtte i asylspørgsmål, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger.

⁽²⁾ Det europæiske agentur for samarbejde mellem energimyndigheder, Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation, Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

Tirsdag den 15. juni 2010

92. minder, for så vidt angår de proceduremæssige aspekter af Forligsudvalget, om, at de involverede institutioner forventes at nå til enighed på det treparts møde, der er planlagt til juli; insisterer på, at det kommende formandskab for Økofin-Rådet, der skal vedtage budgettet, deltager i dette treparts møde; anser følgende punkter for at være af særlig interesse med henblik på treparts mødet den 30. juni 2010:

- budgetmæssige konsekvenser af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme
 - budgetmæssige konsekvenser af EU2020-strategien
 - ungdomsrelaterede programmer
 - hvorvidt udgiftsområde 1a er holdbart og kan administreres, herunder ændringerne som følge af Lissabontraktaten
 - udgiftsområde 4, herunder oprettelse af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil
 - de begrænsede margener i BF for 2011 og behovet for en revision af den aktuelle FFR;
93. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Derivatmarkeder - fremtidige politiktiltag

P7_TA(2010)0206

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om derivatmarkeder - fremtidige politiktiltag (2010/2008(INI))

(2011/C 236 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Sikring af effektive, sikre og solide derivatmarkeder - fremtidige politiktiltag« (KOM(2009)0563 og KOM(2009)0332),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Finansielt tilsyn i Europa« (KOM(2009)0252),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (KOM(2009)0499),
- der henviser til Kommissionens forslag om ændring af egenkapitaldirektiverne (2006/48/EF og 2006/49/EF),
- der henviser til Kommissionens meddelelse og Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren (KOM(2009)0211),
- der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽¹⁾,
- der henviser til beslutningerne fra G20 i Pittsburgh af 24. og 25. september 2009, hvoraf det fremgik, at »alle standardiserede OTC-kontrakter skal handles på børser eller elektroniske handelsplatforme«, og den nationale lovgivning om derivater, der for øjeblikket er ved at blive udformet i Europa, USA og Asien,

⁽¹⁾ EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til OTC Derivatives Regulators Forums arbejde for at etablere overordnet set mere konsekvente dataindberetningsstandarder for transaktionsregistre,
 - der henviser til anbefalingen fra CESR og ERGEG til Kommissionen om den tredje pakke vedrørende det indre marked for energi (ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0187/2010),
- A. der henviser til, at selv om derivatinstrumenter kan spille en nyttig rolle med hensyn til at overføre finansielle risici i økonomien, afviger de betydeligt afhængig af produkttype og den underliggende aktivklasse, hvad angår risici, funktionsmåder og markedsdeltagere, og at manglende gennemsigtighed og regulering på derivatmarkederne spillede en forværende rolle i forbindelse med de finansielle kriser,
- B. der henviser til nødvendigheden af, at virksomhederne også i fremtiden er i stand til på eget ansvar og målrettet at styre de risici, der er forbundet med deres transaktioner, og til gennemskuelige priser, og at virksomhederne, under hensynstagen til små og mellemstore virksomheders særpræg, bør være ansvarlige for risici i forbindelse med bilaterale derivater,
- C. der henviser til, at omfanget af handelen med derivater på verdensplan er mangedoblet i løbet af det sidste årti, og at afkoblingen af de økonomiske aktiviteter fra produkterne på de finansielle markeder har udviklet sig betydeligt,
- D. der henviser til, at der bør etableres et grundlag for internationalt samarbejde for at håndtere derivater, der handles internationalt, med henblik på at nå frem til internationale standarder og aftaler om udveksling af oplysninger mellem centrale modparter (CCP) som et minimum,
- E. der henviser til, at de nominelle beløb for alle typer af OTC-kontrakter i slutningen af juni 2009 var på 605 billioner USD, bruttomarkedsværdien, hvilket giver en målestok for markedsrisikoen, var på 25 billioner USD, og bruttokrediteksponeringerne, som tager højde for bilaterale nettingaftaler, var på 3,7 billioner USD og henviser til, at OTC-derivater som følge af for høj gearing, et underkapitaliseret banksystem og tab forårsaget af strukturerede finansielle aktiver, har bidraget til at gøre store markedsdeltagere indbyrdes afhængige på en ugennemsigtig måde, selv i de tilfælde hvor de har været regulerede enheder,
- F. der henviser til, at den massive vækst i handelsvolumener i de seneste år har ført til en øget risikovilighed uden faktiske investeringer i det underliggende instrument og dermed til betydelig gearing,
- G. der henviser til, at nogle OTC-derivater er blevet stadig mere komplicerede, og at modparts kreditrisikoen ikke er blevet korrekt vurderet og prisfastsat, og at der er betydelige svagheder ved, hvordan derivatmarkederne er organiseret og en manglende gennemsigtighed, hvilket kræver yderligere standardisering med hensyn til instrumenternes retlige betingelser og økonomiske formål,
- H. der henviser til, at regulering af centrale medkontrahents clearingfaciliteter (CCP'er) skal sikre handelscentres ikkediskriminerende adgang for at sikre, at markederne fungerer på en retfærdig og effektiv måde,
- I. der henviser til, at de involverede aktørers/parters identitet og omfanget af deres eksponering ikke er præciseret i OTC-transaktionerne,
- J. der henviser til, at mange OTC-derivatmarkeder, og navnlig markeder for credit default swaps, er genstand for meget høje koncentrationsniveauer, hvor nogle få store virksomheder dominerer markedet,

Tirsdag den 15. juni 2010

- K. der henviser til, at de nylige begivenheder, der involverede finansielle spekulanter brug af statslige credit default swaps, har ført til uberettiget høje niveauer for en række nationale spreads, der henviser til, at disse begivenheder og denne praksis har fremhævet behovet for yderligere gennemsigtighed på markedet og øget europæisk lovgivning i forhold til handel med credit default swaps, navnlig dem, der er forbundet med statsgæld,
- L. der henviser til, at tilsynsmyndighederne, for at transaktionsregistre kan spille en central rolle i forhold til at sikre gennemsigtigheden for tilsynsmyndighederne på derivatmarkederne, skal have ubegrænset adgang til relevante registerdata, og at registre skal konsolidere positioner og udveksle data på globalt plan ud fra aktivklasser,
- M. der glæder sig over Kommissionens paradigmeskift i retning af en kraftigere regulering af OTC-derivatmarkederne ved at gå væk fra det fremherskende princip om, at derivater ikke behøver at blive reguleret yderligere hovedsagelig som følge af, at de anvendes af eksperter og specialister, opfordrer derfor til, at der i fremtidig lovgivning ikke kun sikres gennemsigtighed på derivatmarkederne, men også en forsvarlig regulering,
- N. der henviser til, at Europa skal etablere en omfattende strategi med hensyn til sikkerhedsstillelse for derivatmarkederne, som skal tage hensyn til de erhvervsmæssige slutbrugere i modsætning til store markedsdeltagere og finansielle institutioner,
- O. der henviser til, at størstedelen af de derivater, der anvendes af ikke-finansielle slutbrugere indebærer en begrænset systemisk risiko, og at de i de fleste tilfælde kun bruges til at afdække faktiske transaktioner, og hvor ikke-finansielle institutioner er virksomheder, der ikke hører under MiFID's anvendelsesområde (ikke-MiFID-virksomheder), som f.eks. flyselskaber, bilproducenter og råvarehandlere, der hverken har forårsaget en systemisk risiko for de finansielle markeder eller lidt direkte skade af den finansielle krise,
- P. der henviser til, at modstandsdygtige derivatmarkeder kræver en omfattende politik med hensyn til sikkerhedsstillelse, der omfatter både centrale og bilaterale clearingaftaler,
- Q. der henviser til, at ikke-finansielle små og mellemstore virksomheder, der udelukkende bruger derivatinstrumenter til risikoafdækning, når de udøver deres primære virksomhed, bør nyde godt af undtagelser for clearing og sikkerhedsstillelse med hensyn til kapitalkrav, forudsat omfanget af visse derivaters anvendelse ikke giver anledning til systemisk risiko (hvilket kræver, at Kommissionen bør kontrollere denne undtagelse regelmæssigt), og at omfanget og karakteren af transaktionerne svarer til og er rimelige i forhold til de faktiske risici, som slutbrugerne er stillet over for, der henviser til, at der også på området for skræddersyede kontrakter skal etableres minimumsstandarder, navnlig vedrørende sikkerhedsstillelse i forbindelse med derivater og kapitalkrav,
- R. der henviser til, at det er nødvendigt med proportionel regulering for OTC-derivatprodukter, når de anvendes af ikke-finansielle slutbrugere, men at de nødvendige detaljerede transaktionsdata som et minimum skal meddeles i transaktionsregistre,
- S. der henviser til, at credit default swaps (CDS), som er finansielle forsikringsprodukter, på nuværende tidspunkt handles uden passende regulering,
- T. der henviser til anbefalingen fra CESR og ERGEG til Kommissionen om den tredje pakke vedrørende det indre marked for energi (ref.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04), som anbefaler, at der etableres en skræddersyet markedsintegritets- og gennemsigtighedsaftale for el- og gasmarkederne,
- U. der henviser til, at alle de fastlagte foranstaltninger vil medføre et tæt, globalt samarbejde med G20-medlemmerne og de amerikanske myndigheder for i vid udstrækning at forhindre regularbitrage mellem landene og fremme udvekslingen af oplysninger,
- V. der henviser til, at den systemiske risiko, der er forbundet med clearinginstanser, kræver faste lovgivnings- og tilsynsstandarder og uhindret reeltidsadgang til oplysninger om transaktioner for lovgivningsmyndighederne,
- W. der henviser til, at priserne på derivatprodukter på en passende måde bør svare til risikoen; og at omkostningerne ved den fremtidige markedsstruktur bør afholdes af markedsaktørerne,

Tirsdag den 15. juni 2010

- X. der henviser til, at den seneste dramatiske stigning til et uholdbart niveau i renterne på statsobligationer for nogle af euroområdet lande har fremhævet de problematiske økonomiske incitament, som er en del af de CDS-kontrakterne, der er baseret på statsgæld, og klart har vist behovet for at styrke den finansielle stabilitet og markedets gennemsigtighed ved at kræve, at lovgivnings- og tilsynsmyndigheder orienteres fuldt ud, og for at forbyde spekulative CDS-handler med statsgæld,
- Y. der henviser til, at alle transaktioner med derivatprodukter i en EU-valuta, som er relateret til en underliggende EU-enhed, som en finansiell institution i EU er part i, bør cleares, når de er godkendt og rapporteret til clearingcentraler og -registre, som findes i EU og er godkendt og kontrolleret i EU, og som er omfattet af europæiske love og databeskyttelse, der bemærker, at den kommende nye forordning bør fastsætte klare kriterier for vurdering af ækvivalensen af de CCP'er og registre, som findes i tredjelande for de handler, som ikke cleares eller indberettes i EU,
1. glæder sig over Kommissionens initiativ til en bedre regulering af derivater, og især OTC-derivater, med henblik på at reducere risiciene ved OTC-derivatmarkedernes indvirkning på de samlede finansielle markeders stabilitet og støtter opfordringerne til en lovgivningsmæssig standardisering af derivatkontrakter (herunder lovgivningsmæssige incitament i kapitalkravsdirektivet i forhold til den operationelle risiko) brug af transaktionsregistre og central datalagring, anvendelse og styrkelse af centrale clearingcentre og brug af organiserede handelscentre;
 2. glæder sig over det nylige arbejde fra OTC Regulators Forums (ORF) side som svar på G20's anmodning om yderligere initiativer til øgning af OTC-derivatmarkedernes gennemsigtighed og styrke;
 3. opfordrer til øget gennemsigtighed i forbindelse med transaktioner før handel for alle instrumenter, som opfylder betingelserne for den udbredte brug af organiserede handelscentre, og til øget handelsgennemsigtighed efter handel gennem rapportering af alle transaktioner til registre, til gavn for både lovgivningsmyndigheder og investorer;
 4. støtter opfordringen til obligatorisk indførelse af CCP-clearing mellem finansielle institutioner for alle egnede derivatprodukter for at sikre en bedre vurdering af modpartskreditrisici og støtter målet med for fremtiden at handle så mange egnede derivatprodukter som muligt på organiserede markeder; opfordrer til incitament, som fremmer handelen med egnede derivatprodukter gennem handelscentre, der reguleres af MiFID, dvs. på regulerede markeder, og multilaterale handelsfaciliteter (MTF'er); bemærker, at et primært kriterium for vurderingen af egnetheden for clearing skal være likviditet;
 5. kræver, at priserne på derivater i fremtiden bedre skal afspejle risikoen, og at omkostningerne ved den kommende markedsinfrastruktur skal bæres af markedsdeltagerne og ikke af skatteyderne;
 6. mener, at det af hensyn til sikringen mod særlige risici er nødvendigt med individuelt udformede derivater, og afviser derfor en eventuel obligatorisk standardisering af alle derivater;
 7. opfordrer Kommissionen til at anvende en differentieret tilgang til de mange typer af disponible derivatprodukter under hensyntagen til forskellige risikoprofiler, omfanget af brugen i forbindelse med legitime hedgingformål og deres rolle i den finansielle krise;
 8. mener, at der ved regulering skal skelnes mellem derivater, der bruges som et risikostyringsinstrument til at afdække en faktisk underliggende risiko, som brugeren er stillet over for, og derivater, der kun bruges til spekulation, og mener, at denne skelnen vanskeliggøres af en mangel på oplysninger og konkrete tal for OTC-transaktioner;
 9. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan den samlede mængde af derivater kan reduceres betydeligt, således at mængden er proportional med de underliggende værdipapirer, for at undgå signaler om prisforvridning og reducere risikoen for markedsintegriteten og mindske den systemiske risiko;
 10. mener, at det er vigtigt at være særlig opmærksom på virksomhedsderivater, der har en finansiell institution som modpart, for at undgå, at disse kontrakter udnyttes ikke som en virksomhedsrisiko, men som et finansielt markedsinstrument;

Tirsdag den 15. juni 2010

11. opfordrer til en styrkelse af risikostyringen og gennemsigtigheden som hovedinstrumenter for større sikkerhed på finansielle markeder, uden at man forsømmer det individuelle ansvar, der er forbundet med at påtage sig en risiko;
12. konstaterer, at det af hensyn til sikringen af virksomhedsspecifikke risici er nødvendigt med skræddersyede derivater, så disse kan anvendes som effektive risikostyringsinstrumenter, der er tilpasset individuelle behov;
13. opfordrer Kommissionen til at forbedre standarderne for bilateral risikostyring som en del af den kommende lovgivning om central clearing;
14. er af den opfattelse, at modpartskreditrisikoen via clearing, sikkerhedsstillelse ved at tilpasse kapitalkravene og andre reguleringsinstrumenter kan nedbringes; støtter Kommissionens forslag om højere kapitalkrav for finansielle institutioner i forbindelse med bilaterale derivatkontrakter, som ikke er godkendt til central clearing, baseret på en tilgang, der er proportional med risikoen, og som tager højde for virkningen af netting, startmargen, daglig afstemning af portefølje, daglig margenberegning, automatiske ændringer i sikkerhedsstillelsen og andre teknikker til bilateral modpartsrisikostyring ved reducere af modpartsrisikoen;
15. kræver, at derivater, der ikke overholder kravene i IFRS 39 og derfor ikke er blevet vurderet af en revisor, fra og med en bestemt grænseværdi, der skal fastlægges af Kommissionen, skal være underlagt en central clearing ved en CCP; kræver endvidere, at det for at opnå en bedre afgrænsning skal kontrolleres, om en ikke-finansiell institution gennem forelæggelse af en revisors uafhængige gennemgang af en OTC-derivatkontrakt fortsat kan indgå bilaterale aftaler;
16. opfordrer Kommissionen til at give en betydelig rolle til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i forbindelse med godkendelse af europæiske clearingcentre, og mener, at det er hensigtsmæssigt, at denne samme myndighed fører tilsyn med dem, fordi der bl.a. vil være en samling af tilsynsekspertise i en myndighed, og som følge af, at den risiko, der er forbundet med en CCP, vil være grænseoverskridende;
17. mener, at CCP'ers adgang til midler fra centralbankerne effektivt bidrager til sikkerheden og integriteten af clearing;
18. kræver, at CCP'er ikke må finansieres helt af brugere, og at deres risikostyringssystemer ikke må konkurrere indbyrdes, og at der fastsættes tilsynsretlige regler for clearingomkostninger; opfordrer Kommissionen til at tage fat på disse emner i sit lovgivningsmæssige forslag og fastsætte regler for styring og ejerskab af clearingcentre bl.a. med hensyn til bestyrelsesmedlemmers uafhængighed, medlemskab og nøje kontrol fra lovgivningsmyndighedernes side;
19. bemærker, at fælles tekniske standarder i forbindelse med emner såsom beregning af margen og protokoller for udveksling af oplysninger vil udgøre en vigtig del i forhold til at sikre godkendte handelscentre en retfærdig og ikkediskriminerende adgang til CCP'er; bemærker endvidere, at Kommissionen skal være særligt opmærksom på den mulige udvikling af teknologiske forskelle, forskelsbehandling og hindringer for arbejdsflowet, som er skadelig for konkurrencen;
20. opfordrer til regler om forretningsskik og adgang for CCP'er for at sikre ikke-diskriminerende adgang for handelscentre for de spørgsmål, som skal behandles, herunder diskriminerende prisfastsættelse;
21. støtter indførelsen af registre for alle derivatpositioner, ideelt opdelt pr. aktivklasse og reguleret og overvåget under ledelse af ESMA; kræver bindende adfældsregler for at forebygge konkurrenceforvridning og sikre ensartet fortolkning af medlemsstaterne og desuden, at ESMA har den endelige beslutningsret i strids-spørgsmål; kræver, at Kommissionen sikrer, at nationale tilsynsmyndigheder har realtidsadgang til spredte data i registre med relation til markedsdeltagere, der hører under deres jurisdiktion og til data med relation til mulig systemisk risiko, som kan opstå i deres jurisdiktion såvel som adgang til samlede data fra alle registre, herunder dem i registre, der findes i tredjelande; bemærker, at den service, der ydes af registre, i betragtning af deres karakter af hjælpefunktion bør prisfastsættes på en gennemsigtig måde;

Tirsdag den 15. juni 2010

22. opfordrer Kommissionen til at udarbejde indberetningsstandarder for alle derivatprodukter, der er i overensstemmelse med de standarder, der udarbejdes på internationalt plan, og sikre, at de videresendes til de centrale handelsregistre, CCP'er, børser og finansielle institutioner og at gøre dataene tilgængelige for ESMA og de nationale lovgivningsmyndigheder og, om nødvendigt, ESRB;
23. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger, så lovgivningsmyndighederne kan fastlægge positionsgrænser, der kan modvirke upassende prisudsving og spekulationsbobler;
24. anmoder Kommissionen om især at sikre, at værdiansættelsen af alle derivater, der ikke handles på en børs, gennemføres på en uafhængig og gennemsigtig måde uden interessekonflikter;
25. mener, at det er nødvendigt med en omhyggelig klarlægning af alle tekniske detaljer i tæt samarbejde med de nationale lovgivningsmyndigheder, navnlig med hensyn til standarderne og sondringen mellem finansielle produkter og ikke-finansielle produkter, og glæder sig over, at Kommissionen allerede er gået i gang med denne opgave; kræver, at Kommissionen på et tidligt tidspunkt inddrager Rådet og Parlamentet i dette arbejde;
26. støtter Kommissionen i dens hensigt om at opbygge CCP'er i henhold til fastlagte europæiske standarder, der overvåges af ESMA, og kræver, at primære markedsdeltagere ikke bør have en kontrollerende indflydelse på CCP'ernes ledelse og risikostyring, men bør medtages i rådet for risikostyring; mener, at der desuden bør foreslås mekanismer, der yder et nyttigt bidrag til risikostyringen;
27. insisterer på, at der er behov for forskriftsmæssige standarder for at sikre, at CCP'er bliver ved med at være modstandsdygtige over for en bred vifte af risici, herunder svigt på grund af flere deltagere, pludselige salg af finansielle ressourcer og hurtig reduktion i markedets likviditet;
28. mener, at definitionen af derivatklasser, opbygningen af CCP'er, gennemsigtighedsregistret, kapitalkrav, etableringen af uafhængige handelscentre og anvendelse af eksisterende børser, undtagelsesreglerne for SMV'er og alle tekniske detaljer bør vedtages i tæt samarbejde med de nationale lovgivningsmyndigheder, internationale institutioner og den kommende europæiske værdipapirtilsynsmyndighed ESMA;
29. kræver derfor klare adfærdsregler og nødvendige forpligtende standarder for CCP'ers oprettelse (brugernes deltagelse), de beslutningsprocesser og risikostyringssystemer, som de gør brug af; understøtter Kommissionens plan om at fremlægge et forslag om regulering af clearingcentre;
30. støtter Kommissionen i dens hensigt om at fastlægge undtagelser og mindre kapitalkrav for SMV'ers bilaterale derivater, hvis en underliggende risiko afdækkes, derivaterne er uden betydning i disse SMV'ers balance, og hvis den afledte position ikke giver anledning til systemisk risiko;
31. opfordrer til først og fremmest at underkaste credit default swaps en uafhængig, central clearing, og at så mange derivattyper som muligt afvikles centralt via CCP'er; mener, at enkelte typer af derivater med kumulative risici i givet fald kun om nødvendigt bør tillades på visse betingelser, eller i de enkelte tilfælde endda skal forbydes; mener, at der bør stilles krav om tilstrækkelig kapital og reserver til dækning af CDS i tilfælde af en kreditbegivenhed;
32. opfordrer Kommissionen til øjeblikkeligt og omhyggeligt at undersøge koncentrationsniveauerne på OTC-derivatmarkederne, og navnlig inden for credit default swaps, for at sikre, at der ikke er risiko for markedsmanipulation eller interessekonflikter;
33. opfordrer Kommissionen til at forelægge passende lovforslag til regulering af finansielle transaktioner, der involverer udekkes salg af derivater, for at sikre finansiel stabilitet og prisgennemsigtighed, mener, at indtil da bør credit default swaps (CDS'er) gennemføres via en europæisk CCP for at dæmpe op for modpartsrisici, øge gennemsigtigheden og reducere den overordnede risiko;

Tirsdag den 15. juni 2010

34. kræver, at der kun skal kunne købes CDS-beskyttelse ved frembringelse af og bevis for en underliggende obligationseksposering, og at denne skal begrænses til beløbet for denne eksposering;
35. mener, at alle finansielle derivater med forbindelse til offentlige finanser i EU (herunder medlemsstaternes statsgæld og lokale forvaltningsmyndigheders balancer) skal standardiseres og handles på børser eller andre regulerede handelsplatforme for at fremme gennemsigtigheden på markedet for derivater i forhold til offentligheden;
36. kræver et forbud mod CDS-transaktioner, der ikke har en underliggende kredit, men derimod er rene spekulationsforretninger, der satser på misligholdelse af kreditter og dermed fører til en kunstig stigning i udgiften til forsikring af credit default swaps og efterfølgende kan føre til en forøgelse af de systemiske risici på grund af faktiske misligholdte lån; kræver som minimum, at der fastlægges længere ihændehaverperioder ved udkækkede salg af værdipapirer og derivater; opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre øvre risikogrænser for derivater og navnlig for CDS og afstemme dem med internationale partnere;
37. mener, at Kommissionen bør undersøge brugen af positionsgrænser til bekæmpelse af markedsmanipulation, navnlig på det tidspunkt hvor en kontrakt nærmer sig sit udløb (»kreditstramninger« og »spekulationsopkøb«); bemærker, at positionsgrænser bør betragtes som dynamiske regulerende værktøjer snarere end absolutte, og at de skal anvendes efter behov af de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastlagt af ESMA;
38. opfordrer til, at alle derivatpositioner, hvad enten de er indgået af finansielle eller ikke-finansielle institutioner, over en bestemt grænse, der skal fastsættes af ESMA, cleares centralt af en CCP;
39. kræver, at den planlagte lovgivning af derivater kommer til at indeholde bestemmelser for forbud mod ren spekulation i råstoffer og landbrugsprodukter og indførelse af strenge positionsgrænser, navnlig med henblik på deres mulige indvirkning på prisen på væsentlige fødevarer i udviklingslandene samt drivhusgascertifikater; opfordrer til, at ESMA og de kompetente myndigheder gives beføjelser til effektivt at bekæmpe funktionssvigt på derivatmarkeder effektivt f.eks. ved midlertidigt at forbyde udkækket salg af CDS eller kræve fysisk overdragelse af derivater og fastlægge positionsgrænser med henblik på at undgå uberettiget koncentration af handlere på nogle markedssegmenter;
40. opfordrer til, at alle fremtidige lovgivningsmæssige forslag vedrørende derivatmarkeder følger en funktionel tilgang, hvor lignende aktiviteter er genstand for samme eller lignende regler;
41. understreger nødvendigheden af en europæisk regulering for derivater og opfordrer Kommissionen til så vidt muligt at koordinere sine foranstaltninger med de europæiske partnere for opnå en regulering, der er så ensartet og internationalt afstemt som muligt; understreger betydningen af at undgå regelarbitrage pga. utilstrækkelig koordinering;
42. opfordrer til at støtte brancheinitiativer og anerkende deres værdi, eftersom disse i nogle tilfælde kan være lige så egnede som og udgøre et supplement til lovgivningen;
43. opfordrer til en sammenhængende tilgang inden for Europa for at udnytte de enkelte finansielle centres styrker og til at benytte sig af den mulighed, krisen har givet, til at bevæge sig et skridt videre i integrationen og udviklingen af et effektivt europæisk finansielt marked;
44. glæder sig over Kommissionens hensigt om allerede i midten af 2010 at forelægge forslag til lovgivning om clearingcentre og transaktionsregistre og på et tidligt tidspunkt drøfte de tekniske detaljer med samtlige institutioner på nationalt plan og EU-plan, navnlig med lovgivningsmyndighederne, Rådet og Parlamentet;
45. bifalder Kommissionens plan om at fremsætte forslag til retsakter vedrørende CDS;

Tirsdag den 15. juni 2010

46. understreger vigtigheden af en regelmæssig vurdering af den kommende lovgivnings effektivitet i samråd med alle markedsaktørerne og af at tilpasse disse lovbestemmelser, hvis det er nødvendigt;
47. opfordrer til, at denne beslutning snarest muligt gennemføres;
48. konstaterer, at det ikke kun i forbindelse med handel med råstoffer og landbrugsprodukter, men også ved handel med drivhusgascertifikater, skal sikres, at markedets funktion er gennemsigtig, og at der dæmmes op for spekulation; kræver i den forbindelse, at man overvejer at indføre risikobaserede øvre grænser for de enkelte produkter;
49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og de nationale lovgivningsmyndigheder samt Den Europæiske Centralbank.

Tingenes internet

P7_TA(2010)0207

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om tingenes internet (2009/2224(INI))

(2011/C 236 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 18. juni 2009 om tingenes internet - en EU-handlingsplan (KOM(2009)0278),
- der henviser til det arbejdsprogram, det spanske formandskab forelagde den 27. november 2009, og navnlig målet om at udvikle fremtidens internet,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 om investering i dag med sigte på morgendagens Europa (KOM(2009)0036),
- der henviser til Kommissionens henstilling om gennemførelse af principperne om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i forbindelse med anvendelse af radiofrekvensbaseret identifikation (C(2009)3200),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en europæisk økonomisk genopretningsplan (KOM(2008)0800),
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi om en ny digital dagsorden for Europa, 2015.eu (⁽¹⁾),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

(¹) 2009/2225(INI), Del Castillo-betænkning, A7-0066/2010.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Retsudvalget (A7-0154/2010),
- A. der henviser til de seneste 25 års hurtige udvikling af internettet og fremtidsudsigterne både med hensyn til udbredelse gennem den øgede bredbåndsdækning og nye applikationer,
- B. der henviser til, at tingenes internet kan opfylde samfundets og borgernes forventninger, men at der er brug for forskning for at forstå, hvad disse forventninger er, og hvor de følsomme områder og bekymringen for beskyttelsen af privatlivets fred og personoplysninger kan blokere for applikationer,
- C. der henviser til informations- og kommunikationsteknologiens (ikt) rolle i forbindelse med fremme af social udvikling og økonomisk vækst samt af forskning, innovation og kreativitet i europæiske offentlige og private organer,
- D. der henviser til, at det for EU er nødvendigt at etablere en fælles referenceramme for at fastsætte rammer for og styrke reglerne for forvaltningen af systemet, fortrolighed, informationssikkerhed, etisk forvaltning, beskyttelsen af privatlivets fred, indsamlingen og opbevarelsen af personoplysninger og forbrugeroplysninger,
- E. der henviser til, at udtrykket tingenes internet omfatter det generelle begreb ting (både elektroniske genstande og ting til hverdagsbrug), som kan fjernlæses, fjerngenkendes, fjernadresseres, fjernlokaliseres og/eller fjernkontrolleres via internettet,
- F. der henviser til den forventede udvikling de kommende år med hensyn til tingenes internet og nødvendigheden af at etablere et sikkert, gennemsigtigt og multilateralt forvaltningssystem,
- G. der henviser til, at fremtidens internet vil nå ud over den virtuelle verdens nuværende traditionelle grænser gennem forbindelsen til en verden med fysiske ting,
- H. der henviser til, at RFID-teknologiens og andre tingenes internet-relaterede teknologier har fordele og utallige anvendelsesmuligheder i forhold til stregkoder og magnetstriber og har mange andre applikationer, der kan forbindes med andre netværk - som f.eks. mobiltelefonnetværk - og kan yderligere udvikles, når den en gang forbindes med andre sensorer, der måler ting, som f.eks. geolokalisering (f.eks. Galileosatellitssystemet), temperatur, lys, tryk og g-påvirkning; der henviser til, at en omfattende udbredelse af RFID-chip bør føre til en betydelig reduktion af disses stykpris samt prisen på de respektive læseapparater,
- I. der henviser til, at RFID-teknologi kan betragtes som en katalysator og accelerator for den økonomiske udvikling af informations- og kommunikationsindustrien,
- J. der henviser til, at RFID-teknologiens og anden tingenes internet-relaterede teknologier, der allerede finder anvendelse i produktions-, logistik- og forsyningssektorerne, giver fordele hvad angår identifikation og sporing af produkter og har et spændende udviklingspotentiale på en lang række områder, navnlig inden for sundhed, transport og energieffektivitet, miljø, detailhandel og bekæmpelse af varemærkeforfalskning,
- K. der henviser til, at udformningen, udviklingen og iværksættelsen af systemer, til hvilke der anvendes RFID, i forbindelse med e-sundhedssystemer kræver inddragelse af sundhedspersonale, patienter og relevante udvalg (om f.eks. databeskyttelse og etik),
- L. der henviser til, at RFID kan bidrage til at øge energieffektiviteten og reducere drivhusgasemissionerne og kan muliggøre CO₂-regnskab på produktniveau,
- M. der henviser til de fordele, som RFID-teknologi og andre tingenes internet-relaterede teknologier kan bibringe borgerne - hvis spørgsmålene om beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger behandles på rette vis - hvad livskvalitet, sikkerhed og velfærd angår,

Tirsdag den 15. juni 2010

- N. der henviser til, at der er behov for bæredygtige, energieffektive kommunikationsstandarder, som prioriterer sikkerhed og privatlivets fred og anvender kompatible eller identiske protokoller på forskellige frekvenser,
- O. der henviser til, at alle objekter i vores dagligdag (abonnementskort, tøj, mobiltelefoner, biler etc.) kunne blive udstyret med en RFID-chip, og at dette meget hurtigt vil udgøre en stor økonomisk udfordring i betragtning af dens mange forskellige anvendelsesmuligheder,
- P. der henviser til, at tingenes internet vil gøre det muligt at etablere netværk mellem millioner af maskiner, der vil være i stand til at kommunikere og interagere med hinanden gennem trådløse teknologier kombineret med logiske og fysiske adresseringsprotokoller; der henviser til, at tingenes internet via elektroniske identifikationssystemer og trådløst mobilt udstyr skal kunne muliggøre direkte og entydig identifikation af digitale enheder og fysiske genstande for fortsat at kunne indsamle, opbevare, overføre og bearbejde de dertil knyttede data,
- Q. der henviser til, at miniaturiseringen af produkter, der anvendes i tingenes internet, er forbundet med teknologiske udfordringer, som f.eks. integrering af elektronik, sensorer og energiforsynings- og transmissionssystemet til RFID i en chip, hvor hver side kun måler nogle få millimeter,
- R. der henviser til, at selvom fremtiden bringer endnu mere forskelligartede anvendelsesmuligheder af RFID-chips, så rejser denne teknologi nye problemstillinger i forhold til beskyttelse af personoplysninger, først og fremmest fordi de er usynlige eller næsten usynlige,
- S. der henviser til, at industristandarder er af stor betydning, og at RFID-standardiseringen skal modnes, og der henviser til, at RFID-standardmandatet - fælles tildeling til CEN og ETSI (de europæiske standardiseringsorganisationer) - i 2009 vil bidrage til mere innovative produkter og tjenester, til hvilke der anvendes RFID,
- T. der henviser til, at det er vigtigt at oplyse europæerne om nye teknologier og disses applikationer, herunder deres sociale og miljømæssige virkninger, og at fremme forbrugernes digitale kendskab og e-færdigheder,
- U. der henviser til, at udviklingen af tingenes internet bør være rummelig og tilgængelig for alle EU-borgere, og at den bør underbygges af effektive politikker, der sigter på at bygge bro over den digitale kløft inden for EU, og give flere borgere e-færdigheder og viden om deres digitale omgivelser,
- V. der henviser til, at fordelene ved teknologierne til tingenes internet skal øges gennem effektiv sikkerhed, der er et væsentligt træk ved enhver udvikling, som kan bringe personoplysninger og borgernes tillid til dem, der opbevarer oplysninger om dem, i fare,
- W. der henviser til, at de sociale konsekvenser af udviklingen af tingenes internet ikke er kendte, og at de muligvis forstærker den nuværende digitale kløft eller skaber en ny digital kløft,
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse og er overordnet set enig i retningslinjerne i handlingsplanen rettet mod fremme af tingenes internet;
 2. er af den opfattelse, at udbredelse af tingenes internet giver mulighed for bedre interaktion mellem mennesker og objekter og mellem selve objekterne, hvilket kan tilføre EU-borgerne kolossale fordele, hvis sikkerhed, databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred sikres;
 3. bifalder den opmærksomhed, Kommissionen retter mod sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred samt forvaltning af tingenes internet, da respekt for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger sammen med åbenhed og interoperabilitet er de eneste måder, hvorpå tingenes internet kan opnå en bredere social accept; opfordrer Kommission til at tilskynde alle europæiske og internationale aktører til at gøre noget ved trusler, der vedrører internetsikkerhed; opfordrer i denne forbindelse Kommission til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre de gældende internationale bestemmelser for internetsikkerhed, herunder Europarådets konvention om internetkriminalitet;

Tirsdag den 15. juni 2010

4. er overbevist om, at beskyttelsen af privatlivets fred er en kerneværdi, og at alle brugere bør have kontrol over deres personoplysninger; opfordrer derfor til, at databeskyttelsesdirektivet tilpasses det nuværende digitale miljø;
5. bifalder, at Kommissionen reagerer i tide på den nye udvikling i denne sektor og således gør det muligt for det politiske system at fastsætte regler i tide;
6. understreger, at en forudsætning for at fremme teknologi er at indføre lovbestemmelser, der skal styrke respekten for de grundlæggende værdier og for beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred;
7. understreger, at spørgsmålene vedrørende sikkerhed og privatlivets fred bør tages op i de kommende standarder, som skal fastsætte forskellige sikkerhedsfunktioner, der skal sikre tjenesternes fortrolighed, integritet og disponibilitet;
8. opfordrer Kommissionen til at koordinere dens arbejde med tingenes internet med dens generelle arbejde med den digitale dagsorden;
9. opfordrer Kommissionen til at foretage en konsekvensanalyse af anvendelsen af den nuværende internet-netværksstruktur til applikationer og hardware til tingenes internet, hvad angår overbelastning af netværk og datasikkerhed, for at slå fast, om applikationerne og hardwaren til tingenes internet er kompatible og hensigtsmæssige;
10. mener, at udviklingen af et tingenes internet og dertil hørende applikationer i de kommende år vil få betydelige konsekvenser for de europæiske borgeres hverdag og vaner og føre til en lang række økonomiske og sociale forandringer;
11. mener, at det er nødvendigt at skabe et rummeligt tingenes internet og fra begyndelsen undgå risikoen for en ulige udvikling, udbredelse og anvendelse af teknologier til tingenes internet både på medlemsstats- og regionalt niveau; påpeger, at Kommissionens meddelelse ikke lægger tilstrækkelig vægt på disse spørgsmål, som det ville være bedst at behandle, før tingenes internet udvikles yderligere;
12. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de mindre udviklede regioner i EU i forbindelse med planlægningen af tingenes internet og ikt; opfordrer medlemsstaterne til at medfinansiere implementeringen af disse teknologier og andre ikt-projekter i disse regioner for at sikre deres deltagelse og forhindre, at de udelukkes fra fælles europæiske investeringsprojekter;
13. understreger, at selvom brugen af RFID-chips kan være effektiv i bekæmpelsen af produktforfalskninger, ved bortførelse af spædbørn og til identifikation af dyr etc., kan den også vise sig at være farlig og skabe etiske problemer for borgerne og samfundet, som der skal sikres passende beskyttelse imod;
14. understreger betydningen af at undersøge de sociale, etiske og kulturelle virkninger af tingenes internet på grundlag af den potentielt vidtrækkende samfundsmæssige forandring, som disse teknologier vil medføre; er af den opfattelse, at det derfor er vigtigt, at samfundsøkonomisk forskning og politisk debat om tingenes internet ledsages af teknologisk forskning og deres fremskridt og opfordrer Kommissionen til at nedsætte et ekspertpanel, der skal foretage en grundig vurdering af disse aspekter og foreslå en etisk ramme for udviklingen af tilhørende teknologier og applikationer;
15. gør opmærksom på, at RFID-teknologi og andre tingenes internet-relaterede teknologier til intelligent etikettering af produkter og forbrugsgoder og systemer til kommunikation mellem ting og mennesker kan anvendes overalt og praktisk taget er usynlig og lydløs; anmoder derfor om, at denne teknologi bliver gjort til genstand for yderligere og nøjere undersøgelser fra Kommissionens side, navnlig med hensyn til:
 - konsekvenserne for sundheden af radiobølger og af andre måder at muliggøre identifikationsteknologier
 - chippenes miljøbelastning og genbrug af disse

Tirsdag den 15. juni 2010

- brugernes ret til beskyttelse af privatlivets fred og tillid
- de øgede internetsikkerhedsrisici
- tilstedeværelse af intelligente chip i et givet produkt
- retten til den tavse chip, som giver indflydelse og brugerkontrol
- borgernes sikkerhed hvad beskyttelse under indsamling og bearbejdning af personoplysninger angår
- udvikling af en yderligere netværksstruktur og infrastruktur til applikationer og hardware til tingenes internet
- at sikre EU-borgere og virksomheder den bedst mulige beskyttelse mod alle former for online-internet-angreb
- virkningen af elektromagnetiske felter på dyr, særlig fugle i byerne
- harmonisering af regionale standarder
- udviklingen af åbne teknologiske standarder og interoperabiliteten mellem forskellige systemer

og om nødvendigt bliver gjort til genstand for særlig lovgivning på europæisk plan;

16. understreger, at forbrugerne har ret til privatlivets fred ved tilvalg og/eller en indbygget privatlivets fred, navnlig ved anvendelse af automatisk deaktivering af tagsene på salgsstedet, medmindre forbrugeren udtrykkeligt aftaler noget andet; bemærker i denne forbindelse udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse; understreger, at der tidligst muligt i udviklingen og anvendelsen af tingenes internet-relaterede teknologier skal tages hensyn til privatlivets fred og sikkerhed; påpeger, at RFID-applikationer skal forvaltes i overensstemmelse med reglerne om beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at overveje borgernes ret til at vælge produkter, som ikke er forsynet med tingenes internet, samt til at koble sig fra netværket efter ønske;

17. påpeger, at mens passive RFID-tags har begrænset rækkevidde, kan aktive RFID-tags transmittere data over meget større afstande; understreger, at der i denne forbindelse skal fastsættes klare retningslinjer for den enkelte type RFID;

18. opfordrer Kommissionen til at afklare spørgsmålet om, hvem der ejer de data, der indsamles og behandles automatisk, og hvem der har råderet over disse;

19. opfordrer fabrikanter til at sikre retten til den tavse chip ved at gøre det let for forbrugeren at fjerne eller deaktivere RFID-tags efter købet; understreger, at forbrugeren skal orienteres om tilstedeværelsen af aktive eller passive RFID-tags, deres rækkevidde, hvilke data, disse anordninger modtager eller videregiver, samt anvendelsen af disse data, og at disse oplysninger skal angives tydeligt på emballagen og detaljeres i enhver form for dokumentation;

20. opfordrer operatører af RFID-applikationer til at tage alle rimelige skridt for at sikre, at de pågældende data ikke relaterer til en identificeret eller identificerbar person gennem ethvert middel, som kan anvendes af enten operatøren af RFID-applikationer eller andre personer, medmindre disse data behandles i overensstemmelse med de gældende principper og retlige bestemmelser om databeskyttelse;

21. understreger, at chips, der er knyttet til detailprodukter, ikke skal anvendes uden for salgsstedet, og at disse derfor skal kunne udstyres med en teknisk anordning allerede ved fremstillingen, der vil sikre, at de deaktiveres og at lagringen af data dermed begrænses;

Tirsdag den 15. juni 2010

22. mener, at forbrugerne bør have mulighed for at vælge til eller fra til tingenes internet, herunder mulighed for at fravælge individuelle teknologier til tingenes internet uden at deaktivere andre applikationer eller udstyr generelt;

23. understreger, at det er nødvendigt, at den størst mulige udstyrssikkerhed og sikre transmissions-systemer indgår i alle teknologier til tingenes internet for at undgå svindel og muliggøre korrekt autentificering og godkendelse af udstyrets identitet; gør opmærksom på muligheden for identifikations- og produktsvindel gennem kloning af tags til tingenes internet eller opfangelse af udvekslede data; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre udviklingen af et gennemsigtigt system for tingenes internet, der navnlig tager højde for følgende aspekter:

- udtrykkelig angivelse af, at der er midler til stede, som muliggør identifikation og sporbarhed
- sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at kun autoriserede brugere kan få adgang til data
- forbrugerne og tildelingsmyndighederne skal have mulighed for at kontrollere dataenes læsbarhed og systemets funktion;

24. mener, der skal lægges stor vægt på at sikre en global lovgivningsramme og faste tidsfrister på europæisk plan for at fremme og lette offentlige og private investeringer i tingenes internet og i intelligente netværk, som er nødvendige for at fremme udviklingen af nye teknologier;

25. påpeger, at selv om RFID'er er af stor betydning, indgår der også andre teknologier i tingenes internet; understreger, at forskning, finansiering og forvaltning også bør rettes mod disse teknologier;

26. opfordrer Kommissionen til at overveje at anvende applikationer til tingenes internet til at fremme en række igangværende EU-initiativer, som f.eks. ikt for energieffektivitet, intelligent måling, energimærkning, bygningers energimæssige ydeevne og beskyttelse mod forfalskede lægemidler og andre produkter;

27. opfordrer Kommissionen til at overvåge eventuelle nye trusler som følge af stærkt integrerede systemer;

28. opfordrer Kommissionen til at gøre en yderligere indsats for at sikre, at tingenes internet-relaterede teknologier omfatter brugerkrav (f.eks. mulighed for at deaktivere sporbarheden) og overholdelse af den enkeltes rettigheder og friheder; erindrer i denne forbindelse om den nøglerolle, som Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) spiller for netværks og oplysningers sikkerhed, og derfor for sikkerheden i forbindelse med tingenes internet, hvilket vil bidrage til at opbygge forbrugernes accept og tillid;

29. mener, at udviklingen af nye applikationer og selve funktionsmåden og erhvervspotentialet for tingenes internet skal følge udviklingen i de europæiske forbrugeres tillid til systemet og systemet og påpeger, at der eksisterer tillid, når tvivl om potentielle trusler mod privatlivets fred og sundheden er afklaret;

30. understreger, at denne tillid skal være baseret på en klar lovmæssig ramme, herunder regler for kontrol, indsamling, bearbejdning og anvendelse af de data, der indsamles og videresendes af tingenes internet, og de nødvendige typer samtykke fra forbrugerne;

31. mener, at tingenes internet har mange fordele for handicappede og kunne opfylde en aldrende befolknings behov og tilvejebringe markante sundhedstjenester; understreger i denne forbindelse, at blinde og synshæmmede med hjælp fra denne teknologi kan få en mere fuldstændig oplevelse af omgivelserne ved at anvende elektroniske hjælpemidler; understreger imidlertid, at der skal træffes foranstaltninger, der sikrer beskyttelsen af privatlivets fred, let installation og drift samt information om tjenesterne til forbrugerne;

32. understreger, at følgeudgifterne - f.eks. med hensyn til strømforbruget for ibrugtagningen og anvendelsen af tingene - skal være gennemsigtige for forbrugerne;

Tirsdag den 15. juni 2010

33. mener, at tingenes internet og ikt-projekter generelt kræver brede informationskampagner, der skal forklare borgerne formålet med gennemførelsen af dem; understreger, at oplysning om og undervisning i den potentielle anvendelse af og klare fordele ved f.eks. RFID er af afgørende betydning for at undgå, at borgerne misforstår og ikke støtter dette projekt; understreger, at for at tingenes internet til fulde kan udnyttes, så det kommer alle til gode, skal brugerne og have de nødvendige e-færdigheder for at forstå disse nye teknologier, og de skal motiveres og være i stand til at anvende dem korrekt;

34. påpeger, at tingenes internet vil medføre indsamling af meget store mængder data; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at stille forslag om tilpasning af databeskyttelsesdirektivet for at behandle de data, som indsamles og videresendes af tingenes internet;

35. mener, at der bør vedtages et generelt princip, der går ud på, at teknologier til tingenes internet bør udformes, således at det kun indsamler og anvender den mindst mulige mængde data, som er nødvendige for, at det kan fungere, og at det forhindres i at indsamle supplerende data;

36. opfordrer til, at en stor mængde af de data, der udveksles af tingenes internet, gøres anonyme før videresendelse for at beskytte privatlivets fred;

37. minder Kommissionen om, at andre dele af verden og særlig Asien udvikler sig hurtigere i denne sektor, og at det er nødvendigt at fastlægge en dynamisk tilgang og sikre et tæt samarbejde med resten af verden ved udarbejdelsen af bestemmelser for det politiske system og fastlæggelsen af normer for det tekniske område for tingenes internet;

38. understreger, at det for at styrke europæisk økonomi er nødvendigt at investere i ny informations- og kommunikationsteknologi for at fremme økonomisk vækst ved at give et stadigt stigende antal europæiske borgere og virksomheder adgang til nye systemer og nye applikationer; understreger, at EU bør være førende i udviklingen af internetteknologier; foreslår, at EU's budget til ikt-forskning fordobles, og at budgettet for indførelse af ikt firedobles i forbindelse med de næste finansielle overslag;

39. understreger, at forskning kommer til at spille en væsentlig rolle i skabelsen af konkurrence mellem udbydere af den databehandlingskapacitet, som er nødvendig for, at tingenes internet kan fungere i realtid;

40. anmoder Kommissionen om fortsat at styrke sin finansiering af forskningsprojekter under det syvende rammeprogram inden for tingenes internet for at styrke den europæiske ikt-sektor og støtter anvendelsen af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) for at fremme udbredelsen heraf; opfordrer navnlig til at udvikle pilotprojekter, som kan få en umiddelbar positiv virkning på de europæiske borgeres hverdag inden for e-sundhed, e-læring, e-handel, e-tilgængelighed og energieffektivitet; er imidlertid bekymret over det bureaukrati, der er forbundet med det syvende rammeprogram, og opfordrer Kommissionen til at fjerne bureaukratiet ved at omstrukturere processerne vedrørende rammeprogrammerne og etablere en brugerbestyrelse;

41. mener, at tingenes internet har et betydeligt potentiale hvad angår økonomisk udvikling, udvikling af produktionen, forbedring af serviceydelsers kvalitet og optimering af virksomhedernes logistik- og distributionskæder, lagerstyring og skabelse af nye muligheder for arbejdstagere og virksomheder;

42. opfordrer Kommissionen til at give en vurdering af enhver form for indvirkning, som dens foreslåede strategi kan få på produktiviteten og konkurrenceevnen i europæiske virksomheder, der opererer på det internationale marked;

43. mener, at tingenes internet kan bidrage til at lette handelssamkvemmet mellem EU og tredjelande ved at udvide markederne og sikre kvalitative garantier for handelsvarerne;

Tirsdag den 15. juni 2010

44. understreger, at RFID-teknologier på den ene side vil sætte de europæiske industrier i stand til at kontrollere mængden af varer, der er bragt i omsætning (f.eks. ved kun at producere, hvis det er nødvendigt, og således skåne miljøet), og på den anden side stille en effektiv metode til rådighed til bekæmpelse af piratvirksomhed og varemærkeforfalskning, da det bliver muligt at spore de pågældende varer;

45. mener, at forbrugsgoder bliver mere ressourceeffektive og konkurrencedygtige på markedet gennem anvendelse af nye teknologier i produktionsprocessen;

46. understreger, at der er behov for en intensiv international dialog og fælles handlingsplaner med hensyn til tingenes internet; opfordrer Kommissionen til at undersøge virkningerne af tingenes internet på den internationale handel;

47. er enig i Kommissionens intention om fortsat at overvåge situationen og vurdere, om der er behov for yderligere harmoniserede frekvensressourcer, som øremærkes til tingenes internet, idet der tages højde for de forskellige elektromagnetiske frekvensbånds særlige egenskaber og kapacitet, og opfordrer derfor Kommissionen til ved fastsættelsen af EU's koordinations- og harmoniseringsmål gennem de flerårige radio-frekvenspolitikprogrammer at tage højde for behovene i forbindelse med tingenes internet; understreger, at disse frekvensressourcer fortsat bør være offentlig ejendom, og at anvendelsen af dem skal reguleres på en sådan måde, at det bidrager til at fremme og finansiere yderligere teknologisk forskning og udvikling på dette område; mener, at frekvensressourcer uden licens fremmer anvendelsen af nye teknologier og tjenester (trådløs netværk) og således fremmer innovation;

48. fremhæver faren ved retlig usikkerhed i tilfælde af »cloud computing«;

49. er af den opfattelse, at inddragelsen på alle politiske niveauer (EU, nationalt og regionalt) er en væsentlig forudsætning for en effektiv udvikling og indførelse af tingenes internet; understreger den vigtige rolle, som regionale og lokale myndigheder og byer vil spille i udviklingen af tingenes internet, idet de kan bringe det ud af den rent private sfære; minder også om den udstrakte brug, som lokale myndigheder kan gøre heraf, for eksempel i forbindelse med tilrettelæggelse af offentlig transport, affaldsindsamling, udregning af forureningsniveauer og trafikstyring; opfordrer Kommissionen til i sit arbejde med tingenes internet at foretage høringer på alle politiske niveauer i en decentral forvaltningsånd;

50. påpeger, at de oplysninger, som tilvejebringes af teknologier til tingenes internet, skal være sporbare, kontrollerbare og korrigerbare, hvis et system baseret på det bryder sammen; understreger, at da disse teknologier indgår i sikkerhedssystemer såsom trafik- eller temperaturregulering, kan fejlinformering sætte liv på spil;

51. understreger, at nye teknologier er afgørende med henblik på at forenkle transportkæder, at øge transportens kvalitet og effektivitet, fremme udviklingen af intelligente transportsystemer og grønne korridorer, og at RFID kan tilbyde innovative måder til gennemførelse af virksomhedsaktiviteter og samtidig øge kundetilfredsheden;

52. er af den opfattelse, at anvendelsen af tingenes internet i naturen kan bidrage til udviklingen af grønne teknologier, mere effektiv energiudnyttelse og heraf følgende miljøbeskyttelse og til at øge forbindelsen mellem ikt og naturen;

53. anmoder Kommissionen om at gøre en indsats for at få fastlagt internationale fælles standarder om standardisering af RFID-teknologi og andre tingenes internet-relaterede teknologier og dertil hørende applikationer med henblik på at fremme interoperabilitet samt en åben, gennemsigtig og neutral teknologisk infrastruktur; understreger, at uden klare og anerkendte standarder, som f.eks. TCP5/IP6 i internetverdenen, kan udvidelsen af tingenes internet ud over RFID-løsninger ikke få et globalt omfang;

54. er enig i forslaget om hurtigst muligt at iværksætte internetprotokol version 6 (IPv6) som grundlag for fremtidig udbredelse og forenkling af internettet;

Tirsdag den 15. juni 2010

55. glæder sig over Kommissionens intention om at forelægge en meddelelse i løbet af 2010 om sikkerheden i, privatlivets fred i og tilliden til informationssamfundet; understreger betydningen af denne meddelelse og de deri foreslåede foranstaltninger til styrkelse af lovgivningen vedrørende datasikkerhed, privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger; opfordrer Kommissionen til aktivt at inddrage alle relevante aktører, herunder ENISA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse;

56. mener, at det er vigtigt, at alle grundlæggende rettigheder, og ikke blot privatlivets fred, bliver beskyttet i forbindelse med udviklingen af tingenes internet;

57. mener, at Kommissionen bør udarbejde anbefalinger vedrørende de offentlige administrative, lovgivningsmæssige og retshåndhævende myndigheders opgaver og ansvarsområder med hensyn til tingenes internet;

58. anmoder Kommissionen om nøje at overvåge, at den allerede vedtagne europæiske lovgivning på området anvendes korrekt, og inden årets udgang forelægge en tidsplan vedrørende de retningslinjer, den har til hensigt at stille forslag om på europæisk plan for at styrke sikkerheden hvad tingenes internet og RFID-applikationer angår;

59. anmoder Kommissionen om at indlede en social dialog om tingenes internet og at tilvejebringe oplysninger om de positive og negative virkninger af de nye teknologier på hverdagen; opfordrer derfor Kommissionen til at indlede en proaktiv høring af den europæiske industri og tilskynde den til at spille en førende rolle i udformningen af og foreslå innovative, standardiserede og interoperable teknologier;

60. opfordrer Kommissionen til i tilstrækkelig grad at inddrage små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i handlingsplanen for tingenes internet;

61. anmoder ligeledes Kommissionen om regelmæssigt at underrette Parlamentet om udviklingen i dialogen med operatørerne inden for denne sektor og de interesserede parter samt om de initiativer, den har til hensigt at gennemføre;

62. mener, at Kommissionen bør undersøge muligheden for en yderligere reduktion af dataroamingtakster;

63. understreger, at man i forbindelse med forvaltningen af tingenes internet skal undgå unødvendigt bureaukrati og inddrage alle relevante aktører i beslutningstagningen, og opfordrer derfor til at indføre en passende og tilstrækkelig regulering på EU-plan;

64. opfordrer Kommissionen til aktivt at bidrage til udarbejdelse og fastsættelse af principper og regelsæt for forvaltningen af tingenes internet sammen med sine handelspartnere i internationale fora, såsom Verdenshandelsorganisationen;

65. opfordrer Kommissionen til at præcisere dens holdning til, hvilke aspekter af internetforvaltning der skal reguleres på nuværende tidspunkt i forhold til tingenes internet, og gennem hvilket system den almene offentlige interesse kan sikres;

66. opfordrer derfor Kommissionen til at analysere problematikkerne i forbindelse med forvaltning af tingenes internet med bistand fra aktørerne i sektoren; mener, at det desuden er vigtigt at analysere de aspekter, der vedrører Wi-Fi-sikkerhedssystemer;

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 15. juni 2010

Forvaltning af internettet - de næste skridt

P7_TA(2010)0208

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forvaltning af internettet - de næste skridt (2009/2229(INI))

(2011/C 236 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om forvaltning af Internettet - de næste skridt (KOM(2009)0277),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om beskyttelse mod storstilede cyberangreb og sammenbrud: øget beredskab, sikkerhed og robusthed (KOM(2009)0149),
- der henviser til sin beslutning af 14. oktober 1998 om globaliseringen og informationssamfundet: »Der må stærkere international samordning til« ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2001 om Internettets organisation og administration - politiske aspekter på internationalt og europæisk plan 1998-2000 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. april 2001 om den næste generation af Internet: nødvendigheden af et EU-forskningsinitiativ ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2005 om informationssamfundet ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2005 om menneskerettigheder og pressefrihed i Tunesien og om verdenstopmødet om informationssamfundet i Tunesien ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om ytringsfrihed på internettet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om det andet Internet Governance Forum i Rio de Janeiro den 12.-15. november 2007 ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 26. marts 2009 om styrkelse af sikkerheden og de grundlæggende frihedsrettigheder på internettet ⁽⁸⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0185/2010),

⁽¹⁾ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 128.⁽²⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 286.⁽³⁾ EFT C 27 E af 31.1.2002, s. 84.⁽⁴⁾ EUT C 133 E af 8.6.2006, s. 140.⁽⁵⁾ EUT C 286 E af 23.11.2006, s. 495.⁽⁶⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 879.⁽⁷⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 80.⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0194.

Tirsdag den 15. juni 2010

- A. der henviser til, at internettet er et særlig vigtigt globalt kommunikationsmiddel med en kolossal indvirkning på samfundet som helhed,
- B. der henviser til, at forvaltning af internettet omfatter spørgsmål, der bl.a. er knyttet til beskyttelse og sikring af de grundlæggende rettigheder og friheder, adgangen til og anvendelsen af internettet og dets sårbarhed over for cyberangreb osv.,
- C. der henviser til, at cyberkriminalitet udgør en stigende trussel for de samfund, der er afhængige af IKT, og at tilskyndelser til terrorangreb, hadekriminalitet og børnepornografi er steget og bringer borgerne, herunder børn, i fare,
- D. der henviser til, at krydsfeltet mellem cyberkriminalitet, internetjurisdiktion og cloud computing som et nyt aspekt inden for forvaltning af internettet på EU-plan er særdeles vigtigt,
- E. der henviser til, at forvaltning af internettet vedrører tildelingen af adresser og andre spørgsmål af fortrinsvis teknisk karakter på områder, hvor Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), Internet Assigned Numbers Authority (IANA), Internet Engineering Task Force (IETF), de regionale internetregistre (Regional Internet Registries) og andre organer opererer,
- F. der henviser til, at det hidtil har været den private sektor, der har spillet rollen som primus motor i internetforvaltningen, men at man i forbindelse med fastlæggelsen af en global strategi også bør styrke de offentlige aktørers rolle,
- G. der henviser til, at regeringerne har et afgørende ansvar dels for den bredere forvaltning i forbindelse med varetagelse af offentlighedens interesser, navnlig med henblik på at beskytte og sikre de grundlæggende rettigheder og friheder, dels for internettets sikkerhed, integritet og robusthed, mens den private sektor har et afgørende ansvar for at tilvejebringe den nødvendige investering, den nødvendige ekspertise og det nødvendige iværksætterinitiativ,
- H. der henviser til, at det internationale Internet Governance Forum (IGF) og forskellige nationale og regionale fora er vigtige for dialogen mellem en lang række interessenter om internetpolitik,
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet og de øvrige europæiske institutioner over lang tid har udvist engagement i udbredelsen af internettet som et frit tilgængeligt globalt fælles gode,
 - 1. mener, at internettet er et globalt fælles gode, og at det som sådan bør forvaltes i almenhedens interesse;
 - 2. erkender, at internettet er afgørende for den praktiske udøvelse af ytringsfriheden, kulturel mangfoldighed, mediepluralisme, demokratisk medborgerskab samt for uddannelse og adgang til information og på denne måde udgør en af de vigtigste motorer bag udbredelsen af de demokratiske værdier i verden;
 - 3. minder om, at internettet er blevet et uundværligt redskab til fremme af demokratiske initiativer, politisk debat, digitale færdigheder og formidling af viden; gentager, at adgang til internettet både sikrer og er afhængigt af udøvelsen af en række afgørende grundlæggende rettigheder, som omfatter, men ikke er begrænset til, respekten for privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger, ytringsfrihed, talefrihed og foreningsfrihed, pressefrihed, frihed til politisk meningsudveksling og deltagelse, ikke-forskelsbehandling, uddannelse samt kulturel og sproglig mangfoldighed; understreger, at institutioner og berørte parter på alle niveauer derfor har et generelt ansvar for at bidrage til at sikre, at alle kan udøve deres ret til at deltage i informationsamfundet, især ældre mennesker, som har sværere ved at lære de nye teknologier, og samtidig tackle de to udfordringer, som e-analfabetisme og den demokratiske udstødelse i den elektroniske alder udgør;
 - 4. understreger navnlig behovet for at fremme udviklingen af »bottom-up-tilgange« og e-demokrati, samtidig med at det sikres, at der træffes væsentlige sikringsforanstaltninger over for nye metoder til overvågning, kontrol og censur foretaget af offentlige eller private aktører, således at fri adgang til internettet og beskyttelse af privatlivet er en realitet og ikke en illusion;

Tirsdag den 15. juni 2010

5. understreger behovet for at beskytte og fremme den europæiske kulturarv, herunder gennem internettet; mener, at internettet spiller en afgørende rolle i forbindelse med at fremme innovation og mindske den digitale, sociale og kulturelle kløft i forhold til andre dele af verden; glæder sig over, at Kommissionen forstår betydningen af at »bygge bro over den digitale kløft« samt de udviklingsspørgsmål, der ligger i forvaltningen af internettet; mener imidlertid, at der også skal fokuseres på de mange ældre borgere i både de udviklede lande og udviklingslandene, som ofte føler, at de er koblet af denne nye onlineverden; mener også, at internettet kan være et effektivt værktøj til social integration, og at vores ældre borgere skal inddrages; opfordrer indtrængende til, at der træffes foranstaltninger til at fremme uddannelse i udnyttelsen af internettets ressourcer og fastlæggelse af kriterier for, hvordan disse ressourcer udnyttes;
6. anerkender, at den intensiverede brug af internettet blandt borgere, forbrugere, virksomheder og myndigheder antyder, at dette kommunikationsmiddel er ved at blive et af de grundlæggende elementer i etableringen af det indre marked inden for EU; understreger i denne sammenhæng behovet for hensigtsmæssig forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet; understreger endvidere, at internetbrugernes borgerlige rettigheder og friheder skal sikres; anerkender betydningen af internettet som et middel til oplysning og fremme af forbrugerrettigheder;
7. fremhæver, at virksomheder, der beskæftiger sig med internetforvaltning, skal lette e-handel og grænseoverskridende transaktioner ved at decentralisere de selvregulerende roller, særligt ved fastsættelse af betingelser for nye konkurrenter;
8. opfordrer til lettere adgang til og udvikling af internettet i nye medlemsstater, især i landdistrikterne og i udviklingslandene via programmer finansieret af EU; opfordrer endvidere til, at disse lande skal have større indflydelse i udformningen af retningslinjer vedrørende internetforvaltning;
9. mener, at forvaltning af internettet bør baseres på en bred, afbalanceret offentlig-privat samarbejdsmodel med henblik på EU's interesse i at bevare internettet som et globalt fælles gode, så det dermed undgås, at individuelle enheder eller sammenslutninger af enheder opnår en dominerende stilling, og at staten eller supranationale myndigheder forsøger at kontrollere informationsstrømmen på internettet, samtidig med at der arbejdes med processer inden for forvaltning af internettet, hvori flere berørte parter inddrages, og som fortsat udgør en effektiv mekanisme til fremme af det globale samarbejde;
10. understreger, at de værdier, som EU bygger på, som udtrykt i EU-traktatens artikel 2, er EU's kerneværdier og endelige mål; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle aktiviteter, som vedrører forvaltning af internettet, er i overensstemmelse med disse værdier og mål, især i de globale internetforvaltningsfora, hvor der deltager lande med værdier, som afviger markant fra de europæiske værdier; mener, at man for at undgå en konflikt bør udvide den internationale dialog med disse lande, for så vidt angår internetlovgivning;
11. mener, at regeringerne bør rette fokus mod spørgsmål, der er afgørende for en global forvaltningspolitik for internettet, da den private sektors ledende rolle skal være baseret på respekt for de forvaltningspolitiske principper og den eksisterende lovgivning, og i øvrigt bør undgå at gribe ind, undtagen hvis det er nødvendigt under ganske særlige omstændigheder, og at deres foranstaltninger selv under disse omstændigheder bør være i overensstemmelse med de grundlæggende menneskerettigheder og proportionalitetsprincippet;
12. mener, at regeringerne bør undgå at gribe ind i den daglige forvaltning af internettet, holde sig fra at indføre unødigt, tung og restriktiv regulering til skade for nyskabelser og konkurrence og ikke bør forsøge at kontrollere, hvad der er og bør være den globale offentligheds ejendom;
13. opfordrer regeringerne til at afholde sig fra at indføre begrænsninger i adgangen til internettet gennem censur, blokering, filtrering mv. eller kræve, at private virksomheder indfører begrænsninger; insisterer på at sikre et åbent internet, hvor brugerne har adgang til og kan distribuere oplysninger eller køre applikationer og tjenester efter eget valg, som fastsat i den reformerede lovramme vedrørende elektronisk kommunikation;

Tirsdag den 15. juni 2010

14. understreger, at alle begrænsninger, der vurderes som ufravigelige, bør indskrænkes til det absolut nødvendige i et demokratisk samfund, bør være baseret på lovgivning og være effektive og rimelige; understreger endvidere, at mindreårige skal sikres beskyttelse, og opfordrer medlemsstaterne til dels at træffe foranstaltninger, f.eks. ved at gøre brug af bestemmelserne om underretning af offentligheden i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF, direktiv 2002/58/EF og forordning (EF) nr. 2006/2004 om brugerrettigheder (direktivet om borgerlige rettigheder) ⁽¹⁾, som giver mindreårige mulighed for at benytte internettet og online-oplysnings-tjenester på en ansvarlig måde, dels at øge bevidstheden om potentielle trusler ved nye tjenester;

15. opfordrer til flere initiativer med henblik på at styrke børns muligheder for at udforske internettet på en sikker måde, udbrede bedste praksis på verdensplan og styrke det internationale samarbejde i kampen mod skadeligt og ulovligt indhold på nettet, især med hensyn til seksuelt misbrug af børn over internettet;

16. tager ligeledes højde for det særlige behov for at beskytte sårbare personer, navnlig mindreårige, gennem en fælles indsats fra berørte parter i såvel den offentlige som den private sektor; gentager, at kriminelt indhold som led i bekæmpelse af cyberkriminalitet og børnepornografi bør slettes ved kilden, inden det overvejes, om hjemmesider skal blokeres;

17. mener, at regeringerne ved siden af de principper for forvaltning af internettet, som Kommissionen har foreslået, også bør gennemføre følgende principper om:

- i) åbenhed, flersidighed, demokrati og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og friheder under overholdelse af EU-standarder
- ii) respekt for en internetinfrastruktur, som er åben, interoperabel, teknologisk neutral og gennemgående
- iii) ekstern offentlig ansvarlighed i de virksomheder i den private sektor, der fra dag til dag forvalter de globale internetressourcer
- iv) fremme af global forvaltning af internettet gennem samspil med og yderligere tilskyndelse til inddragelse af en række berørte parter i processer, der også imødekommer behovet for at øge udviklingslandenes deltagelse
- v) beskyttelse af det globale internets og kommunikationsfrihedens integritet ved at forhindre regionale foranstaltninger, såsom ophævelse af IP-adresser eller domænenavne i tredjelande;

18. understreger, at EU bør sørge for fælles gennemførelse af de grundlæggende principper for forvaltning af internettet og gå i brechen for disse i internationale fora og bilaterale forbindelser;

19. glæder sig over aspekterne vedrørende forvaltning af internettet i det spanske formandskabs Granada-strategi samt bestemmelserne i Parlamentets betænkning om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu ⁽²⁾ med sigte på udarbejdelse af et europæisk charter om borgeres og forbrugeres rettigheder i det digitale miljø og udvikling af en femte frihed, der muliggør fri udbredelse af indhold og viden;

20. bemærker den amerikanske regerings nye internetpolitik 3.0, der blev offentliggjort den 24. februar 2010;

21. understreger, at EU bør tage tre afgørende spørgsmål vedrørende offentlig forvaltning op til behandling:

- i) beskyttelse af internetinfrastrukturen for at sikre åbenhed, tilgængelighed, sikkerhed og modstandsdygtighed mod cyberangreb

⁽¹⁾ EUT L 337 af 18.12.2009, s. 11.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0133.

Tirsdag den 15. juni 2010

- ii) EU's afhængighed af dominerende markedsløsninger og tilknyttede risici for den offentlige sikkerhed, og
 - iii) data- og privatlivsbeskyttelse, navnlig med hensyn til etableringen af effektive internationale mekanismer til bilæggelse af tvister; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om tilpasning af databeskyttelsesdirektivet til det aktuelle digitale miljø;
22. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen at sikre beskyttelse af internetinfrastrukturen mod trusler og angreb gennem en fælles EU-tilgang og fuldføre oprettelsen af nationale nødberejdske og samarbejds mekanismer mellem disse;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at optrappe deres indsats med henblik på at øge sikkerheden i cyberspace i EU samt at tage tilstrækkelig del i det internationale samarbejde om dette spørgsmål, og understreger behovet for en strategi, der inddrager flere berørte parter, for at tilvejebringe en bedre forståelse for og bevidsthed om jurisdiktion i forbindelse med cyberkriminalitet og om cloud computing baseret på en ligelig fordeling og fastsættelse af klare forpligtelser og ansvarsområder for hver af de berørte parter;
24. understreger betydningen af sikkerhed i forbindelse med elektroniske tjenester, navnlig elektroniske signaturer, samt af behovet for at etablere Public Key Infrastructure (PKI) på fælleseuropæisk plan, og opfordrer Kommissionen til at etablere en gateway for europæiske valideringsmyndigheder for at sikre elektroniske signaturers grænseoverskridende operabilitet og øge sikkerheden for transaktioner, som foretages over internettet;
25. opfordrer Kommissionen til at fastlægge klare retningslinjer for medlemsstater, som ikke har ratificeret og gennemført Europarådets konvention om cyberkriminalitet, så alle medlemsstater engageres i et samarbejde om at bekæmpe cyberkriminalitet og spam, med henblik på at øge brugernes tillid og sikre EU's cyberspace mod alle former for kriminalitet og lovovertrædelser; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at ratificere og gennemføre Europarådets konvention om cyberkriminalitet;
26. opfordrer alle medlemsstater til at ratificere og gennemføre Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme, hvilket vil skabe mulighed for at udvikle et grundlag for internationalt samarbejde om bekæmpelse af terroristers brug af internettet i form af omfattende angreb på og via computersystemer, som truer den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller den økonomiske velfærd;
27. anbefaler desuden, at Kommissionen og medlemsstaterne arbejder hen imod øget internetsikkerhed og -stabilitet gennem foranstaltninger, der har til formål at øge netværks- og systemdiversiteten gennem anvendelse af konkurrenceregler, EU-standarder og indkøbspolitik, samt ved at:
- i) støtte ICANN's arbejde for domænenavnsystemets sikkerhed og stabilitet
 - ii) støtte arbejdet i internationale fora, såsom Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, De Forenede Nationer og Europarådet, for bedre lovgivningsmæssige rammer og national koordinering;
28. påpeger, at de sociale netværks succes sammenholdt med internettets tekniske kapacitet (hukommelse og databehandling) bl.a. rejser spørgsmålet om disse arkiverede datas lagring og udnyttelse; beklager i denne forbindelse det faktum, at der endnu ikke eksisterer et »krav om sletning« på internettet;
29. understreger behovet for at finde en passende balance mellem beskyttelsen af brugernes privatliv og registreringen af personoplysninger;
30. beklager, at den stigende brug af netværk på internettet endnu ikke er blevet ledsaget af regler, der gør det muligt for brugerne at forvalte de persondata, de betror disse netværk;

Tirsdag den 15. juni 2010

31. bemærker, at gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af internettet kan spille en vigtig rolle i forbindelse med kontrollen med, hvordan søgemaskiner håndterer information på verdensplan;
32. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag om udvidelse af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II-forordningen) ⁽¹⁾, således at den kommer til at omfatte krænkelser af databeskyttelsen og privatlivets fred, og opfordrer Rådet til at godkende forhandlinger med henblik på at indgå en international aftale, der gør det muligt for EU-borgere at kræve erstatning, hvis deres rettigheder med hensyn til databeskyttelse og privatlivets fred krænkes i henhold til EU-retten;
33. støtter fremme af princippet om indbygget databeskyttelse (»privacy by design«), hvorefter krav om beskyttelse af privatlivet og databeskyttelse bør indføres så tidligt som muligt i det forløb, der fører til udvikling af ny teknologi, hvorved borgernes sikres et sikkert og brugervenligt miljø;
34. påpeger, at det er ved at blive nødvendigt med sikkerhedscertificering af hjemmesider for at øge forbrugernes tillid med hensyn til at bruge onlineoplysninger og -tjenester;
35. understreger, at EU-institutioner og -organer samt medlemsstaterne bør samordne deres tilgang til forvaltning af internettet i de forskellige internationale organer, som har med dette at gøre, såsom ICANN og dets rådgivende organer, herunder det mellemstatslige rådgivningsudvalg (GAC);
36. understreger den rolle, som Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) spiller i forbindelse med etableringen af et europæisk samarbejdsområde for information; bemærker endvidere, at ENISA kan spille en vigtig rolle, navnlig i forbindelse med forebyggelse, imødegåelse og håndtering af problemer med net- og informationssikkerhed, og glæder sig over Kommissionens kommende forslag om modernisering af ENISA;
37. understreger behovet for yderligere at øge ENISA's effektivitet ved at:
- identificere forskningsprioriteringerne på EU-plan på områderne netværkselasticitet og net- og informationssikkerhed samt tilbyde viden om industriens behov til potentielle forskningsinstitutioner
 - gøre beslutningstagere opmærksomme på ny teknologi på sikkerhedsrelaterede områder
 - etablere fora for udveksling af oplysninger og ydelse af støtte til medlemsstater;
38. understreger, at ENISA's støtte er rettet mod medlemsstater med særlige behov, og anbefaler, at ENISA fortsat etablerer fora for udveksling af oplysninger mellem medlemsstater og andre aktører;
39. mener, at Kommissionen spiller en afgørende rolle i forbindelse med iværksættelsen og koordinationen af alle aspekter vedrørende den interne organisation i EU med henblik på at sikre en sammenhængende EU-tilgang, herunder i IGF;
40. foreslår, at Kommissionen opbygger kapacitet som sikrer, at et egentligt europæisk civilsamfund er repræsenteret i internationale fora for forvaltning af internettet samt i internetstandardorganisationer eller -konsortier;
41. anmoder Kommissionen om at lette vedtagelsen af en sammenhængende og omfattende EU-strategi i IGF og i forbindelse med andre store begivenheder vedrørende forvaltning af internettet ved i god tid inden sådanne begivenheder at forelægge et udkast til EU's holdning for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på drøftelse;

⁽¹⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

Tirsdag den 15. juni 2010

42. støtter den fortsatte udvikling af IGF-modellen på globalt, regionalt (herunder EuroDIG) og nationalt plan ved at bevare dennes væsentligste egenskab som en ikkebindende proces med deltagelse af flere berørte parter samt ved at forblive et åbent forum for dialog og udveksling af bedste praksis mellem regeringer, civilsamfund og den private sektor og en ny form for deltagelsesdemokrati;
43. fremhæver vigtigheden af at inddrage asiatiske aktører i drøftelserne om forvaltning af internettet, idet der tages højde for det asiatiske markedes særpræg;
44. understreger behovet for også at inddrage slutbrugerne i processen med at skabe en forvaltningsmodel, idet der lægges vægt på samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv på lokalt, regionalt og nationalt plan;
45. henstiller, at IGF forbedres gennem:
- i) øget deltagelse af udviklingslandene, idet der lægges særlig vægt på at finansiere deres deltagelse
 - ii) bedre synlighed i medierne
 - iii) mere effektiv tilrettelæggelse af møder, f.eks. ved at begrænse antallet af møder, der finder sted på samme tid, fastlægge en stabil platform, der kan fremme den globale deltagelse, og styrke flersprogethed
 - iv) bedre koordinering af og samarbejde mellem globale, regionale og nationale fora for forvaltning af internettet
 - v) udvidet samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter ved brug af alle de teknologiske midler, der er til rådighed, såsom videokonferencer og det mellemparlamentariske EU-informationsudveksling (IPEX);
46. støtter Kommissionens og det spanske og belgiske formandskabs indsats i forbindelse med afholdelsen af IGF-mødet i september 2010 i Vilnius og slår til lyd for øget deltagelse fra Europa-Parlamentets side;
47. støtter generelt Kommissionens positive holdning til ICANN's nuværende forvaltningsmodel, som er baseret på den private sektors ledende rolle;
48. anerkender, at det er lykkedes for ICANN at sikre domænenavnesystemets stabilitet;
49. støtter fortsættelsen af ICANN's nystartede proces med at tildele domænenavne ved brug af andre alfabeter end det latinske alfabet;
50. kræver et nyt generisk topdomæne for kulturelle organisationer, centre og medier samt kunstnere, f.eks. »culture« eller »art«;
51. opfordrer til større ansvarlighed blandt private virksomheder, der registrerer og sælger domænenavne, og som udfører en tjeneste, som samfundet i høj grad er blevet afhængig af; anser det i denne forbindelse for hensigtsmæssigt at indføre fælles kriterier med henblik på at øge gennemsigtigheden og sikre, at ovennævnte virksomheder påtager sig deres øgede ansvar;
52. opfordrer.eu registrar EURid til at gennemføre en grundig medie- og onlinekampagne, promovere domænet.eu i medlemsstaterne og fremme udviklingen af et europæisk onlinemiljø på baggrund af EU's værdier, særlige kendetegn og politikker;

Tirsdag den 15. juni 2010

53. fremhæver betydningen af GAC for ICANN's beslutningstagningsproces og anbefaler, at GAC's effektivitet styrkes, bl.a. gennem etablering af et sekretariat med en passende støttekapacitet; finder det vigtigt, at alle EU medlemsstater deltager aktivt i dette udvalgs arbejde;

54. mener, at ICANN bør forbedres gennem:

- i) indførelse - baseret på en gennemgang af de eksisterende tvistbilægelsesordningers effektivitet (et uafhængigt evalueringspanel og en ICANN-ombudsmand) - af en alternativ, ekstern mekanisme til bilæggelse af tvister, der gør det muligt for de berørte parter på effektiv, neutral, hurtig og økonomisk overkommelig vis at gennemgå ICANN's afgørelser
- ii) en gradvis indførelse af en diversificeret finansieringsstruktur med et maksimumbeløb for finansieringen fra en enkelt virksomhed eller sektor for at forhindre, at en enkelt virksomhed eller gruppe af virksomheder får utilbørlig indflydelse på ICANN's aktiviteter
- iii) passende repræsentation af alle berørte parter i ICANN
- iv) sikring af, at flere berørte parter og regioner er repræsenteret i ICANN's bestyrelse og øverste ledelse;
- v) anvendelse af en rimelig del af ICANN's reservefond til at fremme det civile samfunds (navnlig udviklingslandenes) deltagelse i fora for forvaltning af internettet

55. støtter Kommissionens holdning med hensyn til, at IANA-ordningerne bør omfatte mekanismer til sikring af multilateral ansvarlighed, og bekræfter, at ingen enkelt regering bør have en dominerende position inden for IANA, men at denne i stedet skal gøres til genstand for en progressiv internationalisering, der fører til multilateralt tilsyn;

56. mener, at den bekræftelse af tilsagn, der fandt sted i 2009, kan udgøre et positivt grundlag for den videre udvikling af ICANN, idet det fremhæves, at:

- i) EU, hovedsagelig via Kommissionen, bør spille en aktiv rolle i forbindelse med gennemførelsen heraf, bl.a. ved hjælp af evalueringspaneler og ved at sikre, at medlemmerne af disse paneler er uafhængige, ikke har nogen interessekonflikter, og at de repræsenterer forskellige regioner
- ii) evalueringspanelernes henstillinger bør følges af ICANN, efter at de har været fremlagt i offentlige høringer, og det skal begrundes, hvis ICANN ser bort fra henstillingerne;

57. anmoder Kommissionen om årligt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det forløbne års begivenheder på internetforvaltningsområdet, og henviser til, at den første af disse rapporter forelægges inden marts 2011;

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Tirsdag den 15. juni 2010

Innovationspolitik i en verden under forandring

P7_TA(2010)0209

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om Fællesskabets innovationspolitik i en verden under forandring (2009/2227(INI))

(2011/C 236 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Revision af Fællesskabets innovationspolitik i en verden under forandring« (KOM(2009)0442),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Forberedelse på fremtiden: Udvikling af en fælles strategi for centrale støtteteknologier i EU« (KOM(2009)0512),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Et nyt partnerskab til modernisering af universiteterne: EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet« (KOM(2009)0158) og Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 ⁽¹⁾ om dialog mellem universiteter og erhvervsliv,
- der henviser til Rådets konklusioner af 4. december 2009: »Hen imod et konkurrencedygtigt, innovativt og miljøeffektivt Europa - et bidrag fra Rådet (konkurrenceevne) til Lissabondagsordenen for tiden efter 2010«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Nye horisonter for it - en strategi for forskning i fremtidig og fremspirende teknologi i Europa« (KOM(2009)0184),
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om Small Business Act ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om midtvejsevaluering af industripolitikken - et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 294/2008 af 11. marts 2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ⁽⁴⁾,
- der henviser til konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 22. maj 2008 om fremme af kreativitet og innovation gennem uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til beslutning af 24. maj 2007 om Viden i praksis: en bredt funderet innovationsstrategi for EU ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2006 om gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Mere forskning og innovation - investering i vækst og beskæftigelse: En fælles tilgang ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0187.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0100.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0226.⁽⁴⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 1.⁽⁵⁾ EUT C 141 af 7.6.2008, s. 17.⁽⁶⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 455.⁽⁷⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 640.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Kommissionens forslag til Rådets forordning om EF-patenter (KOM(2000)0412),
- der henviser til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Mod en mere effektiv anvendelse af skatteincitamenter til fordel for F&U« (KOM(2006)0728),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Assessing Community innovation policies in the period 2005-2009«, (SEK(2009)1194),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En europæisk strategi for forskning, udvikling og innovation på ikt-området: Øget indsats og effektivitet« (KOM(2009)0116),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0143/2010),
- A. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse »Revision af Fællesskabets innovationspolitik i en verden under forandring« har meddelt, at den vil fremlægge en innovationsstrategi i form af en handlingsplan,
- B. der henviser til, at denne fremtidige innovationsstrategi skal være tæt forbundet med EU 2020-strategien,
- C. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse »Nye horisonter for ikt - en strategi for forskning i fremtidig og fremspirende teknologi i Europa« bebudede en ny strategi for forskning i fremtidig og fremspirende teknologi med iværksættelse af flagskibsinitiativer,
- D. der henviser til, at det i forbindelse med udviklingen af en europæisk innovationspolitik er nødvendigt at tage højde for alle tre sider af videnstrekanten - forskning, innovation og uddannelse,
- E. der henviser til, at virksomhedernes innovationsevne i betydelig grad afhænger af, at der er adgang til tilstrækkelig finansieringskapital, og at den aktuelle kreditklemme, som er et resultat af den økonomiske krise, truer med drastisk at begrænse virksomhedernes, navnlig de små og mellemstore virksomheders (SMV), innovationskraft,
- F. der henviser til, at innovation er det centrale element til at få succes med at imødegå de store aktuelle samfundsmæssige udfordringer og opfylde EU's strategiske politiske mål, herunder virksomheders konkurrenceevne, klimaforandringer, beskæftigelse, demografiske ændringer og et inklusivt samfund,
- G. der henviser til, at Den Europæiske Union ikke vil nå sine energi- og klimamål for 2020, herunder især målet om at nedbringe emissionerne af drivhusgasser med 20 %, øge energieffektiviteten med 20 % og nå op på at producere mindst 20 % af energien ved hjælp af vedvarende energikilder, medmindre udviklingen og den generelle anvendelse af rene, bæredygtige og effektive energiteknologier fremskyndes, og at dette aspekt bør integreres fuldstændig i den fremtidige innovationsstrategi,

⁽¹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽³⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

- H. der henviser til, at forskning i fremtidig og fremspirende teknologi (såsom kvanteteknologi og ikt-teknologi inspireret af biologi og nanoteknologi) er et springbræt for innovation gennem dens indvirkning på den langsigtede konkurrenceevne, og at den skaber helt nye områder for økonomisk aktivitet og samtidig ansporer nye industrier og højteknologiske SMV'er,
- I. der henviser til, at støtte til og udvikling af bæredygtige teknologier ikke kun er nødvendige for at opfylde EU's klima- og energimål, men at EU også kan høste enorme fordele heraf i form af fremtidige arbejdspladser og økonomisk vækst,
- J. der henviser til, at ujævn fordeling af knappe ressourcer kan hindre innovation, og at EU's politik om råmaterialer bør tackle de centrale udfordringer, hvad angår at sikre adgang på rimelige vilkår,
- K. der henviser til, at det i tider med stigende ressourceknaphed vil forbedre EU's forsyningssikkerhed at øge støtten til bæredygtige og energieffektive teknologier,
- L. der henviser til, at demografiske ændringer er en af de vigtigste udfordringer i fremtiden og også kræver nye teknologiske løsninger,
- M. der henviser til, at EU skal koncentrere kræfterne og udvikle sine »stærke sider« inden for de industri-sektorer, hvor EU i øjeblikket har en god konkurrenceposition, og sikre lige vilkår på globalt plan;

En innovationsindsats over et bredt felt

1. mener, at der findes muligheder for tættere forbindelser mellem forskning og innovation i Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en integreret tilgang til videnskab og innovation;
2. gør Kommissionen opmærksom på, at EU's fremtidige innovationspolitik skal have et bredt sigte og principielt omfatte alle former for innovation, ikke kun teknologiske innovationer (dvs. produkter og processer), men også administrative, organisatoriske og sociale og beskæftigelsesrelaterede innovationer inklusive nye innovative forretningsmodeller samt innovation på tjenesteydelsesområdet, idet der samtidig tages højde for de øvrige to sider af videnstrekanten (forskning og uddannelse);
3. understreger, at innovation først og fremmest er nyheder, som fokuserer på forbrugernes og markedets behov; anmoder derfor Kommissionen om at sikre bedre anerkendelse af, at forbrugernes efterspørgsel har forrang som drivkraft for innovation; understreger, at for at forhindre, at der opstår nye sociale uligheder, bør innovationer i fremtiden ikke kun måles på deres miljømæssige og økonomiske udbytte, men også på deres sociale merværdi;
4. understreger, at en styrkelse af iværksættere som drivkraften til innovation i Europa er en nødvendig forudsætning for et velfungerende og konkurrencedygtigt indre marked, der er baseret på fjernelse af handelshindringer samt en høj grad af forbrugerbeskyttelse og social samhørighed;
5. opfordrer Kommissionen til at fastlægge ambitiøse innovationsmål, der fokuserer på store samfundsmæssige udfordringer, og sætte en stopper for den nuværende opsplitning af forskellige europæiske initiativer;
6. støtter kraftigt Kommissionens udtalelse om, at de centrale støtteteknologier og forskningen i fremtidige og fremspirende teknologier er en uundværlig forudsætning for, at EU's konkurrenceevne på verdensplan varigt kan styrkes, og tilslutter sig Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at nå til enighed om betydningen af anvendelsen af støtteteknologier i EU; understreger i den forbindelse, at (i) centrale støtteteknologier såsom mikro- og nanoelektronik, fotonik, bio- og nanoteknologi, (ii) nye materialer og (iii) nye og fremtidige teknologier kan rumme et stort potentiale for innovation og bidrage til overgangen til en videnbaseret økonomi med lave CO₂-emissioner;

Tirsdag den 15. juni 2010

7. understreger, at innovation skal tage udgangspunkt i individet, og bifalder bestræbelserne på at øge dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet, som i høj grad bidrager til at fremme forskning og innovation og en mere effektiv brug af viden fra den private sektor på universiteterne, samt på at berige akademisk undervisningsmateriale i overensstemmelse med nutidens samfunds- og erhvervsmæssige krav;
8. henviser til, at udvælgelsen af eksisterende centrale støtteteknologier og nye og fremtidige teknologier skal ske i samarbejde med erhvervslivet på lokalt, regionalt og nationalt plan, herunder også SMV'erne, og at der også skal tages hensyn til regionale erhvervspolitiske målsætninger; opfordrer EU til at sikre, at der tages hensyn til den foreslåede ekspertgruppe på højt plans bidrag til identifikation, ratifikation og gennemførelse af foranstaltninger på mellemlang og lang sigt til støtte for disse teknologier;
9. glæder sig over disse innovationspolitiske tiltag som supplement til de nationale erhvervsstrategier på fællesskabsniveau og i tværsektoriel sammenhæng, og opfordrer kraftigt Kommissionen til at fortsætte ad denne vej;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at kombinere udrulningen af næste generations digitale net og smarte net med innovationsaktiviteter for at udnytte alle deres fordele; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige midler bl.a. fra strukturfondene;
11. understreger, at investering i højhastigheds online-netværk og en højere bredbåndsdækningsgrad er grundlæggende forudsætninger for en øget og mere effektiv udbredelse af innovative resultater og dermed for en indsnævring af innovationskløften mellem EU's regioner;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres innovationskonvergenspolitikker for at mindske forskellene mellem medlemsstaterne;
13. glæder sig over, at Kommissionen for øjeblikket er ved at udarbejde en »europæisk innovationslov« som led i bestræbelserne på at fastlægge en mere konsekvent innovationsstrategi;
14. understreger vigtigheden af økologisk innovation og grønne virksomheder, som kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at knytte innovationspolitikken sammen med sektorer af central betydning for EU og føre til store komparative fordele for den europæiske økonomi;
15. understreger økoinnovationens store betydning, navnlig i forbindelse med forbedring af ressourcernes effektivitet;
16. understreger den vigtige rolle, som innovationsklynger spiller for EU's fremtidige innovationspolitik, og peger på det potentiale, som visse videnskylnger rummer; bifalder etableringen af særlige innovations- og virksomhedsbælter rundt om universiteter, forskningsinstitutioner og videnskabs- og teknologiparker; opfordrer til, at mulighederne for at skabe ensartet, forenklet finansiering og en operationel ramme for de nye innovationsbælter overvejes;
17. understreger, at eksisterende klynger skal videreudvikles ved aktioner, der er indbyrdes afstemt mellem EU, medlemsstaterne og regionerne, så den førende position, som disse klynger til dels indtager i verden, kan bevares og videreudvikles;
18. understreger i den forbindelse, at enhver politisk aktivitet vedrørende klynger bør være baseret på og tage højde for virksomhedernes behov, herunder også SMV'ernes, og navnlig innovative SMV'ers, behov, i betragtning af at innovation spiller en central rolle for at fremme iværksætteri;
19. opfordrer de relevante aktører i medlemsstaterne og Fællesskabet til at forbedre rammebetingelserne for det grænseoverskridende samarbejde mellem klynger;
20. understreger, at SMV'erne spiller en central rolle både som partnere i værdikæder og som selvstændige udbydere af innovative produkter;

Tirsdag den 15. juni 2010

Forøgelse og koncentration af EU-midler til innovation

21. kræver en styrket EU-politik for finansiering af innovation og forebyggelse af den nuværende opsplitning og kortsigtethed; mener, at adgang til tilstrækkelig finansieringskapital er et absolut nødvendigt element i udviklingen af innovationer, og at EU-budgettet til innovation derfor skal forhøjes betydeligt; opfordrer til, at der tages højde for dette ved den kommende ændring af den finansielle ramme og planlægningsprocessen i forbindelse med det finansielle overslag for 2014-2020; understreger i den forbindelse, at reglerne for tildeling af midler til forskning og udvikling i forbindelse med præindustriel og/eller eksperimenterende forskning og udvikling samtidig bør revideres; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres midler til forskning og udvikling for at nå det mål, der blev fastsat i Barcelona i 2002 om at bruge 3 % af BNP på forskning og udvikling i 2010; understreger, at det er vigtigt at afsætte midler til forskning og innovation i økonomiske krisetider, da dette vil forbedre jobskabelsen på lang sigt; understreger behovet for at øremærke en større del af forsknings- og udviklingsprogrammerne til innovation;

22. er af den opfattelse, at EU-udgifter til forskning og innovation skal fokusere på målsætninger såsom at skabe incitament til kommerciel udnyttelse af forskningsresultater og mere udførlig information om finansieringskilder og -muligheder; understreger betydningen af at bevare gennemsigtighed og lige muligheder i forbindelse med adgang til midler på basis af offentlige indkaldelser af forslag til forskningsprojekter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte strukturfondene til at anspore til storstilet innovation; understreger behovet for at udvikle finansieringsplaner for social innovation med øget fokus på sociale gevinster;

23. understreger, at det ud over forhøjelsen af midlerne er afgørende at nå en kritisk masse; anbefaler anvendelse af offentlige udbud til dette formål, og understreger især, at midlerne skal anvendes der, hvor løftestangeffekten er størst, som f.eks. inden for centrale støtteteknologier og flagskibsinitiativer til fremspirende og fremtidige teknologier, for at skabe en »merværdi for Europa«; understreger i den forbindelse behovet for at drage nytte af synergierne mellem rammeprogrammerne for forskning og innovation og strukturfondene; understreger, at de forskellige organer, der forvalter det syvende rammeprogram, CIP og strukturfondene skal være opmærksomme på de muligheder, disse instrumenter hver især rummer; beklager, at de muligheder, der følger for eksisterende synergier i forbindelse med finansieringen, stadig ikke er særligt kendte; opfordrer regioner og medlemsstater til at øge bestræbelserne på at forbedre kommunikationen på dette område;

24. glæder sig over, at Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) er blevet oprettet for at fremme og opnå innovation i verdensklasse ved at samle de videregående uddannelsesinstitutioner, forskningsmiljøet og erhvervslivet om et fælles mål; understreger det væsentlige bidrag, EIT kan yde ved at skabe incitament for innovationsprogrammer, og den vigtige rolle, instituttet kan spille i denne henseende; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udforme budgettet for EIT på en sådan måde, at det sikres, at de bevilgede midler sammen med midler fra andre kilder kan nå den kritiske masse, som er nødvendig for at kunne møde de væsentligste udfordringer, EU-samfundene står over for, og undersøge dem til bunds;

25. understreger behovet for retningslinjer, der kan sikre, at modtagerne får forbedret deres konkurrenceevne, samt en hurtig anvendelse af midlerne og indførelsen af en præmieringsordning for projekter, som har væsentlig øjeblikkelig indvirkning på økonomien;

26. understreger, at Europa bør være i forreste linje inden for udviklingen af internetteknologier og ikt-applikationer med lavt kulstofforbrug; foreslår, at EU's budget for ikt-forskning fordobles i de næste finansielle overslag;

Forbedring af programmernes governancestruktur

27. understreger, at innovationspolitikken bør koordineres med andre EU-politikker og nationale politikker (herunder industri-, miljø- og forbrugerpolitik), i betragtning af, at de valgte modeller skal være fleksible nok til at kunne tilpasses de forskellige nationale og regionale forhold;

28. beklager, at bestræbelserne på at forenkle EU's forsknings- og innovationsinstrumenter ikke har været vellykkede, og at procedurerne stadig er alt for komplicerede og tidskrævende, hvilket særligt udelukker SMV'er fra deltagelse i disse programmer;

Tirsdag den 15. juni 2010

29. mener, at det af hensyn til brugervenlighed og gennemsigtighed skal forhindres, at støtteprogrammer overlapper hinanden på grund af manglende koordination mellem de forskellige handlingsniveauer; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt EU's støtteinstrumenter for SMV'er i fremtiden kan kombineres under en paraply hos ét generaldirektorat som f.eks. GD for Erhvervspolitik; mener, at dette ville gøre det nemmere at planlægge dem og ville give potentielle modtagere en one-stop-shop;

30. opfordrer i den forbindelse ligeledes Kommission til at sikre, at EU's regelværk støtter innovation frem for at lægge hindringer i vejen for forandringer, og at der udvikles et mere effektivt indbyrdes samarbejde mellem de berørte interne tjenestegrene og generaldirektorater med hjælp fra en struktur som f.eks. den påtænkte taskforce med henblik på konsekvent at tage omfattende innovationsrelaterede hensyn; fastholder, at dette burde føre til mindre fragmenterede EU-instrumenter inden for innovationspolitikken;

31. opfordrer ligeledes medlemsstaterne til effektivt at koordinere initiativer fra de ansvarlige nationale organer;

32. konstaterer, at EU-aktørernes fælles anstrengelser bør være rettet mod at lukke hullet mellem forskning og innovation på den ene side og de færdige produkter og deres kommercialisering på den anden side; understreger, at rammeprogrammerne bør have grænseflader med hinanden eller forbindelser på tværs af programmerne mellem forsknings- og innovationsrelaterede foranstaltninger;

33. opfordrer Kommissionen til at udarbejde nye innovationsindikatorer, som er bedre egnet til de stadigt mere videnbaserede serviceøkonomier, og til at tilpasse de eksisterende, således at den europæiske situationsoversigt over innovation ikke kun giver en komparativ analyse af medlemsstaternes innovationskapacitet, men også identificerer styrkerne og resultaterne såvel som svaghederne ved EU's innovationsforanstaltninger;

34. understreger vigtigheden af mere udførlig information om finansieringskanaler og -kilder og af pålidelige data om alternative former for finansiering såsom licensaftaler, således at virksomhederne bliver mere villige til at investere;

Incitament til privat finansiering

35. understreger, at der ud over den offentlige finansiering skal skabes et stærkere incitament for privat finansiering;

36. understreger betydningen af bedre harmonisering af adgangen til EU-midler for alle deltagere med henblik på at forbedre SMV'ernes deltagelse i de fælles teknologiinitiativers ledelsesstrukturer og aktiviteter;

37. opfordrer Kommissionen til i handlingsplanen for innovation at præsentere konkrete instrumenter til at forbedre innovative virksomheders adgang til finansiering; understreger i den forbindelse behovet for at tage hensyn til de varierende finansieringsbehov og virksomheders innovationsintensitet under deres forskellige opstarts- og vækstfaser;

38. understreger nødvendigheden af at skabe bedre forudsætninger for at tilvejebringe venturekapital, idet der tages hensyn til SMV'ernes behov, og udvide faciliteterne for finansiering på basis af risikodeling i EIB; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at opnå en risikodelingsordning, som er acceptabel for alle involverede aktører, og derved stimulere private investeringer på innovationsområdet;

39. opfordrer de relevante organer i Fællesskabet og medlemsstaterne til at udvikle velkendte finansieringsinstrumenter for SMV'er såsom mikrolån, risikovillig kapital for unge, som ønsker at investere i innovative virksomheder, »business angels« som vil sponser erhvervsprojekter for f.eks. unge forskere, almindelige lån og garantier samt skabe skattemæssige, økonomiske, erhvervsmæssige og administrative incitamenter for investeringer, da dette ville mindske risikoen for virksomhedsudflytninger på grund af ufavorable rammebetingelser for statsstøtte og motivere virksomhederne til at ansætte medarbejdere til forskning og innovation, hvilket ville sætte skub i udviklingen af nye varer og tjenesteydelser;

Tirsdag den 15. juni 2010

40. understreger betydningen af at sikre, at SMV'er får tildelt et minimum af midler i forbindelse med offentlige indkaldelser af projektforslag, der offentliggøres som led i forsknings- og innovationsinitiativer, efter samme regel som den, der er vedtaget for det syvende rammeprogram (15 % af midlerne i samarbejdsprogrammet);

Styrkelse af rammebetingelser for virksomheder, især SMV'er

41. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med principperne for det indre marked at tilpasse EU's eksisterende statsstøtteregele sådan, at investeringer i absolut nødvendige nye teknologier kan understøttes, for at sikre EU's konkurrenceevne på lang sigt og lige vilkår på globalt plan; opfordrer især Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til initiativet vedrørende de centrale støtteteknologier i forbindelse med revisionen af EU's bestemmelser om statsstøtte, og derved give medlemsstaterne mulighed for at iværksætte nationale incitamenter til fremme af centrale støtteteknologier;

42. understreger betydningen af fælles teknologiinitiativer, der opfylder en række kriterier med hensyn til størrelse og ledelsesstrukturer, og af at foretage en regelmæssig konsekvensvurdering for godkendte fælles teknologiinitiativer med hensyn til deres bidrag til den europæiske industris konkurrenceevne;

43. glæder sig i den forbindelse over, at »rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning, udvikling og innovation« skal tages op til revision i 2010;

44. mener, at en forbedret innovationsstøtte også altid skal ledsages af en lettelse af ansøgernes administrative byrder; opfordrer Kommissionen til at fjerne bureaukratiet ved at omstrukturere processerne vedrørende rammeprogrammerne og etablere en brugerbestyrelse;

45. opfordrer EU-aktørerne til - navnlig for SMV'er - at forbedre rammebetingelserne for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig patenter, da både deres pris og kvalitet er et centralt element for innovation;

46. beklager i denne sammenhæng fraværet af et reelt indre marked for innovationer i EU og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samordne deres bestræbelser på dette område, navnlig hvad angår en hurtig enighed om fællesskabspatentet og et fælles patentdomstolssystem, og understreger betydningen af standardisering, hvad angår udviklingen af innovative produkter;

47. anbefaler, at der føres moderne patentpolitikker, der fremmer innovation, f.eks. i form af »patent pooling«, fælles patent-platforme og licenser med fuldstændige rettigheder;

48. understreger her den betydning, det ville have for den europæiske økonomi, hvis der blev udviklet et SMV-venligt EF-patent i overensstemmelse med EU's innovationspolitik;

49. noterer sig den øgede anvendelse af patenter som kaution for banklån, men at banker ofte mangler den teknologiske viden til at kunne foretage en korrekt vurdering af patentets værdi i forbindelse med udlån; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, hvorvidt EU bør yde støtte til udvikling af værdiansættelsesnormer;

50. understreger vigtigheden af programmer, der tilskynder SMV'erne til at gøre brug af teknologisk udvikling og forskningsmedarbejdere;

51. understreger, at videnstrekanten mellem forskning, innovation og uddannelse ikke må adskilles fra hinanden; opfordrer derfor til, at der ikke foretages nedskæringer i investeringer i uddannelse og videreuddannelse af uddannede medarbejdere, da disse investeringer er af afgørende betydning i betragtning af innovationskapacitetens betydning for EU's konkurrencedygtighed; understreger nødvendigheden af at gøre vilkårene så attraktive som muligt for forskere og deres uddannede medarbejdere, også hvad deres mobilitet angår, således at EU kan klare sig i den globale konkurrence; påpeger, at dette bør ske parallelt med, at arbejdsvilkårene for kvindelige forskere forbedres;

*

* *

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 15. juni 2010

Fremskridt med hensyn til gennemførelse af 2015-målene: midtvejsrevision som forberedelse til FN's møde på højt niveau i september 2010

P7_TA(2010)0210

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010 (2010/2037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til Det Europæiske Råds møde den 17. og 18. juni 2010 med fokus på millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til forpligtelserne om bistandens størrelse, bistand til de afrikanske lande syd for Sahara og bistandens kvalitet, der blev indgået på G8-topmødet i Gleneagles i 2005 og på alle efterfølgende G8- og G20-møder,
- der henviser til G20-topmødet, som blev afholdt i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009, og G20-topmødet, som blev afholdt i London den 2. april 2009,
- der henviser til G8-topmødet, som blev afholdt i L'Aquila, Italien, fra den 8.-10. juli 2009,
- der henviser til Den Europæiske Konsensus om Udvikling ⁽¹⁾ og EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitikker ⁽²⁾,
- der henviser til Monterreykonsensusen, som blev vedtaget på den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey, Mexico, fra den 18.-22. marts 2002,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til opfordringen fra Addis Abeba om at træffe omgående foranstaltninger til fordel for mødres sundhed, opfordringen fra Berlin og de strategiske alternativer for ngo'er, hvoraf de to sidstnævnte dokumenter er udsendt til påmindelse om 15-årsdagen for FN's internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD/15),
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at »Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 om sammenhæng i udviklingspolitikken ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽⁴⁾ (»instrumentet for udviklingssamarbejde« (DCI)),

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner 9558/2007 af 15. maj 2007.

⁽³⁾ KOM(2005)0134 endelig.

⁽⁴⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (Lissabontraktaten), hvori det bekræftes, at EU skal sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle mål,
 - der henviser til ILO's dagsorden for anstændigt arbejde og til ILO's globale jobpagt, der blev vedtaget ved global konsensus den 19. juni 2009 på Den Internationale Arbejdskonference,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport fra juli 2009 om gennemførelsen af millenniumerklæringen,
 - der henviser til UNDP's rapport med titlen »Beyond the Midpoint: achieving the Millennium Development Goals«, som blev offentliggjort i januar 2010,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen » En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumsudviklingsmålene« ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner om fremskridt med det europæiske handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger (2007-2011),
 - der henviser Domstolens dom af 6. november 2008 om Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) eksterne låneaktiviteter ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. april 2006 om bistandseffektivitet og korruption i udviklingslandene ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om »millenniumudviklingsmålene - midtvejsstatus« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 4. september 2008 om moderdødelighed ⁽⁵⁾, af 24. marts 2009 om kontrakterne om millenniumudviklingsmålene ⁽⁶⁾ og af 25. marts 2010 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0165/2010),
- A. der henviser til, at nedbringelse og udryddelse af fattigdom i henhold til Lissabontraktaten er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, samtidig med at det både er en moralsk forpligtelse og i EU's egen langsigtede interesse,
- B. der henviser til, at både EU, i sin egenskab af verdens største donor, og medlemsstaterne skal påtage sig en ledende rolle på mødet om millenniumudviklingsmålene i september, og skal vedtage en ambitiøs, fælles holdning, som kan virke som drivkraft med henblik på at opfylde millenniumudviklingsmålene inden for tidsfristen,
- C. der henviser til, at EU i øjeblikket mangler omkring 20 mia. euro for at kunne overholde sine udgiftsforpligtelser i forbindelse med millenniumudviklingsmålene,

⁽¹⁾ KOM(2010)0159 endelig.

⁽²⁾ Sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet og Den Europæiske Union, EUT C 327 af 20.12.2008, s. 2

⁽³⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 316.

⁽⁴⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 232.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 62.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 15.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0089.

Tirsdag den 15. juni 2010

- D. der henviser til, at nogle EU-medlemsstater skærer ned i deres bistandsbudgetter,
- E. der henviser til, at værdien af de globale finansielle transaktioner er nået op på et niveau, der er 70 gange større end verdens BNL,
- F. der henviser til, at uforudsigelig bistand kan være ødelæggende for modtagerlandene, og at en forbedring af bistandens kvalitet ville kunne frigive yderligere 3 mia. euro om året til EU's og medlemsstaternes udviklingsbudgetter ⁽¹⁾,
- G. der henviser til, at 82 % af IMF's nye lån er gået til lande i det europæiske område, mens de mindst udviklede lande ville have fordel af at modtage en større andel af IMF's nye lån,
- H. der henviser til, at selv om G20 er mere repræsentativt end G8, så er FN stadig det mest vidtfavnende forum for behandling af spørgsmål vedrørende global styring,
- I. der henviser til, at inkonsekvente EU-politikker ikke må underminere virkningen af udviklingsfinansieringen,
- J. der henviser til, at der via pengeoverførsler hvert år bidrages med mindst 300 mia. amerikanske dollars til udviklingslandes økonomier ⁽²⁾,
- K. der henviser til, at alle otte millenniumudviklingsmål, på trods af opmuntrende fremskridt for nogle af millenniumudviklingsmålene, på nuværende tidspunkt stadig ikke er nået, og kun en resolut politisk vilje kan gøre det muligt at opfylde millenniumudviklingsmålene i de fem år, der er tilbage inden tidsfristen udløber i 2015,
- L. der henviser til, at nogle af de mindst udviklede lande ikke har udsigt til at opfylde nogen af millenniumudviklingsmålene,
- M. der henviser til, at den nuværende fødevarer- og brændstofkrise kombineret med den globale økonomiske nedgang har ført til tilbagegang i forhold til det seneste årtis fremskridt i bekæmpelsen af fattigdom,
- N. der henviser til, at ejendomsret til jord skaber incitamenter for enkeltpersoner, familier og fællesskaber til at tage kontrol over deres egen udvikling og sikre fødevarer sikkerheden på lokalt niveau,
- O. der henviser til, at afbødningen af klimaændringer i udviklingslande kan komme til at koste ca. 100 mia. amerikanske dollars om året i 2020 ⁽³⁾, og den økonomiske krise mindst lige så meget ⁽⁴⁾,
- P. der henviser til, at situationen i udviklingslande med »mellemindkomst« ikke bør ignoreres, når man evaluerer millenniumudviklingsmålene, da disse lande fortsat vil have brug for hjælp på deres vej mod at nå deres fulde udviklingspotentiale,
- Q. der henviser til, at de industrialiserede lande bærer hovedansvaret for klimaændringerne og den finansielle og økonomiske krise,
- R. der henviser til, at antallet af fattige arbejdstagere og arbejdstagere i sårbare job er stigende,
- S. der henviser til at mangel på fred og sikkerhed, demokrati og politisk stabilitet ofte forhindrer fattige lande i at indfri deres fulde udviklingspotentiale,
- T. der henviser til, at korruption ødelægger produktiviteten, skaber ustabilitet og har en afskrækkende virkning i forhold til udenlandske investeringer,

⁽¹⁾ »Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach«, Europa-Kommissionen, oktober 2009.

⁽²⁾ »Migration and Remittance Trends 2009«, Verdensbanken, november 2009.

⁽³⁾ Flere internationale midler til klimafinansiering: Et europæisk koncept for en aftale i København, KOM(2009)0475.

⁽⁴⁾ Swimming Against the Tide: How Developing Countries are Coping with the Global Crisis, Verdensbanken, Marts 2009.

Tirsdag den 15. juni 2010

- U. der henviser til, at ulovlig kapitalflugt fra udviklingslandene anslås til at udgøre mellem 641 og 941 mia. amerikanske dollars, og at denne udstrømning undergraver udviklingslandenes evne til at skabe deres egne ressourcer og tildele flere midler til fattigdomsbekæmpelse ⁽¹⁾,
- V. der henviser til, at selvom der er sket store fremskridt med hensyn til nogle af millenniumudviklingsmålene for sundhed, er de tre millenniumudviklingsmål for sundhed, og i særdeleshed målet vedrørende moderdødelighed, de mål, der er længst fra at være opfyldt,
- W. der henviser til, at 13 % af den samlede moderdødelighed i udviklingslandene skyldes usikre aborter, og at denne andel er meget højere i Afrika ⁽²⁾,
- X. der henviser til, at midlerne til familieplanlægning opgjort pr. kvinde er faldet markant i løbet af det seneste årti,
- Y. der henviser til, at der stadig vil være fattigdomsrelaterede udfordringer og lidelser i de fattige lande, selvom vi når alle millenniumudviklingsmålene,
- Z. der henviser til, at det vil betyde fortsat lidelse for mange millioner fattige mennesker og føre til en alvorlig udhuling af tilliden mellem nord og syd, hvid det ikke lykkes os at opfylde løfterne i millenniumudviklingsmålene,

I. Finansiering

1. forventer, at der på Det Europæiske Råds møde i juni 2010 vil blive indgået aftale om en ambitiøs, fælles EU-holdning forud for FN-mødet i september om millenniumudviklingsmålene, og at der vil blive indgået nye, resultatorienterede, supplerende, gennemsigtige og målbare forpligtelser;
2. opfordrer medlemsstaterne til at opfylde de forpligtelser, som de indgik som en del af Den Europæiske Konsensus om Udvikling;
3. påpeger, at opfyldelse af 2015-målene skal forblive en væsentlig målsætning for EU; understreger, at fattigdomsbekæmpelse gennem opfyldelse af 2015-målene skal anerkendes utvetydigt som overordnet ramme for EU's udviklingspolitik, og at dette skal afspejles klart i alle relevante politikker, herunder handelspolitikken, og lovforslag; mener, at 2015-målene ikke bør betragtes som et teknisk forhold, som kan løses ved blot at tildele flere penge eller handelsmuligheder, uden at man identificerer og tager fat på de underliggende årsager til fattigdom
4. understreger, at tallene i den seneste FN-rapport med titlen »Rethinking Poverty« ikke bare er foruroligende, men en klar angivelse af, at der er reel risiko for, at millenniumudviklingsmålene ikke opfyldes;
5. opfordrer alle medlemsstater til at holde deres løfter om 0,7 % i bistand inden 2015;
6. opfordrer EU og medlemsstaterne til at indføre bedre regler om ansvarlighed for så vidt angår deres tilsagn om at yde 0,7 % af BNI i bistand i 2015, herunder iværksættelse af en peer review-proces for officiel udviklingsbistand, som inden for rammerne af Rådet (udenrigsanliggender) vurderer fremskridtene mod målet om 0,7 % i 2015 og munder ud i en rapport til Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet;
7. opfordrer alle medlemsstater til at indføre foranstaltninger vedrørende udviklingsbistand og udarbejde flerårige tidsplaner med henblik på at opfylde millenniumudviklingsmålene; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den officielle bistand til udviklingslandene er fuldt ud gennemsigtig, og anmoder den i overensstemmelse hermed om at offentliggøre de beløb, som medlemsstaterne har anvendt til officiel bistand til udviklingslandene;
8. opfordrer EU og OECD til ikke at udvide definitionen af officiel bistand til udviklingslandene eller at medregne eftergivelse af gæld eller andre finansielle strømme, der ikke er officiel bistand til udviklingslandene, som udviklingsbistand;

⁽¹⁾ Professor Guttorm Schjelderup, høring i Europa-Parlamentet, den 10. november 2009.

⁽²⁾ »Facts on induced abortion worldwide«, Verdenssundhedsorganisationen og Guttmacher Institute, 2007.

Tirsdag den 15. juni 2010

9. opfordrer alle medlemsstater til inden for G20- og FN-rammen at slå hårdt ned på skattely, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme og til at fremme større gennemsigtighed, herunder systematisk offentliggørelse af multinationale selskabers overskud og skatteudgifter og et landespecifik rapporteringssystem for at give udviklingslandene mulighed for at bevare deres egne ressourcer til udvikling af deres lande;
10. opfordrer EIB til at revidere sin politik vedrørende offshorefinanscentre på grundlag af mere stricte kriterier end OECD's liste for definitionen af forbudte og overvågede retsområder og til at sikre dens gennemførelse og fremlægge årsberetninger om fremskridt;
11. opfordrer alle medlemsstater og det internationale samfund til at træffe foranstaltninger, der skal gøre pengeoverførsler billigere;
12. opfordrer medlemsstaterne til at støtte FN-initiativer og træffe foranstaltninger til at øge ansvarligheden hos långiver og låntager i forbindelse med transaktioner i statsgældspapirer;
13. opfordrer alle medlemsstaterne og det internationale samfund til at yde en fornyet indsats for at lette gældsbyrden for de mindst udviklede lande, der har gode resultater med hensyn til ansvarlighed, gennemsigtighed og god regeringsførelse;
14. opfordrer EU til at yde betydelig finansiering for at hjælpe de fattige lande med at bekæmpe konsekvenserne af klimaændringer og den økonomiske krise; fastholder, at denne finansiering skal udgøre et reelt supplement til de nuværende bistandsforpligtelser;
15. opfordrer alle medlemsstater til at forpligte sig til at afsætte betydeligt flere ressourcer til udviklings-samarbejde og nødhjælp i de kommende finansielle overslag og Den Europæiske Udviklingsfond;
16. opfordrer Kommissionen til at anvende sine eksisterende instrumenter til samarbejde med udviklingslandene, herunder ENP-handlingsplanerne, det østlige partnerskab, GSP og GSP+, til yderligere at definere og gennemføre konkrete skridt, som skal lette opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene;
17. opfordrer alle medlemsstater til en betragtelig forhøjelse af den støtte, der ydes i form af budgetstøtte, navnlig via kontrakter om millenniumudviklingsmålene, men insisterer på, at demokrati, menneskerettigheder, styreform og andre vigtige kriterier skal være opfyldt, og at der skal være mere og bedre overvågning og revisioner;
18. opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at EU fortsætter med at virke gennem en lang række eksisterende finansielle instrumenter på globalt niveau og i de enkelte lande ud over budgetstøtte, herunder den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria og gennem andre relevante organisationer og mekanismer, navnlig organisationer og fællesskaber i civilsamfundet;
19. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at forbedre donorkoordineringen ved, i overensstemmelse med Paris- og Accraerklæringerne, at yde ubunden støtte, og derved reducere den voldsomme fragmentering af støttebudgetter, hvilket er bydende nødvendigt for bistandens sammenhæng og afbinding af bistand; anerkender også, at forskellige medlemsstater kan tilbyde ekspertviden om forskellige geografiske områder og inden for forskellige udviklingssektorer;

II. Sammenhæng i udviklingspolitikken

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at det primære ansvar for programmeringen af udviklingsmidler og fastsættelse af prioriteter i EU's nye institutionelle struktur fortsat henhører under kommissæren for udvikling;
21. opfordrer EU til at træffe konkrete foranstaltninger mod fattigdom ved at vedtage en sammenhængende politik, der omfatter områderne handels- og udviklingssamarbejde såvel som den fælles landbrugs- og fiskeripolitik med henblik på at undgå direkte eller indirekte negative konsekvenser for udviklingslandenes økonomier;

Tirsdag den 15. juni 2010

22. opfordrer EU til at opretholde princippet om fødevarer sikkerhed i udviklingslandene og til indtrænge at opfordre alle aktører til at overholde dette princip under de aktuelle WTO-forhandlinger;
23. mener, at opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene kræver foranstaltninger til at fremme adgangen til jord, vand og biodiversitetsressourcer samt foranstaltninger til at fremme en politik med lokal støtte til bæredygtige små landbrug;
24. opfordrer EU til at »udviklingssikre« sine fiskeriaftaler, så de tager fuldt hensyn til sociale og økonomiske konsekvenser for lokale samfund, navnlig gennem langsigtet EU-sektorstøtte samt en mekanisme, der sikrer at en rimelig del af EU-flådens adgangsomkostninger, dækkes af skibsrederne;
25. opfordrer EU til ikke at presse fattige lande med sin handelspolitik, så de åbner for sårbare markedssektorer, når deres udviklingsniveau gør, at de ikke er i stand til at konkurrere på rimelige betingelser på globalt plan og samtidig at øge fokus på aspekter, der er til gavn for de fattige i EU's Aid for Trade-politik;
26. opfordrer EU til at kæmpe for, at Doha-WTO-runden afsluttes i tide og med fokus på udvikling;
27. opfordrer til, at en risikovurdering af klimaændringerne systematisk skal indarbejdes i alle aspekter af den politiske planlægning og beslutningstagning, herunder handel, landbrug og fødevarer sikkerhed; kræver, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare retningslinjer for en bæredygtig politik for udviklingssamarbejde;
28. understreger, at der er behov for et effektivt globalt svar på problemet vedrørende klimaændringer, hvor industrilandene påtager sig deres ansvar og indtager en førende rolle i bekæmpelsen af virkningerne af drivhusgasser, der truer millenniumudviklingsmålene, hvis de ikke bliver håndteret;
29. opfordrer EU og medlemsstaterne, der er parter til protokollen om strategisk miljøvurdering til Espoo-konventionen, til fuldt ud at overholde protokollens bestemmelser, når de hjælper med at udvikle programmer og offentlige projekter i udviklingslande;
30. er overbevist om, at handel kan være en stærk drivkraft for økonomisk vækst, selv om handel alene ikke kan løse udviklingsproblemerne; tror, at den langsomme udvikling i forhandlingerne under Doharunden hæmmer det internationale handelssystems bidrag til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene; understreger, at en positiv afslutning af Doharunden kunne bidrage til at stimulere økonomien på verdensplan; noterer sig UNCTAD's og andre institutioners undersøgelser, der viser, at en omfattende handelsliberalisering i de mindst udviklede lande sjældent har udmøntet sig i varig og væsentlig fattigdomsbekæmpelse, og har bidraget til en forringelse af udviklingslandenes handelsvilkår, navnlig afrikanske landes handelsvilkår;
31. understreger betydningen af indsatsen for at lette integrationen af udviklingslandene i verdensøkonomien; gentager, at åbenhed over for handel og støtte til forsyningskapacitet er væsentlige elementer i enhver sammenhængende udviklingsstrategi, og at initiativer vedrørende handelsrelateret faglig bistand er et supplerende værktøj til at håndtere udryddelse af fattigdom og underudvikling;
32. erindrer om, at en forbedring af udviklingslandenes og de mindst udviklede landes handelskapacitet kan hjælpe dem til at erhverve sig de handelsrelaterede kompetencer og den infrastruktur, som er en forudsætning for, at de vil kunne gennemføre og drage fordel af WTO-aftalerne, udvide handelen, gøre brug af nye og eksisterende handelsmuligheder, gennemføre nye aftaler og tilpasse sig et udenrigshandelsmiljø, som er i konstant forandring;
33. glæder sig over eksisterende initiativer på EU- og WTO-plan på området vedrørende handel med udviklingslandene, navnlig »alt undtagen våben«-initiativet, GSP og GSP+ samt asymmetriprincippet og overgangsperioderne, der er forhandlet i alle de eksisterende europæiske partnerskabsaftaler (ØPA'er), og beder Kommissionen om at konsolidere denne politiske strategi; påpeger, at GSP-systemet giver sine brugere mere stabilitet og forudsigelighed og flere handelsmuligheder; noterer sig, at der gives yderligere præferencer (gennem GSP-ordningen) til lande, som har ratificeret og på en effektiv måde gennemført centrale internationale konventioner om bæredygtig udvikling, sociale rettigheder og forsvarlig forvaltning;

Tirsdag den 15. juni 2010

34. opfordrer Kommissionen til at forbedre udviklingsindholdet i de nuværende WTO-forhandlinger og forhandlinger om bilaterale frihandelsaftaler;

35. erindrer om, at strategien for bistand for handel har til formål at understøtte fattige og sårbare lande i at udvikle den grundlæggende økonomiske infrastruktur og de værktøjer, de behøver for at kunne udnytte handel som drivkraft for økonomisk vækst og udvikling; glæder sig over Kommissionens erklæringer om, at EU allerede har opfyldt sit mål om at give 2 mia. euro til handelsrelateret bistand inden 2010, eftersom den samlede støtte til handelsrelateret bistand fra EU og medlemsstaterne nåede 2,15 mia. euro i 2008 (1,14 mia. euro fra medlemsstaterne og 1,01 mia. euro fra EU), og bemærker, at der også er opnået vigtige resultater for hele dagsordenen for handelsrelateret bistand, herunder transport og energi, produktionssektorer og handelsrelateret tilpasning; opfordrer alligevel Kommissionen til at forelægge detaljerede oplysninger (herunder tal) om de budgetposter, der anvendes til finansiering af handelsrelateret bistand og bistand for handel;

36. opfordrer på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til at tage mere hensyn til og støtte de mindst udviklede lande med henblik på at øge EU's samlede finansiering til handelsrelateret bistand, som ikke er steget væsentligt i den seneste tid; mener, at da regional integration får stadig større betydning i forbindelse med EU's dagsordenen for handelsrelateret bistand, bør indsatsen for at fuldende AVS-landenes regionale handelsrelaterede bistandspakker øges; mener, at der er plads til forbedring med hensyn til bistandseffektiviteten gennem en øget fælles analyse, fælles kriseløsningsstrategier og fælles foranstaltninger i forbindelse med handelsrelateret bistand;

37. mener, at syd-syd-dimensionen er ved at blive en hurtigt voksende del af verdenshandelen, som kan blive mere og mere relevant i forhold til at sikre de fattigste landes udvikling, og bør derfor ansøges og støttes;

III. Prioriterede millenniumudviklingsmål

38. opfordrer EU til at fastholde en integreret og omfattende tilgang til millenniumudviklingsmålene og samtidig anerkende, at alle individuelle mål er indbyrdes forbundne og udgør de minimumskrav, der skal opfyldes for at kunne udrydde fattigdom;

Sundhed og uddannelse

39. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at afsætte mindst 20 % af alle udviklingsudgifter til grundlæggende sundhed og uddannelse, øge deres bidrag til den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, øge deres bevillinger til andre programmer, som har til formål at styrke sundhedssystemer og prioritere mødres sundhed og indsatsen for at bekæmpe børnedødelighed;

40. opfordrer udviklingslandene til at bruge mindst 15 % af de nationale budgetter til sundhed og styrke deres sundhedssystemer;

41. opfordrer EU og udviklingslandene til at fremme den frie adgang til sundhedspleje og uddannelse;

42. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at vende den bekymrende nedgang i støtten til seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder i udviklingslandene og til at støtte politikker vedrørende frivillig familieplanlægning, sikker abort, behandling af seksuelt overførte infektioner og udlevering af reproduktive sundhedsprodukter i form af livreddende lægemidler og svangerskabsforebyggende midler, herunder kondomer;

43. beder Kommissionen, medlemsstaterne og udviklingslandene om at behandle millenniumudviklingsmål 5 (om forbedring af mødres sundhed), millenniumudviklingsmål 4 (om børnedødelighed) og millenniumudviklingsmål 6 (om hiv/aids, malaria og tuberkulose) på en sammenhængende holistisk måde sammen med millenniumudviklingsmål 3 (om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse);

44. kræver, at lande- og regionalstrategier lægger vægt på behovet for en lovgivning, der bekæmper vold mod og diskrimination af kvinder, tilskynder kvinders deltagelse i beslutningsprocessen og tydeligere understreger behovet for kønsspecifikke politikker;

Tirsdag den 15. juni 2010

45. gentager, at EU bør støtte de udviklingslande, som udnytter den såkaldte fleksibilitet, der er indbygget i TRIPS-aftalen, med henblik på at kunne tilbyde lægemidler til overkommelige priser i deres nationale folkesundhedsprogrammer; understreger, at de aftaler, der sikrer adgang til generiske lægemidler, ikke må undermineres af frihandelsaftaler;

Sårbare grupper

46. opfordrer EU til at rette mindst halvdelen af sin støtte mod de mindst udviklede lande og at rette denne støtte mod de mest trængende grupper i disse lande med særlig fokus på kvinder, børn og handicappede og til at integrere sårbare gruppers interesser på en mere effektiv måde i sine udviklingsstrategier;

47. støtter i denne forbindelse Kommissionens forslag om inden for rammerne af midtvejsevalueringen af AVS-programmerne at omfordele midler til de lande, der er længst fra at opfylde målene;

48. opfordrer EU og udviklingslandene til at være særligt opmærksomme på mindretals ubestridelige rettigheder og insisterer på, at EU indsætter menneskerettigheds- og ikkeforskelsbehandlingsklausuler i sine internationale aftaler, bl.a. med hensyn til forskelsbehandling på grund af køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder, seksuel orientering samt forskelsbehandling af personer, der lever med hiv/aids;

Frihed fra sult

49. opfordrer EU og partnerregeringerne til at øge investeringerne i landbrug og fødevarer sikkerhed til et niveau, hvor alle er garanteret frihed fra sult, og i den forbindelse navnlig at rette fokus på presserende sult, små landbrug og sociale beskyttelsesprogrammer;

50. opfordrer Kommissionen til at fremme ejendomsret til jord som et redskab til fattigdomsbekæmpelse og garanti for fødevarer sikkerhed ved at styrke ejendomsrettighederne og lette adgangen til lån for landbrugere, små virksomheder og lokalsamfund;

Anstændigt arbejde

51. er alvorligt bekymret over, at udenlandske investorer med støtte fra deres regeringer erhverver landbrugsarealer (især i Afrika), hvilket kan undergrave den lokale fødevarer sikkerhed og få alvorlige og vidtrækkende konsekvenser i udviklingslandene; opfordrer indtrængende FN og EU til at imødegå de negative virkninger af erhvervelsen af landbrugsjord (herunder ekspropriering af mindre landbrug og ikke-bæredygtig anvendelse af jord og vandressourcer) ved at anerkende befolkningens ret til kontrol med landbrugsarealerne og andre vitale naturlige ressourcer;

52. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke deres indsats i bekæmpelsen af børnearbejde både ved at støtte specifikke programmer og gennem retningslinjer for udviklingspolitikker og international handel;

53. opfordrer EU og udviklingslandenes regeringer til med stor styrke at støtte ILO's globale jobpakt og effektivt at overholde alle aspekter af dagsordenen for anstændigt arbejde;

54. opfordrer Kommissionen til at overvåge arbejdstagernes sociale beskyttelse, sociale dialog og de grundlæggende arbejdsstandarder i udviklingslandene og om nødvendigt at skabe incitamenter og anvende sanktioner gennem handelsaftaler og alle andre tilgængelige instrumenter;

IV. Forvaltning

55. opfordrer Verdensbanken og IMF til at tildele underrepræsenterede lande en mere rimelig andel af stemmerettighederne og samtidig sikre, at låntagere og långivere har lige stemmerettigheder på kort sigt, og at lån ikke undergraver de principper om ejendomsret, som blev fastsat i Paris og Accra;

Tirsdag den 15. juni 2010

56. opfordrer IMF til at øge lavindkomstlandenes adgang til dens gunstige faciliteter og øge tildelingen af særlige trækningsrettigheder til lavindkomstlandene på grundlag af deres behov;

57. agter, når det er med til at træffe beslutning om den kommende revision af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) eksterne mandat, at sikre at EIB's udviklingsforpligtelser opfyldes og tilpasse EIB's ressourcer bedre til udviklingslandenes behov, herunder udlånsfaciliteter, der er gensidigt effektive og virker til gavn for de fattige;

58. opfordrer alle medlemsstater og det internationale samfund til at sikre, at FN bliver ved med at være det foretrukne forum for behandling af spørgsmål vedrørende global styring og fattigdom;

59. opfordrer EU- og AU-myndighederne til at investere fornyet politisk vilje i det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU og til at bidrage med de specifikke ressourcer, der vil gøre det i stand til at udnytte sit fulde potentiale;

60. opfordrer EU og det internationale samfund til at fremme og støtte demokrati, fred, retsstatsprincippet og en forvaltning uden korruption i udviklingslandene;

61. opfordrer EU og det internationale samfund til at gøre en ekstraordinær indsats for at støtte den offentlige administration i udviklingslandene med det specifikke mål at bekæmpe korruption og skabe et administrativt miljø, der er gennemsigtigt, upartisk og retfærdigt, og samtidigt at anerkende den centrale rolle, som ikke-statslige aktører og civilsamfundet spiller;

62. opfordrer alle udviklingslande til øjeblikkeligt at underskrive FN's konvention mod korruption og tage konkrete skridt til effektivt at gennemføre dens bestemmelser samt til at indføre mekanismer for overvågning af fremskridtene;

63. anerkender udviklingslandenes behov for at forbedre internationale regnskabsføringsstandarder med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skatteflugt for dermed at opnå en bedre global skatteforvaltning;

64. opfordrer udviklingslandene til at inddrage parlamenter, lokale regeringer, civilsamfundet og andre ikke-statslige aktører i alle faser af formuleringen og gennemførelsen af politikker;

65. opfordrer udviklingslandene, navnlig dem, der har størst gavn af EU-bistand, til at styrke deres forsvarlige forvaltning i alle offentlige anliggender, navnlig i forbindelse med forvaltningen af den modtagne bistand, og opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en gennemsigtig og effektiv anvendelse af bistanden;

66. anerkender den afgørende forbindelse mellem sikkerhed og udvikling, og bemærker med bekymring de manglende fremskridt til opnåelse af en fredelig løsning i låste konflikter i EU's nabolande og i andre lande, og opfordrer EU til at revidere sin indsats på dette område;

67. opfordrer EU til at indlede en ambitiøs og konstruktiv dialog med alle traditionelle og nye donorer for at sikre, at millenniumudviklingsmålene opfyldes, og at fattigdomsbekæmpelse bliver ved med at stå øverst på den politiske dagsorden;

*

* *

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt FN's generalsekretær.

Onsdag den 16. juni 2010

EU 2020

P7_TA(2010)0223

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020

(2011/C 236 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010,
 - der henviser til den offentlige høring om Europa 2020, som Kommissionen har lanceret, og resultatet heraf (SEK(2010)0116),
 - der henviser til Kommissionens evaluering af Lissabonstrategien (SEK(2010)0114),
 - der henviser til Det Europæiske Råds dokument »Syv skridt, for at den europæiske strategi for vækst og beskæftigelse kan levere resultater«,
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om Europa 2020 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at forventningerne til den nye Europa 2020-strategi, der skal godkendes af Det Europæiske Råd i juni 2010, er meget høje på baggrund af den vedvarende alvorlige finansielle, økonomiske og sociale krise,
- B. der henviser til, at mange medlemsstater stadig står over for stigende arbejdsløshed, der i sidste ende kan ramme op til 28 millioner mennesker i EU i mangel af en hensigtsmæssig politisk løsning på mellem-lang sigt, hvorved der skabes enorme sociale og menneskelige problemer, der henviser til, at krisen har udslettet millioner af arbejdspladser og forværret jobusikkerheden og fattigdommen,
- C. der henviser til, at der er et fundamentalt behov for mere bæredygtige produktions-, distributions- og forbrugsmønstre i forbindelse med klimaændringerne, tabet af biodiversitet og de knappe naturressourcer, som vi står overfor,
- D. der henviser til, at Kommissionens meddelelse og Rådets erklæringer vedrørende indholdet i Europa 2020-strategien, såsom de overordnede mål, flagskibsinitiativerne, flaskehalsene og indikatorerne har været af meget generel karakter, og at Kommissionen derfor hurtigst muligt er nødt til at udarbejde mere detaljerede planer med henblik på at præcisere, hvordan disse initiativer vil blive gennemført med et godt resultat,
- E. der henviser til, at europæiske opgaver og ansvar skal fordeles på en velorganiseret måde mellem europæiske, nationale, regionale og lokale niveauer af europæisk governance, hvis der skal opnås resultater, og at alle disse skal være af højeste kvalitet og ansvarlighed, samt at de vigtige drivkræfter for forandring - virksomheder og universiteter i partnerskab med lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet - alle bør spille en central rolle i den nye leveringsmekanisme,
- F. der henviser til, at det er vigtigt at tage højde for den demografiske krise og dens konsekvenser, og at fremtidige generationer ikke bør ofres i et forsøg på at opretholde tidligere generationers etablerede fordele,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0053.

Onsdag den 16. juni 2010

Generelle bemærkninger

1. udtrykker sin skuffelse over de vigtigste elementer i den nye Europa 2020-strategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 26. marts 2010; henstiller indtrængende til Det Europæiske Råd om at drage erfaring af den nuværende krise og definere en sand langsigtet, ambitiøs og sammenhængende strategi;
2. opfordrer til, at Europa 2020-strategien følger et bredt politisk koncept for EU's fremtid som en konkurrencedygtig, social og bæredygtig Union, som sætter politisk fokus på mennesker og miljøbeskyttelse;
3. mener, at medlemsstaterne bør øge deres økonomiske resultater ved at indføre strukturelle reformer for at optimere offentlige udgifter, mindske bureaukratiet, give borgerne mulighed for at få indflydelse, fremme iværksætterånd og innovation, gøre lovgivningen mere SMV-venlig og give folk mulighed for at udnytte deres potentiale maksimalt;
4. anerkender, at Unionen for at forhindre, at eurokrisen resulterer i længerevarende økonomisk stagnation, på samme tid bør gennemføre en strategi, som tager sigte på at fremskynde bæredygtig økonomisk vækst kombineret med reformer, der har til formål at genetablere og forbedre konkurrenceevnen;
5. beklager den kendsgerning, at Det Europæiske Råds konklusioner ikke tager højde for behovet for at afspejle den skrøbelige reetableringsproces fuldt ud i en ny 2020-strategi ved at formulere en sammenhængende politisk dagsorden og fuldt ud integrere makroøkonomisk politik i strategien med henblik på at sikre, at den nødvendige budgetkonsolidering ikke underminerer strategien;
6. beklager den kendsgerning, at Parlamentet som en repræsentativ institution for borgerne i Europa ikke er blevet hørt om de indikatorer, som udgør grundlaget for det nationale Europa 2020-reformprogram; opfordrer indtrængende Rådet til at godkende de centrale elementer i Europa 2020-strategien på sit møde i juni, men insisterer på, at det ikke vedtager endelige beslutninger om de vigtigste instrumenter, mål og indikatorer for Europa 2020-strategien uden hurtigst muligt på behørig vis at have hørt Europa-Parlamentet; mener i samme ånd, at de nationale parlamenter, regioner, kommuner, arbejdsmarkedets parter og ngo'er bør inddrages aktivt i udformningen og gennemførelsen af strategien;

Flaskehalse og overordnede mål

7. bemærker de fem overordnede mål, som Det Europæiske Råd har vedtaget i forbindelse med beskæftigelsesfrekvens, forskning og udvikling, drivhusgasemissioner, uddannelsesniveauer og social udstødelse; understreger, at disse overordnede mål bør formuleres inden for rammerne af en konsekvent og sammenhængende bæredygtig udviklingsstrategi, som kombinerer de økonomiske, sociale og miljøpolitiske dagsordener;

Relancering af det indre marked

8. understreger, at det indre marked er en af drivkræfterne bag den europæiske vækst, og at det endnu ikke er helt fuldført; pointerer ligeledes, at den fortsatte tilstedeværelse af visse hindringer for den frie bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital, kræver, at alle EU-institutioner gør en yderligere indsats for at skabe et bedre, mere fair, konkurrencedygtigt og effektivt indre marked;
9. understreger, at det er vigtigt at bevare fri handel og adgang til globale markeder som et centralt element i den politiske beslutningsproces, og at enhver bevægelse hen imod protektionisme bør undgås, da innovative iværksættere og virksomheder kan trives i et frit og globalt marked;
10. påpeger, at der er behov for mere håndfaste initiativer for i fuldt omfang at kunne føre det indre marked ud i livet og gøre det mere accepteret blandt borgerne; påskønner derfor rapporten udarbejdet af Mario Monti, der lige som Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 ⁽¹⁾ indeholder interessante forslag, der tager sigte på at opnå enighed om og levere et stærkere indre marked;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0186.

Onsdag den 16. juni 2010

11. mener, at det for at etablere et effektivt indre marked er nødvendigt, at Kommissionen fremlægger en række klare politiske prioriteringer gennem vedtagelse af en »lov om det indre marked«, som bør omfatte såvel lovgivningsmæssige som ikke-lovgivningsmæssige initiativer, der tager sigte på at skabe en yderst konkurrencedygtig social markedsøkonomi;

SMV'er i en social markedsøkonomi

12. understreger, at EU bør stimulere og opmuntre SMV'ere og iværksætterånd, som er afgørende faktorer for at bevare og skabe arbejdspladser, og at administrative og reguleringsmæssige byrder og regler bør forenkles med henblik på at hjælpe SMV'erne til at vokse yderligere ved frit at kunne kommercialisere deres varer/tjenesteydelser til de 500 mio. forbrugere, der udgør EU's indre marked, samt at det skal mindske bureaukratiet yderligere; understreger ligeledes vigtigheden af at opnå en fuldstændig gennemførelse af »Small Business Act« gennem politiske bestræbelser på alle niveauer;

13. understreger den kendsgerning, at SMV'erne udgør rygraden i vores sociale markedsøkonomi og skaber arbejdspladser, og dermed spiller en altafgørende rolle for at skabe nyt liv i den økonomiske og bæredygtige vækst, samt at det derfor bør prioriteres at fremme indsatsen på reformområdet yderligere, såsom ved at fortsætte med at gennemføre SMV-venlig lovgivning, skabe et levende miljø for nystartede virksomheder, fremme iværksætterånd og forbedre adgangen til finansiering; er endvidere af den opfattelse, at Europa 2020-strategien bør omfatte mål og initiativer, der tilskynder til at øge den gennemsnitlige andel af privat egenkapital og venturekapital i virksomhederne;

14. understreger, at mikrovirksomhed ofte er en måde at tackle manglende beskæftigelse på, at opstart af en virksomhed ofte kan være en måde at klare sig på til trods for social inerti, at den første forudsætning består i at udvikle SMV'ernes evne til at rejse tilstrækkelige midler til at finansiere deres aktiviteter, og at bevarelse af garantiordninger for SMV'ere, dynamiske sekundære markeder og en banksektor, der fremmer økonomisk aktivitet i Europa, er forudsætninger for udviklingen af SMV'er;

Beskæftigelsesmål

15. gentager, at beskæftigelse af høj kvalitet bør være en hovedprioritet i en 2020-strategi, og at større fokus på velfungerende arbejdsmarkeder og sociale vilkår er af afgørende betydning for at forbedre beskæftigelsessituationen; opfordrer derfor til en ny dagsorden med henblik på at fremme anstændigt arbejde, sikre arbejderes rettigheder i hele Europa og forbedre arbejdsvilkårene;

16. mener, at den nye strategi skal lægge større vægt på anstændigt arbejde, herunder bekæmpelsen af sort arbejde, og samtidig sikre, at mennesker, som i øjeblikket er udelukket fra arbejdsmarkedet, får adgang hertil;

17. mener, at den nye strategi bør fremme arbejdsmarkeder, som både forbedrer incitamentet og arbejdsvilkårene for menneskene på arbejdspladserne og samtidig øger arbejdsgivernes incitament til at ansætte og fastholde personale;

Forskningsmål

18. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at bevare de overordnede 3 % af BNP til at opnå F&U-målene; opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af synergi-potentialet fra samfundspolitikkens midler og midlerne til F&U samt sikre, at disse instrumenter giver sig udslag i innovation, som leverer reelle fordele til samfundet;

19. understreger, at store F&U-projekter, centrale energiteknologiske infrastrukturinvesteringer, den nye EU-kompetence inden for rumpolitik og finansieringen af EU's innovationspolitik kræver solid, troværdig og holdbar EU-støtte med henblik på at opfylde Unionens centrale 2020-mål;

20. pointerer, at Europa fortsat må styrke sit potentiale bestående af kvalificerede mennesker, videnskab, forskning og teknologi og dermed sin innovationsevne som et væsentligt konkurrenceparameter, og at videnssamfundets tre elementer skal forblive en central del af Europa 2020-strategien;

Onsdag den 16. juni 2010

21. er af den opfattelse, at det med henblik på at gøre den europæiske forskning mere effektiv er af afgørende betydning, at de eksisterende strukturer gøres mere strømlinede, og at der skabes et mere forsknings- og innovationsvenligt investeringsmiljø i både den offentlige og private sektor; opfordrer Kommissionen til at udarbejde praktiske foranstaltninger til at forbedre adgangen til finansiering og navnlig adgang til risikovillig kapital;

Klima- og energimål

22. beklager den kendsgerning, at Det Europæiske Råds overordnede mål for drivhusgasemissioner, vedvarende energi og energieffektivitet mangler ambitioner og i denne henseende ikke er gearret til at indtage nogen lederrolle i en verden, som står over for klimaændringer og en alvorlig udtømmning af naturressourcer, og hvor de globale økosystemer er på randen af et sammenbrud; opfordrer derfor til omgående og samtidig vedtagelse af følgende bindende mål for EU:

- a) et indenlandsk reduktionsmål for drivhusgasser på 30 % i 2020 og en betydelig større reduktion på den lange bane under forudsætning af, at andre lande også er villige til at forpligte sig til at gøre en passende indsats;
- b) et mål for forbedring af ressourceeffektiviteten;
- c) et reduktionsmål for energiforbruget på 20 % og en stigning i andelen af vedvarende energi til minimum 20 % i 2020, samtidig med at tekniske og ikke-tekniske hindringer for yderligere udvikling af vedvarende energiformer fjernes som et første skridt hen imod senest i 2050 at skabe en yderst effektiv økonomi uden CO₂-emissioner, som primært er baseret på vedvarende energiformer;
- d) kvantificerbare mål, der sigter mod at standse tabet af biodiversitet og økosystemtjenester og i muligt omfang genoprette dem i perioden frem til 2020;

Uddannelsesmål

23. noterer sig det overordnede mål om bedre uddannelse; beklager manglen på numeriske mål og opfordrer Det Europæiske Råd til at fastsætte et mål på 100 % for den sekundære uddannelse samt klare kvalitative mål og indikatorer for den primære og sekundære uddannelse;

24. anmoder medlemsstaterne om at vedtage de ambitiøse mål, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om Europa 2020, således at frafaldsprocenten i skolerne inden 2020 bør være under 10 % af aldersgruppen, og mindst 40 % af befolkningen bør have afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse;

25. understreger behovet for robuste politikker for livslang læring, hvorved uddannelsesmulighederne bør fremmes og bør være tilgængelige for borgerne i hele deres arbejdsliv; påpeger, at det vil være nødvendigt at holde antallet af aktive mennesker på arbejdsmarkedet og at styrke den sociale integration;

Fattigdomsmål

26. insisterer på, at Europa 2020-strategien kommer til at omfatte et mål for nedbringelse af fattigdommen i EU til det halve, og henviser til, at flertallet af de europæere, der i dag lever eller risikerer at komme til at leve i fattigdom, er kvinder, især ældre kvinder, indvandrerkvinder, enlige mødre og personer, der plejer andre;

27. bifalder Det Europæiske Råds forslag om social integration, navnlig og som en prioritet gennem en nedbringelse af fattigdommen, og understreger behovet for klare mål og initiativer; mener, at dette mål er et af de vigtigste mål i Europa 2020-strategien; opfordrer til en ambitiøs langsigtet strategi til bekæmpelse af fattigdom, med vidtrækkende mål for fattigdomsbekæmpelse, social integration - herunder for kvinder, børn og ældre - og for bekæmpelse af fattigdom blandt erhvervsaktive; understreger behovet for et mål for reduktion af antallet af husstande uden beskæftigelse;

Onsdag den 16. juni 2010

Ligestilling

28. beklager, at de overordnede mål, som Det Europæiske Råd har fastlagt, ikke omfatter ligestilling; kræver et ligestillingsprogram for at udrydde de eksisterende lønforskel mellem mænd og kvinder og sikre fuld deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet og i politik, og samtidig fremme kvinders karrieremuligheder; understreger behovet for bedre vilkår med henblik på at forene arbejde og familieliv;

Flagskibsinitiativer*Flagskibsinitiativ: »Innovation i EU«*

29. påpeger, at en vellykket gennemførelse af det nye flagskibsinitiativ »Innovation i EU« er af afgørende betydning for en styrkelse af den videnbaserede økonomi; opfordrer Kommissionen til at øge den samlede finansieringsramme, der er forbeholdt forskning og innovation på EU-budgettet;

30. understreger betydningen af at forenkle forsknings- og udviklingsstøtten og mindske bureaukratiet, så videnbaserede virksomheder kan maksimere deres effektivitet, og nye beskæftigelsesmuligheder kan fremmes;

31. opfordrer Kommissionen til at forbedre forholdene for innovation, f.eks. ved at indføre et fælles EU-patent; fastslår, at velmenende programmer, der sigter mod at øge konkurrenceevnen og forme en bæredygtig økonomi, ikke fungerer korrekt, og mener, at små og mellemstore virksomheder, universiteter og virksomheder bør tilskyndes til at deltage i europæiske programmer;

32. mener, at der bør fastsættes eksplicite mål for SMV-kompatible finansieringsværktøjer for at sikre digital interoperabilitet og tilgængelighed, og at de klart bør omfatte EU's mål for øko-innovation;

33. mener, at der et betydeligt uudnyttet potentiale for at fremme innovation via offentlige indkøb; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at understrege betydningen af innovative offentlige indkøb i forbindelse med gennemførelsen af FoU-målene, den rolle, disse spiller, når det drejer sig om at fremme forskningsbaserede SMV'er, og det potentiale, de har i forbindelse med offentlige tjenester af høj kvalitet og gennemførelsen af målene på området klimaændringer;

Flagskibsinitiativ: »Unge på vej«

34. understreger, at det også har identificeret ungdommen som en vigtig prioritet for 2011-budgettet og klart har givet udtryk for, at det agter at yde yderligere finansiell støtte til alle større programmer inden for dette område;

35. understreger, at for at tackle spørgsmålet om høj ungdomsarbejdsløshed bør der lægges mere vægt på at sikre faglig uddannelse og jobmuligheder for alle unge, på en nedsættelse af tærsklerne for, hvornår unge kan komme ind på arbejdsmarkedet første gang, og på udarbejdelse af EU-programmer for at fremme iværksætterånden blandt unge på alle uddannelsestrin;

36. mener, at højere uddannelse er en vigtig drivkraft for økonomisk og social udvikling, innovation og vækst, og at der derfor bør lægges større vægt på opfølgningen af Bologna-processen og medlemsstaternes gennemførelse af de vedtagne principper på tværs af det europæiske område for videregående uddannelser;

Flagskibsinitiativ: »En digital dagsorden for Europa«

37. glæder sig over de seneste ambitiøse forslag fra Kommissionen om den digitale dagsorden og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i fuldt omfang at gennemføre disse initiativer;

Onsdag den 16. juni 2010

38. understreger det enorme beskæftigelsespotentialet i itkt-sektoren og dens centrale rolle, når det drejer sig om at gøre Europa til en ressource- og energieffektiv økonomi; minder om, at konkurrencen i denne sektor fremmer innovation, og understreger behovet for konkurrencedygtige markeder, der er åbne for nye aktører, hvilket vil bidrage til udviklingen af nye, innovative teknologier; understreger, at det er vigtigt at fortsætte bestræbelserne hen imod en generelt let tilgængelig og meget hurtig adgang til faste og mobile bredbåndsforbindelser på rimelige vilkår og til konkurrencedygtige priser for alle borgere og forbrugere, uanset hvor de befinder sig; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme alle tilgængelige politikinstrumenter med henblik på at give alle EU-borgere adgang til bredbånd, herunder de nationale mål for bredbånds- og højhastighedsdækning og særlige programmer for at øge børns it-færdigheder gennem anvendelse af it i skolerne;

39. henviser til, at Europas digitale dagsorden vil få betydelig indvirkning på områderne kultur, medier og uddannelse, og at der derfor i højere grad er brug for en integreret og ikke en opdelt tilgang; understreger endvidere, at det er vigtigt at være opmærksom på følgerne af nye medier, f.eks. ved at forpligte sig til at fremme e-færdigheder, samt på online-indhold kombineret med hensynet til det indre marked og de tekniske og økonomiske forhold i alle politiske initiativer vedrørende den digitale dagsorden;

40. konstaterer imidlertid, at den frie bevægelighed for digitale tjenester i øjeblikket hæmmes af fragmenterede regler på nationalt plan;

41. mener, at den kreative industri også spiller en vigtig rolle i det digitale miljø i forbindelse med fremme af den kulturelle mangfoldighed i EU;

Flagskibsinitiativ: »Et ressourceeffektivt Europa«

42. mener, at de miljømæssige aspekter af Europa 2020-strategien generelt er for svag og skal styrkes; påpeger, at der i strategiens vigtigste målsætninger bør indbygges klare og kvantificerbare miljømål, der sigter mod at standse tabet af biodiversitet;

43. mener, at Europa 2020-strategien bør være rettet mod at opfylde EU's langsigtede mål om at nedbringe udledningen af drivhusgasser med 80 % inden 2050, navnlig ved at øge energieffektiviteten og reducere affald for at forbedre Europas konkurrenceevne og reducere omkostningerne;

44. henviser til, at øget ressourceeffektivitet bør være en prioritet i hele Europa 2020-strategiens løbetid, og at opmærksomheden især skal være rettet mod følgerne af de stadig stigende oliepriser og det begrænsede udbud af ædle metaller, der er altafgørende for elektronikindustrien i almindelighed og batteriproduktionen til elbiler i særdeleshed

45. mener, at innovation skal fremmes for at nå målene om miljøforbedring, effektiv ressourceudnyttelse og omkostningsreduktion, og at fastsættelsen af juridiske mål og indførelsen af regulerende foranstaltninger er de mest effektive midler til at fremme en sådan innovation;

46. er af den opfattelse, at bestemmelserne om fordelingen af EU's strukturfondsmidler bør justeres med henblik på at tage højde for behovet for at fremme innovation, som reducerer omkostningerne og forbedrer ressourceudnyttelsen;

Flagskibsinitiativ: »Ren og effektiv energi«

47. understreger, at bæredygtige produktionsprocesser kombineret med en effektiv ressourceudnyttelse og en integreret energipolitik, og yderligere udvikling af vedvarende energikilder ikke blot vil gøre det muligt for EU at opfylde sine klima- og energimål, men også at opretholde et stærkt produktionsgrundlag i Europa og øge konkurrenceevnen, væksten og beskæftigelsen;

48. beklager, at Europa 2020-strategien ikke indeholder nogen ambitioner om at udvikle en egentlig fælles europæisk energipolitik; understreger, at et velfungerende indre marked ganske vist er et centralt mål for Europa, og der samtidig er behov for hurtigt at gennemføre den tredje energipakke, men at en overprioritering af denne del af EU's energipolitik sker på bekostning af de to andre mål nemlig »bæredygtig udvikling« og »forsyningsikkerhed«; minder om, at det indre marked ikke kan behandles adskilt fra den eksterne dimension, og at Europa har brug for en fælles europæisk energipolitik med henblik på at få en reel indflydelse på energiforsyningsikkerheden, klimaændringer og prisoverkommelighed for energi;

Onsdag den 16. juni 2010

49. minder om, at energieffektivitet ikke alene er det mest omkostningseffektive middel til at reducere udledningen af drivhusgasser og øge energisikkerheden, men også kan skabe et betydeligt antal arbejdspladser inden 2020; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte energieffektivitet øverst på EU-dagsordenen, herunder også på sit budget; opfordrer mere specifikt til en intensivering af gennemførelsen af den eksisterende lovgivning og til et rettidigt og ambitiøst forslag som led i den nye europæiske effektivitetshandlingsplan, herunder en revision af direktivet om tjenesteydelser på energiområdet og et bindende mål for energieffektivitet;

50. bemærker, at der vil være behov for betydelige investeringer i energiinfrastruktur indtil 2020 og derefter for at tage klimaudfordringen, og at disse investeringer også skal omfatte en opgradering af Europas energinet, herunder et egentligt europæisk superforsyningsnet og intelligente net, grønne korridorer, sammenkoblinger, afslutning af Galileo-projektet, grøn teknologi, e-sundhed, transeuropæiske transportnet (TEN-T) og fri og lige adgang til IKT og bredbånd; mener desuden, at det er det vigtigt at fuldføre det indre marked for energi og tilskynde medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre den tredje energipakke med henblik på at stimulere den økonomiske vækst, åbningen af markederne, bedre forbrugerrettigheder og øge EU's energiforsyningsikkerhed; mener, at disse initiativer er afgørende for at stimulere det indre marked for energi og integrere en stigende andel af vedvarende energikilder samt at videreudvikle store infrastrukturprojekter i tredjelande, navnlig i Middelhavsområdet og de eurasiske regioner; minder om, at de vedvarende energikilder er vort kontinents bedste energiresourcer, og kræver derfor en ambitiøs gennemførelse af medlemsstaternes forpligtelser på området vedvarende energi;

51. minder om, at Den Europæiske Union er nødt til at investere mere effektivt i eksisterende transportinfrastruktur, såsom TEN-T, for at øge jobskabelsen, forbedre den sociale og territoriale samhørighed og skabe et bæredygtigt og interoperabelt transportnet; opfordrer til et samspil mellem transportformerne og intelligent brug af logistik, da der for at afkarbonisere transportsektoren og gøre den bæredygtigt kræves innovation, ny teknologi og finansielle ressourcer;

Flagskibsinitiativ: »En industripolitik for en globaliseret verden«

52. støtter kraftigt en industripolitik, der skaber det bedste miljø for opretholdelse og udvikling af et stærkt, konkurrencedygtigt og diversificeret industrielt grundlag i Europa; bifalder og understreger, at en sådan politik omfatter den industrielle sektor i sin helhed og har det overordnede formål at fastlægge de rette rammebetingelser;

53. kræver en omlægning af den europæiske industri gennem en europæisk bæredygtig industripolitik, der er rettet mod at skabe varige arbejdspladser og en forbedring af ressourceeffektiviteten og ressourceforbruget; mener, at en bæredygtig udvikling af europæisk industri kræver en intensiv dialog med alle arbejdstagere; gentager, at denne overgang vil kræve foranstaltninger for at hjælpe arbejdstagerne med overgangen til en ny miljømæssigt bæredygtig økonomi;

54. understreger, at Europa 2020 bør oplyse om fordele og ulemper ved omstillingen til en bæredygtig, energieffektiv økonomi, og bemærker, at fremme af industriens tilpasning til strukturændringer er et af Unionens og medlemsstaternes mål;

55. gentager sin anmodning om, at der sikres tilstrækkelig finansiering til støtte for rene, bæredygtige og effektive energiteknologier med lav CO²-udledning, hvilket vil sige, at der fra 2010 og i årene derefter i alt årligt anvendes mindst 2 mia. EUR fra EU's budget ud over det syvende rammeprogram og programmet for konkurrenceevne og innovation; opfordrer i denne sammenhæng til, at Kommissionen og medlemsstaterne hurtigst muligt udarbejde en finansieringstidsplan for de midler, de vil forpligte, for at sikre, at midlerne begynder at strømme fra 2010 til de forskellige initiativer i SET-planen, i lighed med de supplerende midler;

Flagskibsinitiativ: »En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job«

56. påpeger, at det er vigtigt at se nærmere på Europas dalende konkurrenceevne på globalt plan, og endvidere, at det i betragtning af den forventede mangel på arbejdskraft på lidt længere sigt er vigtigt at se ud over krisen og undersøge mulighederne for EU-ordninger, der kan bidrage til tilførsel af viden og forhindre europæisk hjerneflugt

Onsdag den 16. juni 2010

57. er af den opfattelse, at der bør fokuseres på at tackle ungdomsarbejdsløsheden og fremme en effektiv matchning af kvalifikationer og markedets behov, og at grænseoverskridende mobilitet for studerende og forskere som led i udvekslinger bør fremmes, og praktikforløb bør intensiveres for at gøre de videregående uddannelsesinstitutioner i EU mere attraktive på internationalt plan; finder, at EU's tilsagn på uddannelsesområdet bør antage konkret form i Europa 2020-strategien, og påskønner Kommissionens initiativ med hensyn til at medtage måltal for uddannelse i Europa 2020-strategien;

58. opfordrer medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og Parlamentet til inden årets udgang at vedtage en ambitiøs grøn jobstrategi, der fastsætter rammebetingelserne for udnyttelse af beskæftigelsespotentialiet i en mere bæredygtig økonomi baseret på viden og innovation og sikring af, at overgangen til en sådan økonomi støttes ved uddannelse, livslang læring og social sikkerhed for alle;

Flagskibsinitiativ: »En europæisk platform mod fattigdom«

59. glæder sig over Kommissionens forslag om at fremlægge en platform til bekæmpelse af fattigdom, men understreger, at kampen mod fattigdom skal intensiveres; mener i denne forbindelse, at Europa 2020-strategien udtrykkeligt bør omfatte ambitiøse mål for at reducere uligheden og mere specifikt kløften mellem rig og fattig; mener derfor, at fattigdom skal måles som relativ fattigdom for dermed at kunne identificere personer, der risikerer udstødelse;

60. mener, at valget af indikatorer for fattigdom og social integration bør afspejle behovet for at nedbringe fattigdommen ved at få enkeltpersoner, navnlig kvinder, ind på arbejdsmarkedet; opfordrer derfor til udvikling af nye instrumenter til måling af sammenhængen mellem udstødelse fra arbejdsmarkedet og fattigdom på det individuelle plan; understreger, at sociale tjenester er centrale elementer i den sociale integration;

Samhørighedspolitik

61. mener, at en stærk og velfinansieret samhørighedspolitik, der omfatter alle europæiske regioner, bør være helt i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, og at denne politik med dens horisontale tilgang, er en forudsætning for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-målene og den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed; mener derfor, at gennemførelsesbestemmelserne for samhørighedspolitikken yderligere bør forenkles af hensyn til brugervenligheden, ansvarligheden og en mere reaktiv tilgang til fremtidige udfordringer og risikoen for økonomisk krise;

62. mener, at den globale krise bør bruges som anledning til at omskabe vores europæiske sociale markedsøkonomi til en samfundsmodel, der bygger på bæredygtighed, solidaritet, viden, en afgørende reduktion af fattigdommen og jobskabelse, og at Europa 2020-strategien bør udvikle jobpotentialet i overgangen til en bæredygtig økonomi;

Den fælles landbrugspolitik

63. understreger, at reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013 og en bæredygtig skovbrugsstrategi bør overvejes inden for rammerne af Europa 2020-strategien; er overbevist om, at med de rette politiske rammer og tilstrækkelige budgetmidler kan landbrug og skovbrug spille en vigtig rolle i en samlet europæisk strategi, der har til formål at sikre et økonomisk opsving og samtidig bidrage til fødevarerikkerheden i EU og globalt, bevare de landlige områder, som tegner sig for 90 % af EU's territorium, sikre beskæftigelsen i landdistrikterne og de miljømæssige fordele og yde et vigtigt bidrag til jagten efter alternative energikilder;

Den Europæiske Unions optræden udadtil

64. understreger, at der bør rettes større opmærksomhed mod Europa 2020-strategiens eksterne dimension; opfordrer Kommissionen til at få en bredere og mere omfattende tilgang i sin indsats udadtil på linje med EU-princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken; opfordrer Kommissionen til også at bruge Europa 2020-handelsstrategien til fremme af Unionens centrale værdier såsom fremme af menneskerettigheder, demokrati, retsstat og de grundlæggende frihedsrettigheder og beskyttelse af miljøet;

Onsdag den 16. juni 2010

65. understreger, at Kommissionen bør udforme sin handelsstrategi for Europa 2020 med henblik på at omdanne EU's handelspolitik til et sandt værktøj for jobskabelse og bæredygtig udvikling på verdensplan og indlede en åben dialog med Europa-Parlamentet og civilsamfundet om EU's prioriteter for post-Doha-æraen tidligt i forløbet, navnlig på området sociale og miljømæssige standarder og en reform af WTO;

*

* *

66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Økonomisk governance

P7_TA(2010)0224

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om økonomisk governance

(2011/C 236 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om EU 2020 ⁽¹⁾,
- der henviser til mødet mellem euroområdet stats- og regeringschefer og mødet i Økofinrådet om den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2010 om styrket samordning af de økonomiske politikker (KOM(2010)0250),
- der henviser til de seks betænkninger, der blev vedtaget af Økonomi- og Valutaudvalget den 10. maj 2010,
- der henviser til arbejdet i sit Særlige Udvalg om den Finansielle, Økonomiske og Sociale Krise,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at den nuværende finansielle og økonomiske krise viser, at der er behov stærkere økonomisk og monetær governance,
- B. der henviser til, at Europa 2020-strategien bør fremme økonomisk vækst og skabe beskæftigelse, og som henviser til, at faldet på 4 % i BNP, den dalende industriproduktion og det faktum, at over 23 millioner kvinder og mænd er uden arbejde, er en social og økonomisk udfordring,

En europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme til sikring af euroens stabilitet - et første vigtigt skridt

1. finder, at aftalen indgået den 9. maj 2010 om indførelse en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme med henblik på at hjælpe lande både i og uden for euroområdet i finansielle vanskeligheder, er en vigtig milepæl i Europas historie; beklager, at de politiske beslutningstagere i EU ikke greb afgørende ind på et tidligere tidspunkt på trods af den tiltagende finansielle krise;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0053.

Onsdag den 16. juni 2010

2. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at Parlamentet skal give sin godkendelse, hvis Kommissionen og Rådet ønsker at anvende den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme i forhold til de internationale kapitalmarkeder;

3. mener, at aftalen er et vigtigt første skridt mod etableringen af en mere robust og bæredygtig ramme for Den Europæiske Unions økonomiske og monetære politik;

4. understreger, at de seneste begivenheder viser, at euroområdet har behov for en mere håndfast økonomisk governance, og at en monetær søjle uden en social og økonomisk søjle er dømt til at mislykkes;

Den Europæiske Union skal reformere sit system for økonomisk governance for at være bedre forberedt på fremtidige kriser

5. understreger, at for at genskabe sund vækst og nå målet om bæredygtig økonomisk udvikling og social samhørighed bør håndteringen af vedvarende og betydelige makroøkonomiske ubalancer og uligheder i konkurrenceevne prioriteres; glæder sig over, at Kommissionen anerkender denne nødvendighed i sin meddelelse om samordning af de økonomiske politikker;

6. opfordrer derfor den taskforce, der blev oprettet af Det Europæiske Råd i marts 2010, til at øje sit arbejdstempo og med udgangspunkt i fællesskabsmetoden forelægge konkrete forslag om en dybere og bredere økonomisk koordinering inden september 2010;

7. understreger, at de offentlige financers langsigtede holdbarhed er af central betydning for stabilitet og vækst; glæder sig over Kommissionens forslag om styrkelse af styringen i euroområdet på mellemlang og lang sigt, som er rettet mod at undgå en gentagelse af den nuværende valutakrise, og deler den opfattelse, at der er behov for mere effektive incitaments- og sanktionsmekanismer i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten;

8. beklager imidlertid, at Kommissionen i sine forslag om økonomisk governance i EU ikke forelægger forslag til løsninger vedrørende en målrettet koordination af den økonomiske politik rettet mod udvikling af en fælles budgetstrategi inden for rammerne af en omfattende Europa 2020-strategi for at genskabe og sikre langsigtede økonomiske vækstrater;

9. understreger, at bæredygtige offentlige finanser ikke blot kræver en ansvarlig udgiftspolitik, men også en passende og retfærdig beskatning, en mere effektiv skatteinddrivelse af de nationale myndigheder og en mere intensiv bekæmpelse af skatteunddragelse; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at foreslå en række foranstaltninger, der kan hjælpe medlemsstaterne med at genoprette balancen i deres offentlige finanser og finansiere offentlige investeringer ved at tage innovative finansieringsmetoder i anvendelse;

10. understreger behovet for, at de europæiske tilsynsmyndigheder arbejder tættere sammen både på mikro- og makroniveau for at sikre bedre tilsyn;

11. mener, at Eurostats beføjelser bør øges, herunder gennem overdragelse af efterforskningsmæssige beføjelser; er af den opfattelse, at let tilgængelige og gennemsigtige statistiske data bør være en forudsætning for at opnå støtte via strukturfondene; er af den opfattelse, at Kommissionen skal påtage sig ansvaret for at evaluere de statistikker, medlemsstaterne leverer;

12. opfordrer til, at der indføres en europæisk valutafond (EMF), som euroområdelandene skal bidrage til alt efter størrelsen af deres BNP og via bøder, der udregnes i forhold til niveauet for deres uforholdsmæssigt store gæld og underskud; mener, at enhver medlemsstat skal kunne trække på denne valutafond op til det beløb, den allerede har indskudt; mener imidlertid, at et land, hvis det skulle få behov for yderligere ressourcer eller garantier, vil være nødt til at acceptere et skræddersyet reformprogram, og at Kommissionen skal føre tilsyn med gennemførelsen heraf;

Onsdag den 16. juni 2010

13. anmoder Kommissionen om at udarbejde en makro-økonomisk konsekvensanalyse af pakken af foranstaltninger til bevarelse af den finansielle stabilitet i EU og offentliggøre en meddelelse om muligheden for samt risikoen og fordelene ved udstedelse af eurobonds;

Den Europæiske Union skal reformere sit system for økonomisk governance for at sikre succesrig gennemførelse af sin kommende Europa 2020-strategi

14. mener, at governancestrukturen i Europa 2020-strategien bør styrkes for at sikre, at målene heri - i modsætning til Lissabonstrategiens mål - nås; beklager derfor dybt, at Kommissionen og Rådet ikke har forelagt forslag i denne henseende, til trods for at Europa-Parlamentet kom med en utvetydig anmodning herom i sin beslutning af 10. marts 2010 om Europa 2020;

15. understreger betydningen af etableringen af en tættere sammenhæng mellem instrumenterne i stabilitets- og vækstpakten, de makro-økonomiske instrumenter og de nationale EU 2020-reformprogrammer ved at fremlægge disse på en konsekvent måde, hvilket også indebærer bedre muligheder for at sammenligne de nationale budgetter, for så vidt angår forskellige udgiftskategorier; mener, at medlemsstaterne ikke udelukkende bør anskue deres respektive økonomiske politikker som et nationalt anliggende, men også som et fælles anliggende, og at de bør formulere deres politikker herefter; minder medlemsstaterne om den styrkede rolle, som de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker spiller;

16. finder, at det i stedet for fortsat at anvende den åbne koordinationsmetode inden for den økonomiske politik er nødvendigt med en bredere anvendelse af bindende foranstaltninger, for at den nye strategi kan blive en succes;

17. mener, at der i Europa 2020-strategien ikke er tilstrækkelig fokus på centrale spørgsmål, som medlemsstaterne skal takle, og understreger, at der er en række store problemer med hensyn til indholdet og forvaltningen af flagskibsinitiativerne og målsætningerne;

18. gentager sine tidligere opfordringer til en fælles og integreret udviklingsstrategi for Europa, hvori der defineres en langsigtet plan for den økonomiske vækst med henblik på at opbygge en bedre, mere retfærdig og bæredygtig økonomi, der kan give mere velstand for alle;

19. gentager sin anmodning om at integrere strategier, der overlapper hinanden, som f.eks. Europa 2020-strategien, strategien for bæredygtig udvikling og stabilitets- og vækstpakten; beklager, at Det Europæiske Råd har afvist denne fremgangsmåde og dermed ikke har løst problemet med politisk inkohærens;

20. mener, at effektiv økonomisk styring indebærer, at Kommissionen tildeles et egentligt og mere omfattende forvaltningsansvar, hvorved den gives mulighed for at anvende de allerede eksisterende værktøjer såvel som de nye værktøjer, som der er skabt grundlag for i Lissabontraktatens artikel 121, 122, 136, 172, 173 og 194, i henhold til hvilke Kommissionen har fået pålagt at samordne reformplaner og foranstaltninger samt fastlægge en fælles strategi;

21. henstiller indtrængende til Det Europæiske Råd og Kommissionen at vedtage en gulerods- og stokkemetode og anvende håndhævelsesmekanismer inden for rammerne af traktatens artikel 136, såsom økonomiske incitamenter (f.eks. ekstra EU-midler) og sanktioner, der tager sigte på at støtte en udbygget økonomisk governance på EU-plan, og mere specifikt, øget governance som led i Europa 2020-strategien;

22. mener, at en styrkelse af den økonomiske governance skal gå hånd i hånd med en underbygning af den demokratiske legitimitet af EU's governance, som skal opnås gennem tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter gennem hele processen; opfordrer navnlig Rådet og Kommissionen til at gøre ordentlig brug af Lissabontraktatens bestemmelser, hvad angår Parlamentets aktive inddragelse i de økonomiske politikker som fastsat i artikel 121, stk. 5 og 6, og opfordrer Kommissionen til at forelægge detaljerede forslag til etablering af en regelmæssig politisk og lovgivningsmæssig interinstitutionel dialog på dette afgørende politikområde;

Onsdag den 16. juni 2010

EU-budgettet og de nationale reformplaner bør være i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien for at fremme bæredygtig vækst og udvikling

23. fastholder, at der, hvis Europa 2020-strategien skal være troværdig, er behov for større kompatibilitet og komplementaritet mellem de 27 EU-medlemsstaters nationale budgetter og EU-budgettet; understreger, at EU-budgettet bør spille en større rolle ved at samle ressourcer;

24. understreger betydningen af langsigtede offentlige og private investeringer i forbindelse med finansieringen af de nødvendige infrastrukturer til gennemførelse af de flagskibsinitiativer, der foreslås i Europa 2020-strategien, og opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til foranstaltninger til tilpasning af EU's lovgivningsmæssige ramme for at fremme samarbejdet mellem langsigtede investorer;

25. understreger, at Europa 2020-strategien kun kan være troværdig, hvis den er tilstrækkeligt finansieret, og ønsker en mere ambitiøs tilgang i forbindelse med budgetforslaget for 2011 med henblik på succesfuld gennemførelse af Europa 2020-strategien; beklager, at der i budgetforslaget for 2011 ikke er afsat tilstrækkelige midler til flagskibsprogrammerne i Europa 2020-strategien; understøtter, at større involvering af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og mere udbredt anvendelse af offentlig-private partnerskaber (OPP) kan være en effektiv tilgang, men at det ikke er en løsning, der kan anvendes i alle tilfælde; beklager, at hverken Det Europæiske Råd eller Kommissionen har taget dette spørgsmål op;

26. opfordrer Kommissionen til at gøre nærmere rede for forholdet mellem posterne på EU-budgettet og de relevante mål i Europa 2020-strategien; fastholder, at Kommissionen bør forelægge et forslag inden udgangen på første halvår af 2010 om revision af den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) for 2007-2013 for at finde ekstra budgetmidler til gennemførelse af målene i Europa 2020-strategien;

27. anmoder om yderligere oplysninger om implikationerne for EU-budgettet af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, der blev vedtaget på det ekstraordinære møde i Økofinrådet den 9.-10. maj 2010;

28. understreger betydningen af en revision af den nuværende FFR for at bringe den i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 15.-16. december 2005 og med kravene i Lissabontraktaten for at sikre finansieringen af initiativerne i EU 2020-strategien samt de forskellige initiativer, der er blevet og bliver taget, og politiske tilsagn indgået i løbet af den nuværende og den kommende FFR;

29. understreger kravet om, at EU-budgettet bør afspejle behovet for at finansiere overgangen til en miljømæssigt bæredygtig økonomi;

Europa-Parlamentet anmoder om at blive tættere inddraget i udformningen af de detaljerede Europa 2020-forslag

30. understreger, at det vil træffe sin afgørelse om retningslinjerne for beskæftigelsen, når det har modtaget et tilfredsstillende svar vedrørende governancestrukturen og den budgetmæssige ramme for Europa 2020-strategien;

31. understreger, at de årlige politiske henstillinger og advarsler fra Kommissionen om medlemsstaternes overholdelse af Europa 2020-målene bør danne grundlag for Det Europæiske Råds afgørelser; er af den opfattelse, at disse rapporter bør drøftes i Parlamentet inden drøftelserne i Det Europæiske Råd;

*

* *

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Torsdag den 17. juni 2010

EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere

P7_TA(2010)0226

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's pakt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale menneskerettighedskonventioner, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til Lissabontraktaten, navnlig artikel 3 og 21 og til EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer vedrørende menneskerettigheder, og særlig til Den Europæiske Unions retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget i juni 2004 og revideret i 2008; der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsdialoger, der blev vedtaget i december 2001 og revideret 2009,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽¹⁾,
- der henviser til menneskerettighedsklausuler i EU's eksterne aftaler,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande ⁽³⁾,
- der henviser til sine specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande,
- der henviser til vedtægterne for Sakharovprisen for tankefrihed, der blev vedtaget af Europa-Parlamentets Formandskonference den 15. maj 2003 og ændret den 14. juni 2006,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen vedrørende menneskerettigheder i verden, og navnlig dets bilag om individuelle sager,
- der henviser til sine regelmæssige debatter og uopsættelige beslutninger om tilfælde af krænkelse af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet,
- der henviser til Europarådets erklæring om en indsats til forbedring af beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme af deres aktiviteter, som blev vedtaget af Ministerkomiteen den 6. februar 2008,

⁽¹⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 214.⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til Europarådets resolution om situationen for menneskerettighedsforkæmpere i Europarådets medlemsstater, som Den Parlamentariske Forsamling vedtog den 24. februar 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til anbefalingen om den retlige status for ikke-statslige organisationer i Europa ⁽²⁾, som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 10. oktober 2007,
 - der henviser til regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention, det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og resolutionerne vedtaget af Den Afrikanske Menneskerettighedskommission om menneskerettighedsforkæmpere, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske charter om menneskerettigheder,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ⁽³⁾,
 - der henviser til programmerne for beskyttelse af og asyl til forfulgte menneskerettighedsforkæmpere, der gennemføres i nogle af EU's medlemsstater,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkningen fra Udenrigsudvalget (A7-0157/2010),
- A. der henviser til, at alle medlemsstater i henhold til FN's pagt er ansvarlige for at fremme universel respekt for og overholdelse af menneskerettigheder og frihedsrettigheder,
- B. der henviser til, at begrebet »menneskerettighedsforkæmper« ifølge den FN-erklæring, der blev vedtaget i 1998, dækker mennesker, der enkeltvis eller sammen med andre arbejder på at fremme eller beskytte menneskerettigheder ved brug af fredelige midler,
- C. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere over hele verden i afgørende grad bidrager til indsatsen for at beskytte og fremme grundlæggende menneskerettigheder, ofte med fare for deres eget liv, og henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere også er blandt hovedaktørerne i konsolideringen af de demokratiske principper i deres lande, og at de opretholder upartiskhed og gennemsigtighed i deres arbejde og udvikler troværdighed gennem nøjagtig formidling af informationer, idet de udgør det menneskelige bindeled mellem demokrati og respekt for menneskerettighederne,
- D. der henviser til, at støtte til menneskerettighedsforkæmpere længe har været en etableret del af EU's politik udadtil på menneskerettighedsområdet; der dog henviser til, at EU's støtte er forskellig fra land til land,
- E. der henviser til, at især EU er særligt opsat på at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne i overensstemmelse med Lissabontraktaten gennem EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentet spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme og værne om menneskerettighederne og demokratiet, herunder beskyttelsen af forkæmperne herfor, gennem delegationer til tredjelande, høringer, beslutninger, skrivelser og ikke mindst Sakharovprisen samt i sine betænkninger om menneskerettigheder i hele verden,
- G. der henviser til, at EU også i stigende grad koordinerer sin indsats med andre regionale og internationale mekanismer etableret i Afrika, Europa og Nord- og Sydamerika med henblik på at overvåge situationen for menneskerettighedsforkæmpere nøje og indtrængende opfordre stater til at sikre gunstige betingelser for deres arbejde i henhold til internationale og regionale menneskerettighedsforpligtelser,
- H. der henviser til, at EU's troværdighed som beskytter af menneskerettighedsforkæmpere i verden er tæt forbundet med Unionens interne respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ EUT L 243 af 15.09.2009, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- I. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere selv udsættes for menneskerettighedskrænkelser under udførelsen af deres arbejde, herunder drab, dødstrusler, bortførelser og kidnapninger, vilkårlige anholdelser og fængsling samt andre former for forfølgelse og intimidering, f.eks. gennem smædekampagner, og henviser til, at alle disse krænkelser også kan være rettet mod nære slægtninge til menneskerettighedsforkæmpere (herunder deres børn) for at afholde dem fra at fortsætte deres aktiviteter; der henviser til, menneskerettighedskampagner i mange områder påvirkes af begrænsninger af aktiviteterne og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere,
- J. der henviser til, at beskyttelse af individuelle menneskerettighedsforkæmpere kræver håndhævelse af EU's menneskerettighedspolitikker generelt,
- K. der henviser til, at især kvindelige menneskerettighedsforkæmpere er i fare og til, at andre grupper og kategorier af forkæmpere, der i særlig grad risikerer at blive udsat for anslag og menneskerettighedskrænkelser som følge af det arbejde, omfatter aktivister, der arbejder for at fremme borgerlige og politiske rettigheder - især tankefrihed, ytringsfrihed, samvittighedsfrihed og religionsfrihed, herunder rettigheder for religiøse mindretal - såvel som økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, især kollektive rettigheder såsom retten til fødevarer og adgang til naturressourcer, heriblandt fagforeningsfolk og personer, der arbejder for rettigheder for mindretal og samfundsgrupper, børn, oprindelige folk, bøsser, lesbiske, biseksuelle og transseksuelle og personer, der bekæmper korruption,
- L. der henviser til, at der anvendes stadig mere sofistikerede midler til at forfølge menneskerettighedsforkæmpere med nye teknologier, men også gennem restriktive love for ngo'er og administrative forhindringer, der i alvorlig grad begrænser råderummet og mulighederne for at arbejde for et uafhængigt civilsamfund; understreger i denne forbindelse, at nogle regeringer forhindrer menneskerettighedsforkæmpere i at registrere organisationer officielt, og derefter anklager dem for ulovlig udøvelse af deres ret til foreningsfrihed,
- M. der henviser til, at disse handlinger er en klar krænkelse af den internationale menneskerettighedslovgivning og en række universelt anerkendte grundlæggende frihedsrettigheder,
- N. der henviser til, at der også opstilles begrænsninger for menneskerettighedsforkæmpere, og at de nogle gange direkte forfølges gennem politikker, lovgivning og procedurer, der betegnes som »sikkerhedsforanstaltninger« og ofte kombineres med stigmatisering og beskyldninger om terrorisme,
- O. der henviser til, at de specifikke problemer, som menneskerettighedsforkæmperes organisationer og forsamlinger står over for, stadig er beslaglæggelse af møbler, lukning af lokaler, idømmelse af store bøder og nøje og subjektiv kontrol af bankkonti,
- P. der henviser til, at handelsaftaler indeholdende en menneskerettighedsklausul kan give EU en løftestang til at kræve respekt for menneskerettighederne som en handelsbetingelse,
1. bifalder det uvurderlige bidrag, som menneskerettighedsforkæmpere yder for at forsvare og fremme menneskerettighederne, retsstatsprincippet og demokratiet og for at forebygge konflikter med fare for deres egen personlige sikkerhed og deres familiers og forældres sikkerhed; bifalder også, at FN's erklæring af 1998 ikke indeholder en nøjagtig definition af menneskerettighedsforkæmpere og opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at støtte denne tilgang fuldt ud;
2. opfordrer EU til at opprioritere en mere effektiv anvendelse af de eksisterende instrumenter og mekanismer for en sammenhængende og systematisk beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere inden for EU; henstiller til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik at udvikle foranstaltninger og en mere virkningsfuld og resultatorienteret metode, herunder med evalueringer af eksisterende menneskerettighedspolitikker og -dialoger;
3. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at vise deres politiske vilje til at støtte menneskerettighedsforkæmperes indsats og følgelig udnytte alle eksisterende værktøjer bedre til at udvikle nye, supplerende mekanismer med henblik på at fremme disses arbejde gennem en strategi baseret på konkret deltagelse, der vil kunne bidrage til at skabe gunstige betingelser, under hvilke forkæmperne kan udføre deres arbejde og være beskyttede; understreger, at dette må kombineres med en politik, der har til formål at hindre og beskytte mod anslag og trusler mod menneskerettighedsforkæmpere, gennem såvel hasteforanstaltninger som langsigtede foranstaltninger;

Torsdag den 17. juni 2010

Styrkelse af institutioner og nye tiltag med Lissabontraktaten

4. minder om, at det af Lissabontraktatens artikel 3 og 21 fremgår, at bestræbelserne på at fremme og forsvare menneskerettighederne indtager en central plads i EU's optræden udadtil; understreger, at det skal gøres til en prioritet at sikre, at indsatsen for at fremme menneskerettighederne som både en grundlæggende værdi og et mål for Unionens udenrigspolitik behørigt afspejles i etableringen af og strukturen i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, herunder ved at der afsættes tilstrækkelige menneskelige ressourcer; opfordrer derfor til, at der oprettes et centralt kontaktpunkt med særligt ansvar for menneskerettighedsforkæmpere inden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

5. minder om, at EU-missionernes anvendelse af retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere hidtil har været utilfredsstillende, og opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbundsående analyse for at sikre, at dette spørgsmål bliver løst; bemærker i denne forbindelse, at Kommissionens delegationer i tredjelande som følge af vedtagelsen af Lissabontraktaten nu er forpligtet til at gøre fuld brug af de nye muligheder, men samtidig også bærer et større ansvar for på bedre vis at håndtere dette spørgsmål, idet de overgår til at være Unionens delegationer og skal spille en stadig større rolle i repræsentationen af EU og i gennemførelsen af menneskerettighedspolitikken; gentager derfor sin opfordring til, at der for hvert land systematisk udpeges en højt kvalificeret politisk embedsmand med særligt ansvar for menneskerettigheder og demokrati, og til at der i uddannelsesprogrammerne, stillingsbeskrivelserne og bedømmelsesprocesserne for de ansatte ved EU's missioner indarbejdes retningslinjer og udvikles bedste praksis for menneskerettigheder og anvendelse heraf;

6. understreger betydningen af menneskerettighedsklausuler i handelspolitikker, partnerskaber og handelsaftaler mellem EU og tredjelande; foreslår en »vurdering af menneskerettighederne« i tredjelande, der har handelsforbindelser med EU;

7. forventer, at udpegelsen af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, som samtidig er næstformand for Kommissionen, og oprettelsen af en Fælles Tjeneste for Optræden Udadtil kan forbedre sammenhængen og effektiviteten i EU væsentligt på dette område, og henstiller kraftigt til, at udarbejdelsen af lokale strategier i tæt samarbejde med det lokale, uafhængige civilsamfund, herunder med regelmæssig evaluering af disse, institutionaliseres af den højtstående repræsentant/næstformanden for at sikre en reel gennemførelse af de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;

8. anser det for nødvendigt at forbedre kontakterne med det uafhængige civilsamfund og systematisk følge op på disse og samtidig sikre menneskerettighedsforkæmpere bedre praktisk adgang til EU-delegationer og -missioner; bifalder i denne forbindelse det spanske formandskabs anmodning om, at der udnævnes en fælles lokal forbindelsesofficer blandt personalet i EU's missioner for menneskerettighedsforkæmpere med ansvar for at koordinere EU's aktiviteter ved at fremme øget adgang til oplysninger om krænkelse af menneskerettigheder og samarbejde med civilsamfundet, hvilket samtidig vil sikre gennemsigtigheden i den måde, hvorpå de udøver deres beføjelser, og muligheden for en hurtig, fleksibel reaktion i nødstilfælde; anmoder om, at Parlamentet underrettes om disse udnævnelser;

Mod en mere sammenhængende og systematisk tilgang inden for EU's menneskerettighedspolitik

9. er bekymret over den manglende anvendelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; insisterer på, at disse retningslinjer anvendes behørigt og fuldt ud af alle EU's delegationer, og at der gøres en større indsats for at sikre, at de alle udvikler lokale anvendelsesstrategier inden udgangen af 2010, eller at eventuelt eksisterende anvendelsesstrategier revideres inden for samme tidsfrist; anmoder om, at listen over disse lokale strategier stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og offentliggøres i EU's årsberetning om menneskerettighederne;

10. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-delegationerne til aktivt at inddrage menneskerettighedsforkæmpere og deres organisationer i arbejdsprocessen til udformning, overvågning og revision af lokale strategier, eftersom dette vil influere på effektiviteten af disse strategier;

11. mener, at afholdelsen af møder mindst én gang om året mellem menneskerettighedsforkæmpere og diplomater, som det foreskrives i EU's retningslinjer, klart kan bidrage til etableringen af sådanne processer, og opfordrer til mere regelmæssige og systematiske møder i fremtiden; opfordrer til, at det tilstræbes at sikre deltagelse i disse møder af de forskellige typer af menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder i landet, og af forkæmpere fra regionerne;

Torsdag den 17. juni 2010

12. opfordrer derfor den højtstående repræsentant for fælles udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at overveje muligheden for at organisere et internationalt møde for menneskerettighedsforkæmpere med deltagelse af de relevante FN-organer, sekretariatene for de regionale menneskerettighedskonventioner og internationale og regionale ngo'er med det formål at forbedre beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme menneskerettighederne i hele verden;

13. understreger behovet for et kønsperspektiv i forbindelse med anvendelsen af retningslinjerne, med målrettede tiltag til fordel for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og andre særligt sårbare grupper som f.eks. journalister og forkæmpere, der arbejder for at fremme økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt børns rettigheder, og personer, der arbejder med rettigheder for mindretal - især rettigheder for religiøse mindretal - oprindelige folk og bøsser, lesbiske, biseksuelle og transseksuelle;

14. understreger betydningen af ytringsfrihed og af, at mediernes rolle, både på og uden for internettet, er muliggørende for menneskerettighedsforkæmpers arbejde;

15. mener, at det er nødvendigt at vurdere udviklingen af nye teknologier og deres betydning for menneskerettighedsforkæmpere samt at indarbejde resultaterne i eksisterende EU-programmer for menneskerettigheder og menneskerettighedsforkæmpere;

16. mener, at væsentlige aspekter af de lokale strategier for gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere bør komme til udtryk i landestrategipapirer/nationale vejledende programmer, ENP-handlingsplaner, de årlige handlingsprogrammer inden for det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og stabilitetsinstrumentet;

17. gentager, at som følge af Lissabontraktaten skal den støtte, beskyttelse og sikkerhed, som ydes til menneskerettighedsforkæmpere, nødvendigvis gøres til et prioriteret område i EU's forbindelser med tredjelande og integreres i alle niveauer, aspekter og instrumenter inden for Unionens udenrigspolitik med henblik på at øge sammenhængen, effektiviteten og troværdigheden vedrørende EU's støtte til menneskerettighedsforkæmpere; mener, at udvikling og effektiv gennemførelse af specifikke landestrategier for menneskerettigheder og demokrati, og regelmæssig opfølgning herpå, i væsentlig grad kan bidrage til denne målrettede tilgang;

18. mener, at menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande vil blive bedre beskyttet ved at gøre EU's menneskerettighedsdialoger mere effektive; understreger behovet for systematisk at påpege situationen for menneskerettighedsforkæmpere i alle politiske dialoger, menneskerettighedsdialoger og handelsforhandlinger med tredjelande, og mere generelt situationen og forbedringerne vedrørende foreningsfrihed i national lovgivning, vedtægter og forvaltningspraksis, og minde partnerne om deres ansvar for at sikre, at alle forpligtelser og rettigheder, som indgår i FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, indarbejdes i national ret, herunder retten til foreningsfrihed, forsamlingsfrihed, retten til at modtage indenlandsk og udenlandsk finansiering under fuldt gennemsikkelige omstændigheder og med respekt for deres mulighed for at træffe selvstændige beslutninger, samt ytringsfriheden der som rettighed er afgørende for menneskerettighedsforkæmpernes arbejde; understreger, at partnerstater også bør mindes om forpligtelsen til og ansvaret for at beskytte og fremme respekten for menneskerettighedsforkæmpere og deres arbejde ved at skabe betingelser, der i fuldt omfang muliggør aktiviteter til forsvar for menneskerettighederne og overvågning af og rapportering om menneskerettighedsforhold;

19. er af den opfattelse, at der, hvad angår modtagelse af indenlandsk og udenlandsk finansiering, bør vedtages specifikke kriterier, som giver passende gennemsigtighed og den nødvendige fortrolighed; kræver, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at der tages højde for eventuelle andre kriterier, der kan gøres gældende af menneskerettighedsforkæmpere, hvis de anses for væsentlige for udførelsen af deres arbejde;

20. gentager, at Parlamentets delegationer som ansvarlige organer for dets forbindelser med tredjelande kan spille en endnu vigtigere rolle i forbindelse med bestræbelserne på at hjælpe menneskerettighedsforkæmpere, i overensstemmelse med de specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande;

21. kræver, at Europa-Parlamentet får en større rolle i forbindelse med EU's menneskerettighedsdialoger med tredjelande;

22. opfordrer til, at erhvervslivet deltager i menneskerettighedsdialoger;

23. finder, at der er behov for både en sammenhængende og samordnet EU-tilgang såvel som en supplerende rolle for medlemsstaterne, hvad angår beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere;

Torsdag den 17. juni 2010

24. fordømmer det klima af straffrihed for krænkelser begået mod forkæmpere, der eksisterer i adskillige lande i verden; opfordrer Rådet og Kommissionen til at rejse dette spørgsmål gennem deres bilaterale kontakter og opfordrer indtrængende alle stater til at sikre, at gerningsmænd, uanset deres position eller funktion, retsforfølges ved uafhængige og virkningsfulde disciplinære og strafferetlige procedurer, idet det erindres, at sagen ultimativt kan indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, når en stats nationale retsmidler er udtømt;

25. understreger behovet for at sikre, at påkaldelse af national og offentlig sikkerhed, herunder bekæmpelse af terrorisme, ikke anvendes vilkårligt over for menneskerettighedsforkæmpere;

26. påpeger, at parlamentarikere også spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at national lovgivning, der potentielt påvirker menneskerettighedsforkæmpere og deres aktiviteter, bringes i overensstemmelse med internationalt anerkendte menneskerettighedsstandarder; understreger derfor betydningen af, at disse spørgsmål systematisk rejses af medlemmer af Europa-Parlamentet under bi- og multilaterale møder med andre parlamentarikere og med eksperter ude på stedet, i overensstemmelse med dets specifikke retningslinjer vedrørende indsatsen for menneskerettigheder og demokrati for medlemmer af Europa-Parlamentet på rejser til tredjelande;

27. understreger betydningen af, at det uafhængige civilsamfund fuldt ud inddrages i udformningen af alle menneskerettighedsdialoger, enten gennem seminarer for det civile samfund eller med andre midler; mener, at koblingen mellem seminarerne for civilsamfundet og den formelle dialog må styrkes gennem offentliggørelse af de henstillinger, der afgives, og en bedre opfølgning og tilbagemelding til civilsamfundet, efter at en dialog har fundet sted; understreger, at det fortsat er vigtigt at tage individuelle sager op under dialogerne og mener, at offentliggørelsen af navnelisten vil øge virkningen af EU's indsats og skærpe offentlighedens opmærksomhed om disse sager, forudsat at offentliggørelse ikke bringer menneskerettighedsforkæmperne i fare; understreger betydningen af at samarbejde med andre menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet i forbindelse med vurderingen af en sådan fare;

28. mener, at Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), der allerede har vist sin evne til at støtte og fremme respekten for menneskerettigheder og styrkelsen af retsstatsprincippet, skal fortsætte med at styrke den direkte støtte til menneskerettighedsforkæmpere med henblik på at opfylde deres behov på såvel kort som lang sigt og samtidig sikre, at støtten også når ud til særligt sårbare grupper og forkæmpere, der lever i fjerntliggende områder og områder, som der er mindre fokus på;

29. opfordrer Rådet og den højtstående repræsentant til systematisk at fordømme og irettesætte internationale virksomheder, der leverer overvågningsteknologi til undertrykkende regimer og derved gør forfølgelse og anholdelser af menneskerettighedsforkæmpere lettere;

Større gennemsigtighed og synlighed som beskyttelsesforanstaltning

30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at øge bevidstheden blandt menneskerettighedsforkæmpere, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU-ambassader og EU's udenrigsministre om retningslinjernes eksistens gennem målrettede indsatser for at sikre fuldt opbakning til dem og anvendelse af dem; mener, at de årlige møder, som er fastsat i retningslinjerne, vil tilvejebringe betydelig støtte til menneskerettighedsforkæmpere og også øge synligheden af EU's indsats og således tydeliggøre, hvor vigtig beskyttelsen af menneskerettighederne er for EU;

31. understreger, at anerkendelsen og synligheden af menneskerettighedsforkæmpere og deres arbejde i offentligheden også kan bidrage til at beskytte dem i vanskelige situationer, eftersom gerningsmænd eventuelt vil afstå fra at skride til handling, hvis deres anslag ikke kan ske i al ubemærket; opfordrer EU's medlemsstater og EU-delegationerne til, når det er muligt, at offentliggøre diplomatiske skridt og andre aktiviteter, der er foretaget i forbindelse med en specifik sag, og altid i samråd med menneskerettighedsforkæmperen og dennes familie; opfordrer EU's missioner til at give menneskerettighedsforkæmpere og/eller deres familier såvel som ngo'er, der har gjort EU opmærksom på en specifik sag, systematiske tilbagemeldinger vedrørende ethvert tiltag, der træffes på deres vegne, som det er præciseret i retningslinjerne;

32. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og alle kommissærer, hvis ansvarsområde omfatter eksterne forbindelser, til systematisk at afholde møder med menneskerettighedsforkæmpere, når de er på tjenesterejse i tredjelande, og understreger, at støtten til menneskerettighedsforkæmpere også kategorisk bør indgå i mandatet for EU's særlige repræsentanter; understreger, at både den høje repræsentant og de særlige repræsentanter står til ansvar over for Europa-Parlamentet for deres indsats i denne forbindelse;

Torsdag den 17. juni 2010

33. understreger nødvendigheden af aktivt at støtte og udvikle forslag til, hvordan Sakharovnetværket, der blev lanceret i december 2008 i anledning af Sakharovprisens 20-års-jubilæum, kan anvendes som en del af en vedvarende støtte til menneskerettighedsforkæmpere, såvel som til at drage større nytte af prismodtagernes eventuelle bidrag til Europa-Parlamentets forskellige bestræbelser på at opfylde sit mandat; gentager sin bekymring over krænkelse af visse Sakharovprismodtageres menneskerettigheder;

Mod en mere koordineret og resultatorienteret indsats til fordel for menneskerettighedsforkæmpere

34. mener, at EU har brug for at udvikle en holistisk tilgang til menneskerettighedsforkæmpere for at øge troværdigheden og effektiviteten af EU's politik blandt EU's medlemsstater og i forhold til tredjelande, herunder med sideløbende støtte til foranstaltninger, der har til formål at sikre deres aktiviteter, samt forebyggende og beskyttende foranstaltninger, idet der tages hensyn til menneskerettighedsforkæmpernes behov på såvel kort som lang sigt; understreger, at den reviderede strategi for EIDHR og EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere bør afspejle denne tilgang;

35. mener, at EU skal gøre tredjelande, der begår alvorlige menneskerettighedskrænkelser, tydeligt opmærksom på mulige sanktioner og i givet fald gennemføre disse; fremsætter atter sin anmodning til Kommissionen og Rådet og især til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om at gøre menneskerettighedsklausuler i handelsaftaler virkningsfulde og dermed etablere en egentlig håndhævelsesmekanisme for disse klausuler in forlængelse af artikel 8, 9 og 96 i Cotonouaftalerne;

36. mener, at Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med henblik på at udvikle en mere resultatorienteret indsats regelmæssigt bør evaluere, hvordan hver enkelt EU-delegation i tredjelande har anvendt EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, og bør prioritere og følge nøje op på dette arbejde og rette henstillinger til missionerne for en styrket indsats i tilfælde, hvor anvendelsen har været særlig svag;

37. opfordrer Rådet til at gøre EU mere tilgængeligt for menneskerettighedsforkæmpere, som ikke kan opholde sig i deres hjemlande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at forberede og gennemføre specifikke foranstaltninger for at lette adgangen til Europa for sådanne menneskerettighedsforkæmpere;

38. minder om behovet for at afhjælpe manglen på en sammenhængende strategi for beskyttelse og asyl gennem systematisk gennemførelse af nødforanstaltninger og nødinitiativer på både kort og lang sigt; opfordrer den højtstående repræsentant til inden udgangen af 2010 at orientere Europa-Parlamentet om de foranstaltninger, der er truffet i denne forbindelse;

39. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om snarest muligt at udvikle en koordineret politik om udstedelsen af nødvisum til menneskerettighedsforkæmpere og deres familiemedlemmer, for hvilke de særlige ordninger i Spanien og Irland kan anvendes som model; er overbevist om, at man ved at give de nye EU-delegationer beføjelser til at rette henstillinger til medlemsstater om udstedelse af nødvisum opnår et stort fremskridt for EU's menneskerettighedspolitik; mener, at en tydelig henvisning til denne mulighed i udkastet til håndbog for behandling af visumansøgninger og ændringer af udstedte visa vil bidrage væsentligt til at opnå denne fælles tilgang, hvilket Europa-Parlamentet allerede har givet udtryk for under den juridiske gennemgang af ovennævnte foranstaltning;

40. opfordrer indtrængende de 27 medlemsstater til at følge samme fremgangsmåde for udstedelse af visum til menneskerettighedsforkæmpere;

41. påpeger, at disse nødvisa må ledsages af muligheder for midlertidig beskyttelse og asyl i EU for menneskerettighedsforkæmpere, eventuel tilvejebringelse af finansielle midler og boliger med henblik på at skaffe tag over hovedet til menneskerettighedsforkæmpere, samt ledsageprogrammer (menneskerettighedsaktiviteter, forelæsninger på europæiske universiteter, sprogkurser osv.); bifalder initiativet med »asylbyer«, der blev iværksat af det tjekkiske formandskab, såvel som beskyttelses- og asylprogrammet, som den spanske regering har gennemført siden 2008, og opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil at have et EU-program for beskyttelse og asyl klar ved udgangen af 2010 med henblik på gennemførelse i 2011, dog uden at andre byer fritages for deres ansvar; opfordrer derfor den højtstående repræsentant til at forelægge Parlamentet en manual om, hvordan man etablerer en »asylby«, og et rammeforslag, der støtter netværkssamarbejde mellem sådanne byer; opfordrer til yderligere støtte til andre eksisterende initiativer på området;

Torsdag den 17. juni 2010

42. understreger endvidere, at medlemsstaterne og EU-delegationerne i tilfælde af situationer, hvor en menneskerettighedsforkæmpers liv eller fysiske og mentale sundhed er i fare, også bør støtte og udvikle andre beskyttelsesinstrumenter og mekanismer til hurtig reaktion; mener, at dette bør gøres i tæt samarbejde med lokale menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet;

43. bifalder det nuværende samarbejde mellem de eksisterende beskyttelsesmekanismer på EU-plan og internationalt plan, som kan styrkes yderligere gennem systematisk udveksling af oplysninger og strategier, så der sikres en større komplementaritet mellem dem alle, både når det gælder udveksling af oplysninger i nødstilfælde og koordinering af langsigtede støtteindsatser som f.eks. gennem anvendelse af en sikker onlineplatform, der er tilgængelig for alle officielle interessehavere; bifalder i denne forbindelse de årlige møder organiseret af Europarådet og de årlige møder om de »tværgående mekanismer« organiseret af Observatoriet for Beskyttelse af Menneskerettighedsforkæmpere, et fælles program under Det Internationale Forbund for Menneskerettigheder (FIDH) og Verdensorganisationen imod Tortur (OMCT), og som har til formål at styrke samspillet mellem internationale og regionale mekanismer og institutioner til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer de eksisterende taskforcer om menneskerettighedsforkæmpere både inden for Rådets Menneskerettighedsgruppe og Europarådet - sidstnævnte er et initiativ iværksat af Europarådets kommissær med ansvar for menneskerettigheder - til at undersøge mulighederne for et nærmere samarbejde;

44. opfordrer til, at EU-institutionerne i forbindelse med gennemførelsen af Lissabontraktaten etablerer en interinstitutionel samarbejds mekanisme om menneskerettighedsforkæmpere; mener, at etableringen af en sådan mekanisme kan lettes ved, at der oprettes kontaktpunkter for menneskerettighedsforkæmpere i alle EU's institutioner og organer, og ved at sådanne kontaktpunkter arbejder tæt sammen med de ansvarlige for menneskerettigheder og demokrati i EU's missioner og delegationer;

45. opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge mulighederne for at oprette en alarmeringsmekanisme, der skal være fælles for EU-institutionerne og alle andre beskyttelsesmekanismer;

46. mener, at udvekslingen af oplysninger også ville blive lettet gennem oprettelsen af specifikke databaser eller »logbøger« med henblik på at følge de aktiviteter, der finder sted, især hvad angår enkeltpersoner, idet der dog sikres fuldt hensyn til fortroligheden;

47. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at følge og overvåge anvendelsen på både kort og lang sigt af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og til at rapportere tilbage til Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater.

Kvaliteten af statistiske data i Unionen og øgede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat)

P7_TA(2010)0230

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om kvaliteten af statistiske data i Unionen og udvidede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat)

(2011/C 236 E/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0053),

— der henviser til Kommissionens forslag (KOM(2005)0071 - 2005/0013(CNS)),

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 31. marts 2010 (CON/2010/28),
 - der henviser til Kommissionens rapport om Grækenlands statistikker over offentligt underskud og offentlig gæld (KOM(2010)0001),
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0227/2009),
 - der henviser til forespørgsel af 4. juni 2010 til Kommissionen om kvaliteten af statistiske data i Unionen og udvidede revisionsbeføjelser til Kommissionen (Eurostat) (O-0080/2010 - B7-0314/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Kommissionen (Eurostat) hidtil har manglet de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at forbedre kvaliteten af de europæiske statistikker,
- B. der henviser til, at den seneste tids begivenheder har vist, at et velfungerende statistisk system er en forudsætning for pålidelige data, og at der ikke har været politisk vilje til at overholde fælles regler og gøre reelle fremskridt hen imod stærkere statistisk styring,
- C. der henviser til, at Grækenlands tilfælde klart illustrerer manglen på finanspolitiske statistikker af høj kvalitet i Unionen, og at de fremskridt, der er gjort siden 2005, ikke har været tilstrækkelige til at bringe kvaliteten af de græske finanspolitiske data op på andre medlemsstaters niveau,
- D. der henviser til, at der allerede i Kommissionens forslag fra 2005 blev krævet flere revisionslignende beføjelser for Kommissionen (Eurostat) og fælles minimumsstandarder for statistiske data,
- E. der henviser til, at flere centrale medlemsstater i 2005 var imod at styrke Eurostats beføjelser, selv om det allerede var veldokumenteret, at reglerne og gennemførelsen heraf var utilstrækkelige,
- F. der henviser til, at der er bred enighed om, at den nuværende situation skal forbedres, og at Kommissionen (Eurostat) skal tildeles flere undersøgelsesbeføjelser, men at der synes at mangle politisk vilje, navnlig i Rådet, til at tage de nødvendige skridt til at styrke Kommissionens (Eurostats) beføjelser,
- G. der henviser til, at der klart mangler de nødvendige menneskelige ressourcer til at skaffe et omfattende og detaljeret overblik over de nationale statistikker, hvilket er et problem, der både må tages fat på på EU-plan og på nationalt plan,
- H. der henviser til, at det er blevet påvist, at pålidelige oplysninger om sociale kasser og fonde, hospitals-restancer og transaktioner mellem stater og offentlige virksomheder er af afgørende betydning,
1. opfordrer Rådet til at sikre, at de politiske tilsagn angående statistikker bliver opfyldt, og til at acceptere Kommissionens forslag (KOM(2010)0053) og de relevante ændringer fra ECB og Parlamentet fuldt ud;
 2. opfordrer Rådet til at styrke Kommissionens (Eurostats) rolle og uafhængighed;
 3. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at acceptere, at Kommissionen (Eurostat) bør gives ansvaret for at udføre uanmeldte inspektioner i medlemsstaterne for at kontrollere statistiske data;

Torsdag den 17. juni 2010

4. betragter Kommissionens forslag som det nødvendige minimum i lyset af tilfældet Grækenland og understreger, at indberetningsforpligtelserne skal håndhæves i alle medlemsstaterne, og at indberetningerne bør omfatte nærmere oplysninger om eventuelle tidligere ikke-bogførte aktiviteter;
5. opfordrer medlemsstaterne til at ophøre med at operere med enhver form for ikkebogført gæld og opfordrer Kommissionen til at foreslå bindende retsregler, der forpligter medlemsstaterne til at ophøre med at operere med enhver form for ikkebogført gæld;
6. opfordrer Kommissionen til at tilkendegive, hvilke beføjelser og hvilket personale den har behov for for at foretage en effektiv kontrol med de nationale statistikker på mellemlang og lang sigt;
7. henleder opmærksomheden på tendensen blandt visse medlemsstater til at undlade at bogføre bestemte passiver, navnlig med hensyn til nødvendige fremtidige betalinger som følge af pensionsordninger i den offentlige sektor og langtidskontrakter med den private sektor om leasing eller tilvejebringelse af offentlige faciliteter, og kræver en løsning, der sikrer, at sådanne passiver konsekvent lægges åbent frem i de nationale statistikker;
8. opfordrer ECB til at arbejde tæt sammen med Kommissionen (Eurostat) for at sikre konsekvens i medlemsstaternes statistikker;
9. opfordrer Kommissionen (Eurostat) til at gøre sit yderste for at forhindre, at der igen bliver tale om metodemæssige mangler og utilfredsstillende administrative vanskeligheder i en medlemsstat som i tilfældet Grækenland;
10. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at give Kommissionen (Eurostat) data vedrørende de offentlige finanser, der er baseret på en standardiseret og internationalt anerkendt regnskabsmetode;
11. opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen (Eurostat) og de nationale statistiske institutioner den nødvendige adgang og de nødvendige ressourcer, således at de får mulighed for at foretage en effektiv kontrol af de underliggende data;
12. opfordrer de medlemsstater, der allerede er medlem af eller anmoder om deltagelse i eurozonen, til at tillade, at ECB deltager i uanmeldte inspektioner, og til at give dens medarbejdere adgang til alle deres statistikker;
13. opfordrer medlemsstaterne til at etablere en klar ansvarsfordeling med hensyn til udarbejdelse og indsamling af statistiske data; klarhed omkring nationalt ansvar, herunder personligt ansvar, er en nødvendig forudsætning for Kommissionens (Eurostats) arbejde;
14. opfordrer Kommissionen til at stramme op omkring gennemførelsen af den europæiske statistiske adfærdskodeks, som styrker de nationale statistiske institutioners og Kommissionens (Eurostats) uafhængighed, integritet og ansvarlighed for at fremme anvendelsen af de bedste internationale statistiske principper, metoder og former for praksis hos alle, der udarbejder europæiske statistikker, således at de bliver af den bedst mulige kvalitet;
15. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til uforbeholdent at acceptere, at der er behov for en regelmæssig dialog og grundige kontrolbesøg fra Kommissionen (Eurostat), således at kontrollen med de indberettede data styrkes, samtidig med at dataenes kvalitet hele tiden er sikret;
16. opfordrer Rådet til at øge støtten til det arbejde, der udføres af OLAF, som efter Parlamentets opfattelse spiller en afgørende rolle, når det drejer sig om at beskytte EU's og dermed EU-borgernes finansielle interesser, og i høj grad er med til at opretholde EU-institutionernes omdømme, og mener derfor, at der bør udarbejdes en strategi for menneskelige ressourcer, der giver øget personale og sikrer, at det nuværende høje personalekvalitetsniveau opretholdes;

Torsdag den 17. juni 2010

17. opfordrer Kommissionen og Rådet til i højere grad at involvere Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan som en uafhængig rådgiver; det rådgivende organ kan bistå Kommissionen (Eurostat) under dens besøg i medlemsstaterne;
 18. understreger, at korrekte statistikker og en bedre kontrol af pålideligheden af de samlede data, der sendes til Eurostat, er vigtige forudsætninger for, at en forbedret overvågning kan blive effektiv;
 19. understreger, at Eurostat bør have øgede beføjelser;
 20. mener, at åbne og gennemsigtige statistiske oplysninger bør være en forudsætning for at modtage støtte fra strukturfondene;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Råd, formanden for Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank.
-

Kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen

P7_TA(2010)0231

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om kønsaspekter ved den økonomiske nedgang og finanskrisen (2009/2204(INI))

(2011/C 236 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2008 »Bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv: større støtte med henblik på at forene arbejds-, privat- og familieliv« (KOM(2008)0635),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 til forårsmødet i Det Europæiske Råd om fremdrift i den europæiske genopretning (KOM(2009)0114),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. november 2009 Høring om fremtidens »EU-2020«-strategi (KOM(2009)0647),
- der henviser til Kommissionens beretning af 3. oktober 2008 om gennemførelse af Barcelona-målene om pasningsmuligheder for børn i førskolealderen (KOM(2008)0638),
- der henviser til Kommissionens beretning af 27. februar 2009 om ligestilling mellem mænd og kvinder - 2009 (KOM(2009)0077),
- der henviser til Kommissionens beretning af 18. december 2009 om ligestilling mellem mænd og kvinder - 2010 (KOM(2009)0694),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2000 »På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)« (KOM(2000)0335) og til Kommissionens årsberetninger om lige muligheder for kvinder og mænd i Den Europæiske Union 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 og 2008 (henholdsvis KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049 og KOM(2008)0010),

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (KOM(2008)0636),
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (KOM(2008)0637),
- der henviser til situationen med hensyn til ratificeringen af Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel (STCE nr. 197),
- der henviser til handlingsrammen for ligestilling mellem mænd og kvinder, der vedtoges af arbejdsmarkedets parter i Europa den 22. marts 2005,
- der henviser til udkastet til Europarådets anbefaling om den økonomiske og finansielle krises indvirkning på kvinder, dok 11891 af 4. maj 2009,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt, som Det Europæiske Råd vedtog den 23. og 24. marts 2006,
- der henviser til det rådgivende udvalg for ligestilling mellem mænd og kvinder og dets udtalelse om lønforskellen mellem kønnene, som vedtoges den 22. marts 2007,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2006 om kvinder og indvandring: indvandrerkvindernes rolle og placering i EU ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2007 om en køreplan for ligestilling mellem kønnene (2006-2010) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 med henstillinger til Kommissionen om anvendelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde ⁽⁷⁾,
- der henviser til Eurostat Statistics in focus 53/2009 »Sharp increase in unemployment in the EU«,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 118.

⁽³⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 56.

⁽⁴⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 35.

⁽⁵⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 21.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0371.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0029.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til Eurostat Statistics in focus 97/2009 »Recession in the EU-27: - length and depth of the downturn varies across activities and countries«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0155/2010),
- A. der henviser til, at verdensøkonomien står over for den alvorligste recession siden den store depression, hvilket har haft sociale konsekvenser i og uden for EU; der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise i Europa har en særlig skadelig indvirkning på kvinder - der i højere grad har usikre arbejdsforhold og rammes af afskedigelser, samt er mindre beskyttet af de sociale sikringssystemer - hvilket Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne hidtil ikke har givet den fornødne opmærksomhed,
- B. der henviser til, at den første bølge af krisen navnlig havde konsekvenser for den mandsdominerede finanssektor samt bygge- og bilindustrien, og at der således er blevet fokuseret meget på denne bølge, men at den anden bølge af krisen ligeledes påvirkede de overvejende kvindedominerede detail-, service- og turismesektorer negativt; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at tage højde for spørgsmålet om kønsaspektet i forbindelse med indvirkningen af og løsningen på den økonomiske krise i genopretningsplaner på såvel nationalt niveau som på EU-niveau,
- C. der henviser til, at førende økonomer har påpeget, at den kreditstramning, der udløste recessionen, bogstavelig talt var en katastrofe forårsaget af mænd; der henviser til, at svarene på nationalt og internationalt plan - der ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til kønsforskellene - ligeledes hovedsageligt er blevet besluttet af mænd; der henviser til, at det er vigtigt, at kvinder, der generelt er bedre uddannet end mænd, inddrages fuldt ud i beslutningsprocessen på det politiske, økonomiske og finansielle område og i aftaler mellem arbejdsmarkedets parter,
- D. der henviser til, at de seneste undersøgelser viser, at kun knap 5 % af dem, der medvirker i beslutningsprocessen i EU's finansielle institutioner, er kvinder, samt at alle de 27 medlemsstaters centralbankchefer er mænd, og at kvinder ifølge kønsstudier administrerer på en anden måde ved at undgå risici og fokusere mere på et langsigtet perspektiv,
- E. der henviser til, at kvinders medvirken i beslutningstagningen er en afgørende indikator for ligestilling mellem kvinder og mænd; der henviser til, at der fortsat er få kvinder i ledende stillinger i virksomhederne og på universiteterne, og at antallet af kvinder, der arbejder inden for politik eller forskning er stigende, men at det går meget langsomt,
- F. der henviser til, at kvinder repræsenterede 59 % af de bachelorstuderende på universiteterne i 2006; der henviser til, at kvindernes andel i ph.d.-uddannelserne er faldet til 43 % og er lavest på professorniveau; der henviser til, at kun 15 % af professorerne i klasse A er kvinder,
- G. der henviser til, at kvinder overgår mænd i antal på fakulteterne for handel, management og jura, men at de er i mindretal i erhvervslivet og på politiske poster med ansvar; der henviser til, at der er et lavt antal kvinder med uddannelser inden for it, ingeniørfag og fysik, og at kvinder således er underrepræsenteret i den private sektor, der har afgørende betydning for den økonomiske genopretning,
- H. der henviser til, at den økonomiske nedgang sandsynligvis vil påvirke kvinder i højere grad end mænd; der henviser til, at der er en risiko for, at den aktuelle recession vil forsinke fremskridtet eller endog udligne resultaterne af de allerede opnåede fremskridt med langsigtede konsekvenser for de sociale sikringssystemer, den sociale inklusion og den demografiske udvikling,
- I. der henviser til, at nogle ligestillingsforanstaltninger er blevet sparet væk eller forsinket, og at eventuelle fremtidige besparelser på de offentlige budgetter vil have en negativ indvirkning på kvinders beskæftigelsesfrekvens og på fremme af ligestillingen mellem kønnene; der henviser til, at en korrekt gennemførelse af direktiv 2006/54/EF i stigende grad er vigtig,
- J. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder har en betydelig positiv indflydelse på produktiviteten og på den økonomiske vækst, og at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet har utallige sociale og økonomiske fordele,

Torsdag den 17. juni 2010

- K. der henviser til, at lønforskellen mellem mænd og kvinder i de 27 EU-medlemsstater har holdt sig på et højt niveau i de seneste 35 år, siden direktiv 75/117/EØF ⁽¹⁾ blev gennemført, idet denne forskel i 2010 i gennemsnit er steget til 18 % i EU og i nogle medlemsstater endda til 30 %; der henviser til, at denne forskel er større i den private sektor end i den offentlige sektor, hvilket afspejler uligheder på arbejdsmarkedet, som navnlig berører kvinderne,
- L. der henviser til, at den økonomiske nedgang ikke bør anvendes til at sætte tempoet ned i forbindelse med politikker, der skal skabe balance mellem arbejdsliv og familieliv, og til at skære ned i de budgetmidler, der bevilges til pasningsordninger og orlovsordninger, hvilket især påvirker kvinders adgang til arbejdsmarkedet; der henviser til, at der bør tages særligt hensyn til behovet for at kombinere familiemæssige og erhvervmæssige pligter i familier med kun en forælder og i børnerige familier,
- M. der henviser til, at kvinder ifølge Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene bruger tre gange så meget tid som mænd på at passe børn, tage sig af huslige opgaver eller passe pårørende; der henviser til, at deling af de familiemæssige og huslige opgaver mellem mænd og kvinder, særlig gennem en bedre udnyttelse af forældre- og fædreorlov, er en forudsætning for at fremme og opnå ligestilling; der endvidere henviser til, at det er diskriminerende over for og forfordeler kvinderne på arbejdsmarkedet, at barsels- og forældreorloven ikke medtages i beregningen af kvindernes samlede arbejdstid,
- N. der henviser til Rådets konklusioner af 30. november 2009 ⁽²⁾ vedtaget under det svenske formandskab, hvori medlemsstaterne og Kommissionen opfordredes til at styrke kønsdimensionen i EU 2020-strategien; der henviser til, at Kommissionens høringsdokument vedrørende EU 2020 ikke har taget højde for dette, eftersom ligestillingsaspektet slet ikke nævnes heri; der henviser til, at det imidlertid er afgørende at integrere et kønsaspekt i en ny finansiel og økonomisk arkitektur og politik og sikre, at der i forbindelse med genopretningsplaner og strukturtilpasningprogrammer foretages en vurdering af de kønsspecifikke indvirkninger og integreres et kønsaspekt,
- O. der henviser til, at det er nødvendigt at styrke de tiltag, som er rettet mod en integration af kønsaspektet i de offentlige politikker,
- P. der henviser til, at personer, der i forvejen er i risiko for at blive ramt af fattigdom, hvoraf de fleste er kvinder, især i nedgangstider bliver endnu mere sårbare, hvilket navnlig gælder kvindelige vandrede arbejdstagere og kvinder fra minoritetsgrupper; der henviser til, at indsatser og komplette løsninger for at udrydde fattigdom som vedtaget af Det Europæiske Råd i Lissabon helt tilbage i 2000 er blevet et hastespørgsmål; der henviser til, at der bør fokuseres særligt på at beskytte de grupper, for hvilke flere ugunstige forhold gør sig gældende på én gang, navnlig romaerne, og på at sikre deres inddragelse i samfundet,
- Q. der henviser til, at kvalitetsbeskæftigelse på fuld tid og med rettigheder er en sikkerhedsforanstaltning mod fattigdom og social udstødelse og et springbræt for økonomisk og psykologisk uafhængighed; der henviser til, at det for at sikre universel adgang til offentlige ydelser af høj kvalitet er afgørende at udarbejde og gennemføre politikker, der imødekommer kvinders og mænds respektive behov, herunder adgang til økonomisk overkommelige og tilgængelige pasningsordninger af høj kvalitet for børn og ældre, samt for andre afhængige personer,
- R. der henviser til, at udviklingen af politikker, der vil lette adgangen til arbejdsmarkedet for kvinder, der tilhører særlige kulturelle grupper eller minoritetsgrupper, ud over respekt for forskellighed og multikulturalisme også vil mindske social udstødelse og øge den sociale sammenhængskraft, der igen er en løftestang for økonomisk udvikling,
- S. der henviser til, at vold i hjemmet, der hovedsageligt går ud over kvinder, er et udbredt problem i alle lande og i alle samfundslag; der henviser til, at undersøgelser har vist, at volden mod kvinder tiltager, når mænd oplever forandringer og mister deres arbejde som følge af den økonomiske krise; der henviser til, at økonomisk stress ofte medfører hyppigere, voldeligere og farligere mishandling; der endvidere henviser til, at vold i hjemmet koster EU omkring 16 mio. EUR om året,
- T. der henviser til, at beskæftigelse er en afgørende faktor for social integration; der henviser til, at der bør fokuseres på og ydes en stor indsats med henblik på at bekæmpe fattigdom på baggrund af stigende lønforskel, fattigdom og den økonomiske og finansielle krise,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19).

⁽²⁾ Rådets konklusioner om ligestilling mellem mænd og kvinder: styrkelse af vækst og beskæftigelse - bidrag til Lissabonstrategien for tiden efter 2010, møde i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundheds- og forbrugeranliggender), Bruxelles den 30. november 2009.

Torsdag den 17. juni 2010

1. påpeger, at ligebehandling af mænd og kvinder er en af EU's målsætninger og derfor et af hovedprincipperne i ethvert politisk svar på den økonomiske og finansielle krise og overgangen til tiden efter krisen;
2. understreger, at den aktuelle krise ifølge Kommissionen har vakt bekymring for, at de opnåede resultater på ligestillingsområdet risikerer at blive tabt på gulvet, og at virkningerne af recessionen har tilbøjelighed til navnlig at ramme kvinderne;
3. understreger, at det er nødvendigt at undgå, at den nuværende finansielle og økonomiske krise samt fremtidige økonomiske problemstillinger svækker de fremskridt, der er sket inden for ligestilling mellem kønnene, og at recessionen bruges, som det allerede sker i nogle medlemsstater, som et argument for at nedtone foranstaltningerne inden for ligestilling mellem kønnene;
4. understreger, at ligestillingspolitikkerne skal betragtes som en del af løsningen for at overvinde krisen, i forhold til at bruge og drage nytte af hele den europæiske befolknings evner og kapacitet samt til at skabe en mere konkurrencedygtig økonomi i fremtiden;
5. påpeger, at kvinders integration i arbejdslivet i de seneste årtier ikke bare betyder, at krisen har en større direkte indvirkning på kvinderne selv, men også på husstandene, hvor indkomsterne vil blive betydeligt påvirket af kvindernes tab af arbejdspladser; opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at tage højde for krisens skjulte omkostninger, herunder de forskellige og ofte ikke anerkendte kønsspecifikke konsekvenser;
6. påpeger, at erfaringerne fra tidligere kriser viser, at mænds beskæftigelsesgrad generelt kommer sig hurtigere end kvinders;
7. påpeger, at makroøkonomiske politikker hovedsagelig er forbundet med en større kønsopdeling på arbejdsmarkedet, destabilisering af kvinders arbejde på grund af udlicitering, stigende lønforskel mellem kønnene, begrænsning af kvinders adgang til sundhed og uddannelse, større ulighed i adgangen til kredit, jord og ejendom samt en mere udbredt feminisering af fattigdommen;
8. minder om, at der stadig er lønforskel mellem kvinder og mænd, og at disse forskelle er tilbøjelige til at blive større på grund af den økonomiske og finansielle krise; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at fastsætte klare mål og foreslå bindende foranstaltninger til bekæmpelse af lønforskel;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt om ændring af den eksisterende lovgivning om anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder (det ovenfor nævnte direktiv 75/117/EØF), hvilket Europa-Parlamentet allerede anmodede om i 2008; glæder sig over Kommissionens nye initiativ til forbedring af bestemmelserne om sanktioner i forbindelse med overtrædelse af retten til lige løn med henblik på at sikre, at disse sanktioner har en afskrækkende virkning og står i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed (for eksempel højere sanktioner ved gentagne overtrædelser);
10. påpeger, at de offentlige udgifter på sundhedsområdet er de enkelte medlemsstaters og deres nationale parlamenters og/eller lokale myndigheders ansvar;
11. beklager, at mange kvinder allerede har mistet eller forventes at miste deres arbejde, navnlig dem, der arbejder inden for detail-, service- eller turismesektoren, og kvinder, der er ansat på deltid og i usikre job; understreger samtidig, at en nedgang i ydelsen af mikrokreditter forventes at resultere i faldende indtægter blandt selvstændige kvinder, navnlig inden for landbruget og landdistrikterne; understreger, at arbejdsløsheden blandt kvinder kan forventes at stige uforholdsmæssigt, eftersom der meldes om nedskæringer i de offentlige budgetter, idet uforholdsmæssigt mange kvinder er ansat i uddannelses-, sundheds- og service-sektoren;
12. understreger den positive virkning, som ligestilling mellem mænd og kvinder har på den økonomiske vækst; påpeger i denne forbindelse, at nogle undersøgelser anslår, at BNP ville vokse med 30 %, hvis kvinders beskæftigelsesgrad, deltidsarbejde og produktivitet var af samme størrelse som mænds;

Torsdag den 17. juni 2010

13. anerkender, at mange kvinder på grund af de nylige jobtab har fået et skub i retning af at starte egen virksomhed; opfordrer Kommissionen til at udarbejde lovgivning specifikt vedrørende SMV'er for at nå målsætningen om at reducere virksomhedernes administrative byrder med 25 % inden 2010 med henblik på at fremme denne iværksætterånd;

14. glæder sig over Eurostats kønsopdelte statistikker; mener dog, at der bør gives større opmærksomhed til delvis ledighed (et område, der ofte udelukkes fra arbejdsløshedsstatistikkerne); påpeger, at langtidsledighed, lavere lønninger og en lavere gennemsnitlig arbejdstid kan få alvorlige konsekvenser for især kvinders indtægter, sociale sikringsydelser og på længere sigt for deres pensioner;

15. anmoder Kommissionen om at udarbejde en undersøgelse på EU-niveau om forholdet mellem antallet af kvinder i bestyrelser og virksomhedernes finansielle ydeevne, i betragtning af at Catalyst Inc. i 2007 lavede en undersøgelse, der konkluderede, at de virksomheder, som har tre eller flere kvinder i bestyrelsen, har et aktieudbytte, som er 83 % højere og et salg, der er 73 % højere end andre virksomheder;

16. understreger, at krisen rammer udsatte grupper af kvinder endnu hårdere: handicappede, indvandrere, kvinder, der tilhører etniske minoritetsgrupper, kvinder med få kvalifikationer, kvinder, der er langtidsledige, kvinder, der er alene og ikke har nogle midler, kvinder, der har pårørende at passe osv.;

17. påpeger, at vandrende arbejdstagere ligeledes påvirkes af krisen ligesom deres familier i hjemlandet; henviser til, at det indberettede omfang af kvindelig migration ofte er for lavt, og de indberettede indvirkninger på deres familier, der er afhængige af deres lønninger for at overleve, dermed også er for lavt, hvorved kvinderne kan ende i en endnu mere udsat position, når de vender tilbage og bliver udstødt af deres samfund og familier;

18. understreger og glæder sig over, at indgreb og løsninger kræver, at man forstår baggrunden for krisen og anerkender, at der ikke findes et svar, der passer i alle situationer; understreger, at recessionen samtidig kan anvendes som en enestående lejlighed til at gøre de økonomiske og sociale politikker mere kønsrelaterede og tilstræbe en udvikling hen imod et mere ligestillet samfund;

19. understreger nødvendigheden af at bekæmpe stereotyper inden for alle områder og på alle tidspunkter i livet, eftersom de er en af de mest vedholdende årsager til manglende ligestilling mellem mænd og kvinder, da de har indflydelse på valg af uddannelse, efteruddannelse og arbejde, fordelingen af opgaver i hjemmet og i familien og deltagelsen i det offentlige liv samt på tilstedeværelsen af kvinder i stillinger med beslutningsansvar og på kvinders arbejdsmæssige valg;

20. konstaterer med beklagelse, at de politiske svar på krisen, herunder genopretningspakkerne, ikke har anerkendt, analyseret og korrigeret for de kønsspecifikke indvirkninger af krisen; beklager, at integration af kønsaspektet praktisk taget ikke optræder i post-Lissabonstrategien; opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere ligestilling mellem kønnene med specifikke målsætninger i retningslinjerne for beskæftigelse og makroøkonomi og i EU 2020-strategien og til at indføre kønsbudgettering i alle politikker;

21. mener, at det, skønt beskæftigelsen for kvinder nærmer sig målet om 60 % i 2010, er nødvendigt at fastsætte et mere ambitiøst mål om at nå op på 75 % i 2020; understreger endvidere, at det er nødvendigt at reducere lønforskellen;

22. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at integrere kønsaspektet i alle EU-politikker og til at revidere den nuværende lovgivning med henblik på at sikre, at princippet om ligestilling anvendes korrekt, og at der kan anvendes positiv særbehandling, hvor det er nødvendigt;

23. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne og navnlig Parlamentets Særlige Udvalg om den Finansielle, Økonomiske og Sociale Krise (CRIS) til at sikre, at der i forbindelse med genopretningsplaner og strukturtilpasningsprogrammer foretages en vurdering af de kønsspecifikke indvirkninger (efterfølgende vurdering i tilfælde, hvor der ikke er blevet foretaget en forhåndsvurdering), og til at integrere kønsaspektet, herunder kønsopdelte data og statistikker;

Torsdag den 17. juni 2010

24. opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at regression og finansielle nedskæringer ikke påvirker de politikker og funktionen af de strukturer, der har til formål at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder på alle niveauer i den statslige og ikke-statslige sektor; beklager, at sådanne finansielle nedskæringer allerede har fundet sted i visse lande;
25. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere og modvirke de negative konsekvenser af nedskæringer i de offentlige udgifter og sociale ydelser, navnlig i forbindelse med nedskæringer i offentlige udgifter på lokalt niveau, med henblik på at sikre, at kvinder ikke efterlades med en uforholdsmæssigt stor pasningsbyrde (børn, ældre og afhængige personer);
26. påpeger, at manglen på politikker og infrastruktur i spørgsmål vedrørende pleje og pasning har medført en stigning i antallet af kvindelige vandrende arbejdstagere inden for sundheds- og bistandssektoren, der udfylder disse huller i private hjem, uden adgang til social og arbejdsrelateret sikring og tilsvarende ydelser; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at bekæmpe ulovlig beskæftigelse og integrere lovlige vandrende arbejdstagere i sociale sikrings- og sundhedsordninger;
27. opfordrer medlemsstaterne til at etablere økonomisk overkommelige og tilgængelige pasningsordninger af høj kvalitet for børn og andre afhængige personer i overensstemmelse med EU's mål, og til at sikre, at adgangen til disse ydelser er kompatibel med arbejdstiderne for fuldtidsbeskæftigede mænd og kvinder; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at drage fuld fordel af mulighederne i strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og lette adgangen til finansiering af kvalitetstjenester; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge forslag til et direktiv om fædre-, adoptions- og plejeorlov;
28. påpeger, at vold mod kvinder og mænd stiger i situationer, hvor økonomien gennemgår dybtgående forandringer; tilskynder derfor medlemsstaterne til at anvende national lovgivning til at bekæmpe alle former for kønsbaseret vold, og bifalder det spanske formandskabs initiativ til at oprette et europæisk overvågningsorgan for vold mod kvinder; bifalder ligeledes initiativet fra en gruppe af medlemsstater vedrørende det overordnede instrument til beskyttelse af ofre (den europæiske beskyttelsesordre);
29. opfordrer medlemsstaterne til navnlig via offentlige oplysningskampagner at øge den kollektive bevidsthed om fænomenet vold mod kvinder; minder om, at uddannelse og oplysning af unge er afgørende for at bekæmpe sådanne fænomener;
30. anmoder EU's institutioner, medlemsstater og de lokale og regionale myndigheder om at træffe effektive foranstaltninger, navnlig gennem lovgivning, for at fremme en ligelig repræsentation på ledende poster og i bestyrelser, i erhvervslivet og i de politiske organer, samt i de lokale, regionale, nationale og europæiske offentlige institutioner, myndigheder og organisationer, som bør gå forrest med et godt eksempel; opfordrer derfor til, at der fastsættes bindende mål til sikring af en ligelig repræsentation af kvinder og mænd;
31. understreger, at kvinder er underrepræsenteret i den finansielle beslutningstagning, og at kvinder rent faktisk er en af de grupper, der aktuelt er udelukket fra den finansielle beslutningstagning, og som samtidig påvirkes negativt af finansielle risici; opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke kvinders deltagelse på alle niveauer af beslutningstagningen, navnlig på områderne budgettering og reguleringsordninger for europæiske finansielle systemer, herunder Den Europæiske Centralbank; understreger i denne sammenhæng, at der er behov for at fremme pigers og kvinders finansielle forståelse;
32. glæder sig over den norske regerings beslutning om at øge andelen af kvinder i bestyrelserne i aktieselskaber til mindst 40 %, samt over, at det således er lykkedes at forøge antallet af kvinder i virksomhedernes ledelse til de nuværende 41 %; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at betragte det norske initiativ som et positivt eksempel og følge denne kurs over for børsnoterede virksomheder;
33. glæder sig over, at antallet af kvinder i offentlige aktieselskabers bestyrelser skal øges, men understreger, at nationale regeringer bør træffe foranstaltninger, der passer til deres egne behov;

Torsdag den 17. juni 2010

34. påpeger, at investering i social infrastruktur er en mulighed for at modernisere Europa og fremme ligestilling og kan betragtes som en parallel strategi til investering i grønne teknologier til modernisering af fysisk infrastruktur; mener, at ligestilling mellem mænd og kvinder derfor bør være en politisk prioritet og et væsentligt værktøj;

35. bemærker, at den »grønne økonomi« er afgørende i forbindelse med EU 2020-strategien; understreger, at »grønne job« har potentiale til at blive et vigtigt vækstsegment på fremtidens arbejdsmarkeder i EU, at over 20 mio. job i EU i dag kan betragtes som »grønne«, og at nye oplysninger viser, at antallet af arbejdspladser alene i sektoren for vedvarende energi kan fordobles til 2,8 mio. inden 2020;

36. påpeger, at den økologiske omlægning af økonomien og overgangen til en lavemissionsøkonomi vil skabe stor efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft; henviser til det forhold, at kvindelige arbejdstagere er stærkt underrepræsenterede inden for sektoren for vedvarende energi, navnlig på arbejdspladser i forskningssektoren og i teknologiintensive job; anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at kvindelige arbejdstagere i fremtiden inddrages i uddannelsesprojekter og -programmer, der tager sigte på en miljømæssig omlægning, f.eks. inden for sektoren for vedvarende energi, på arbejdspladser i forskningssektoren og i teknologiintensive job; opfordrer medlemsstaterne til at få kvinder til at deltage i iværksætterinitiativer inden for disse områder ved at lette adgangen til europæiske strukturfonde gennem udbredelsen af data- og uddannelsesworkshopper;

37. opfordrer arbejdsgivere i medlemsstaterne til at skabe flere muligheder for kvindelige arbejdstagere inden for nye teknologier med henblik på at styrke den højteknologiske sektor i overensstemmelse med EU 2020-målene,

38. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme fuld gennemførelse af de europæiske strukturfonde for at imødegå konsekvenserne af recessionen gennem initiativer til omskoling og forbedring af arbejdstagernes kvalifikationer på grundlag af artikel 16 i den generelle forordning ⁽¹⁾ og artikel 6 i begge forordningerne om Den Europæiske Socialfond ⁽²⁾ og om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽³⁾;

39. anmoder om, at ELFUL-forordningen bliver ændret, således at det bliver muligt at træffe proaktive foranstaltninger til fordel for kvinder i programperioden 2014-2020, hvilket var muligt i tidligere perioder, men ikke er det i dag, og hvilket vil have en meget positiv indvirkning på kvinders arbejde i landdistrikterne;

40. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle mekanismer til forvaltning af ligestilling med henblik på at integrere ekspertise i ligestillingsspørgsmål i statslige ministerier eller andre organer, der gennemfører foranstaltninger under samhörigheds- og strukturfondene og fremmer kvinders organisationer og netværk;

41. opfordrer Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til at foretage en kønsspecifik konsekvensanalyse af den økonomiske og finansielle krise; mener, at denne konsekvensanalyse bør gennemføres ved hjælp af præcise indikatorer, der tager højde for krisens specifikke kontekst; opfordrer de øvrige EU-institutioner som f.eks. Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene til i deres igangværende arbejde at komme med løsningsforslag til de kønspolitiske spørgsmål;

42. understreger behovet for at udvikle programmer og finansielle incitamenter med henblik på at tilskynde til og fremme kvinders deltagelse i små og mellemstore virksomheder;

43. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende og støtte det bidrag, som civilsamfundet kan yde for at imødegå den finansielle og økonomiske krise, navnlig i lyset af det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse;

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer, arbejdsmarkedets parter og de relevante ngo'er.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhörighedsfonden (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1).

Torsdag den 17. juni 2010

Vurdering af resultaterne af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 og henstillinger for fremtiden

P7_TA(2010)0232

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om vurdering af resultaterne af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 og henstillinger for fremtiden (2009/2242(INI))

(2011/C 236 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 (KOM(2006)0092),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om midtvejsrapporten om gennemførelsen af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd (2006-2010) (KOM(2008)0760),
- der henviser til Kommissionens beretning af 18. december 2009 om ligestilling mellem mænd og kvinder - 2010 (KOM(2009)0694),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2000 »På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)« (KOM(2000)0335) og til Kommissionens årsberetninger om lige muligheder for kvinder og mænd i Den Europæiske Union 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 og 2009 (henholdsvis KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049, KOM(2008)0010) og KOM(2009)0077,
- der henviser til FN's juridiske instrumenter på menneskerettighedsområdet, især hvad angår kvinders rettigheder, herunder konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination af kvinder samt andre FN-instrumenter vedrørende vold mod kvinder, f.eks. Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet, der blev vedtaget på verdenskonferencen om menneskerettigheder, samt FN's Generalforsamlings resolution 48/104 af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, 58/147 af 19. februar 2004 om afskaffelse af vold mod kvinder i hjemmet, 57/179 af 30. januar 2003 om afskaffelse af æresforbrydelser begået mod kvinder og 52/86 af 2. februar 1998 om foranstaltninger vedrørende kriminalitetsforebyggelse og strafferet med henblik på at standse vold mod kvinder,
- der henviser til det handlingsprogram, der blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference i Beijing den 4.-15. september 1995, og Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsplanen ⁽¹⁾ og af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskvindekonference - Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10) ⁽²⁾,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 9. oktober 2006 om alle former for vold mod kvinder,

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.⁽²⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til den afsluttende rapport fra det 49. møde i FN-Kommissionen for Kvinders Status, som blev offentliggjort i marts 2005,
- der henviser til protokollen om kvinders rettigheder i Afrika, også kaldet »Maputo-protokollen«, der trådte i kraft den 26. oktober 2005, og som blandt andet forbyder alle former for kønslemlæstelse af piger/kvinder,
- der henviser til, at der i FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed opfordres til større inddragelse af kvinder i forebyggelse af væbnede konflikter og fredsskabelse,
- der henviser til Europarådets arbejde på dette område, navnlig den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til ministrenes resolution på Europarådets konference om ligestilling med titlen »Bridging the gap between de jure and de facto equality to achieve real gender equality« (2010),
- der henviser til dokumentet fra Europarådets kommissær for menneskerettigheder »Gender Identity and Human Rights' Issue Paper« (2009), anbefaling CM/Rec (2010)5 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet samt Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1728 (2010) og henstilling 1915 (2010) om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (KOM(2008)0636),
- der henviser til Kommissionens forslag af 3. oktober 2008 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (KOM(2008)0637),
- der henviser til Kommissionens beretning af 3. oktober 2008 om gennemførelse af Barcelona-målene om pasningsmuligheder for børn i førskolealderen (KOM(2008)0638),
- der henviser til rapporten fra maj 2003 fra Kommissionens Rådgivende Udvalg om Ligestilling mellem Kvinder og Mænd om hensyntagen til ligestillingssynspunktet i de nationale budgetter,
- der henviser til Det Rådgivende Udvalg for Ligestilling mellem Kvinder og Mænd og dets udtalelse om lønforskellen mellem kønnene, som vedtoges den 22. marts 2007,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om strategier for bekæmpelse af handel med kvinder og børn, der er særligt udsatte for seksuel udnyttelse ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2006 om kvinder og indvandring: indvandrerkvindernes rolle og placering i EU ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 118.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til den europæiske ligestillingspakt, som Det Europæiske Råd vedtog den 23. og 24. marts 2006,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2007 om en køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om kvindernes rolle i industrien ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2008 om ligestilling og styrkelse af kvinders position i udviklingssamarbejdet ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU - 2008 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 med henstillinger til Kommissionen om anvendelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 24. februar 1994 ⁽⁶⁾ og 13. oktober 2005 ⁽⁷⁾ om kvinder og fattigdom i Europa samt sin beslutning af 3. februar 2009 om ikke-forskelsbehandling på grundlag af køn og solidaritet mellem generationerne ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om forebyggelse af menneskehandel ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem kønnene i Den Europæiske Union - 2009 ⁽¹²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0156/2010),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er en nødvendig forudsætning for fuldt ud at kunne nyde godt af de universelle menneskerettigheder og et grundlæggende princip for Den Europæiske Union, som længe har været anerkendt i traktaterne, men at der i den politiske virkelighed og i kvindernes dagligdag fortsat er mange eksempler på uligheder mellem kvinder og mænd,
- B. der henviser til, at ligestillingspolitikken udgør et instrument til økonomisk udvikling og social samhørighed,
- C. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd skal være et europæisk kulturelt og politisk identitetsmærke,

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 56.

⁽²⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 73.

⁽³⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 35.

⁽⁵⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT C 77 af 14.3.1994, s. 43.

⁽⁷⁾ EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 130.

⁽⁸⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 31.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0098.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0018.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0021.

Torsdag den 17. juni 2010

- D. der henviser til, at vold mod kvinder er en meget væsentlig hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder og en af de mest udbredte overtrædelser af menneskerettighederne, som ikke kender geografiske, økonomiske eller sociale grænser; der ligeledes henviser til, at antallet af kvinder, som er ofre for vold, er foruroligende stort,
- E. der henviser til, at vi ikke fortsat kan være bundet af udhulede økonomiske modeller, der ikke er miljømæssigt bæredygtige og bygger på en forældet kønsopdeling af arbejdsmarkedet, og som er overhalet af kvinders integrering på arbejdsmarkedet; der henviser til, at der er behov for en ny og socialt bæredygtig model baseret på viden og innovation, der medtager kvinders fulde kapacitet i økonomien, giver en afbalanceret ansvarsfordeling mellem mænd og kvinder i den offentlige og private sfære og sikrer en god forening af arbejde, familieliv og privatliv,
- F. der henviser til, at køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 ganske vist har sat fokus på mangler i opnåelsen af fuld ligestilling mellem kvinder og mænd og i visse tilfælde har fremskyndet dagsordenen for ligestilling mellem kvinder og mænd, men at de overordnede fremskridt alligevel har været utilstrækkelige,
- G. der henviser til, at indsatsen for at integrere ligestillingsperspektivet i offentlig politik skal intensiveres,
- H. der henviser til, at omend det stadig er svært at vurdere de fulde konsekvenser af den finansielle krise, er det tydeligt, at den nuværende økonomiske og sociale krise har særligt alvorlige konsekvenser for kvinderne og på lang sigt for de politiske fremskridt mod en opnåelse af ligestilling mellem kvinder og mænd, hvilket bidrager til at forværre ulighederne og forskelsbehandlingen,
- I. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder har en positiv indflydelse på produktiviteten og den økonomiske vækst, og at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet har adskillige sociale og økonomiske fordele,
- J. der henviser til, at kvinder vil være uundværlige på arbejdsmarkedet i vores aldrende samfund, fordi efterspørgslen efter pleje af de ældre samtidig vil stige, hvilket sandsynligvis medfører en risiko for dobbelt byrde for kvinder,
- K. der henviser til, at flertallet af de over 85 millioner fattige i Den Europæiske Union er kvinder, hvilket bl.a. skyldes arbejdsløshed, usikre ansættelsesforhold, lave lønninger, et pensionsniveau under eksistensminimum og problemer med at få adgang til offentlige serviceydelser af god kvalitet inden for mange forskellige områder; der henviser til, at antallet af fattige kvinder i løbet af de seneste ti år endvidere er steget uforholdsmæssigt i forhold til antallet af fattige mænd,
- L. der henviser til, at forskellen mellem kvinders og mænds gennemsnitsløn er på over 17 %, hvilket fører til en pensionskløft og en feminisering af fattigdom i alderdommen, samt at der er en tendens til, at den indirekte forskelsbehandling vokser, når arbejdsløsheden stiger og rammer kvinder og unge piger,
- M. der henviser til, at der er en vedholdende kønskløft hvad angår pasning, idet kvinder anvender dobbelt og i nogle tilfælde mere end tre gange så mange timer på ubetalt pasning af børn og afhængige personer sammenlignet med mænd,
- N. der henviser til, at kvinder ofte er udsat for forskellige former for forskelsbehandling på grund af deres køn, alder (navnlig for så vidt angår ældre kvinder), handicap, etniske/racemæssige baggrund, religion, nationale tilhørsforhold, indvandrerstatus og socioøkonomiske status, herunder enlige kvinder, seksuel orientering og/eller kønsidentitet, og der henviser til, at forskellige samtidige former for forskelsbehandling skaber flere forhindringer for styrkelsen af kvinders position og deres sociale fremgang,
- O. der henviser til, at det er af grundlæggende betydning at sikre lige adgang til ressourcer, rettigheder og indflydelse, hvilket kræver strukturelle og kulturelle ændringer, afskaffelse af stereotyper og fremme af ligestilling,
- P. der henviser til, at de stadig eksisterende stereotyper i forbindelse med kvinders uddannelsesmæssige og beskæftigelsesmæssige muligheder er med til at opretholde ulighederne,

Torsdag den 17. juni 2010

- Q. der henviser til, at den kønsmæssige opdeling i sektorer og erhverv ikke er nedadgående, men endda er voksende i nogle lande,
- R. der henviser til, at familieretten (navnlig ægteskabs- og skilsmisseretten) ofte sætter kvinder i en juridisk og finansielt svagere position, og at domstole nogle gange øger uligheden mellem mænd og kvinder ved at anvende familieretten på grundlag af traditionelle rollemodeller i stedet for lige rettigheder,
- S. der henviser til, at retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde ofte misbruges af (religiøse) grupper til at begrænse kvinders rettigheder på områder som f.eks. sundhedspleje og familieret,
- T. der henviser til, at kvinders deltagelse i beslutningstagningen er en afgørende indikator for ligestilling mellem kvinder og mænd; der henviser til, at der stadig ikke er mange kvinder i ledende stillinger i virksomheder og på universiteter, og at antallet af kvindelige politikere og forskere kun stiger i et meget langsomt tempo,
- U. der henviser til, at de eksisterende udfordringer og de indhøstede erfaringer viser, at manglen på politisk sammenhæng mellem forskellige områder tidligere har vanskeliggjort opnåelsen af ligestilling mellem kvinder og mænd, og at der er behov for tilstrækkelige ressourcer og øget koordinering, udbredelse og fremme af kvinders rettigheder under hensyntagen til deres forskellige levevilkår,
- V. der henviser til, at positiv særbehandling til fordel for kvinder har vist sig at være afgørende for deres fulde integration på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt,
- W. der henviser til de beslutninger, der blev vedtaget i forbindelse med arrangementerne i anledning af Beijing-plattformens 15-års-jubilæum, og hvor langt vi stadig er fra at have ført dem ud i livet,
- X. der henviser til, at kønsopdelte data er et væsentligt værktøj til opnåelse af reelle fremskridt og effektiv evaluering af resultater,
- Y. der henviser til, at 2010 er det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom, hvilket kræver samordnede politikker og aktioner, der reelt bidrager til at forbedre situationen,
- Z. der henviser til, at det er 100 år siden, at den 8. marts blev erklæret den internationale kvindedag, og dette jubilæum er blevet fejret; der henviser til, at det er vigtigt, at kvinder og de organisationer, der repræsenterer dem, inddrages i at fremme ligestilling og bekæmpe forskelsbehandling og uligheder,
- AA. der henviser til, at det at forene arbejds-, familie- og privatliv stadig er et uløst problem for både kvinder og mænd,
- AB. der henviser til, at adgang til børnepasning og tjenesteydelser til pleje af de ældre og afhængige personer er væsentlig, hvis mænd og kvinder skal have mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet, i uddannelse og erhvervsuddannelse på lige fod,
- AC. der henviser til, at de sociale sikringsordninger i de fleste medlemsstater ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de specifikke vilkår for kvinder, der lever i fattigdom; der henviser til, at faren for at blive fattig er meget større for kvinder; der henviser til, at mænds og kvinders lige deltagelse i familiemæssige og huslige pligter, navnlig ved at udvikle begge forældres lige brug af forældreorlov, i tillæg til fædreorlov, er en forudsætning for at fremme og gennemføre ligestilling mellem kvinder og mænd; der endvidere henviser til, at det er diskriminerende over for og forfordeler kvinderne på arbejdsmarkedet, at barsels- og forældreorloven ikke medtages i beregningen af kvindernes samlede arbejdstid,

Torsdag den 17. juni 2010

Vurdering af køreplanen 2006-2010

1. bemærker, at for så vidt angår lige økonomisk uafhængighed for kvinder og mænd nåede kvindernes beskæftigelsesgrad op på næsten 60 %, som fastsat i Lissabonmålene for beskæftigelse; beklager imidlertid manglen på bindende foranstaltninger, der retter sig mod de vedvarende lønforskelle mellem mænd og kvinder, og understreger behovet for hurtigt at træffe foranstaltninger til at forbedre situationen for kvinder, hvis arbejdsbetingelser er risikable, især indvandrerkvinder og kvinder fra etniske minoriteter, som bliver endnu mere sårbare i forbindelse med den økonomiske og sociale krise; opfordrer endvidere til at reducere uligheden mellem kønnene i det offentlige sundhedssystem, som alle skal sikres lige adgang til;
2. glæder sig over Kommissionens lovforslag, der har til formål at styrke balancen mellem arbejds-, privat- og familieliv; bemærker imidlertid, at der ikke er taget hånd om fædre-, adoptions- og plejeorlov, og beklager, at kun et fåtal af medlemsstaterne har nået Barcelonamålene om at sørge for adgang til rimelig kvalitetsbørnepasning; opfordrer derfor medlemsstaterne til igen at give tilsagn til dette mål;
3. beklager, at kvinder stadig er underrepræsenteret på beslutningstagende poster inden for politik og økonomi i størstedelen af medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med yderligere konkrete foranstaltninger med henblik på at fremme lige deltagelse af kvinder og mænd i beslutningstagningen;
4. bemærker DAPHNE III-programmets indsats for at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder; gentager imidlertid behovet for lovgivningsforanstaltninger på europæisk niveau for at udrydde kønsbestemt vold;
5. bifalder integrationen af ligestilling mellem mænd og kvinder som en prioritet i fællesskabsuddannelse og -uddannelsesprogrammer med det formål at reducere stereotype holdninger i samfundet; beklager imidlertid, at vedvarende stereotype opfattelser af kønnene stadig tjener som grundlag for mange uligheder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at lancere informationskampagner med henblik på at gøre op med stereotype holdninger og traditionelle kønsroller, især kampagner rettet mod mænd, der understreger behovet for at dele de familiemæssige forpligtelser;
6. bifalder Kommissionens forpligtelse til at overholde principperne i millenniumudviklingsmålene og Beijingplatformen for fremme af ligestilling mellem kønnene uden for EU; opfordrer til en fortsat styrkelse af integrationen af ligestillingsaspektet i EU's politik inden for udvikling, eksterne anliggender og udenrigshandel;

På det institutionelle plan

7. foreslår, at der i den nye strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union skal indgå et handlingsprogram og en politisk forpligtelse, der tager udgangspunkt i Beijingplatformen, i betragtning af, at kvinders og unge pigers rettigheder udgør en umistelig, integrerende og uadskillelig del af de universelle menneskerettigheder;
8. understreger, at det stadig er af afgørende betydning at gå videre med de seks prioriterede indsatsområder i den nuværende køreplan, og opfordrer Kommissionen til at indføre yderligere konkrete foranstaltninger med henblik på at sikre, at styrkerne i den eksisterende køreplan kan udvikles endnu mere og derved synligt påvirke instrumenter på nationalt og regionalt niveau til at opnå ligestilling og styrke kvinders position;
9. foreslår, at der ydes EU-støtte til den nye strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd med henblik på at lette dens gennemførelse på EU-niveau;
10. understreger, at det er vigtigt, at Rådet, når Parlamentet har afgivet sin udtalelse, vedtager Kommissionens nye forslag om ligestillingsstrategien for at give den større politisk vægt og sætte nyt skub i ligestillingspolitikken;

Torsdag den 17. juni 2010

11. beklager den utilfredsstillende måde, hvorpå kønsaspektet er blevet håndteret i EU 2020-strategien, som Kommissionen har fremlagt, og opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at sikre, at ligestillingsaspektet systematisk indgår i EU 2020-strategien, herunder et specifikt kapitel om kønsaspektet, mekanismer til integration af ligestillingsaspektet og målsætninger for kvinders beskæftigelse med indikatorer for økonomisk uafhængighed, og idet der tages hensyn til såvel konsekvenserne af den aktuelle sociale og økonomiske krise på kvinder som kvinders rolle i et aldrende samfund;
12. foreslår, at der afholdes et årligt trepartsmøde mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet om fremskridtene med hensyn til strategien for ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union;
13. understreger betydningen af at afholde en årlig konference om ligestilling mellem kvinder og mænd med deltagelse af de forskellige medlemsstaters kvindeorganisationer og andre organisationer, der arbejder for ligestilling mellem kønnene, såsom organisationer af bøsser, lesbiske, biseksuelle og transseksuelle, samt faglige organisationer, Europa-Parlamentets medlemmer, Kommissionens og Rådets medlemmer og medlemmerne af de nationale parlamenter, hvor der hvert år lægges særlig vægt på et på forhånd fastlagt emne;
14. understreger behovet for en struktureret dialog med civilsamfundet med henblik på at sikre princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd;
15. foreslår, at det interinstitutionelle samarbejde på dette område ikke begrænses til kvindeorganisationer, men at der aktivt søges samarbejde med organisationer, der repræsenterer både mænd og kvinder, og som arbejder for ligestilling;
16. anmoder om, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder bliver fuldt operativt, og at der udarbejdes de nødvendige indikatorer til at følge ligestillingsspørgsmål på alle områder; insisterer på, at disse indikatorer regelmæssigt ajourføres, således at de fastsatte mål og de reelt opnåede resultater kan samordnes;
17. mener, at når Kommissionens og Rådets politiske forslag indebærer en evaluering af de sociale konsekvenser, bør denne omfatte en evaluering af ligestillingen mellem kvinder og mænd;
18. insisterer på, at Kommissionen bør begynde at anvende metoden med integration af ligestillingsaspektet i udarbejdelsen af alle sine forslag;
19. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at forbedre og ajourføre sit websted om ligestilling mellem kvinder og mænd, og opfordrer gruppen vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd til mindst én gang om året helt at koncentrere et af sine møder om ligestilling mellem kønnene og til at oprette en informationstjeneste for kvinder;
20. understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionens generaldirektorater indfører styrkede koordinationsinstanser i deres interne virksomhed med henblik på kontinuerligt at følge politikken for ligestilling og lige muligheder på mange forskellige områder; opfordrer til, at den årlige rapport om ligestilling mellem kvinder og mænd inkluderer et kapitel for hvert generaldirektorat, i hvilket de redegør for ligestilling inden for deres kompetenceområde;
21. opfordrer den højtstående repræsentant til at sikre kønsbalance i forbindelse med etableringen af EU-Udenrigstjenesten og til at udarbejde en handlingsplan, der skal tilstræbe kønsbalance i EU-delegationerne, herunder på højeste niveau; opfordrer Rådet og Kommissionen til at oprette en stilling som en europæisk repræsentant for kvinder, som Europa-Parlamentet allerede anmodede om i marts 2008 for at tage særlig hensyn til kvinders forhold i EU's eksterne politikker, og for at integration af kønsaspekter strukturelt indarbejdes i EU-Udenrigstjenesten; opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til aktivt at fremme og støtte styrkelsen af kvinders deltagelse i deres bilaterale og multilaterale forbindelse med stater og organisationer uden for Unionen;
22. opfordrer den højtstående repræsentant til at sikre, at kønsaspektet integreres i alle politikker for udviklingssamarbejde, programmer og projekter, og understreger betydningen af gennemførelsen af UNSCR 1325 i EU's optræden udadtil;

Torsdag den 17. juni 2010

23. understreger betydningen af politikker, der indebærer en integreret tilgang til ligestilling mellem kønnene inden for forskellige områder, især i økonomisk, finansiel, kommerciel og social henseende, og en budgetmæssig analyse hvad angår ligestilling mellem kvinder og mænd; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udbredelse og udveksling af god praksis for dermed at tilskynde til, at den tages i betragtning ved udarbejdelsen af politikker;

24. anser det for nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler uddannelses- og gennemførelsesinstrumenter, der skal gøre det muligt for alle aktører inden for deres respektive kompetenceområder at indarbejde et perspektiv baseret på lige muligheder for mænd og kvinder, herunder vurderinger af politikkers særlige følger for mænd og kvinder;

25. understreger, hvor vigtigt det er i forbindelse med strategierne og planerne for økonomisk genopretning at vedtage toneangivende sektorbaserede foranstaltninger med henblik på at støtte almen og faglig uddannelse målrettet mod integration af kvinder, herunder unge kvinder, på arbejdsmarkedet inden for strategiske udviklingssektorer og på grundlag af funktioner og kvalifikationer på højt teknisk og videnskabeligt niveau;

26. understreger betydningen af at udvikle kvantitets- og kvalitetsindikatorer og kønsbaserede statistikker, der er pålidelige, sammenlignelige og tilgængelige efter behov, og som kan anvendes til at overvåge gennemførelsen af integrationen af ligestillingsaspektet i alle politikker;

27. opfordrer Eurostat til at udvikle indikatorer til at måle kvinders og mænds engagement i frivillige aktiviteter for således at vise mænds og kvinders bidrag til den sociale samhørighed;

28. understreger, at det er afgørende med en bedre koordination for at udarbejde målsætninger for ligestillingspolitikker i alle EU-institutionerne og medlemsstaternes institutioner, og at der er brug for ensartede, konkrete integrationsmetoder som f.eks. kønsbudgetter eller integration af kønsspecifik analyse i udformningen, planlægningen, gennemførelsen samt overvågningen af offentlig politik;

29. understreger over for Kommissionen og medlemsstaterne nødvendigheden af en dobbeltstrategi, der sikrer en integreret tilgang til ligestilling mellem kvinder og mænd og gennemførelse af specifikke aktioner, bl.a. i forbindelse med lovgivning, og bevillinger samt opfølgning og kontrol, med henblik på at sikre realiseringen; understreger, at en handlingsplan bør indeholde kort- og langsigtede kvalitative og kvantitative mål på såvel EU-niveau som nationalt niveau;

30. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at kunne anvende integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikkerne og til, at den nuværende lovgivning revideres med henblik på en korrekt anvendelse af ligestillingsaspektet mellem kønnene og for at muliggøre foranstaltninger inden for positiv diskrimination, hvor det er nødvendigt;

31. glæder sig over Kommissionens forpligtelse til at overholde Beijing-platformens principper med hensyn til at fremme kønsspecifikke budgetter; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre en indsats for systematisk at gennemgå, i hvilket omfang kvinder nyder godt af udgifter inden for den offentlige sektor, og at tilpasse budgetterne for at sikre lige adgang til udgifter inden for den offentlige sektor, både for at øge produktionskapaciteten og for at opfylde sociale behov; opfordrer også til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer, herunder ressourcer til at foretage en kønsspecifik analyse;

32. opfordrer Kommissionen til at overvåge, hvorvidt medlemsstaterne overholder direktiverne om ikke-forskelsbehandling og foranstaltningerne vedrørende ligestilling, og til at træffe aktive foranstaltninger, herunder overtrædelsesprocedurer i tilfælde af manglende overholdelse;

33. anmoder om, at forordningen om Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) bliver ændret, således at det bliver muligt, som det er tilfældet med Den Europæiske Socialfond, at træffe proaktive foranstaltninger for at støtte kvinder i den fremtidige programperiode 2014-2020, hvilket var muligt i tidligere perioder, men ikke er det i dag, en foranstaltning, der vil have en meget gavnlig virkning på kvinders beskæftigelse i landområder;

Torsdag den 17. juni 2010

34. understreger nødvendigheden af at tillægge ligestillingsspørgsmål særlig betydning, også i Parlamentet, i de forskellige udvalg og delegationer, og til at sikre, at kvinder er behørigt repræsenteret i ansvarsfulde hverv i disse udvalg og delegationer, og gør opmærksom på det vigtige arbejde, som udføres af Parlamentets gruppe på højt plan om ligestilling;

35. glæder sig i denne forbindelse over de igangværende aktiviteter, som udføres af Europa-Parlamentets medlemmer med ansvar for integration af ligestillingsaspektet, og som arbejder for at sikre, at ligestillingsaspektet inddrages i udformningen og udviklingen af alle politikker i deres respektive udvalg;

36. opfordrer Europa-Parlamentets Præsidium og Kommissionen til at optrappe indsatsen for at øge antallet af kvinder i ledende stillinger blandt deres ansatte; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en mekanisme, som vil sikre, at der vil være ligestilling i kommissærkollegiet i den næste lovgivningsperiode;

37. insisterer på, at det er nødvendigt at undgå, at den nuværende finansielle og økonomiske krise samt fremtidige økonomiske tiltag vil svække de fremskridt, der er sket inden for ligestilling mellem kønnene, og at recessionen bruges, som det allerede sker i nogle medlemsstater, som et argument for at reducere foranstaltningerne inden for ligestilling mellem kønnene, hvilket på lang sigt vil være til hinder for, at beskæftigelsesgraden vokser, at EU har økonomisk vækst, at der vil være en stigning i skatteindtægterne, et højere fødselstal og en udbredelse af ligestilling mellem mænd og kvinder;

38. opfordrer Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at foretage en undersøgelse af politikkerne for forening af arbejde, familieliv og privatliv med henblik på at sikre, at udgifterne ved forældreskab ikke bæres af arbejdsgiveren, men af samfundet for helt at fjerne diskriminerende adfærd i virksomheder og for at bidrage til vores demografiske fremtid;

39. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at det er nødvendigt at træffe positive foranstaltninger til fordel for kvinder og mænd med henblik på at gøre det lettere at vende tilbage til arbejdet efter en periode, der har været afsat til familien (børns opdragelse og/eller ansvaret for en syg eller handicappet forælder), ved at prioritere (re)integrationspolitikker på arbejdsmarkedet for at gøre det muligt at genvinde økonomisk uafhængighed;

40. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med initiativer, der har til formål at anerkende den uformelle økonomi og sætte tal på værdien af »hverdagens økonomi« ved at gøre brug af kønsspecifikke tilgange i overensstemmelse med projektet »Hinsides BNP«, som Kommissionen har iværksat;

41. opfordrer medlemsstaterne til at give passende sociale ydelser til kvinder og mænd, som tager sig af ældre, syge eller handicappede slægtninge og til ældre kvinder, som modtager en særdeles lille pension;

Temaområder - mål

42. understreger betydningen af at fortsætte den analyse af Beijing-platformen (Beijing + 15), som det svenske formandskab indledte, for på denne baggrund ikke kun at udarbejde passende indikatorer, men også fastsætte mål og vedtage de nødvendige politikker inden for de 12 udvalgte områder;

43. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en konsekvensanalyse af følgerne, herunder de budgetmæssige følger, af indførelsen af en ordning for integrering af ligestillingsaspektet for at vurdere dens relevans, effektivitet, holdbarhed og nytte med hensyn til omkostningseffektivitet/merværdi, som det er normal praksis i forbindelse med alle andre EU-politikker;

44. påpeger behovet for at forbedre samarbejdsordningerne, som kvindeorganisationer og civilsamfundet generelt anvender til samarbejde og deltagelse i processer for integrering af ligestillingsaspektet;

Torsdag den 17. juni 2010

45. prioriterer bekæmpelse af fattigdom gennem revision af de til grund liggende politikker på det makroøkonomiske, monetære, sociale og arbejdsmæssige område med henblik på at sikre kvinderne økonomisk og social retfærdighed ved at revurdere de metoder, der bruges til at fastsætte fattigdomsgraden, og ved at udarbejde strategier, der fremmer retfærdig indkomstfordeling, garanterer en minimumsindkomst, anstændige lønninger og pensioner, skaber flere job af høj kvalitet til kvinder med tilhørende rettigheder, sikrer adgang til offentlige serviceydelser af høj kvalitet for alle kvinder og unge piger, forbedrer den sociale sikring og de lokale servicefaciliteter, navnlig vuggestuer, fritidshjem, børnehaver, dagcentre, lokale fritidscentre, familierelaterede støttefaciliteter og centre for alle generationer, og sikrer alle kvinder, mænd, børn og ældre adgang hertil med særlig fokus på bistand til ældre kvinder, som bor alene;

46. understreger, at de fattigste kvinder bør være førende partnere i forbindelse med udformning, gennemførelse og vurdering af politikker for lige muligheder; opfordrer Unionen som følge heraf til at være særdeles opmærksom på planlægningen og gennemførelsen af det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom, det europæiske år for frivilligt arbejde og den europæiske 2020-strategi i denne forbindelse;

47. lægger vægt på den positive virkning, som ligestilling mellem mænd og kvinder har på økonomisk vækst; påpeger i forbindelse hermed, at nogle undersøgelser anslår, at hvis kvinders beskæftigelsesgrad, deltidsarbejde og produktivitet var af samme størrelse som mænds, ville BNP vokse med 30 %;

48. opfordrer medlemsstaterne til at undersøge følgerne af foranstaltningerne til at bekæmpe krisen og kommende exitstrategier ud fra et ligestillingsperspektiv;

49. opfordrer Kommissionen til at fjerne mangler i de berørte områder for at sikre det samme niveau for retsbeskyttelse mod forskelsbehandling på grund af køn som for forskelsbehandling på grund af race og forbedre retsbeskyttelsen og adgang til retsmidler for ofre af forskellige former for forskelsbehandling;

50. understreger nødvendigheden af hurtige foranstaltninger til bekæmpelse af løndiskrimination gennem revision af det eksisterende direktiv og udarbejdelse af etapeopdelte sektorplaner med præcise mål - som f.eks. indsnævring af lønforskellen til 0-5 % inden 2020 - med henblik på at afskaffe direkte og indirekte forskelsbehandling eller gennem fremme af kollektive forhandlinger, uddannelse af rådgivere i ligestillings-spørgsmål ved at behandle spørgsmålet om den ulige andel af ubetalt arbejde mellem mænd og kvinder og udarbejdelse af planer for ligestilling i virksomheder og på andre arbejdspladser; mener, at gennemsigthed i lønsammensætningen bør være en standardiseret praksis for at styrke kvindelige arbejdstageres forhandlingsposition;

51. glæder sig over, at kvinders beskæftigelse i EU er tæt på målet om 60 % i 2010, men fastholder, at der nu skal fastsættes et mere ambitiøse tal på 75 % i 2020;

52. anmoder om, at Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater træffer særlige foranstaltninger til at forbedre situationen for særligt udsatte grupper som f.eks. uafhængighed for indvandrerkvinder, som er udsat for vold i hjemmet, en individualiseret berettigelse til pension og andre ydelser til kvinder med ingen eller begrænset deltagelse på arbejdsmarkedet og gennemførelse af en kampagne for at øge opmærksomheden omkring forskelsbehandling af transseksuelle og forbedre deres adgang til retsmidler;

53. understreger, at forhandlinger og overenskomstaftaler spiller en vigtig rolle for bekæmpelse af forskelsbehandling af kvinder, særlig på områderne ansættelse, løn, arbejdsvilkår, karrieremuligheder og uddannelse;

54. opfordrer offentlige og private organer til at indarbejde disse kvalitetsplaner i deres interne planer, og til at sikre, at de ledsages af præcise målsætninger på kort, mellemlang og lang sigt, og til at foretage en årlig vurdering af den praktiske gennemførelse af deres målsætninger;

55. beklager, at kvinder er underrepræsenteret i beslutningstagningen både i erhvervslivet og de demokratiske processer, og fastholder, at det er nødvendigt med mere ambitiøse foranstaltninger for at øge antallet af kvinder i virksomheders bestyrelser og i lokale, regionale, nationale og europæiske offentlige institutioner;

Torsdag den 17. juni 2010

56. kræver en større indsats, mere oplysning og mere kontrol på arbejdspladserne med henblik på at sikre bedre arbejdsvilkår for kvinder under hensyntagen til arbejdstiden, respekten for rettighederne i forbindelse med barsels- og fædreorlov samt forening af arbejde, familieliv og privatliv, og opfordrer til udvidelse af barselsorlov, indførelse af forældreorlov, indførelse af betalt familieorlov, bl.a. med henblik på pasning af slægtninge, og foranstaltninger til at bekæmpe stereotype kønsrollemønstre i forbindelse med fordelingen af arbejde og pasning samt bekæmpelse af aktioner, der truer disse rettigheder;

57. understreger i denne forbindelse behovet for at måle, kontrollere og belønne udøvelsen af virksomhedernes sociale ansvar på betingelse af, at ligestilling indgår i denne som en absolut nødvendighed; fastholder, at dette bør opnås gennem indførelse af fleksible organisatoriske modeller, som bygger på målorienteret arbejde, som ikke er forbundet med fysisk tilstedeværelse, og som vil give alle arbejdstagere, både mænd og kvinder, muligheder for at udvikle sig fagligt, karrieremæssigt og lønmæssigt i overensstemmelse med deres evner og kvalifikationer og under hensyntagen til de sociale krav, som skyldes behovet for at passe børn og slægtninge i en kontekst med familievenlige tjenester og arbejdsrammer;

58. insisterer på behovet for at skabe ligevægt mellem privat- og familielivet og arbejde ved at indføre praktiske foranstaltninger, der både henvender sig til mænd og kvinder, der fremmer deling af opgaver på lige fod og tager hensyn til, at mænd indtil nu har været mindre tilbøjelige til at drage fordel af forældreorlov eller incitamenter;

59. understreger behovet for at fremme incitamenter til udvikling og gennemførelse af programmer for positiv særbehandling og HR-politikker på virksomhedsplan med henblik på at fremme ligestilling med fokus på oplysnings- og uddannelsesaktiviteter til fremme og indføring af vellykket praksis i organisationer og virksomheder;

60. mener, at det er vigtigt at se mere nøje på spørgsmålet om at udvikle en metodologi til at undersøge de funktioner, der kan sikre kvinders ret til ligeløn, udvikle individernes og ansættelsernes fulde potentiale og samtidig øge arbejdets værdighed som et strukturelt element med henblik på at øge virksomhedernes produktivitet, konkurrenceevne og kvalitet samt forbedre levevilkårene for både mandlige og kvindelige arbejdstagere;

61. fastholder behovet for forbedringer med hensyn til mulighed for, kvalitet af og adgang til børnepasning og plejeydelser til afhængige personer ved at sikre, at adgang til disse ydelser er forenelig med fuld-tidsarbejde for mænd og kvinder;

62. påpeger, at disse pleje- og pasningsydelser til børn og afhængige personer repræsenterer mange arbejdspladser, der kunne dækkes af ældre kvinder, hvis beskæftigelsesgrad på nuværende tidspunkt er en af de laveste;

63. mener, at det er nødvendigt at sikre tilgængelige kvalitetspasningsordninger for mindst 50 % af børn mellem 0 og 3 år og at gøre undervisning tilgængelig for alle børn mellem 3 år og den obligatoriske skolealder;

64. kæmper for politikker og aktioner, der udrydder vold mod kvinder på alle områder ved at fremme kvinders rettigheder, bekæmpe kønsstereotyper og alle former for forskelsbehandling i samfundet og familien, herunder også inden for almen og faglig uddannelse, medier og politik; kræver, at specifikke politikker udformes med henblik på at fremme ligestilling, styrke kvinders situation og bedre at uddanne individer - herunder via oplysningskampagner - samt fremme strategier for livslang læring og specifikke foranstaltninger rettet mod kvinder;

65. støtter konklusionerne fra Rådet (beskæftigelse og sociale anliggender) om afskaffelse af vold mod kvinder og fremhæver betydningen af Kommissionens fortsatte forpligtelse til at føre en mere aktiv politik for bekæmpelse af vold mod kvinder; opfordrer Kommissionen til at indlede en høring om et direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder, som bl.a. vil beskrive de foranstaltninger, som medlemsstaterne er forpligtet til at træffe for at bekæmpe vold mod kvinder;

Torsdag den 17. juni 2010

66. understreger behovet for en omfattende undersøgelse, som gennemføres i alle EU-lande, og hvor der anvendes en fælles metodologi til at måle problemets reelle omfang; henleder opmærksomheden på det vigtige arbejde, som udføres på dette område af Det Europæiske Center for Overvågning af Kønsbaseret Vold, der vil udarbejde statistikker af høj kvalitet som grundlag for politiske foranstaltninger til at bekæmpe denne samfundsplage;

67. understreger nødvendigheden af at fokusere på situationen for de kvinder, der arbejder sammen med deres ægtefælle inden for landbrugs-, håndværks-, handels- og fiskerisektoren og i små familievirksomheder, hvor kvindernes situation er mere sårbar end mændenes, med henblik på at træffe nye foranstaltninger, der beskytter barselsrettighederne, afskaffer den indirekte forskelsbehandling samt sikrer social beskyttelse, social sikring og de øvrige rettigheder, der tilkommer kvinder, herunder også kvinder, der er selvstændige; påpeger i denne sammenhæng betydningen af at udvikle det juridiske begreb fælles ejerskab med henblik på at sikre, at kvinders rettigheder i landbrugssektoren respekteres fuldt ud, at de har tilstrækkelig sociale beskyttelse, og at deres arbejdsindsats anerkendes;

68. fremhæver nødvendigheden af at kæmpe stereotyper inden for alle områder og på alle tidspunkter i livet, eftersom de er en af de mest vedholdende årsager til manglende ligestilling mellem mænd og kvinder, da de har en indflydelse på valg af uddannelse, efteruddannelse og arbejde, fordelingen af opgaver i hjemmet og i familien og deltagelsen i det offentlige liv samt på tilstedeværelsen af kvinder i stillinger med ansvar og på kvinders valg på arbejdsmarkedet;

69. opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at lægge større vægt på at bekæmpe forskellige former for forskelsbehandling, fattigdom og social udstødelse samt uligheder på sundhedsområdet;

70. mener, at beskatningssystemet og de sociale sikringsordninger bør revideres for at gøre ydelserne individuelle, sikre lige pensionsrettigheder og fjerne incitamenter, som negativt indvirker på kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og i samfundet, som f.eks. sambeskatning og tilskud til pasning af slægtninge, der forudsætter, at kvinder ikke er erhvervsaktive;

71. minder om sin beslutning af 10. februar 2010 og understreger betydningen af, at kvinder har kontrol over deres seksuelle og reproduktive rettigheder;

72. understreger betydningen af forebyggende foranstaltninger til at sikre kvinders seksuelle og reproduktive sundhed;

73. understreger behovet for at gøre kønsskifteoperationer tilgængelige for transseksuelle personer, og at sikre, at de refunderes af offentlige sygesikringsordninger;

74. understreger nødvendigheden af at tage særlig hensyn til situationen for kvinder fra etniske minoriteter, herunder kvindelige indvandrere, og indføre passende foranstaltninger til fordel for dem i forbindelse med ligestilling;

75. fastholder, at Kommissionen bør høre Parlamentet, herunder dets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, i forbindelse med udarbejdelsen af det kommende europæiske charter om kvinders rettigheder;

76. mener, at der bør være særlig opmærksomhed omkring udvikling, fred og solidaritet med kvinder i hele verden, især kvinder, der er ofre for uretfærdigheder, forskelsbehandling, sult, nød, menneskehandel og enhver form for vold; mener, at den igangværende høring med kvindeorganisationer og mere generelt med civilsamfundet og samarbejdet med ikke-statslige organisationer om spørgsmål vedrørende politikker, som har en direkte eller indirekte indvirkning på ligestilling, er en garanti for en bredere konsensus i samfundet;

77. fastholder, at kønsaspektet og bekæmpelse af kønsbaseret vold skal indarbejdes i Den Europæiske Unions eksterne politik og dens politik for udviklingssamarbejde;

Torsdag den 17. juni 2010

78. fremhæver, at EU's nye ligestillingsstrategi og ledsagende institutionelle mekanismer skal knyttes tæt til den globale dagsorden om kvinders rettigheder; bemærker, at dette indebærer tilslutning og støtte til FN's nye ligestillingsenhed, som bør kombinere politiske og operationelle aktiviteter, og opfordrer EU til at sikre, at den nye enhed gives betydelige finansielle og menneskelige ressourcer til at udføre sine opgaver på stedet og ledes af en af FN's vicegeneralsekretærer med ansvar for ligestilling;

79. tilføjer, at den nye EU-ligestillingsstrategi og ledsagende institutionelle mekanismer eksplicit bør omfatte kønsidentitet og behandle spørgsmålet om bekæmpelse af forskelsbehandling som følge af køns-skifte;

80. kræver overholdelse af Parlamentets ovennævnte beslutninger af 10. februar 2010 om forebyggelse af menneskehandel og om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU;

*

* *

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

Sport, især om spilleragenter

P7_TA(2010)0233

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om spilleragenter inden for sport

(2011/C 236 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om professionel fodbolds fremtid i Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om Kommissionens hvidbog om idræt ⁽²⁾,
- der henviser til hvidbogen om idræt (KOM(2007)0391),
- der henviser til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til dommen af 26. januar 2005 afsagt af Retten i Første Instans ⁽³⁾,
- der henviser til mundtlig forespørgsel af 10. marts 2010 til Kommissionen om sport, især om spilleragenter (O-0032/2010 - B7-0308/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

1. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 29. marts 2007 om professionel fodbolds fremtid i Europa anmodede Kommissionen om at støtte fodboldorganisationernes bestræbelser på at indføre regler for spilleragenter, om fornødent ved at forelægge et forslag til direktiv om spilleragenter;

⁽¹⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 232.

⁽²⁾ EFT C 271 E af 12.11.2009, s. 51.

⁽³⁾ Sag C -193/02 Laurent Piau mod Kommissionen Sml. 2005 II, s. 209.

Torsdag den 17. juni 2010

2. bifalder den undersøgelse om spilleragenter i Den Europæiske Union, som var bestilt af Kommissionen, og hvis resultater nu foreligger;
3. er især bekymret over undersøgelsens resultater, hvad angår kriminelle aktiviteter udøvet i forbindelse med sport, hvor der berettes om episoder i forbindelse med sportsbegivenheder, hvor sporten er kommet under indflydelse af organiseret kriminalitet med forbindelser til spilleragenters aktiviteter; mener, at denne udvikling skader sportens image, dens integritet og i sidste instans dens rolle i samfundet;
4. tager til efterretning, at det ved undersøgelsen er konstateret, at spilleragenter er centralt involveret i pengestrømme, der ofte ikke er gennemskelige, og som gør, at de let forfalder til ulovlige aktiviteter; bifalder initiativer fra nogle klubber og styrende organer med henblik på at øge gennemsigtigheden af de finansielle transaktioner;
5. tager til efterretning, at undersøgelsen påpeger den iboende uigennemskelighed af overførselsordningerne, især inden for holdsport, hvilket fører til illegale aktiviteter, hvor såvel agenter som klubber og spillere er indblandet;
6. understreger, at unge spillere er særlig sårbare, og at de risikerer at blive ofre for menneskehandel;
7. understreger det særlige ansvar, der påhviler spilleragenter og klubber, især over for unge spillere, og opfordrer derfor begge parter til at påtage sig dette ansvar, navnlig hvad angår de unges spilleres uddannelse og erhvervsuddannelse;
8. understreger, at undersøgelsen har vist, at de regler for spilleragenter, der er indført af sportssammenslutninger, hovedsagelig tager sigte på at kontrollere adgangen til erhvervet og regulere udøvelsen heraf, men at disse organisationer kun har begrænsede tilsyns- og sanktionsbeføjelser, eftersom de mangler ethvert middel til kontrol eller til direkte at gribe ind over for spilleragenter, der ikke er registreret i disse organisationer; påpeger, at de heller ikke har ret til at pålægge civile eller kriminelle sanktioner;
9. er enig med sportens styrende organer og sportsinteressenterne i, at der skal træffes foranstaltninger for at klare problemer i forbindelse med sportens og sportsaktørernes integritet og troværdighed;
10. mener, at afskaffelse af det eksisterende FIFA-licenssystem for spilleragenter uden at oprette et solidt alternativt system ikke ville være nogen velegnet metode at løse problemerne omkring spilleragenter inden for fodbold på;
11. bifalder sportens ledende organers bestræbelser på at skabe mere gennemsigtighed og tilsyn med pengestrømmene;
12. opfordrer Rådet til at intensivere sine koordinerede bestræbelser i kampen imod kriminel virksomhed forbundet med agents aktiviteter, herunder hvidvaskning af penge, aftale af kampresultater og menneskehandel;
13. Henviser til den ovennævnte dom i sagen T-193/02, hvor Retten erklærede, at regler for spilleragenters aktiviteter, som vedrører reguleringen af økonomiske aktiviteter og berører grundlæggende rettigheder, principielt henhører under de offentlige myndigheders kompetence;
14. minder om, at retten i den samme dom har anerkendt, at forbund som FIFA har kompetence til at udstede regler for spilleragenternes profession, såfremt målet med denne regulering er at skærpe de professionelle og etiske krav til spilleragenterne med henblik på at beskytte spillerne, og at denne regulering ikke udelukker konkurrencen; minder om, at spilleragenter som helhed ikke er organiseret på et professionelt plan, og at professionen er underlagt yderst begrænset regulering på medlemsstatsplan;

Torsdag den 17. juni 2010

15. er overbevist om, at effektiviteten af kontrollen og håndhævelsen af sanktioner i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter og diverse nationale regler for sport kun kan klares ved en fælles indsats fra sportens styrende organers og de offentlige myndigheders side;

16. konstaterer, at imens spilleragenternes aktiviteter i udstrakt grad reguleres på internationalt og nationalt plan af sportsorganer inden for visse discipliner, har meget få medlemsstater vedtaget specifikke love vedrørende spilleragenter;

17. mener, at en sammenhængende, EU-omfattende strategi er nødvendig i betragtning af den forvirrende mangfoldighed af regler for spilleragenters aktiviteter for at undgå smuthuller på grund af uklare regler og for at sikre effektiv overvågning og kontrol med spilleragenternes aktiviteter;

18. gentager sin opfordring til, at der tages et EU-initiativ vedrørende spilleragenternes aktiviteter, der bør tage sigte på følgende:

- strenge standarder og undersøgelseskriterier for udøvelse af hvervet som spilleragent,
- åbenhed i agenternes transaktioner,
- forbud mod udbetaling af vederlag til spilleragenter i forbindelse med overførsel af mindreårige spillere;
- et minimum af harmoniserede normer for agenternes kontrakter,
- et effektivt overvågningssystem og disciplinært system,
- indførelse af en »licensordning for agenter« og et agentregister,
- endeligt forbud mod »dobbelt repræsentation«,
- gradvis udbetaling af vederlag afhængigt af opfyldelsen af kontrakten;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.

Konklusioner fra EU-Rusland-topmødet

P7_TA(2010)0234

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om resultaterne af topmødet EU-Rusland (den 31. maj-1. juni 2010)

(2011/C 236 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side ⁽¹⁾ og de forhandlinger, som blev indledt i 2008 om en ny aftale mellem EU og Rusland,
- der henviser til EU's og Ruslands fælles målsætning, som fastlagt i den fælles erklæring efter det 11. topmøde EU-Rusland i Skt. Petersborg den 31. maj 2003, om at skabe et fælles økonomisk område, et fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, et fælles område for samarbejde inden for ekstern sikkerhed og et fælles område for forskning og uddannelse, herunder kulturelle aspekter (de »fire fælles rum«),

⁽¹⁾ EFT L 327 af 28.11.1997, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til sine tidligere betænkninger og beslutninger om forbindelserne mellem EU og Rusland, navnlig sin beslutning af 12. november 2009 ⁽¹⁾ forud for EU-Rusland-topmødet i Stockholm den 18. november 2009, sin beslutning af 17. september 2009 om drab på menneskerettighedsforkæmpere i Rusland ⁽²⁾ og sin beslutning af 17. september 2009 om energisikkerhedens eksterne aspekter ⁽³⁾,
 - der henviser til drøftelserne mellem EU og Rusland om menneskerettigheder,
 - der henviser til de aftaler, der blev undertegnet, og de fælles erklæringer, der blev fremsat, ved topmødet EU-Rusland i Rostov-na-Donu den 31. maj-1. juni 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at EU fortsat er engageret i at uddybe og videreudvikle forbindelserne mellem EU og Rusland, hvilket EU har vist ved at forpligte sig til reelt at forhandle om en ny rammeaftale med henblik på en videreudvikling af forbindelserne mellem EU og Rusland,
- B. der henviser til, at EU og Rusland, der er medlem af FN's Sikkerhedsråd, har et fælles ansvar for at bevare den globale stabilitet, og at øget samarbejde og et godt naboskab mellem EU og Rusland er af central betydning for stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa,
- C. der henviser til, at indgåelsen af en strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Den Russiske Føderation stadig er af allerstørste betydning for den fremtidige udvikling og intensiveringen af samarbejdet mellem de to parter,
- D. der henviser til, at det er vigtigt, at EU taler med én stemme, viser solidaritet og optræder samlet i forbindelserne med Den Russiske Føderation, og at disse forbindelser baseres på fælles interesser og fælles værdier,
- E. der henviser til, at de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Rusland er bevis på en stigende gensidig afhængighed mellem EU og Rusland, som kræver en fælles indsats og vilje for at sikre, at den fortsat kan vokse,
- F. der henviser til, at Rusland som medlem af Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) har forpligtet sig til at fremme og beskytte menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, og til at respektere sine europæiske nabolandes suverænitet; der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Rusland i de senere år har stået over for en række alvorlige udfordringer, navnlig med hensyn til bekymring over demokrati- og menneskerettighedssituationen i Rusland,
- G. der henviser til, at Ruslands tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) vil udgøre et betydeligt bidrag til yderligere forbedring af de økonomiske forbindelser mellem EU og Rusland, forudsat at der gives bindende tilsagn fra Ruslands side om fuld overholdelse og gennemførelse af WTO-forpligtelser og -krav, og at det vil bane vejen for en vidtrækkende og omfattende økonomisk integrationsaftale mellem de to partnere på grundlag af reel gensidighed, og endvidere henviser til, at Rusland den 1. januar 2010 har oprettet en toldunion med Kasakhstan og Belarus,
- H. der henviser til, at undertegnelsen af den nye traktat om reduktion af strategiske våben (START) mellem Den Russiske Føderation og USA den 8. april 2010 og tilnærmelsen vedrørende ikke-spredning og Iran-spørgsmålet, fredsprocessen i Mellemøsten og Afghanistan og Pakistan illustrerer, at betingelserne for dialog med Rusland er blevet forbedret for så vidt angår visse aspekter af udenrigs- og sikkerhedsanliggenderne,
- I. der henviser til, at der er klare og objektive kriterier for indførelsen af en visumfri ordning, der henviser til, at europæiske og russiske statsborgere har en legitim interesse i at få ret til fri bevægelighed såvel inden for deres egne lande som på tværs af landegrænserne,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0064.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0022.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0021.

Torsdag den 17. juni 2010

1. bekræfter på ny sin holdning om, at Rusland fortsat er en af EU's vigtigste partnere i opbygningen af et langsigtet samarbejde og en forpligtelse til at samarbejde for at imødegå fælles udfordringer med en afbalanceret og målrettet tilgang baseret på demokrati og retsstatsprincippet, og at Rusland ikke kun deler økonomiske og handelsmæssige interesser med EU, men også en målsætning om et tæt samarbejde både på verdensplan og med landene i det fælles nabo område, i overensstemmelse med folkeretten;
2. opfordrer EU og Rusland til at intensivere forhandlingerne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale og gentager sin stærke støtte til en bred, vidtrækkende og retligt bindende aftale, der går videre end økonomisk samarbejde og også som en integreret del omfatter områderne demokrati, retsstatsprincippet samt respekt for grundlæggende menneskerettigheder; noterer sig aftalen om partnerskab for modernisering, som bør omfatte både økonomiske og samfundsmæssige forhold, og støtter diversificering af den russiske økonomi og handelsforbindelserne mellem EU og Rusland; opfordrer Kommissionen og den russiske regering til at udvikle detaljerne i partnerskabet for modernisering; understreger behovet for en hurtig udarbejdelse af en konkret handlingsplan i forlængelse af de resultater, der indtil nu er opnået i forbindelse med de fire fælles rum for EU og Rusland; understreger vigtigheden af at sikre, at retssystemet fungerer effektivt, og at intensivere bekæmpelsen af korruption;
3. glæder sig over undertegnelsen af en protokol om beskyttelse af klassificerede oplysninger samt den fælles erklæring om Gaza fra næstformand i Kommissionen/Unionens Højststående Repræsentant, Catherine Ashton, og udenrigsminister Lavrov;
4. giver udtryk for tilfredshed med, at det første topmøde EU-Rusland, der er blevet afholdt siden Lissabontraktatens ikrafttræden, blev afviklet på en konstruktiv måde, og at der blev gjort visse fremskridt;
5. gentager sin støtte til målsætningen om Ruslands tiltrædelse af WTO med henblik på at hjælpe Rusland med at tiltrække flere udenlandske investorer og diversificere sin økonomi; er af den opfattelse, at Ruslands oprettelse af en toldunion med Belarus og Kasakhstan kan lægge yderligere hindringer i vejen for Den Russiske Føderations optagelse i Verdenshandelsorganisationen; understreger, at opgivelse af enhver protektionistisk foranstaltning er en forudsætning for tiltrædelse af WTO;
6. glæder sig over Ruslands nylige ratifikation af protokol 14 til den europæiske menneskerettighedskonvention og de lovgivningsmæssige ændringer, der har til formål at udbrede retssager med nævningedomstole til hele landet, men foreslår, at dette format også anvendes på retssager, der involverer anklager om terrorisme; glæder sig endvidere over bekræftelsen af moratoriet for dødsstraf som en yderligere positiv udvikling og håber, at dette er det første skridt i retning af Ruslands erklærede hensigt om at øge respekten for menneskerettighederne; gentager sin opfordring til de russiske myndigheder om at efterleve alle Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser;
7. glæder sig over, at undertegnelsen af en aftale om beskyttelse af klassificerede oplysninger vil lette samarbejdet om krisestyring, men anmoder om, at Europa-Parlamentet orienteres fuldt ud om substansen af og anvendelsesområdet for denne aftale og om en hurtig evaluering af graden af gensidighed i gennemførelsen; anmoder Rådet om fuldt ud at gøre brug af det særlige udvalg om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik fra IIA 2002 til dette formål;
8. opfordrer Rådet og Kommissionen til at øge deres bestræbelser på at løse problemerne i forbindelse med passage af grænsen mellem EU og Rusland og til at iværksætte konkrete projekter og fuldt ud udnytte midlerne fra det nye naboskabs- og partnerskabsinstrument og Interreg til grænseoverskridende samarbejde og til fuldt ud at gennemføre den tidligere aftale om overflyvning af Sibirien;
9. glæder sig over undertegnelsen af en aftale om etablering af en ordning for tidlig varsling for energisikkerhed mellem EU og Rusland, der skal omfatte underretning, samråd og gennemførelse, og opfordrer Rådet og Kommissionen til fortsat at samarbejde med de russiske myndigheder og energiselskaber for at undgå en gentagelse af de strømafbrydelser, der har fundet sted i de senere år;
10. gentager, at energisamarbejdet mellem EU og Rusland skal være baseret på principperne i energi-charteret og transitprotokollen, og at disse skal indarbejdes i den nye rammeaftale mellem EU og Rusland, således at der sikres gennemsigelige og rimelige gensidige investeringsvilkår, lige adgang og et regelbaseret marked; udelukker brugen af energi som et udenrigspolitisk middel;

Torsdag den 17. juni 2010

11. bemærker med interesse drøftelserne om klimaforandringer og mulige former for konkret samarbejde om foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissioner, om energieffektivitet og om udvikling af bæredygtig energi; understreger behovet for konsensus om, hvordan man kommer videre med den internationale forhandlingsproces om klimaforandringer forud for konferencen i Cancun i december 2010;
12. understreger betydningen af Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM), som har bevist, at EU er parat og i stand til at handle beslutsomt for at fremme fred og stabilitet, og som har bidraget til at skabe de nødvendige betingelser for gennemførelse af aftalerne af 12. august og 8. september 2008; bekræfter sin støtte til Georgiens territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser, og opfordrer alle parter til at overholde deres forpligtelser i fuldt omfang; minder om, at EUMM Georgien har et landsdækkende mandat, og henstiller, at EUMM Georgien omgående får uhindret adgang til Abkhasien og Sydossetien, hvilket hidtil er blevet nægtet; bekræfter sin fulde støtte til Genève-forhandlingerne og til, at dette forums formandskab også fremover varetages af EU, FN og OSCE; udtrykker skuffelse over, at FSB's grænsedirektorat har besluttet at etablere en moderne grænseinfrastruktur bestående af spæringer mellem Sydossetien og Georgien;
13. understreger nødvendigheden af at inddrage Rusland i EU's Østersøstrategi og af hurtigt at gå ind i en dialog med Rusland om forbedring af søfartssikkerheden og en høj grad af miljøbeskyttelse i den sårbare Østersø;
14. glæder sig over undertegnelsen af den nye traktat om reduktion af strategiske våben (START) mellem Den Russiske Føderation og USA den 8. april 2010; bemærker med tilfredshed de fremskridt, der er gjort i de igangværende drøftelser mellem Den Russiske Føderation og USA om sikkerhedsspørgsmål, herunder om missilskjoldet;
15. gentager opfordringen til at forstærke dialogen mellem EU og Rusland om menneskerettigheder og til at åbne denne proces for et effektivt input fra Europa-Parlamentet og den russiske Statsduma med deltagelse af de respektive generaldirektorater og ministerier med ansvar for retlige, interne og eksterne anliggender i både Bruxelles og Moskva; opfordrer civilsamfundet, ngo'erne og menneskerettighedsorganisationerne til at deltage mere i de halvårlige topmøder mellem EU og Rusland;
16. opfordrer de russiske myndigheder til at gribe ind over for de vedvarende og udbredte tilfælde af straffrihed i sager om vold mod menneskerettighedsforkæmpere og navnlig til at prioritere at få udryddet den atmosfære af terror og lovløshed, der hersker i Nordkaukasus, samt til at beskytte og garantere menneskerettighedsforkæmpernes fysiske sikkerhed i overensstemmelse med de relevante internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter;
17. støtter tilsagnet om den langsigtede målsætning om visumfri rejse mellem EU og Rusland, baseret på en trinvis tilgang med fokus på substans og praktiske fremskridt; understreger, at denne dialog bør være i overensstemmelse med processen for lempelse af visumreglerne for de lande, der deltager i det østlige partnerskab;
18. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gennemføre fælles initiativer med den russiske regering med henblik på styrkelse af sikkerheden og stabiliteten i verden og navnlig i det fælles nabo område, og på at opnå en fredelig løsning i overensstemmelse med folkeretten på konflikterne i Republikken Moldova og i det sydlige Kaukasus;
19. bemærker udkastet til en europæisk sikkerhedstraktat, som Rusland foreslog den 29. november 2009, men gør opmærksom på, at det nye forslag ikke må undergrave EU-medlemsstaternes nuværende sikkerhedsforpligtelser, og opfordrer Det Europæiske Råd til at udarbejde en fælles holdning til dette forslag;
20. bemærker med tilfredshed forud for G20-topmødet i Toronto, at der hersker konsensus mellem EU og Rusland om at ændre det finansielle system, og forventer, at der på topmødet vil blive drøftet måder, hvorpå de systemiske risici kan reduceres, og at der opnås enighed om det princip, at de finansielle institutioner skal bidrage til at dække omkostningerne ved eventuelle fremtidige finansielle kriser;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Russiske Føderations regeringer og parlamenter.

Torsdag den 17. juni 2010

Den israelske militære operation mod den humanitære konvoj og blokaden af Gaza

P7_TA(2010)0235

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om den israelske militæraktion mod nødhjælpskonvojen og blokaden af Gaza

(2011/C 236 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Gaza, særlig beslutningerne af 15. januar 2009 om situationen i Gaza ⁽¹⁾ og af 18. februar 2009 om humanitær bistand til Gazastriben ⁽²⁾,
 - der henviser til Venedig-erklæringen fra 1980,
 - der henviser til tidligere erklæringer fra Mellemøstkvartetten, særlig af 19. marts 2010, der bekræfter de grundlæggende principper fastlagt i Trieste den 26. juni 2009, og af 11. maj 2010 om genoptagelse af de indirekte forhandlinger mellem israelerne og palæstinenserne,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution S/RES/1860(2009) af 8. januar 2009 og S/RES/1850(2008) af 16. december 2008,
 - der henviser til erklæringen fra den højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen Catherine Ashton på EU's vegne om den israelske militære operation mod nødhjælpskonvojen den 31. maj 2010,
 - der henviser til formandserklæringen i FN's Sikkerhedsråd (S/9940) den 31. maj 2010,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 8. december 2009 om fredsprocessen i Mellemøsten,
 - der henviser til erklæringen af 31. maj 2010 fra Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek,
 - der henviser til den resolution, som De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd vedtog den 2. juni 2010, om de israelske styrkers alvorlige angreb på den humanitære skibskonvoj,
 - der henviser til WHO's Generalforsamlings resolution af 18. maj 2010,
 - der henviser til Verdensfødevareprogrammets og De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO) rapport, som offentliggjordes i november 2009, om situationen i Gaza,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at den israelske militæraktion den 31. maj 2010 i internationalt farvand mod en nødhjælpskonvoj, der var på vej til Gaza, resulterede i, at ni civile blev dræbt og 38 civile og syv israelske soldater såret,
- B. der henviser til, at grænseovergangene til og fra Gaza har været lukket siden januar 2007, efter at Hamas have taget magten ved hjælp af militæret, og at forbuddet mod frie person- og varebevægelser har øget fattigdommen, lammet genopbygningen og ødelagt økonomien i Gazastriben og derved skabt et hurtigt voksende sort marked, der kontrolleres af bl.a. Hamas, samt at denne blokade ikke som ventet af de israelske myndigheder har resulteret i løsladelse af Gilad Shalit, hvilket Europa-Parlamentet gentagne gange har krævet, og at denne blokade ikke har opfyldt sit mål at underminere ekstremisterne, men ved navnlig at ramme de mest udsatte dele af befolkningen har resulteret i en stigende radikalisering,

⁽¹⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 100.⁽²⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- C. der henviser til, at blokaden af Gazastriben ifølge tidligere erklæringer fra FN-organer udgør en kollektiv straf, hvilket er i modstrid med humanitær folkeret,
- D. der henviser til, at 80 % af befolkningen i Gaza er afhængig af fødevarerhjælp, at over 60 % er ramt af fødevarerusikkerhed, at arbejdsløsheden er på omkring 50 %, og at der er sket en betydelig forværring af hygiejne- og miljøforholdene,
- E. der henviser til, at kun 3 600 lastbiler med fødevarerhjælp fik adgang til Gaza i årets første tre måneder imod 36 000 i de første tre måneder af 2007, og at kun 81 produkter får adgang til Gaza, skønt De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) vurderer, at der kræves mindst 6 000 produkter for at opfylde de grundlæggende humanitære behov,
- F. der henviser til, at de palæstinensiske områder er den største tredjelandsmodtager af EU-midler, og at denne støtte har spillet en vigtig rolle i bestræbelserne på at afbøde den humanitære situation i Gazastriben, samt at EU fortsat yder vigtig humanitær bistand til Gazastriben, bl.a. gennem UNRWA,
- G. der henviser til, at en tostatsløsning stadig er den vigtigste forudsætning for varig fred mellem israelere og palæstinensere, og at ethvert ensidigt skridt, der kunne underminere dette mål, bør undgås, samt at de igangværende nærforhandlinger kan føre til genoptagelse af direkte fredsforhandlinger med henblik på oprettelse af en levedygtig palæstinensisk stat, der lever side om side med staten Israel i fred og sikkerhed,
- H. der henviser til, at Hamas forsat hindrer, at konvojens humanitære last når frem til Gaza,
1. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier;
 2. fordømmer Israels angreb på konvojen i internationalt farvand, hvilket er et brud på folkeretten;
 3. kræver en hurtig international og upartisk undersøgelse af dette angreb, insisterer på, at principperne om ansvarlighed og ansvar skal opretholdes, og opfordrer den højtstående repræsentant/kommissionsnæstformanden og EU's medlemsstater til at træffe foranstaltninger for at sikre, at alle nødvendige skridt tages for at opfylde dette krav;
 4. opfordrer indtrængende Israel til omgående at ophæve blokaden af Gaza, som har ført til en humanitær katastrofe og en stigende radikalisering, der er ved at blive en kilde til usikkerhed for Israel og regionen som helhed;
 5. kræver, at alle angreb på Israel omgående indstilles, og advarer alle, der gennemfører sådanne angreb, om, at de må bære det fulde ansvar herfor;
 6. opfordrer den højtstående repræsentant/kommissionsnæstformanden og EU's medlemsstater til at træffe foranstaltninger for at sikre en varig åbning af alle grænseovergange til og fra Gaza, herunder Gazas havn, med passende international overvågning af den endelige brug, så der kan åbnes uhindret adgang for humanitær bistand og handelsvarer, der er nødvendige for genopbygningen og en selvstændig økonomi, samt valutabevægelser og bevægelsesfrihed for mennesker;
 7. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant/kommissionsnæstformanden til omgående at tage initiativet og forelægge en EU-plan for Kvartetten med sigte på at gøre en ende på blokaden af Gaza og takle Israels sikkerhedsproblemer ved at sørge for international overvågning af grænseovergangene, bl.a. ved en nyvurdering af mandatet til EU's grænsebistandsmission (EU-BAM), potentielt med en dimension til søs, samt missionens reaktivering samt indsættelse af en international flådestyrke, der skal overvåge Gazas kystlinje;
 8. minder om, at EU ganske vist er indstillet på at udvide sin bistandspakke til palæstinenserne, men at en sådan forpligtelse ikke er endeløs, og insisterer på, at humanitær bistand selvfølgelig skal ydes uden betingelser, men at EU skal spille en politisk rolle, der giver konkrete resultater i form af fremskridt hen imod oprettelsen af en levedygtig palæstinensisk stat, som svarer til EU's betydelige finansielle bistand og økonomiske vægt i regionen;

Torsdag den 17. juni 2010

9. udtrykker sin støtte til nærforhandlingerne mellem Israel og Den Palæstinensiske Myndighed og understreger, at det er nødvendigt, at de fortsættes med henblik på at genoptage direkte forhandlinger;
10. er overbevist om, at der er et presserende behov for en omfattende omformulering af EU's Mellemøstpolitik, så den kommer til at spille en afgørende og kohærent politisk rolle med samtidig anvendelse af effektive diplomatiske instrumenter til fordel for fred og sikkerhed i denne naboregion, som er af vital strategisk betydning for EU, og mener, at dette bør udvides til at gælde for alle EU-politikker, bl.a. handels- og udviklingspolitik;
11. roser det arbejde, der udføres af UNRWA, og opfordrer i betragtning den mangel på finansielle ressourcer, denne vil stå over for inden årets udgang, det internationale donorsamfund til at opfylde sine nuværende forpligtelser og til yderligere at hæve sine bidrag;
12. bemærker, at de seneste begivenheder har skadet forholdet mellem Tyrkiet og Israel i væsentlig grad, og opfordrer den tyrkiske regering til at fokusere sine diplomatiske og politiske bestræbelser på at lette situationen for det palæstinensiske folk og bidrage til fredsprocessen i Mellemøsten;
13. glæder sig over, at de egyptiske myndigheder netop har åbnet grænseovergangen i Rafah;
14. kræver omgående løsladelse af den israelske sergent Gilad Shalit, der blev kidnappet af Hamas på israelsk jord den 25. juni 2006 og har været holdt i isolation i Gaza lige siden;
15. opfordrer Rådet til at tage skridt til hurtigt at indkalde Associeringsrådet EU-Israel for at drøfte den nuværende situation;
16. opfordrer indtrængende Rådet til også at tage skridt til at indkalde Det Blandede Udvalg EU-Den Palæstinensiske Myndighed;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/kommissionsnæstformanden, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Kvartettens særlige udsending til Mellemøsten, Den Arabiske Ligas generalsekretær, Israels regering, Knesset, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, Tyrkiets regering og parlament samt Egyptens regering og parlament.

Handel med torturredskaber

P7_TA(2010)0236

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

(2011/C 236 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det absolutte forbud mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som er gældende under alle forhold og, som en tvingende folkeretlig regel, for alle stater,
- der henviser til, at dette forbud er nedfældet i en række internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter og -dokumenter, herunder verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), De Forenede Nationers konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (torturkonventionen), den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2001 ⁽¹⁾, hvori det indtrængende opfordrer Kommissionen til at handle hurtigt for at få etableret en hensigtsmæssig EU-mekanisme, hvorved der nedlægges forbud mod fremme af, handel med og eksport af politi- og sikkerhedsudstyr, hvis anvendelse i sagens natur er grusom, umenneskelig eller nedværdigende,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ⁽²⁾, som trådte i kraft den 30. juli 2006,
 - der henviser til retningslinjerne for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der vedtoges i 2001 og ajourførtes i 2008,
 - der henviser til 2008-rapporten fra Rådets Generalsekretariat om gennemførelsen af retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til de skridt, der er taget i andre lande efter gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1236/2005, herunder navnlig de ændringer af USA's eksportkontrollov, som foresloges af det amerikanske agentur for industri og sikkerhed i august 2009, og som i visse tilfælde er mere vidtgående end bestemmelserne i forordningen,
 - der henviser til det aftalememorandum, der er indgået mellem Europarådet og EU, som opfordrer Komitéen til Forebyggelse af Tortur under Europarådet (CPT) til at styrke sit samarbejde med relevante EU-institutioner, og den 17. almindelige beretning om komiteens aktiviteter, hvori Europarådet opfordres til at gøre sig overvejelser om, hvilken rolle CPT kan udfylde vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1236/2005,
 - der henviser til rapporter fra Amnesty International og Omega Research Foundation i 2007 og 2010, der fremhæver bestemte svagheder i forordning (EF) nr. 1236/2005 og udtrykker bekymring over den utilstrækkelige gennemførelse af forordningen i visse EU-medlemsstater,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at torturkonventionen pålægger staterne særlige forpligtelser til at forebygge tortur og anden mishandling, at undersøge forekomsten af disse aktiviteter, at retsforfølge gerningsmændene og at give erstatning til ofre,
- B. der påpeger, at der på trods af de nævnte forpligtelser stadig praktiseres tortur og anden mishandling i hele verden, og at en bred vifte af politi- og sikkerhedsudstyr er blevet anvendt til dette formål,
- C. der henviser til, at FN's særlige rapportør om tortur har fastslået, at kontrollen med handelen med sådant udstyr indgår i enhver stats forpligtelser i henhold til FN's torturkonvention,
- D. der henviser til, at EU ifølge retningslinjerne for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf vil opfordre tredjelande til at forebygge brug, produktion og handel med udstyr, der er konstrueret til at blive anvendt til tortur og andre former for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og forebygge misbrug af andet udstyr til disse formål,
- E. der henviser til, at det i 2008-rapporten fra Rådets Generalsekretariat om EU-tiltag til fremme af forpligtelserne til bekæmpelse af tortur og anden mishandling i tredjelande hedder, at »vedtagelsen af forordningen om handel med torturredskaber er det første eksempel på en EU-forordning, som er vedtaget i overensstemmelse med retningslinjerne for menneskerettigheder. FN's særlige rapportør har hilst dette skridt velkommen og givet udtryk for, at det kan tjene som model for globale bestemmelser om dette emne. Dette indebærer, at EU skal vurdere gennemførelsen af forordningen«.

⁽¹⁾ EFT C 87 E af 11.4.2002, s. 136.

⁽²⁾ EUT L 200 af 30.7.2005, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- F. der henviser til, at visse EU-medlemsstater siden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1236/2005 har givet tilladelse til eksport af produkter såsom anordninger til fiksering af benene, kemiske irritationsmidler og stødgivende elektriske anordninger, der er omfattet af forordningens kontrolbestemmelser, til lande med en ringe status på menneskerettighedsområdet,
- G. der henviser til, at kun tolv medlemsstater pr. 29. august 2006 havde indført straffelovgivning som krævet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1236/2005,
- H. der henviser til, at kun syv medlemsstater har udarbejdet en eller flere årlige aktivitetsrapporter med udførlige oplysninger om beslutninger truffet vedrørende tilladelser, som krævet i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1236/2005,
- I. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1236/2005 tillader import til EU-medlemsstaterne af stødgivende, kropsbårne fikseringsanordninger, som ikke er forbudt at handle med, selv om de reelt set har samme effekt som elektrochok-bælter, som det ifølge forordningen er forbudt at importere til EU, og til at EU-baserede virksomheder ifølge rapporter fra Amnesty International, the Omega Research Foundation and Inter-Press Service angiveligt har importeret dem til visse EU-medlemsstater,
- J. der henviser til, at listen over genstande og udstyr, som det er forbudt at handle med i henhold til forordning (EF) nr. 1236/2005, ikke omfatter visse former for politi- og sikkerhedsudstyr, som i øjeblikket handles internationalt, og som ikke har nogen anden praktisk anvendelse end tortur og anden mishandling, herunder pigstave, visse anordninger til fastspænding til væg eller gulv, visse anordninger til fiksering af benene, fingermanchetter, tommelmanchetter, tommelskruer, og andre kropsbårne, stødgivende anordninger end stødgivende bælter,
- K. der henviser til, at listen over genstande og udstyr, som er omfattet af handelskontrollen i forordning (EF) nr. 1236/2005, ikke omfatter visse former for politi- og sikkerhedsudstyr, som i øjeblikket handles internationalt, og som kan anvendes i legitimt retshåndhævelses- eller straffeøjemed, når det sker under overholdelse af internationale menneskerettighedsforpligtelser og bedste praksis-standarter for retshåndhævelse, men som i vid udstrækning misbruges til tortur og anden mishandling, herunder håndjern, stave og andre håndholdte slagvåben, stærkt stødgivende elektriske våben med en driftsspænding på under 10 000 V samt specialdesignede komponenter og tilbehør til kontrolleret og forbudt udstyr,
- L. der henviser til, at det næste møde i Udvalget om Fælles Regler for Vareeksport er berammet til den 29. juni 2010,
1. opfordrer alle medlemsstaterne til omgående at underrette Kommissionen om de relevante sanktioner, de har indført for overtrædelse af forordning (EF) nr. 1236/2005, sådan som de er forpligtet til i henhold til forordningens artikel 17;
 2. opfordrer Kommissionen og Udvalget om Fælles Regler for Vareeksport til at yde medlemsstaterne vejledning og bistand til at styrke sådanne sanktioner, i de tilfælde hvor de er utilstrækkelige eller ikke er blevet indført;
 3. erindrer om, at alle medlemsstater i henhold til artikel 13, stk. 3 i forordning (EF) nr. 1236/2005, er forpligtet til rettidigt at udarbejde offentlige, årlige aktivitetsrapporter, og opfordrer Kommissionen til skriftligt at meddele de medlemsstater, der ikke har indsendt disse rapporter til Kommissionen, at de skal overholde deres forpligtelser;
 4. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at deres årlige aktivitetsrapporter indeholder tilstrækkelige oplysninger til at sikre meningsfuld offentlig kontrol og således som et minimum indeholder følgende: Antallet af modtagne ansøgninger, specifikation af de pågældende varer og bestemmelseslandet for hver ansøgning, såvel som alle beslutninger truffet vedrørende hver af disse ansøgninger, i påkommende tilfælde også rapporter om ingen aktivitet;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en skabelon for medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter med henblik på at gøre det lettere for alle medlemsstaterne at udarbejde disse rapporter og for at sikre, at de er ensartede;

Torsdag den 17. juni 2010

6. opfordrer indtrængende Kommissionen til, bistået af Udvalget om Fælles Regler for Vareeksport (som er bemyndiget i henhold til forordningens artikel 15 og 16), at foretage en formel undersøgelse af medlemsstaternes gennemførelse af forordningen og deres aktiviteter vedrørende eksporttilladelser, herunder en gennemgang af alle medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter, og at offentliggøre denne undersøgelse sammen med de årlige aktivitetsrapporter, som er modtaget fra hver enkelt medlemsstat for hvert år siden forordningen trådte i kraft;
7. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre korrekt gennemførelse af de procedurer, der er fremhævet i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1236/2005, med henblik på at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen om afgørelser vedrørende eksporttilladelser og om gennemførelsesforanstaltninger, enten gennem den mekanisme til meddelelse af afslag, som allerede er etableret for COARM's afslag til militær eksport, eller gennem andre effektive procedurer;
8. opfordrer indtrængende Kommissionen til at underrette Parlamentet om de foranstaltninger, der til dato er truffet for at lette medlemsstaternes opfyldelse af forordningens artikel 13;
9. anmoder Kommissionen om at offentliggøre og forelægge Parlamentet de oplysninger, den har modtaget fra hver medlemsstat for hvert år, siden forordningen trådte i kraft, herunder specifikt meddelelser om afslag på ansøgninger om tilladelse i henhold til forordningens artikel 11, detaljer om de relevante sanktioner, som hver medlemsstat har indført for overtrædelser af forordningen og det fulde indhold af medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Udvalget om Fælles Regler for Vareeksport mødes regelmæssigt, udarbejder en klar tidsplan for en formel revision af forordningen og fastlægger en procedure for rettidige undersøgelser af eventuelle overtrædelser af forordningen;
11. opfordrer medlemsstaterne til, med henblik på at bidrage til forebyggelsen af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, at overvåge den tekniske assistance til tredjelande for at undgå, at den misbruges til fremstilling af genstande til brug ved henrettelser eller tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
12. fordømmer på det kraftigste ethvert forsøg fra medlemsstaterne eller selskaber inden for EU på at importere stødgivende elektriske bæltter, som det er forbudt at importere i medfør af forordning (EF) nr. 1236/2005, eller andre kropsbårne, stødgivende fastholdelsesanordninger, som i alt væsentlighed har samme virkning, og opfordrer Kommissionen til at gennemføre en hurtig undersøgelse for at fastslå, om og i givet fald hvornår stødgivende elektriske bæltter eller dele dertil, andre kropsbårne, stødgivende anordninger til fastspænding, teknisk bistand eller optræning er blevet overført til nogen medlemsstat før eller efter indførelsen af forordningen, og at afgøre, om disse anordninger har været anvendt af en retshåndhævelses- eller fængselsmyndighed i disse lande, samt at rapportere sine resultater til Parlamentet;
13. opfordrer Kommissionen til at revidere og opdatere listen over forbudte varer i bilag II til forordning (EF) nr. 1236/2005, så den også omfatter pigstave, anordninger til fastspænding til væg eller gulv, fodlænker og andre midler til fastspænding, tommelmanchetter, fingermanchetter, tommelskruer, stødgivende manchetter og andre kropsbårne stødgivende anordninger;
14. opfordrer Kommissionen til at revidere og opdatere listen over forbudte varer i bilag III til forordning (EF) nr. 1236/2005, så den også omfatter håndjern, stave og andre håndholdte slagvåben og bærbare stødgivende anordninger med en spænding på under 10 000 V;
15. opfordrer endvidere Kommissionen til at opstille en specifik procedure for regelmæssig revision af listerne over varer i bilag II og III, som foreskrevet i betragtning 23 i forordning (EF) nr. 1236/2005;
16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge et forslag til, at der i forordningen hurtigst muligt indføres en klausul om tortur som særligt anvendelsesformål, hvormed medlemsstaterne på baggrund af forudgående oplysninger har ret til at give tilladelse og dermed til at forbyde eksport af genstande, som det med føje kan frygtes vil blive anvendt af slutbrugerne til henrettelse, tortur eller anden mishandling;

Torsdag den 17. juni 2010

17. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om så hurtigt som muligt at indføre bestemmelser i forordningen, der dels forbyder enhver fysisk eller juridisk person i EU at optræde som mellemhandler i transaktioner, som involverer internationale overførsler fra noget sted, herunder salg og eksport, af varer, der ikke har noget andet praktisk anvendelsesformål end henrettelse, tortur eller anden mishandling, som opført i bilag II til forordningen, og som dels pålægger medlemsstaterne at indføre effektive mekanismer til at kontrollere mellemhandlerne i transaktioner, som involverer overførsler af de produkter, der er opført i bilag III til forordning (EF) nr. 1236/2005;

18. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om så hurtigt som muligt at indføre et krav i forordningen om, at importører skal indhente en importtilladelse for indførelse i EU af genstande, som er opført i bilag III til forordningen, og at medlemsstaterne skal nægte at udstede sådanne importtilladelser, når der er rimelig grund til at tro, at dette udstyr kan anvendes til tortur eller anden mishandling enten inden for EU, eller efter at det videresælges uden for EU;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje måder til at fjerne fritagelsen fra kravet om import- eller eksporttilladelse for varer opført i bilag III, der fragtes i transit gennem EU;

20. minder om ajourføringen i 2008 af retningslinjerne for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og opfordrer Rådet og Kommissionen til i overensstemmelse med disse retningslinjer at fremme forordning (EF) nr. 1236/2005 som et eksempel på bedste praksis i møder med tredjelande samt at tilskynde tredjelande, der eksporterer udstyr, som er omfattet af importforbuddet i forordningen, til at gøre erhvervsdrivende i disse lande bekendt med forordningens forbud;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme international kontrol med handelen med udstyr, der kan bruges til henrettelse, tortur og anden mishandling, på internationalt plan og især at arbejde på at udvide FN's Generalforsamlings årlige opfordring »til at forhindre og forbyde produktion, handel, eksport og anvendelse af udstyr, der er specielt designet til tortur«, således at den også opfordrer alle stater til at regulere produktion, handel, eksport og anvendelse af udstyr, der ikke er specielt designet, men almindeligvis misbruges til tortur eller anden mishandling;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

Situationen på Den Koreanske Halvø

P7_TA(2010)0237

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om situationen på Den Koreanske Halvø

(2011/C 236 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om forhold omkring Den Koreanske Halvø,
- der henviser til Rådets afgørelse 2009/1002/FUSP af 22. december 2009,
- der henviser til erklæringen af 20. maj 2010 fra den højtstående repræsentant/næstformand Catherine Ashton om offentliggørelse af rapporten om forliset af Republikken Koreas (RK) fartøj Cheonan,
- der henviser til rapporten »Investigation Result on the Sinking of ROKS »Cheonan« »,
- der henviser til resolution 1718 (2006) og 1874 (2009) fra FN's Sikkerhedsråd,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

Torsdag den 17. juni 2010

- A. der henviser til, at spændingerne på Den Koreanske Halvø er øget dramatisk siden Cheonans forlis den 26. marts 2010, og det deraf følgende tragiske tab af 46 menneskeliv,
 - B. der henviser til, at dele af en CHT-02D-torpedo blev hentet op fra havbunden den 15. maj 2010,
 - C. der henviser til, at den højtstående repræsentant/næstformand Catherine Ashton har fordømt Cheonans forlis som en afskyelig og dybt uansvarlig handling,
 - D. der henviser til, at en undersøgelse foretaget af en international, fælles civil-militær undersøgelsesgruppe (FUG) gennem en undersøgelses- og valideringsproces, der er blevet foretaget med en videnskabelig og objektiv tilgang, klart har påvist ubestridelige beviser for, at Cheonan forliste som følge af en ekstern undervandsekspllosion forårsaget af en torpedo fremstillet i Den Demokratiske Folkerepublik Nordkorea (DFRK), og at en uafhængig vurdering fra Neutrale Nationers Overvågningsudvalg nåede til samme resultat,
 - E. der henviser til, at alle ubåde fra nabolandene var enten på eller i nærheden af deres baser på tidspunktet for hændelsen,
 - F. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki Moon, har beskrevet resultatet af rapporten som dybt foruroligende,
 - G. der henviser til, at RK's regering har krævet en offentlig undskyldning og et løfte om, at der ikke ville forekomme flere provokationer fra DFRK-myndighedernes side,
 - H. der henviser til, at DFRK's regering har benægtet at være involveret i Cheonans forlis, men har beskyldt RK for manipulation, og har truet med åben krig, hvis RK gennemfører yderligere sanktioner,
 - I. der henviser til, at DFRK's væbnede styrker har fortsat med de provokerende og uansvarlige militære handlinger, som f.eks. drabet på tre kinesiske statsborgere ved grænsen mellem Folkerepublikken Kina og DFRK den 4. juni 2010,
 - J. der henviser til, at RK som en følge af hændelsen har meddelt, at alle forbindelser med DFRK afbrydes, med undtagelse af humanitær bistand og transaktioner i forbindelse med Kaesong Industrial Complex,
 - K. der henviser til, at i RK's regering har erklæret, at den ikke agter at vende tilbage til sekspartsforhandlingerne, før der er truffet passende foranstaltninger i forhold til DFRK,
 - L. der henviser til, at EU bakker kraftigt op om atomafrustrationen af Den Koreanske Halvø og betragter en genoptagelse af sekspartsforhandlingerne som et væsentligt element for fred og stabilitet i regionen,
 - M. der henviser til, at regeringerne i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation endnu ikke har taget klart stilling til Den Fælles Undersøgelsesgruppes endelige rapport og konklusioner,
 - N. der henviser til, at RK formelt har henvist spørgsmålet til FN's Sikkerhedsråd til debat, mens DFRK har skrevet til formanden for FN's Sikkerhedsråd med en afvisning af ethvert ansvar for angrebet og en anmodning til Sikkerhedsrådet om at hjælpe DFRK med at foretage sin egen undersøgelse,
1. beklager dybt det tragiske tab af menneskeliv ombord på den sydkoreanske korvet Cheonan og udtrykker sin medfølelse med RK's regering, de afdødes familier og det koreanske folk i en ånd af solidaritet og venskab;
 2. er enig i den højtstående repræsentants/næstformandens fordømmelse af angrebet og glæder sig over RK's tilbageholdenhed;

Torsdag den 17. juni 2010

3. anerkender konklusionerne i Den Fælles Undersøgelsesgruppes afsluttende rapport, som henfører forliset til en nordkoreansk torpedo, og fordømmer kraftigt sænkningen som en provokerende handling mod fred og stabilitet på Den Koreanske Halvø;
4. er skuffet over, at regeringerne i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation endnu ikke har taget klart stilling til Den Fælles Undersøgelsesgruppes endelige rapport og konklusioner;
5. opfordrer begge parter til at udvise tilbageholdenhed og til at anvende alle midler til at forbedre de inter-koreanske forbindelser og intensivere bestræbelserne for at fremme varig fred og sikkerhed på den koreanske halvø;
6. opfordrer regeringerne i Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation til som permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd at behandle Den Fælles Undersøgelsesgruppes endelige rapport og konklusioner;
7. opfordrer Folkerepublikken Kina – som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd og DFRK's vigtigste handelspartner – til at øve passende indflydelse på DFRK og forsøge at sikre, at konflikten ikke udarter sig yderligere;
8. støtter, at RK's regering har henvist sagen til FN's Sikkerhedsråd;
9. opfordrer deltagerne i sekspartsforhandlingerne til fortsat at arbejde sammen for at sikre, at drøftelserne om afslutning af DFRK's atomprogram genoptages;
10. opfordrer Kommissionen til at videreføre de eksisterende humanitære bistandsprogrammer og kommunikationskanaler i forhold til DFRK, da disse hjælpeprogrammer er direkte knyttet til levevilkårene for befolkningen i DFRK;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionens formand, næstformand i Kommissionen/højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær og RK's og DFRK's regeringer.

Bosnien og Hercegovina

P7_TA(2010)0238

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om situationen i Bosnien-Hercegovina

(2011/C 236 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side, som undertegnedes den 16. juni 2008,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 ⁽¹⁾ af 30. november 2009 om visumliberalisering,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet den 16. juni 2003 om det vestlige Balkan samt den 30. november 2009 om Bosnien-Hercegovina,

⁽¹⁾ EFT L 336 af 18.12.2009, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 16. juni 2003 om det vestlige Balkan og bilaget hertil »Thessaloniki-dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003,
 - der henviser til afgørelsen truffet af storkammeret i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg i sagen Sejdic og Finci mod Bosnien-Hercegovina (klage nr. 27996/06 og nr. 34836/06) af 22. december 2009,
 - der henviser til sin beslutning af 24. april 2009 om situationen i Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om Srebrenica ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU gentagne gange har bekræftet sit tilsagn om medlemskab for landene i det vestlige Balkan, herunder Bosnien-Hercegovina; der endvidere henviser til, at disse lande selv bærer hovedansvaret for deres medlemskab, idet de bør vise evne til og være fast besluttet på at opfylde Københavnskriterierne,
- B. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina oplever en længere periode med politisk, økonomisk og social stagnation og udbredt og vedvarende politisk lammelse, forværring af de indbyrdes forhold mellem de etniske grupper i landet som følge af politisk retorik, og vanskeligheder hos den politiske elite med hensyn til at opnå kompromisser og en fælles tilgang til landets presserende politiske, økonomiske og sociale problemer,
- C. der henviser til, at den stadig mere stridbare nationale og separatistiske retorik står i skarp kontrast til de grundlæggende europæiske værdier, den sociale og økonomiske udvikling og den politiske stabilitet og er ødelæggende for landets almindelige interesser, hæmmer forsoningen mellem de forskellige etniske grupper og er til hindrer for landets ambitioner om EU-medlemskab; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina risikerer at komme endnu længere bagud i forhold til de andre lande i det vestlige Balkan, hvorved det går glip af mulighederne for europæisk integration,
- D. der henviser til, at Dayton-aftalen var nødvendig for at standse blodsudgydelserne, men at det ikke lykkedes den at skabe en selvstændig og fungerende stat i Bosnien-Hercegovina; der henviser til, at fragmenteringen af den politiske beslutningsproces mellem staten og de etniske enheder, som den skabte, samt overlappningen af beføjelser og den manglende harmonisering af lovgivningsprocessen mellem de forskellige regeringsniveauer fortsat er den væsentligste hindring for et effektivt regeringsarbejde, hvilket også hindrer landet i dets evne til at gøre hurtige fremskridt i reformerne hen imod medlemskab af EU,
- E. der henviser til, at forfatningsreformen fortsat er den vigtigste reform med henblik på at omdanne Bosnien-Hercegovina til en effektiv og fuldstændig funktionsdygtig stat; der henviser til, at retsvæsenets komplekse struktur, manglen på et fælles budget, det, at der ikke findes nogen højesteret for hele føderationen, som kunne fremme harmoniseringen af de fire interne retssystemer; politisk indblanding i retssystemet og konstante angreb på retsvæsenet og de retlige myndigheders beføjelser fra Republika Srpskas (RS) regerings side undergraver retsvæsenets funktion og hindrer reformbestræbelserne; der henviser til, at strukturen med de etniske grupper, som er opstået gennem internationale afgørelser, bør ændres for at blive mere effektiv og være i overensstemmelse med den institutionelle ramme på statsplan,
- F. der henviser til, at alle borgeres europæiske fremtid ligger i Den Europæiske Union; der henviser til, at udsigten til medlemskab af EU er en af de faktorer, der binder befolkningen i Bosnien-Hercegovina stærkest sammen; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina kun som et samlet land har udsigt til EU-medlemskab, og at ethvert forsøg på at undergrave og svække de statslige institutioner og ethvert forsøg på at gøre samfundet til gidsel for en uansvarlig nationalistisk og separatistisk politik vil berøve alle borgere muligheden for at nyde godt af fordelene ved europæisk integration; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina har gjort begrænsede fremskridt i deres reformer i forbindelse med integrationen i EU; der henviser til, at de etniske gruppers forskellige dagsordener, der præger billedet, kan hindre opfyldelsen af betingelserne for EU- og NATO-medlemskab,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0332.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 111.

Torsdag den 17. juni 2010

- G. der henviser til, at Rådet og Kommissionen må udvise større ledelseskraft og evne til at være drivkraft bag indledningen til og gennemførelsen af yderligere reformer,
- H. der henviser til, at en forhastet nedlæggelse af Den Høje Repræsentants mandat på grundlag af det legitime ønske om at udvide det lokale ansvar for den politiske proces kunne få indvirkning på landets stabilitet og tempoet i og resultatet af de yderst nødvendige reformer; der henviser til, at overgangen fra Den Høje Repræsentant til en styrket Særlig Repræsentant for EU fortsat udgør et uomgængeligt skridt, der åbner op for opnåelsen af status som kandidatland,
- I. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina må lykønskes med at være blevet ikke-fast medlem af FN's Sikkerhedsråd for perioden 2010-2011, hvilket viser, at landet er i stand til at indtage en fuldstændig og ansvarlig position i internationale anliggender,
- J. der henviser til, at de politisk ansvarlige i Bosnien-Hercegovina ikke i tilstrækkelig grad har sørget for, at tusinder af kvinder og piger, der blev voldtaget mellem 1992 og 1995, har opnået retfærdighed og kompensation, eftersom antallet af sager om krigsforbrydelser med brug af seksuel vold, som har resulteret i retsforfølgelse, fortsat er meget lavt, og til, at ofre ofte ikke er blevet behandlet med værdighed eller er blevet ydet tilstrækkelig beskyttelse og har fået psykologisk og materiel støtte til at genopbygge deres liv,
- K. der henviser til, at den 11. juli 2010 er 15-årsdagen for folkemordet i Srebrenica-Potočari,
- L. der henviser til, at bilag VII til Dayton-fredsftalen endnu ikke er blevet fuldstændigt gennemført; der henviser til, at det fortsat er nødvendigt med retfærdige, omfattende og bæredygtige løsninger for nogle af de 115 000 internt fordrevne, for flygtninge og andre konfliktramte personer såvel som at gøre fremskridt for at forbedre de tilbagevendtes socioøkonomiske integration; der endvidere henviser til, at der ifølge Den Internationale Røde Kors Komité stadig meldes 10 000 mennesker savnet efter krigens slutning, hvis skæbne stadig er ukendt,
- M. der henviser til, at Kommissionen den 27. maj 2010 fremsatte et lovgivningsmæssigt forslag om visum-fritagelse for Bosnien-Hercegovina (KOM(2010)0256), der åbner op for en mulig liberalisering i 2010,
- N. der henviser til, at Frankrig, Italien og Luxembourg endnu ikke har ratificeret stabiliserings- og associeringsftalen, hvorved de forsinker processen for landets integration i Den Europæiske Union,
- O. der henviser til, at de fortsat stærke etniske splittelser bør overvindes af et mere integreret og moderne uddannelsessystem i landet, der ophæver splittelsen mellem de enkelte grupper,
- P. der henviser til, at myndighederne i Bosnien-Hercegovina ikke gør en reel indsats for at bekæmpe korruptionen i landet effektivt, hvilket hæmmer den økonomiske, sociale og politiske udvikling i landet alvorligt,
- Q. der henviser til, at menneskehandel er en alvorlig forbrydelse og udgør en grov krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina er oprindelsesland såvel som i mindre grad transitland og bestemmelsessted for handel med mennesker, især kvinder og unge piger,
- R. der henviser til, at hele statens forfatning og forfatningerne i de territoriale enheder sikrer ligebehandling af alle; der henviser til, at romaerne stadig konfronteres med meget vanskelige levevilkår og udsættes for forskelsbehandling samtidig med, at der er tale om en udbredt forskelsbehandling og social udelukkelse baseret på kønsidentitet og seksuel orientering; der henviser til, at fysiske overgreb, mishandling og intimidering over for disse grupper fortsætter,
- S. der henviser til, at arbejdsløsheden fortsat er meget høj og er steget som følge af den økonomiske krise; der endvidere henviser til, at udsigterne til manglende beskæftigelse især blandt unge hindrer landets fremskridt, hvilket bidrager til politiske spændinger; der henviser til, at økonomisk fremgang er altafgørende for en yderligere udvikling af landet og for forsoning i Bosnien-Hercegovina,

Torsdag den 17. juni 2010

Udsigterne til EU-medlemskab

1. udtrykker sin manglende tilfredshed med det begrænsede fremskridt, der er opnået i Bosnien-Hercegovina på dets vej hen imod stabilisering og udvikling såvel som værende et potentielt kandidatland til EU-medlemskab; er stærkt foruroliget over det ustabile politiske klima og manglen på en fælles vision hos alle politiske kræfter og fordømmer stærkt anvendelsen af en provokerende sprogbrug, som kan undergrave de opnåede resultater i forsoningsprocessen mellem de etniske grupper og med hensyn til statsstrukturernes funktionsevne; betragter erklæringen fra lederne af Republika Srpska om en folkeafstemning om en »fredelig adskillelse« som en provokation og en trussel mod Bosnien-Hercegovinas stabilitet, suverænitet og territoriale integritet;
2. opfordrer indtrængende til en appel til standsning af en nationalistisk og separatistisk retorik, der splitter samfundet og undergraver den grundlæggende kerne i Dayton-aftalen, og til at gøre en seriøs indsats for at nå frem til varige aftaler, der vil skabe en hensigtsmæssigt fungerende stat, ruste Bosnien-Hercegovinas institutioner til integration i EU og forbedre landets generelle situation;
3. minder om, at tiltrædelse af Den Europæiske Union betyder accept af de værdier og regler, som EU er baseret på, nemlig respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for de personer, som tilhører nationale mindretal, solidaritet, tolerance, demokrati og retsstatsprincipperne, herunder respekten for retsvesenets uafhængighed;
4. opfordrer næstformanden/Den Højstående Repræsentant og kommissæren for udvidelse og den europæiske naboskabspolitik til fuldt ud at gøre brug af EU's indflydelse på politikerne fra Bosnien-Hercegovina, så de involverer sig mere i de fælles bestræbelser på at opfylde kravene i forbindelse med det europæiske partnerskab og samtlige forpligtelser, der indgår i stabilitets- og associeringsaftalen; minder alle politiske aktører om, at disse to dokumenter er køreplanen for integrationen i EU, og at det er dem, der over for borgerne er ansvarlige for at opnå kompromisser og enighed om reformer; tilskynder næstformanden/Den Højstående Repræsentant og Kommissionen til at gøre mere sammenhængende og resultatorienteret brug af EU's konditionalitetsprincip for at opfylde de virkelige behov hos befolkningen i Bosnien-Hercegovina;
5. signalerer sin stærke støtte til Den Høje Repræsentant og understreger, at overgangen først kan fuldføres, når de fem mål og to betingelser er fuldstændig opfyldt af Bosnien-Hercegovinas myndigheder; opfordrer indtrængende myndighederne i Republika Srpska til at opfylde den sidste forpligtelse (loven om elektricitet i Republika Srpska) for at gøre det muligt for kontrolløren fra Brčko at henstille til ophævelse af kontrolordningen i Brčko-distriktet;
6. opfordrer indtrængende de serbiske myndigheder til fortsat at deltage aktivt i forhandlingerne om opdelingen af den statsejendom, der figurerer på Den Høje Repræsentants liste, og opfordrer dem til ikke at vedtage lovgivning om offentlig ejendom i Republika Srpska, eftersom dette ville være en alvorlig overtrædelse af Den Høje Repræsentants afgørelse om at forbyde salget af offentlig ejendom, hvorved nedlæggelsen af Den Høje Repræsentants embede ville blive udskudt;
7. glæder sig over vedtagelsen af en forfatningsændring, som fastslår, at Brčko-distriktet er en enhed med lokalt selvstyre, hvilket således opfylder en anden målsætning som fastlagt af Fredsimplementeringsrådet (PIC) om den fremtidige nedlæggelse af Den Høje Repræsentants kontor;
8. opfordrer de to enheder og samtlige politiske kræfter, især Republika Srpskas regering, til at overholde Dayton-fredsftalen i sin helhed og ikke drage nogen af de foranstaltninger i tvivl, der er truffet på grundlag af denne aftale og FN-resolutioner; mener, at Den Høje Repræsentant er den højeste myndighedsinstans, hvad angår fortolkningen og gennemførelsen af fredsftalen på det civile område; opfordrer alle politiske aktører til at behandle Den Høje Repræsentant og hele det internationale personale i landet med behørig respekt og afholde sig fra ethvert personligt angreb;
9. glæder sig over det væsentlige bidrag, som Den Europæiske Unions politimission (EUPM) og EUFOR Althea har ydet for stabiliteten og sikkerheden i Bosnien-Hercegovina; bifalder Rådets afgørelse om at støtte kapacitetsudvikling og uddannelse; bifalder forlængelsen af EUFOR-mandatet i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1895; glæder sig over, at Bosnien-Hercegovina blev opfordret af NATO til at tilslutte sig handlingsplanen, der skal føre til medlemskab;

Torsdag den 17. juni 2010

10. understreger den indsats, som EUPM har ydet ved at bidrage til bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption, som Bosnien-Hercegovinas retshåndhævelsesorganer og retsvæsen har opnået; glæder sig over forlængelsen af missionen med yderligere to år med et mandat med et andet sigte og over Kommissionens arbejde med forberedelsen af et opfølgningsprojekt til EUPM under instrumentet til førtiltrædelsesbistand for 2010;

11. opfordrer EU og dets medlemsstater til at modarbejde den lige gyldighed, der hersker i store dele af det politiske establishment, ved at etablere et privilegeret partnerskab og yde støtte til civilsamfundet, de uafhængige medier og erhvervslivet og udvikle projekter til at fremme aktiv politisk deltagelse, især for unge bosniere;

12. understreger, at mediernes frihed og uafhængighed, både offentlige og private, er grundlæggende demokratiske krav; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at styrke uafhængige og alsidige medier uden politisk indblanding og gøre det muligt for medierne at rapportere frit fra alle dele af landet ved at sikre adgang til informationer; fordømmer skarpt angrebene på journalister og opfordrer de ansvarlige myndigheder til at træffe passende foranstaltninger til at undgå dette i fremtiden; opfordrer medierne, herunder de offentlig-retlige radio- og tv-spredningsvirksomheder, til at udvise nultolerance overfor hadfyldt sprog; understreger nødvendigheden af politisk uafhængighed af reguleringsmyndighederne på kommunikationsområdet; opfordrer indtrængende Rådet til at udpege en permanent direktør for kommunikationsmyndighederne;

Forfatningsreform og reform af retsvæsenet

13. understreger sin holdning til de krav, der bør opfyldes gennem forfatningsreformen:

- a) staten bør have tilstrækkelige lovgivningsmæssige, budgetmæssige, udøvende og retlige beføjelser for at kunne opfylde EU's tiltrædelseskriterier, etablere og opretholde et funktionsdygtigt fælles økonomisk område, fremme den økonomiske og sociale samhørighed og repræsentere og forsvare landets interesser udadtil; sikringen af vitale nationale interesser i Bosnien-Hercegovina skal være i overensstemmelse med landets evne til at handle
- b) antallet af administrative niveauer i Bosnien-Hercegovinas forvaltning bør stå i et rimeligt forhold til landets finansielle ressourcer og være baseret på en effektiv og sammenhængende ansvarsfordeling
- c) alle borgere skal have ens rettigheder uden forskelsbehandling i fuld overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og med artikel 2 i stabiliserings- og sikkerhedsaftalen, der kræver respekt for demokratiske principper og menneskerettigheder
- d) er af den opfattelse, at der bør lægges særlig vægt på mindretallenes og de sårbare gruppers rettigheder, idet de bør beskyttes mod direkte eller indirekte forskelsbehandling og vold; tilskynder Bosnien-Hercegovina til at indføre offentlige undervisningsprogrammer på menneskerettighedsområdet, som fremmer toleranceværdierne, pluralisme og diversitet;

14. minder om, at styrkelsen af den centrale stat ikke betyder en svækkelse af de etniske enheder, men at der skabes forudsætninger baseret på subsidiaritetsprincippet for en effektiv forvaltning, der er i stand til at gennemføre nationale reformbestræbelser, varetage effektive internationale forbindelser og derved forberede hele landet på tiltrædelse af EU;

15. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at ændre de forfatningsmæssige bestemmelser og de tilsvarende bestemmelser i Bosnien-Hercegovinas valglov hurtigst muligt for at efterkomme Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Sejdic og Finci, hvori klart anføres, at Bosnien-Hercegovinas nuværende forfatning forskelsbehandler mennesker, der omtales som »andre«; bemærker, at vedtagelsen af disse reformer er et væsentligt skridt hen imod et fungerende multietnisk samfund;

Torsdag den 17. juni 2010

16. tilskynder borgerne i Bosnien-Hercegovina til at stemme ved de kommende almindelige valg; mener, at disse valg også drejer sig om det tempo, hvormed Bosnien-Hercegovina nærmer sig EU, og at enhver, der vælger ikke at afgive sin stemme, rent effektivt gør det muligt for andre at træffe afgørelse om hans/hendes fremtid; påpeger, at der må gøres alt for at fastlægge betingelserne for, at de kommende valg kan finde sted under fuld overholdelse af de europæiske normer, og at der kan føres en fredelig og demokratisk kampagne;

17. minder om nødvendigheden af at oprette en højesteret på statsplan og forankre den i forfatningsmæssige rammer, så den har en integrerende funktion for retsplejen i landet og sikrer en gradvis harmonisering af Bosnien-Hercegovinas fire forskellige retssystemer;

18. opfordrer alle politiske aktører til at vedtage de 69 aktiviteter, der indgår i handlingsplanen til understøttelse af reformstrategien for retsvæsenet;

Bekæmpelse af krigsforbrydelser, organiseret kriminalitet og korruption

19. bifalder, at samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) fortsat er forløbet tilfredsstillende, og at samarbejdet mellem Tribunalet og staten og de etniske enheder har været hensigtsmæssigt; understreger, at det er nødvendigt fortsat at efterkomme forpligtelserne til og lette anholdelsen af alle de personer, som er blevet anklaget af ICTY, samt afsløre deres støttenetværk; opfordrer til et mere effektivt samarbejde mellem politimyndigheder i Serbien og Bosnien-Hercegovina for at finde og arrestere Ratko Mladić og Goran Hadžić; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at fremskynde gennemførelsen af den nationale strategi imod krigsforbrydere og begynde på at gennemarbejde de omkring ti tusind krigsforbrydelsessager over hele landet, der mangler at blive behandlet, og angive hvilket materiale og tekniske ressourcer, der er nødvendige for at retsforfølge alle forbrydere, herunder dem der har gjort sig skyldige i voldtægt og seksuel vold;

20. gentager, at den 11. juli i hele EU anerkendes som mindedagen for folkemordet i Srebrenica, og opfordrer alle landene i regionen til at gøre det samme; glæder sig over vedtagelsen af forskellige resolutioner om Srebrenica i parlamentet i fire vestlige Balkan-lande, især i Republikken Serbiens Nationalforsamling, og opfordrer den bosniske stat og enhedsparlamenterne til at vedtage lignende resolutioner i nær fremtid; betragter disse resolutioner som et forsøg fra Serbiens side på at forarbejde den tragiske nyeste fortid i regionen og håber, at de vil bane vejen for en forståelse for den fælles historie med henblik på, at der opnås en virkelig forsoning i hele regionen; understreger, at det er et vigtigt skridt hen imod regional stabilitet og fred, at de ansvarlige for folkemordet i og omkring Srebrenica retsforfølges;

21. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til i overensstemmelse med internationale standarder at indføje en definition på seksuel vold i straffeloven, at sikre ofrene en passende erstatning direkte samt økonomisk, social og psykologisk støtte, herunder de bedst mulige tjenester til understøttelse af den psykiske og fysiske sundhed, udvikle programmer og stille passende ressourcer til rådighed for beskyttelse af vidner på lang sigt; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at forbedre samordningen mellem de forskellige retsinstanser og at fremskynde retsforfølgelsen i sager om krigsforbrydelser med brug af seksuel vold, der blev begået under krigen; opfordrer Kommissionen og andre internationale donorer til at støtte Bosnien-Hercegovinas myndigheder i disse bestræbelser med finansielle ressourcer og ekspertise til fordel for ofrene for krigsforbrydelse og seksuel vold; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at vedtage og iværksætte en strategi, hvor ofrene for krigsforbrydelser med brug af seksuel vold prioriteres højest;

22. opfordrer EU og dets medlemsstater til at iværksætte strafferetlige undersøgelser af personer, der begår seksuelle lovovertrædelser som led i krigsførelse, og som er immigreret og har fået fast bopæl, herunder statsborgerskab i medlemsstater, og at erkende, at sådanne forbrydelser rent faktisk er krigsforbrydelser, og at de ikke bør behandles som almindelige seksuelle lovovertrædelser og ikke bør være underlagt forældelseslove;

23. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at fremme en bæredygtig tilbagevenden af flygtninge og internt fordrevne såvel som at vedtage en relevant strategi som påkrævet i bilag VII til Dayton-freds aftalen; opfordrer til, at man dels tilgodeser behovene hos dem, der stadig lever i kollektive centre, og gennemfører foranstaltninger med henblik på deres sociale integration, og dels fremmer de personers tilbagevenden, som ikke kan vende tilbage til deres hjemsted, f.eks. det ødelagte område i Posavina; opfordrer Kommissionen og andre internationale donorer til at støtte Bosnien-Hercegovinas myndigheder med finansielle ressourcer og ekspertise i deres bestræbelser herpå;

Torsdag den 17. juni 2010

24. minder om den tvingende nødvendighed af at bygge topsikrede statsfængsler og genopbygge de eksisterende faciliteter også for at tilbageholde alle anklagede og dømte forbrydere på sikker vis;

25. beklager de begrænsede fremskridt, der er gjort med bekæmpelse af korruption på grund af den mangelfulde koordination af bestræbelserne på bekæmpelse af korruption på statsplan og manglen på effektiv efterforskning og retsforfølgning af mistænkte i alvorlige korruptionssager, der er fremherskende inden for regeringsstrukturer og i andre stats- og enhedsstrukturer, inden for offentlige indkøbsprocedurer, tilladelser til at etablere virksomheder og inden for sundheds-, energi-, transport- og byggesektorerne; opfordrer i denne forbindelse til, at der ufortøvet oprettes et upartisk og ansvarligt antikorrupsionsorgan for at genetablere tilliden blandt borgerne i Bosnien-Hercegovina til deres institutioner, og til en samordnet gennemførelse af den nye strategi for korruptionsbekæmpelse (2009-2014) og den dertil knyttede handlingsplan;

26. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til effektivt at bekæmpe menneskehandel, forfølge lovovertrædere på effektiv vis i samarbejde med det internationale samfund, yde beskyttelse og erstatning til ofre og gennemføre sensibiliseringsforanstaltninger for at forhindre, at myndighederne og samfundet på ny gør ofre til ofre;

Visumliberalisering

27. noterer med tilfredsstillelse, at Bosnien-Hercegovinas myndigheder har fremskyndet deres reformer og har gjort betydelige fremskridt for at opfylde de nødvendige målsætninger, der var indeholdt i køreplanen for den visumfri ordning, hvilket viser, hvad der kan opnås af betydelige fremskridt i reformer med den nødvendige politiske vilje; henstiller kraftigt, at myndighederne i Bosnien-Hercegovina vedtager den resterende relevante lovgivning;

28. glæder sig over Kommissionens ovennævnte forslag til retsakt af 27. maj 2010 og opfordrer Kommissionen til at kontrollere, at de resterende målsætninger opfyldes inden for de kommende måneder, således at det bliver muligt for Rådet og Parlamentet inden udgangen af 2010 at godkende indførelsen af visumfritagelse for bosniske statsborgere;

29. erkender, at det er vigtigt med visumliberalisering for alle borgere i Bosnien-Hercegovina, således at de kan rejse inden for EU, og betragter det som en vigtig faktor for yderligere integration i EU og for forsoning mellem de forskellige etniske grupper, idet det forhindrer isolation og giver borgerne mulighed for at udvide deres horisont, idet de kan gøre sig forestillinger om medlemskab af EU, og for at give udtryk for deres vilje over for de politiske ledere med henblik på at fremme integrationen i EU;

Situationen i uddannelsessystemet

30. erkender de fremskridt, der er gjort på institutionelt plan; opfordrer indtrængende Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at vedtage loven om højere uddannelse på statsplan og koncentrere sig om den fuldstændige gennemførelse af rammelovgivningen på uddannelsesområdet og i den forbindelse mindske en opsplitning af uddannelsesvæsenet; og i overensstemmelse med det europæiske partnerskab træffe foranstaltninger til at forbedre den generelle kvalitet af uddannelsen for dermed at opfylde behovene på arbejdsmarkedet og Bolognaprocessens mål; opfordrer endvidere til, at der i fuld udstrækning gøres brug af det europæiske partnerskab og træffes foranstaltninger til at forbedre den generelle kvalitet af uddannelsen for dermed at opfylde behovene på arbejdsmarkedet og Bolognaprocessens mål såvel som med støtte fra EU indføre ordninger for uddannelse og omskoling af personer, der er ramt af langtidsarbejdsløshed; tilskynder til gennemførelse af internationale udvekslingsprogrammer for studerende mellem alle universiteter i Bosnien-Hercegovina og EU's medlemsstater gennem anvendelse af de eksisterende EU-programmer og -netværk; understreger, at der er behov for en betydelig forøgelse af antallet af studerende, lærere og forskere, der deltager i EU's mobilitetsprogrammer;

31. påpeger, at uddannelse er et væsentligt middel til at opnå virkelig forsoning mellem de etniske grupper; mener, at der i forbindelse med EU-støtte bør lægges mere vægt på at fremme et inklusivt, ikke-diskriminerende uddannelsessystem baseret på tolerance og respekt for mangfoldigheden og på bestræbelser på at nå frem til en forståelse af den fælles historie og begrænsning af splittelsen mellem de forskellige etniske grupper (to skoler under ét tag) ved at udvikle fælles uddannelsesprogrammer og integrerede klasser i begge etniske grupper; glæder sig i den forbindelse over oprettelsen af et elev- og studenterråd for hele Bosnien-Hercegovina;

32. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at genbehandle de nuværende ufleksible og omkostningskrævende metoder til anerkendelse af eksamensbeviser og oprette et kontor på statsplan for anerkendelse af eksamensbeviser; minder myndighederne i Bosnien-Hercegovina om, at den kvalificerede arbejdskraft bør tilskyndes til snarere end forhindres i at søge arbejde i landet;

Torsdag den 17. juni 2010

Økonomisk situation, socialpolitik

33. glæder sig over den sidste evalueringsrunde for MONEYVAL ⁽¹⁾; opfordrer samtlige aktører til at gøre en ihærdig indsats for økonomiske reformbestræbelser, træffe samordnede foranstaltninger for retsvæsenet og lette de økonomiske aktiviteter, herunder fjernelse af bureaukratiske hindringer, fastlægge en langsigtet strategi for en bæredygtig udvikling, f.eks. gennem undervisning, forskning og udvikling (F&U), infrastruktur, landbrug, miljø og energi, for at tiltrække udenlandske investeringer; tilskynder med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer stats- og virksomhedslederne til at gøre alt for at genoprette investorernes tillid og skabe et erhvervsvenligt miljø med henblik på at undgå, at Bosnien-Hercegovina rykker længere tilbage i regionen;

34. minder om, at stabilitets- og associeringsaftalen kræver en styrkelse af det politiske samarbejde mellem regeringerne for de etniske enheder og skabelsen af - som et væsentligt element i en økonomisk reform - et fælles økonomisk område med henblik på yderligere intern integration, såvel som et bedre marked for jord og beskæftigelse; beklager i denne forbindelse, at den fragmenterede interne arbejdslovgivning og de sociale sikringssystemer fortsat er den væsentligste hindring for den frie bevægelighed for personer inden for landets grænser; fastslår, at den økonomiske fremgang og udsigterne til beskæftigelse, især for unge i Bosnien-Hercegovina, er altafgørende for landets yderligere udvikling og kan fremme forsoning mellem de etniske grupper;

35. tilskynder til en øget samordning af beskatningsbestemmelserne ved at sikre, at myndigheden for indirekte beskatning og det nationale skatteråd fungerer korrekt; opfordrer indtrængende Rådet til efter en lang forsinkelse at udpege en permanent direktør for myndigheden for indirekte beskatning;

36. opfordrer Bosnien-Hercegovinas parlament til, hvis det skal blive i stand til at gennemføre en landsomfattende folketælling i 2011, omgående at vedtage folketællingsloven, der er en klar forudsætning for udsigterne til medlemskab af Den Europæiske Union og er væsentlig for landets økonomiske og sociale udvikling samt for fortsat EU-støtte; understreger, at som følge af emnets følsomhed bør der ikke være pligt til at svare på spørgsmål om etnisk tilhørsforhold;

37. opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at gennemføre foranstaltninger for at mindske fattigdom og udvikle et socialt sikkerhedsnet, der er bedre tilpasset efter de fattiges, de socialt udelukkede og de sårbare gruppers behov, herunder romaernes, og til at udvikle et effektivt og holdbart system til social beskyttelse og integration; opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at gøre en stærkere indsats inden for beskæftigelsespolitikken, den sociale samhørighed og ligestillingen mellem mænd og kvinder;

38. glæder sig over de initiativer, som myndighederne i Bosnien-Hercegovina har taget for at forbedre romaernes situation, og bekræfter på ny, at det er vigtigt at vedtage en strategi med vægten lagt på boliger, sundhedsvæsen, beskæftigelse og uddannelse af romaer; opfordrer myndighederne til at stille de nødvendige midler til rådighed til gennemførelsen af denne strategi i samarbejde med civilsamfundet, herunder romasamfundet, med henblik på bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af romaers repræsentation inden for offentlige funktioner;

39. bifalder de nyeste lovændringer foretaget af Forbundsparlamentet, der indfører princippet om behovsbaseret sociale kontantydelse og de budgetmæssige begrænsninger, der pålægges alle, der nyder godt af budgettet, herunder veteraner; glæder sig over, at det lån, som Verdensbanken har bevilget som led i udviklingspolitikken, og den anden og tredje tranche af IMF's beredskabslån er blevet udbetalt; opfordrer Forbundsparlamentet til at vedtage yderligere foranstaltninger med henblik på større beskatningsdisciplin;

40. opfordrer indtrængende myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at udarbejde en national energi-strategi, som baseres på vedvarende energikilder, energibevarelse og -effektivitet såvel som modernisering af elektricitetsnettet; minder både myndighederne i Bosnien-Hercegovina og Kommissionen om at sikre, at vandkraftværksprojekter planlægges og gennemføres i overensstemmelse med EU's kriterier for en vurdering af et projekts indvirkninger på miljøet og de generelle bæredygtighedsnormer;

⁽¹⁾ Europarådets Snævre Ekspertudvalg om Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af penge.

Torsdag den 17. juni 2010

41. beklager, at den administrative kapacitet inden for miljøsektoren fortsat ikke er veludviklet og er begrænset; opfordrer i denne forbindelse til, at der vedtages en omfattende miljøløvsplan, som sikrer harmoniseret miljøbeskyttelse og oprettelse af et statsligt miljøagentur;

42. opfordrer myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at vedtage loven om sygesikring på statsplan for at harmonisere og forbedre kvaliteten af de offentlige sundhedsydelser og gøre det muligt for folk at søge hensigtsmæssig medicinsk behandling på hele Bosnien-Hercegovinas territorium uanset deres bopæl og arbejdsplads;

Regionalt samarbejde

43. understreger betydningen af regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser og anser dem for et afgørende element i forsoningsprocessen, idet de øger kontakten mennesker imellem; understreger den altafgørende rolle, som civilsamfundets aktører spiller ved at bidrage til et øget regionalt samarbejde om sociale og politiske aspekter; opfordrer de bosniske myndigheder til at finde frem til en løsning, som sikrer borgerne i Kosovo regional mobilitet og mulighed for at rejse til Bosnien-Hercegovina;

44. bifalder de nylige udtalelser fra Kroatiens præsident, som undskyldte den kroatisk politik i Bosnien-Hercegovina i 1990'erne og udtrykte respekt for ofre fra hver samfundsgruppe; opfatter denne gestus som et vigtigt skridt i retning af etnisk forsoning mellem nationerne på Balkan; opfordrer Bosnien-Hercegovinas øvrige nabolande til at følge dette eksempel;

45. opfordrer Kroatien og Bosnien-Hercegovina til at finde en forhandlingsløsning for så vidt angår de kroatisk planer for opførelsen af Pelješac-broen, som Bosnien-Hercegovina modsætter sig; er foruroliget over den kroatisk premierministers seneste meddelelse om, at Kroatien eventuelt vil anmode om EU-midler til at fremskynde de kontroversielle bygningsarbejder på denne bro; påpeger, at projektet vil kunne skade den fremtidige udvikling af den bosniske havn Neum og skabe økologiske problemer i begge lande;

46. bemærker, at man ikke kan forvente en varig stabilitet og et regionalt samarbejde i det vestlige Balkan og hele EU, så længe der fortsat hersker politisk dødvande i Bosnien-Hercegovina;

47. bifalder Bosnien-Hercegovinas aktive deltagelse i det regionale samarbejde, især med henblik på undertegnelsen sammen med Kroatien og Serbien af aftalerne om international retsbistand i straffesager og civile sager, der tager sigte på gennemførelsen af strafferetlige sanktioner imod personer, der er blevet dømt i en af signatarstaterne og derpå er undsluppet til en anden;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden/Den højtstående Repræsentant, Rådet, Kommissionen og Bosnien-Hercegovinas og de etniske enheders regeringer og parlamenter.

Luftfartsaftale mellem EU og USA

P7_TA(2010)0239

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om lufttransportaftalen mellem EU og USA

(2011/C 236 E/20)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til protokollen til ændring af lufttransportaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Amerikas Forenede Stater på den anden side, der blev iværksat den 25. marts 2010 (aftalen om anden etape),

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om iværksættelse af forhandlinger om aftaler om passagerlisteoplysninger (PNR-aftaler) med USA, Australien og Canada ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om regelsamarbejde inden for civil luftfartssikkerhed ⁽²⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 14. marts og 11. oktober 2007 om lufttransportaftalen mellem EU og USA ⁽³⁾ (aftalen om første etape),
 - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2006 om en dagsorden for Fællesskabets luftfartspolitik over for tredjelande ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at aftalen om første etape, der trådte midlertidigt i kraft den 30. marts 2008, indeholdt en suspensionsklausul, der kunne træde i kraft, såfremt der ikke forelå en aftale om anden etape pr. november 2010,
- B. der henviser til, at aftalen om første etape kun var første skridt i åbningen af luftfartsmarkederne i EU-USA, og forpligtede begge parter til at indgå i yderligere forhandlinger om at fortsætte med at give adgang til markederne og optimere fordelene for forbrugerne, luftfartsselskaberne, arbejdsstyrken og lokalsamfundene, og til at håndtere spørgsmål såsom fremme af investeringer med henblik på bedre at afspejle virkeligheden af en verdensomspændende luftfartsindustri, styrkelse af det transatlantiske lufttransportsystem og etablering af rammer, der kan ansøre andre lande til også at åbne deres luftfartsmarked,
- C. der henviser til, at de forhandlinger, der blev indledt i maj 2008, førte til den foreløbige aftale af 25. marts 2010,
- D. der henviser til, at åbningen af luftfartsmarkederne i EU-USA, der samlet set omfatter 60 % af lufttrafikken på verdensplan, vil være til fordel for forbrugerne på begge sider af Atlanten og skabe betydelige økonomiske fordele og arbejdspladser,

Almindelige principper

1. tager notits af den foreløbige aftale af 25. marts 2010, der både kan konsolidere de fremskridt for markedsadgang, der er omfattet af aftalen om første etape, og føre til udvidet regelsamarbejde;
2. minder om, at visse aspekter af luftfartsbestemmelserne, herunder støjrestriktioner og begrænsninger af natflyvninger, bør fastsættes på lokalt niveau i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet; anmoder Kommissionen om at samordne disse spørgsmål på EU-plan under hensyntagen til medlemsstaternes nationale lovgivning med det formål at fortsætte forhandlingerne med USA og endvidere finde løsninger på andre problemer, der er knyttet til disse spørgsmål, såsom cabotageflyvning;

Markedsåbning

3. beklager, at der ikke er gjort konkrete fremskridt med hensyn til ophævelse af forældede begrænsninger i reguleringen af udenlandske investeringer og mener, at de nuværende, ensidige restriktioner på fremmed ejerskab og kontrol i USA som følge heraf vil bestå;
4. minder om, at det endelige mål med lufttransportaftalen mellem EU og USA er at opnå en komplet åbning af markedet uden nogen restriktioner fra nogen af parterne;
5. bemærker, at EU-baserede selskaber vil få begrænset adgang til trafik, der modtager amerikanske statstilskud (»Fly America«-programmet) og minder om, at medlemsstaterne i EU ikke har tilsvarende bestemmelser;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0144.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0001.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0071 og P6_TA(2007)0428.

⁽⁴⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 84.

Torsdag den 17. juni 2010

Regelharmonisering og sikkerhed

6. opfordrer Det Fælles Udvalg til at fremsætte yderligere forslag til gensidig anerkendelse af reguleringsmæssige afgørelser i overensstemmelse med principperne om bedre regulering;
7. tillægger det høj prioritet, at der samarbejdes om udviklingen af de europæiske og amerikanske lufttrafikstyringssystemer (SESAR og Next Gen) med det formål at opnå interoperabilitet og overensstemmelse, og at der bidrages til at reducere de miljømæssige indvirkninger;
8. glæder sig over samarbejdet mellem myndighederne med ansvar for luftfartssikkerhed på alle niveauer i EU og USA;
9. beklager, at der ikke er blevet taget nye skridt, hvad angår spørgsmålene om udenlandske reparationsværksteder;
10. påpeger betydningen af EU's sorte liste over luftfartsselskaber, der ikke opfylder standarderne, og det amerikanske system for kontrol med standarder for luftfartsselskaber og opfordrer begge parter til at udveksle oplysninger på dette område;
11. understreger, at de europæiske og amerikanske borgeres privatliv bør respekteres, når personoplysninger om passagerer udveksles mellem EU og USA, i overensstemmelse med de kriterier, som Parlamentet har anmodet om i sin beslutning af 5. maj 2010; understreger i denne forbindelse vigtigheden af snarest at få fastlagt verdensomspændende standarder for beskyttelse af data og privatlivets fred;
12. understreger, at EU er baseret på retsstatsprincippet, og at alle sikkerhedsrelaterede overførsler af personoplysninger fra EU og dens medlemsstater bør være baserede på internationale aftaler med retskraft for således at give EU-borgerne de nødvendige sikkerhedsgarantier, sikre overholdelsen af retsgarantier og respektere retten til forsvar samt sikre overensstemmelse med lovgivningen om databeskyttelse på nationalt plan og EU-plan;
13. understreger betydningen af juridisk sikkerhed for EU-borgere og amerikanske statsborgere og flyselskaber, og behovet for harmoniserede standarder for sidstnævnte;
14. bemærker betydningen af samråd og samarbejde, hvad angår sikkerhedsforanstaltninger, og advarer mod overdrevne eller ukoordinerede foranstaltninger, der ikke er baseret på en korrekt risikovurdering;
15. opfordrer Kommissionen og USA til at kontrollere effektiviteten af de supplerende sikkerhedsforanstaltninger, der har været anvendt siden 2001 med henblik på at fjerne dobbeltarbejde og svage led i sikkerhedskæden;
16. slår til lyd for »one stop security«-konceptet i stedet for sikkerhedstjek af passagerer og bagage ved hver mellemlanding;

Miljø

17. anerkender, at luftfartssektoren på mange måder påvirker miljøet negativt, navnlig som kilde til støj som medvirkende årsag til klimaforandringer, og at konsekvenserne vil øges i takt med væksten inden for luftfartssektoren;
18. bemærker, at den fælles erklæring om miljøsamarbejde af er afgørende betydning for håndteringen af den internationale luftfarts indvirkninger på miljøet, men beklager, at bestemmelser for emissionshandelsordningen ikke indgår i den foreløbige aftale; påpeger, at det vil blive nødvendigt at føre yderligere forhandlinger med USA forud for emissionshandelsordningens ikrafttrædelse i 2012;
19. glæder sig over aftalen om samarbejde inden for rammerne af Organisationen for International Civil Luftfart om at reducere støjen og udledningen fra fly og intentionen om at udvide det tekniske samarbejde mellem EU og USA inden for områderne klimavidenskab, forskning og teknologisk udvikling, effektiv brændstofdudnyttelse og reduktion af udledningen fra lufttransport og udveksling af bedste praksis om støjreduktion, samtidig med at forskellene mellem lokale forhold erkendes;

Torsdag den 17. juni 2010

Socialpolitik

20. glæder sig over aftalens anerkendelse af betydningen af den sociale dimension og det ansvar, der påhviler Det Fælles Udvalg, for at overvåge de sociale virkninger af aftalen og i fornødent tilfælde reagere hensigtsmæssigt herpå;

21. anmoder Kommissionen om at anvende aftalen til at fremme overholdelse af den relevante internationale lovgivning om sociale rettigheder i aftalen, navnlig de arbejdstagerrettigheder, der er fastsat i Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner (ILO 1930-1999), OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder (1976, ændret 2000) og Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser (1980);

22. betoner, at EU's sociallovgivning bør finde anvendelse på arbejdstagere, der er rekrutteret og/eller arbejder i EU's medlemsstater, navnlig direktiverne om høring af og information til arbejdstagere (2002/14/EF, 98/59/EF og 80/987/EØF), direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart (2000/79/EF) og direktivet om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (96/71/EF);

Gennemførelse af aftalen

23. anmoder Kommissionen om at sikre, at Europa-Parlamentet som alle andre relevante interessenter i fuldt omfang informeres og konsulteres om arbejdet i Det Fælles Udvalg;

24. minder om, at efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse kan der kun indgås en international aftale på områder omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure efter godkendelse fra Europa-Parlamentet (artikel 218, stk. 6);

25. glæder sig over ideen med regelmæssige møder mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres med henblik på at drøfte alle relevante spørgsmål vedrørende en lufttransportaftale mellem EU og USA;

26. anmoder Kommissionen om at iværksætte processen til tredje etape af forhandlingerne, og herunder inddrage følgende punkter pr. 31. december 2013:

- a) yderligere liberalisering af trafikrettigheder
- b) yderligere muligheder for udenlandske investeringer
- c) virkningen af miljøforanstaltninger og af begrænsninger i infrastruktur på udøvelsen af trafikrettigheder
- d) bedre koordinering af politikker vedrørende passagerrettigheder for at sikre den bedst mulige beskyttelse af passagerne;

*

* *

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til den amerikanske Kongres.

Torsdag den 17. juni 2010

Gennemførelse af den første jernbanepakkes direktiver

P7_TA(2010)0240

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om gennemførelse af de første jernbanepakkedirektiver (2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF)

(2011/C 236 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om overvågningen af udviklingen på jernbanemarkedet (KOM(2009)0676) og det tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionen (SEK(2009)1687),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om gennemførelsen af den første jernbanepakke ⁽⁴⁾,
 - der henviser til mundtlig forespørgsel af 9. marts 2010 til Kommissionen om gennemførelse af de første jernbanepakkedirektiver (2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF) (O-0030/2010 – B7-0204/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til den første jernbanepakke fra 2001, som indeholder tre direktiver om udvikling af Fællesskabets jernbaner, om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering, og som skulle puste nyt liv i jernbaneindustrien som et første skridt mod oprettelsen af et integreret europæisk jernbanesystem og skabe en sund økonomisk struktur, der kan sikre dette,
- B. der henviser til, at direktiverne i den første jernbanepakke skulle være omsat til national lovgivning den 15. marts 2003, men at Kommissionen ventede til juni 2008 med at indlede traktatbrudsprocedure mod medlemsstaterne for ukorrekt eller manglende gennemførelse af den første jernbanepakke,
- C. der henviser til, at jernbanernes andel af den samlede transport ifølge Kommissionens anden rapport om overvågningen af udviklingen på jernbanemarkedet ikke er steget, men kun har stabiliseret på et lavt niveau på omkring 10 % af godsmarkedet og mindre end 7 % af passagertransportmarkedet i 2002,

⁽¹⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1.⁽²⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26.⁽³⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.⁽⁴⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 551.

Torsdag den 17. juni 2010

1. beklager, at et stort flertal på 22 medlemsstater ikke har gennemført de tre direktiver i den første jernbanepakke korrekt; mener, at denne manglende gennemførelse har forhindret udviklingen af jernbanetransportens andel inden for transport generelt;
2. minder om, at Parlamentet allerede i sin beslutning af 12. juli 2007 understregede, at en fuldstændig gennemførelse af den første jernbanepakke var en absolut prioritet; er derfor meget utilfreds med, at denne prioritetsstatus ikke er blevet respekteret af et stort flertal af medlemsstater, herunder Belgien, Danmark, Estland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Ungarn og Østrig;
3. beklager, at Kommissionen i fem år har forspildt mulighederne for at gribe ind over for disse mangler og har ventet indtil juni 2008 med at sende åbningsskrivelser og indtil oktober 2009 med at sende begrundede udtalelser for ukorrekt eller mangelfuld gennemførelse af den første jernbanepakke; beklager, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har koncentreret sin kontrol omkring det økonomiske grundlag for jernbanesystemet; anmoder derfor indtrængende Kommissionen om med det samme at indlede retsforfølgelse af de 22 medlemsstater, der ikke har gennemført den første jernbanepakke;
4. opfordrer de 22 medlemsstater til uden yderligere forsinkelse at respektere den europæiske lovgivning; er overbevist om, at disse medlemsstater stadig forhindrer rimelige konkurrencevilkår på jernbanemarkedet ved ikke at gennemføre direktiverne i den første jernbanepakke;
5. anmoder om, at Kommissionen offentliggør konkrete oplysninger om de elementer, der endnu ikke er fuldt ud gennemført i hver medlemsstat, især om den utilstrækkelige oprettelse af en uafhængig tilsynsmyndighed og den manglende gennemførelse af bestemmelser om afgifter for adgang til banenettet; anmoder desuden Kommissionen om at informere Parlamentet om Kommissionens og medlemsstaternes forskellige juridiske fortolkning af infrastrukturforvalteres uafhængighed (artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i direktiv 2001/14/EF);

Infrastrukturforvalteres uafhængighed

6. understreger, at infrastrukturforvaltere skal garanteres tilstrækkelig uafhængighed, da disse ifølge direktiv 2001/14/EF indtager en central rolle i tildelingen af lige adgang til infrastrukturkapacitet til alle ansøgere via tildelingen af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering;
7. mener, at infrastrukturforvalteres uafhængighed er en forudsætning for at sikre en retfærdig, gennemsigtig og lige behandling af alle operatører; understreger som særligt bekymrende, at der er givet utilstrækkelige praktiske og retlige garantier til sikring af infrastrukturforvalteres uafhængighed, især når de er en del af et jernbaneholdingselskab, der også omfatter jernbanetransportaktiviteter;
8. anmoder om, at medlemsstater, der ikke respekterer denne bestemmelse, klart holder den grundlæggende opgave med tildeling af kapacitet på det nationale jernbanenet adskilt fra etablerede jernbaneoperatører ved hjælp af alle nødvendige juridiske og funktionelle foranstaltninger, da denne manglende uafhængighed kan forhindre infrastrukturforvaltere i reelt at beslutte, hvordan infrastrukturen skal bruges;

Tilsynsmyndighedernes manglende beføjelser

9. er bekymret over, at der ikke er tildelt tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til tilsynsmyndighederne, og at disse utilstrækkeligheder fører til manglende kontrol med konkurrenceproblemer på de nationale markeder;

Torsdag den 17. juni 2010

10. anmoder Kommissionen om at oplyse Parlamentet om de af tilsynsmyndighedernes beføjelser, som skal styrkes af medlemsstaterne for at kunne sikre dem reelle beføjelser til overvågning af deres respektive jernbanemarkeder;

11. mener, at denne manglende etablering af reelt uafhængige tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne udgør en hindring for korrekt gennemførelse af den første jernbanepakke;

Infrastrukturfinansiering og afgiftsrammer

12. konstaterer, at der i den første jernbanepakke (artikel 9 i direktiv 2001/12/EF) fandtes specifikke bestemmelser om finansiering af infrastruktur og håndtering af jernbanegæld;

13. beklager, at investeringerne i udvikling af jernbaneinfrastruktur og -vedligeholdelse stadig er alt for utilstrækkelige i mange medlemsstater, hvilket medfører, at kvaliteten af den eksisterende infrastruktur i mange tilfælde forringes; opfordrer medlemsstaterne til at mobilisere de nødvendige ressourcer til sikring af, at der udvikles nye jernbaneprojekter, og at den eksisterende infrastruktur vedligeholdes tilstrækkeligt;

Afgifter for adgang til banenettet

14. bemærker, at infrastrukturforvalternes uafhængighed samt garanterede beføjelser og ressourcer til tilsynsmyndighederne er forudsætninger for en tilfredsstillende afgiftsordning for adgang til banenettet; minder om, at disse infrastrukturafgifter skal beregnes på en retfærdig, gennemsigtig og konsekvent måde og være tilstrækkeligt klare for jernbaneselskaberne;

15. udtrykker bekymring over den utilstrækkelige gennemførelse af bestemmelser for infrastrukturafgifter, især manglen på en præstationsordning for at forbedre jernbanenettets ydeevne og på takssystemer baseret på de direkte omkostninger for jernbanetjenester samt infrastrukturforvalteres manglende muligheder for uafhængig fastlæggelse af infrastrukturafgifter;

16. beklager, at infrastrukturafgifterne som følge af denne manglende gennemførelse ikke synes at være direkte knyttet til omkostningerne for jernbaneydelser, og at jernbanemarkedet muligvis ikke er i stand til at bære disse høje afgifter; bemærker, at dette høje niveau for infrastrukturafgifter kan forhindre nye operatører i at komme ind på markedet, og at Kommissionen har modtaget adskillige klager fra operatører angående adgang til terminaler og jernbanetjenester;

17. mener, at de principper for afgifter for adgang, der gælder for jernbane- og vejtransport, bør harmoniseres for at skabe grundlag for lige vilkår for de forskellige transportformer; understreger, at sådanne lige vilkår vil gøre det muligt at gøre EU's transportsystem mere bæredygtigt og mere effektivt og vil øge jernbanernes miljømæssige konkurrenceevne;

Revision af den første jernbanepakke

18. understreger, at korrekt og fuld gennemførelse af den første jernbanepakke er en grundlæggende betingelse for at skabe et europæisk jernbanenet, og at Kommissionens absolutte prioritet skal være at arbejde for denne gennemførelse med alle til rådighed stående retlige procedurer;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en revision af den første jernbanepakke inden september 2010; anmoder Kommissionen om i denne revision at prioritere behandle problemerne angående infrastrukturforvalternes uafhængighed, tilsynsmyndighedernes manglende ressourcer og beføjelser samt om at foreslå passende principper for afgifter for adgang til infrastrukturerne, som kan stimulere til offentlige og private investeringer i jernbanesektoren;

Torsdag den 17. juni 2010

20. mener, at en vellykket åbning af jernbanemarkedet afhænger af fuld gennemførelse af de bestemmelser, der er fastlagt i den første jernbanepakke, og at yderligere liberalisering af jernbanemarkedet ikke bør ske på bekostning af jernbanetransportens kvalitet, og at offentlige serviceforpligtelser bør sikres i denne forbindelse; mener endvidere, at gensidighedsprincippet bør finde anvendelse, indtil markederne er fuldstændig åbne;

21. opfordrer Kommissionen til at reagere på eller give oplysninger om anmodningerne i punkt 3, 5, 10 og 16 i forbindelse med omarbejdningen af den første jernbanepakke eller senest inden udgangen af 2010;

*

* *

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Oversvømmelser i centraleuropæiske lande, især Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Rumænien samt i Frankrig

P7_TA(2010)0241

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om oversvømmelser i centraleuropæiske lande, især Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Rumænien samt i Frankrig

(2011/C 236 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 3 og EUF-traktatens artikel 191 og 349,
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (KOM(2005)0108) og Europa-Parlamentets holdning hertil af 18. maj 2006,
- der henviser til sine beslutninger af 5. september 2002 om oversvømmelseskatastroferne i Centraleuropa ⁽¹⁾, af 8. september 2005 om naturkatastrofer (brande og oversvømmelser) i Europa ⁽²⁾, af 18. maj 2006 om naturkatastrofer (skovbrande, tørker og oversvømmelser) - landbrugsmæssige aspekter, regionaludviklingsmæssige aspekter og miljømæssige aspekter ⁽³⁾ og af 7. september 2006 om skovbrande og oversvømmelser i Europa ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2009)0147) og til meddelelse fra Kommissionen om »En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer« (KOM(2009)0082),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »Regioner 2020 - en evaluering af de fremtidige udfordringer for EU's regioner« (SEK(2008)2868),
- der henviser til Kommissionens udtalelse om den store naturkatastrofe i den selvstyrende region Madeira den 24. februar 2010 og til sin beslutning af 11. marts 2010 om de alvorlige naturkatastrofer i den autonome region Madeira og virkningerne af stormen Xynthia i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 471.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0334.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0222, 0223 og 0224.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0065.

Torsdag den 17. juni 2010

- A. der henviser til, at der har været større naturkatastrofer i form af oversvømmelser i forskellige EU-medlemsstater, især i Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Rumænien såvel som Tyskland og Østrig samt de nylige oversvømmelser i Frankrig, der har forårsaget tab af menneskeliv og nødvendiggjort evakuering af tusinder af mennesker,
- B. der henviser til, at de nævnte katastrofer har anrettet alvorlig skade, herunder på infrastruktur, virksomheder og landbrugsjord, og tillige har ødelagt områder tilhørende natur- og kulturarven og eventuelt har forårsaget risici for folkesundheden,
- C. der henviser til, at det er nødvendigt at foretage en holdbar genopbygning af de områder, der er blevet ødelagt eller beskadiget af katastroferne for at udbedre deres økonomiske og sociale tab,
- D. der henviser til den voldsomme stigning i hyppigheden, sværhedsgraden, kompleksiteten og virkningen af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer på tværs af Europa i de senere år,
1. udtrykker medfølelse og solidaritet med indbyggerne i de regioner, der er berørt af katastroferne, tager behørigt hensyn til eventuelle alvorlige økonomiske virkninger og udtrykker sin medfølelse og deltagelse over for ofrenes familier;
 2. anerkender eftersøgnings- og redningsenhedernes utrættelige indsats med henblik på at redde liv og mindske skaderne i de berørte områder;
 3. respekterer de initiativer, der blev taget af de medlemsstater, som ydede assistance til de berørte områder, idet europæisk solidaritet kommer til udtryk ved gensidig bistand i alvorlige situationer;
 4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere planlægningen, politikkerne for bæredygtig arealudnyttelse, økosystemets absorptionsevne og bedste praksis i lyset af den øgede risiko for oversvømmelser som følge af den måde, landarealerne, de naturlige leveområder og kloaksystemerne forvaltes på og øge oversvømmelseskontrollens og kloakinfrastrukturens kapacitet for at begrænse skader forårsaget af ekstreme regnskyl;
 5. opfordrer medlemsstaterne og de regioner, der blev ramt af katastroferne, til at lægge særlig vægt på bæredygtige genopbygningsplaner og overveje muligheden af langfristede investeringer i medlemsstaternes politikker for katastroforebyggelse og beredskab;
 6. opfordrer medlemsstaterne til at opfylde kravene i EU's oversvømmelsesdirektiv og gennemføre det; opfordrer til, at der tages hensyn til oversvømmelsesrisikokort bør ved den fysiske planlægning; understreger, at en effektiv forebyggelse af oversvømmelser skal baseres på grænseoverskridende strategier; tilskynder nabomedlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde i forbindelse med forebyggelse af naturkatastrofer og dermed sikre den bedst mulige udnyttelse af de EU-midler, der er afsat til dette formål;
 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte de områder, der er berørt af de økonomiske og sociale virkninger af katastroferne, på den hurtigst mulige måde;
 8. gentager, at en ny forordning for EU's Solidaritetsfond baseret på Kommissionens forslag (KOM(2005)0108) er en absolut nødvendighed for på en mere fleksibel og effektiv måde at løse problemer, der er forårsaget af naturkatastrofer; kritiserer Rådet for at have blokeret sagen, skønt Parlamentet vedtog sin holdning med et overvældende flertal ved førstebehandlingen i maj 2006; opfordrer det belgiske formandskab og Kommissionen til uden forsinkelse at søge en løsning, således at processen med revision af denne forordning kan blive genoplivet med henblik på at skabe et stærkere og mere fleksibelt instrument, der er i stand til at reagere effektivt på de nye udfordringer i forbindelse med klimaændringerne;

Torsdag den 17. juni 2010

9. opfordrer Kommissionen til, efter de nationale og regionale myndigheders forelæggelse af deres respektive planer, øjeblikkeligt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på den hurtigste, mest effektive og fleksible anvendelse af de finansielle midler fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond;

10. opfordrer indtrængende Kommissionen til - ud over at anvende Den Europæiske Unions Solidaritetsfond - at være åben og fleksibel i forhandlingerne med de nationale og regionale myndigheder om en revision af de regionale operationelle programmer for perioden 2007-2013, der finansieres af EFRU, ESF og Samhørighedsfonden; opfordrer Kommissionen til at gå videre med denne revision så hurtigt som muligt;

11. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til forskellene mellem de berørte regioner, der bl.a. omfatter bjergområder og flodområder, således at man kan hjælpe ofrene på bedst mulig måde;

12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer samt de regionale myndigheder i de berørte områder.

Juridisk uddannelse

P7_TA(2010)0242

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om juridisk uddannelse – Stockholmprogrammet

(2011/C 236 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 81 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om en handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om Stockholmprogrammet ⁽³⁾,
 - der henviser til forespørgslen af 10. maj 2010 til Kommissionen om juridisk uddannelse – Stockholm handlingsplan (O-0063/2010 – B7-0306/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at artikel 81 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskriver, at foranstaltninger, der har til formål at sikre »støtte til uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet«, vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure,
- B. der henviser til, at Kommissionen i sin handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet har meddelt, at den vil forelægge en meddelelse om en handlingsplan for europæisk uddannelse af alle aktører i retsvæsenet i 2011 og igangsætte pilotprojekter om »Erasmuslignende« udvekslingsprogrammer for retslige myndigheder og aktører inden for retsvæsenet i 2010-2012,
- C. der henviser til, at der skal tages hensyn til retsvæsenets særlige behov for uddannelse i form af grundkurser i national ret, sammenlignende ret og europæisk ret og den omhu, som skal udvises ved tilrettelæggelsen af disse kurser,

⁽¹⁾ KOM(2010)0171.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0352.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

Torsdag den 17. juni 2010

- D. der henviser til, at det er særdeles vanskeligt at tilrettelægge uddannelse for aktører inden for retsvæsenet som følge af de begrænsninger med hensyn til deres tid og rådighed, deres uafhængighed og behovet for, at kurser skræddersyes til deres særlige behov i forbindelse med nuværende juridiske problemer,
- E. der henviser til, at disse kurser også skal have til formål at skabe kommunikationskanaler mellem deltagere og dermed fremme en europæisk retskultur, som bygger på gensidig forståelse og dermed øger den gensidige tillid, som ordningen med gensidig anerkendelse af retsafgørelser er baseret på,
- F. der henviser til, at medlemsstater til trods presset på de nationale budgetter stadig har det primære ansvar for juridisk uddannelse og skal acceptere ejerskabet af det,
- G. der henviser til, at det ikke desto mindre stadig er afgørende at have EU-midler til denne form for juridiske uddannelseskurser, der har til formål at fremme en europæisk retskultur,
- H. der henviser til, at passende juridisk uddannelse og skabelse af en europæisk retskultur kan fremskynde retsforfølgelser i grænseoverskridende sager og dermed yde et betydeligt bidrag til forbedring af det indre markeds funktion både for virksomheder og borgere og gøre det lettere for borgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed, at få adgang til domstolene,
- I. der henviser til, at Kommissionen bør gøre status over nationale uddannelsesprogrammer og skoler for retsvæsenet også med henblik på at finde frem til bedste praksis i denne sektor,
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at bygge videre på eksisterende strukturer og netværk, navnlig Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere og Det Europæiske Retsakademi og inddrage Netværket af Præsidenterne for Den Europæiske Unions Øverste Domstole, Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer, Sammenslutningen af Statsråd og Øverste Forvaltningsdomstole og Eurojustice-netværket af europæiske anklagemyndigheder i udarbejdelsen af pilotprojekter om juridisk uddannelse,
1. glæder sig over Kommissionens hurtige svar på forslagene i Parlamentets beslutning af 25. november 2009;
 2. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Parlamentet inddrages fuldt ud udformningen og vedtagelsen af ordninger for juridisk uddannelse, navnlig af de pilotprojekter, der er foreslået i Kommissionens handlingsplan i henhold til artikel 81 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. mener, at pilotprojekterne ikke, når der er tale om aktører inden for retsvæsenet, bør begrænses til »Erasmuslignende« udvekslingsprogrammer;
 4. opfordrer Kommissionen til så snart som muligt at indlede sine høringer, navnlig af Parlamentet, med henblik på at udforme og forberede de kommende pilotprojekter;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne i Rådet til så snart som muligt at udarbejde forslag til etablering af et netværk af organer, som tilbyder juridisk uddannelse i hele EU, og som er godkendt til at holde grundkurser i national ret, sammenlignende ret og europæisk ret for aktører inden for retsvæsenet på stabil, vedvarende basis;
 6. opfordrer Kommissionen til at høre Parlamentet om separate planer om oprettelse af en institution, som bygger på de eksisterende strukturer og netværk, navnlig Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere og Det Europæiske Retsakademi;
 7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge konkrete forslag til finansiering af den kommende handlingsplan for juridisk uddannelse;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.
-

Torsdag den 17. juni 2010

Fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur

P7_TA(2010)0243

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur (2009/2107(INI))

(2011/C 236 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren - Ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur« (KOM(2009)0162),
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 710/2009 af 5. august 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for økologisk produktion af akvakulturdyr og tang ⁽¹⁾,
- der henviser til forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 708/2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur (KOM(2009)0541),
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 257/2009 af 24. marts 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 for så vidt angår det supplerende informationsskema for anmeldelse af støtte til fiskeri og akvakultur ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 248/2009 af 19. marts 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 for så vidt angår meddelelser om anerkendelse af producentorganisationer og fastsættelse af priser og interventioner i forbindelse med den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (omarbejdet) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ⁽⁴⁾ og Kommissionens beslutning 2008/946/EF af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår karantænebetingelser for akvakulturdyr ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 6.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 81 af 27.3.2009, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 79 af 25.3.2009, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 337 af 16.12.2008, s. 94.

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 27 af 31.1.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 271/2010 af 24. marts 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, for så vidt angår Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår betingelser og udstedelse af certifikat ved omsætning og import til Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf og om fastlæggelse af en liste over vektorarter ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelser: »Retningslinjer for en integreret tilgang til havpolitikken: Forbedret praksis for integreret havforvaltning og høring af berørte parter« (KOM(2008)0395), »Køreplan for maritim fysisk planlægning: Opstilling af fælles principper i EU« (KOM(2008)0791) og »Udvikling af den internationale dimension i EU's integrerede havpolitik« (KOM(2009)0536) samt den nyligt offentliggjorte »Statusrapport om EU's integrerede havpolitik« (KOM(2009)0540),
- der henviser til de videnskabelige rapporter og udtalelser om velfærd for seks af de vigtigste fiskearter, der opdrættes i EU, som Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet (EFSA) udarbejdede i 2008, og til de videnskabelige udtalelser om velfærd ved slagtning af otte opdrættede fiskearter, som EFSA udarbejdede i 2009,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 om Kommissionens grønbog »Reform af den fælles fiskeripolitik« ⁽³⁾ (KOM(2009)0163),
- der henviser til sin beslutning af 4. december 2008 om udarbejdelse af en europæisk plan for forvaltning af skarver ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. september 2008 om fiskeri og akvakultur i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin holdning af 31. januar 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medlemsstaternes indberetning af statistiske oplysninger om akvakultur ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om et oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskerivarer ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2003 om akvakultur i Den Europæiske Union: Den nuværende situation og fremtidsudsigterne ⁽⁹⁾,
- der henviser til retningslinjerne for gennemgang af statsstøtte til fiskeri og akvakultur ⁽¹⁰⁾ og medlemsstaternes godkendelse af disse retningslinjer ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 84 af 31.3.2010, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 337 af 16.12.2008, s. 41.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0039.

⁽⁴⁾ EUT C 21 E af 28.1.2010, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E af 21.3.2009, s. 39.

⁽⁷⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 271.

⁽⁸⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 233.

⁽⁹⁾ EUT C 38 E af 12.2.2004, s. 318.

⁽¹⁰⁾ EUT C 84 af 3.4.2008, s. 10.

⁽¹¹⁾ EUT C 115 af 20.5.2009, s. 15.

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og til sin beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
 - der henviser til beretningen fra det fjerde møde i FAO's Underudvalg om Akvakultur ⁽²⁾,
 - der henviser til FAO's adfærdskodeks om et ansvarligt fiskeri ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0150/2010),
- A. der henviser til, at der i øjeblikket ikke findes noget specifikt, harmoniseret regelsæt for akvakultursektoren; der henviser til, at denne sektor i stedet er reguleret af en række forskellige fællesskabsbestemmelser med forskelligt afsæt (miljø, folkesundhed osv.) og af nationale bestemmelser, der kan variere i betydelig grad fra den ene medlemsstat til den anden og derved skabe forvirring for aktørerne i sektoren og afstedkomme situationer med forskelsbehandling og markedsfordrejning,
- B. der henviser til, at det mest hensigtsmæssige, Kommissionen kan gøre i denne situation, er at foreslå en forordning, der fastlægger regler for akvakultursektoren og dermed skaber den fornødne lovgivningsmæssige klarhed,
- C. der henviser til, at akvakultursektoren er en innovativ og potentielt højteknologisk økonomisk sektor, som kræver store investeringer i strukturer og forskning, langsigtet drifts- og finansieringsplanlægning og derfor også retssikkerhed og klare og stabile lovrammer,
- D. der henviser til, at akvakultursektoren indgår i et direkte samspil med områder af stor betydning for vores samfund såsom miljø, turisme, byplanlægning og regionaludvikling, folkesundhed og forbrugerbeskyttelse; der påpeger, at det derfor er afgørende, at der tages hensyn til denne sektors interesser, og at den behandles retfærdigt,
- E. der henviser til, at alle former for akvakultur skal være bæredygtige og socialt retfærdige, og at der derfor ikke må ske skader på økosystemer ved en stigning i koncentrationen af naturlige stoffer og af menneskeskabte stoffer, herunder f.eks. ikke-nedbrydelige kemikalier og kuldioxid, eller ved fysiske forstyrrelser,
- F. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 19. september 2002 (KOM(2002)0511) tydeligt har vist sig at være utilstrækkelig til at motivere medlemsstaterne til for alvor at sætte skub i udviklingen af EU's akvakultursektor, selv om der i det seneste årti er sket en voldsom vækst i sektoren på globalt plan og i efterspørgslen efter fiskeriprodukter fra såvel traditionelt fiskeri som opdræt, hvilket har ført til en kraftig stigning i importen af sådanne produkter fra tredjelande,
- G. der henviser til, at EU er nettoimportør af fiskeri- og akvakulturprodukter, og at efterspørgslen efter disse produkter er stigende både på globalt plan - som følge af stigningen i verdens befolkning - og på fællesskabsplan som følge af udvidelserne af EU med lande, hvor denne udvikling i efterspørgslen er særlig udtalt, samt fordi forbrugsmønstrene ændrer sig i retning af fødevarer, der er baseret på sundere produkter,
- H. der endvidere henviser til, at der er behov for en egnet certificeringsordning for akvakulturprodukter,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ Forsamlet i Puerto Varas (Chile) den 6.-10. oktober 2008: <http://www.fao.org/fishery/nems/36393/en>.

⁽³⁾ FAO's adfærdskodeks, vedtaget den 31. oktober 1995.

Torsdag den 17. juni 2010

- I. der henviser til, at EU's bæredygtige akvakultursektor kan yde et vigtigt bidrag til at sikre fødevarerforsyningen med fiskeriprodukter af høj kvalitet og til at lette presset på de vildtlevende arter ved at diversificere forsyningen med fiskeri- og akvakulturprodukter og samtidig kan spille en vigtig rolle med hensyn til fødevarer sikkerhed, økonomiske aktiviteter og beskæftigelse, navnlig i land- og kystdistrikter,
- J. der finder, at EU derfor bør tillægge den bæredygtige akvakultursektor og dens udvikling på EU-plan større strategisk betydning og afsætte de fornødne finansielle midler hertil, idet det bør erindres, at den højteknologi, der er nødvendig i forbindelse med akvakulturaktiviteter, ofte indebærer betydelige investeringer fra virksomhedernes side uanset deres størrelse,
- K. der finder, at Kommissionen i betragtning af, hvor vigtigt det er at udvikle akvakultursektoren, bør afsætte en del af Den Europæiske Fiskerifonds midler til dette formål; der påpeger, at det er nødvendigt, at de relevante instrumenter er tilstrækkelig fleksible og effektive til at sikre udvikling af sektoren, herunder i form af videnskabelig forskning,
- L. der henviser til, at den betydelige forskning og teknologiske udvikling, som er nødvendig for at sikre akvakulturens konkurrenceevne og bæredygtighed og sætte aktørerne i stand til at klare sig i sektoren, er uden for rækkevidde for mange virksomheder i sektoren, uanset om de er SMV'er eller store virksomheder,
- M. der henviser til, at politikken for en bæredygtig akvakultursektor for at blive effektiv skal udformes således, at den er til gavn for og fremmer den tværfaglige og koordinerede deltagelse af alle de sektorer, der er knyttet til erhvervet,
- N. der henviser til, at EU allerede med gennemførelsen af forordningerne (EF) nr. 834/2007, nr. 889/2008 og nr. 710/2009 har iværksat en politik for støtte til økologiske landbrugs- og akvakulturprodukter, som er af afgørende betydning for en bæredygtig europæisk akvakultursektor og hænger snævert sammen indsatsen for at optimere sektorens produkter for at gøre dem mere konkurrencedygtige og forbedre forbrugerbeskyttelsen samt informationen af og valgfriheden for forbrugerne,
- O. der henviser til, at enhver politik for en bæredygtig akvakultur, uanset om den føres på EU-plan eller nationalt plan, skal tage højde for de forskellige former for akvakulturproduktion (saltvandsfisk, ferskvandsfisk, bløddyr, skaldyr, tang og pighuder) og tilpasse sine foranstaltninger efter disses strukturer samt markeds- og konkurrencemæssige problemstillinger,
- P. der henviser til, at de foranstaltninger, der træffes med henblik på udvikling af en bæredygtig akvakultur, i nogle tilfælde bør tage højde for behovet for at minimere de stressniveauer, der forårsages af opdrætsstæthed eller transport, og for at udvikle mere humane slagtemetoder og fremme fisks velfærd generelt,
- Q. der henviser til, at artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anerkender fisk som følende væsener og fastsætter, at Unionen og medlemsstaterne ved fastlæggelsen og gennemførelsen af deres fiskeripolitikker skal tage fuldt hensyn til dyrenes velfærd,
- R. der henviser til, at akvakultursektorens aktører i mange EU-lande er tynget af overdrevne bureaukratiske hindringer og administrative formaliteter hidrørende fra de eksisterende lovregler, som begrænser deres produktivitet og konkurrenceevne og i ikke uvæsentlig grad virker afskrækkende på investorer,
- S. der henviser til, at fisk er den naturlige føde for mange opdrættede fiskearter, og at de fleste akvakulturbrug anvender foder, som indeholder en del fiskemel og fiskeolie,
- T. der henviser til, at der samtidig i mange EU-lande mangler specifikke - nationale eller regionale - udviklingsplaner, som regulerer etableringen af akvakulturanlæg i indlands-, kyst- og havområder og præcist udpeger de områder, hvori der må etableres akvakulturanlæg, hvorved ellers let forudsigelige interessekonflikter med miljøbeskyttelsespolitikker og andre økonomiske sektorer såsom turisme, landbrug og kystfiskeri kan undgås,

Torsdag den 17. juni 2010

- U. der påpeger, at en politik for bæredygtig akvakultur kan eksistere side om side med Natura 2000-områder og endog, såfremt bevaringsmålsætningerne for det konkrete område tillader det, bidrage positivt til forvaltningen heraf og til de berørte populationers velfærd, når der er tale om traditionelt skaldyrsfiskeri eller akvakulturanlæg af en passende størrelse, for hvilke der ikke findes nogen andre placeringsmuligheder, som overholder EU's regler om VVM-vurderinger, og som er forenelige med bestemmelserne om beskyttelse af levesteder,
- V. der henviser til, at EU-produkterne i dag er udsat for stærk konkurrence fra produkter fra tredjelande (især Tyrkiet, Chile, Vietnam og Kina), hvor virksomhederne har betydeligt lavere driftsomkostninger, fordi de ikke er underlagt de samme lovmæssige begrænsninger og de samme strenge miljø- og plantesundhedsmæssige bestemmelser og kan betale lave lønninger (social dumping), hvilket indebærer, at der lægges ekstra pres på EU's akvakultursektor, at fødevarekvaliteten forringes, og at forbrugernes sundhed bringes i fare,
- W. der henviser til, at miljøbelastningen ved akvakulturaktiviteter er mindre end i andre primærsektorer, og at akvakulturprodukter således er mere bæredygtige; der henviser til, at en del af det europæiske civilsamfund er uvidende om denne kendsgerning, hvilket kan give anledning til ubegrundede fordomme om disse produkter,
- X. der henviser til, at de skader, der anrettes af skarver, i mange områder truer traditionelle, naturnære dambrugs fortsatte eksistens,

Generelle betragtninger

1. hilser Kommissionens initiativ med forelæggelsen af meddelelse KOM(2009)0162 velkomment som et tegn på, at der nu er større fokus på den bæredygtige akvakultursektor, og håber, at dette kan føre til en revision af lovgivningen, således at den i højere grad vil kunne tackle de krav og udfordringer, som sektoren står over for, med henblik på en konsolidering af dette på globalt plan;
2. bemærker, at Europa-Parlamentet med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten er ophørt med at være et rådgivende organ på fiskeriområdet og nu også er medlovgiver for akvakultursektoren;
3. mener, at enhver lovgivningsmæssig reform af akvakultursektoren bør harmoniseres med og supplere den igangværende reform af den fælles fiskeripolitik;
4. bemærker, at det også tidligere har henledt opmærksomheden på behovet for en mere præcis, sammenhængende og gennemsigtig akvakulturlovgivning;
5. er overbevist om, at en stærk og bæredygtig akvakultursektor vil kunne fungere som katalysator for udviklingen i mange afsidesliggende kyst- og landdistrikter i medlemsstaterne og bidrage til udviklingen af lokale produktionsaktiviteter, hvilket også i høj grad vil komme forbrugerne til gode i form af sunde og bæredygtigt producerede fødevarer af høj kvalitet;
6. mener, at konkurrenceevnen for EU's akvakultur bør styrkes gennem en kraftig, aktiv, målrettet og varig støtte til forskning og teknologisk udvikling, som er en nødvendig forudsætning for udviklingen af en akvakultursektor, der er bæredygtig, moderne, effektiv, økonomisk rentabel og miljøvenlig; påpeger desuden, at forskningsnetværk, tværfaglige forskningsgrupper, teknologioverførsel og koordinering mellem sektoren og videnskabsfolk via teknologiplatforme er væsentligt for at sikre et godt afkast af investeringerne i F&U;
7. glæder sig over skabelsen af Europæisk Akvakulturs Teknologi- og Innovationsplatform i betragtning af akvakultursektorens behov for støtte især til forskning og innovation for at kunne leve op til fremtidens udfordringer;

Torsdag den 17. juni 2010

8. mener, at succesen for en bæredygtig europæisk akvakultur i høj grad vil komme til at afhænge af, om der - på nationalt og lokalt plan - skabes et miljø, som er mere gunstigt for erhvervet, og opfordrer derfor medlemsstaterne til omgående at fremskynde deres bestræbelser i denne retning og til at fremme udveksling af erfaringer og bedste praksis på EU-plan;
9. understreger, at en reduktion af bureaukratiet vil fremme investeringerne i sektoren, og finder det helt nødvendigt, at medlemsstaterne i nært samarbejde med lokale myndigheder snarest får gennemført forenklede administrative procedurer, herunder gennemsigtige og standardiserede procedurer for behandlingen af ansøgninger om etablering af nye akvakulturanlæg;
10. mener, at en bæredygtig og økologisk akvakultursektor vil være i stand til at tilbyde forbrugerne fødevarer af høj kvalitet, som kan sikre en sund og afbalanceret kost;
11. mener, at akvakultursystemer, som udpiner bestandene af vildtlevende fisk eller forurener kystfarvande skal betragtes som ikke-bæredygtige, og at europæisk akvakultur skal prioritere planteædende arter samt kødædende arter, som kan trives på en kost bestående af begrænsede mængder af fiskemel og olie;
12. understreger, at akvakultursektoren, hvis den skal ekspandere i Europa, er afhængig af løbende udvikling for at mindske andelen af protein fra vildtfangede fisk i foderet; påpeger, at de vilde fiskebestande, der egner sig til foderproduktion, er begrænsede og i mange tilfælde overfiskede, og at akvakulturudviklingen derfor bør derfor fokusere mere på planteædende arter samt på fiskeædende arter, der kan sikre en yderligere væsentlig nedbringelse af foderfaktoren;
13. anser det for at være et presserende og uomgængeligt krav, at der fastlægges skærpede, strenge og gennemsigtige kvalitets- og sporbarhedskriterier for europæiske akvakulturprodukter med henblik på at forbedre fiskefoderet, samt at der indføres skærpede mærkningskrav for akvakulturprodukter af høj kvalitet og for økologisk akvakulturproduktion;
14. mener, at det primære mål med certificering af akvakulturprodukternes økologiske kvalitet skal være at fremme en miljørigtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer som led i en bæredygtig udvikling, der tager hensyn til miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter, og som overholder principperne i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri ⁽¹⁾ og fremtidige FAO-retningslinjer;
15. opfordrer Kommissionen til at indføre et europæisk miljømærkningsprogram for fiskeri- og akvakulturprodukter, som følger Fællesskabets retningslinjer for miljømærkning; understreger, at miljømærkning ikke kun giver europæiske akvakulturprodukter en konkurrencefordel, men også bringer gennemsigthed til et marked, hvor udbredelsen af private certificeringsordninger kan forvirre forbrugerne;
16. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at bestandene i akvakulturbrug ikke påvirker den naturlige tilstand eller levedygtigheden for de vilde populationer, de marine økosystemer og biodiversiteten generelt;
17. betragter finansiel støtte til udbedring af skader forårsaget af fredede dyr som en afgørende forudsætning for udviklingen af en bæredygtig, moderne og effektiv akvakultursektor;
18. mener, at selv om ethvert forslag til EU-lovgivning bør tage hensyn til generelle spørgsmål såsom VVM-vurderinger, anvendelse og beskyttelse af vand eller produkters sporbarhed, må den pågældende lovgivning ikke anvende en generisk eller udifferentieret tilgang til disse spørgsmål;
19. fastholder nødvendigheden af et mere forpligtende engagement fra EU's side i investeringer i bæredygtig akvakultur i form af ekstra tilskud fra Den Europæiske Fiskerifond, navnlig med henblik på at fremme bedste miljøpraksis; påpeger imidlertid, at finansiering af akvakulturaktiviteter fremover kun bør være mulig i forbindelse med en effektiv implementering af direktivet om miljøkonsekvensvurderinger (VVM-direktivet) ⁽²⁾, så det sikres, at de projekter, der finansieres, ikke fører til forringelse af miljøet eller af bestanden af vilde fisk eller skaldyr;

⁽¹⁾ Vedtaget af FAO den 31. oktober 1995.

⁽²⁾ Direktiv 85/337/EØF (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40), som ændret ved direktiv 97/11/EF og 2003/35/EF (VVM-direktivet).

Torsdag den 17. juni 2010

20. understreger, at respekten for biodiversitet bør fastlægges som et grundlæggende princip i EU's akvakulturpolitik, både hvad angår nationale farvande og akvakulturstrategiens eksterne dimension, og at der kun bør ydes støtte til fiskeopdræt, når de pågældende arter er lokale eller allerede er veletablerede; opfordrer til en videnskabelig risikovurdering i forbindelse med enhver indførelse af arter, der ikke er naturligt hjemmehørende, og til foranstaltninger med henblik på at begrænse og overvåge arter, der skader økologien;

21. gentager behovet for at medtage traditionelt skaldyrsfiskeri sammen med resten af akvakultursektoren i den fælles fiskeripolitik for at sikre økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed og for at sikre dette erhverv ikke-diskriminerende adgang til EU-finansiering;

22. finder det påkrævet, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at sikre, at alle akvakulturprodukter, der indføres i EU fra tredjelande, til konsum eller forarbejdning, fuldt ud lever op til de samme standarder med hensyn til folkesundhed og fødevarer sikkerhed som EU's egne produkter, og at der udføres en hensigtsmæssig stedlig kontrol for at yde et effektivt bidrag hertil, uden at skabe nye handelsbarrierer, idet der skal tilskyndes til udveksling af bedste praksis med udviklingslandene;

23. understreger, at akvakultur bør betragtes som komplementær i forhold til fangstsektoren, navnlig hvad angår markedsforsyning og beskæftigelsesmuligheder;

Særlige betragtninger

Lovgivningsmæssig, administrativ og finansiel ramme

24. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte et forslag til forordning, der samler al EU-lovgivning for akvakultursektoren i en enkelt tekst, og til at fremme koordineringen mellem de forskellige generaldirektorater, der er ansvarlige for dette område;

25. opfordrer Kommissionen til i denne forordning at fastlægge specifikke europæiske certificeringskriterier og generelle basisregler for de forskellige produktionstyper, som skal overholdes af hvert enkelt akvakulturbrug, sammen med bestemmelser om den størst mulige grad af harmonisering af miljøvirkningskriterierne på EU-plan med henblik på at undgå konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne, hvorimod ansvaret for gennemførelsesfasen og kontrollen med virksomhedernes drift bør uddelegeres til det kompetente lokale niveau i medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet; dette kan f.eks. vedrøre parametre for miljøindvirkning, anvendelse af vandressourcer, foder til opdrættede fisk, bløddyr og skaldyr i produktionsenheder, produkternes sporbarhed og mærkning, fiskesundhed og dyrevelfærd osv.;

26. mener, at akvakultursektoren skal struktureres og integreres på passende måde i en bredere vifte af maritime aktiviteter såsom søtransport, nautisk turisme, offshore-vindmølleparker, fiskeri mv.;

27. opfordrer Kommissionen til at udvirke, at medlemsstaterne formelt forpligter sig til at dokumentere og anvende de bestemmelser vedrørende beskyttelse af miljø og turisme, der gælder på deres territorium, og til - for områder, der ikke er omfattet af restriktioner - at vedtage de nødvendige udviklingsplaner for forvaltningen af hav- og kyst- og indlandsvandområder, således at der kan fastlægges sektorplaner for akvakultur, som klart udpeger de områder, hvor der kan etableres akvakulturbrug;

28. opfordrer medlemsstaterne til - således som foreskrevet i EU's nye havpolitik og i overensstemmelse med miljøindvirkningsvurderinger - at indføre »maritim fysisk planlægning« og en integreret kystforvaltning, som dækker alle de forskellige produktionstyper i sektoren såsom skaldyrsfiskeri og kystnær akvakultur, akvakultur på åbent hav og ferskvandsakvakultur, og til at forpligte sig til at reducere de nuværende bureaukratiske hindringer for opnåelse af de tilladelser og koncessioner, der er nødvendige for at starte virksomhed inden for bæredygtig akvakultur, f.eks. gennem indførelse af one-stop-shops, hvor de påkrævede administrative formaliteter samles på ét enkelt sted; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udarbejde langsigtede strategiske planer, der kan fremme den bæredygtige udvikling af denne aktivitet, og Kommissionen til at forelægge forslag vedrørende alle foranstaltninger, der er nødvendige for at fremme konkurrenceevnen i denne sektor under hensyntagen til hver enkelt medlemsstats særlige forhold;

Torsdag den 17. juni 2010

29. ønsker, at den fremtidige Europæiske Fiskerifond, der skal støtte den reformerede fiskeripolitik, kommer til at indeholde specifikke budgetposter til bæredygtig udvikling af akvakultur og til støtte af investeringer i sektoren, der følger bedste miljøpraksis, samt til fremme af den økonomiske aktivitet og beskæftigelsen, navnlig med sigte på etablering af anlæg, der er teknologisk innovative og har mindre indvirkning på miljøet (f.eks. vandrensningssystemer, der fjerner affaldsstoffer og forurenende stoffer), fiskesundheds- og -velfærdsvenlige akvakulturbrug og bæredygtige akvakulturformer;

30. ønsker, at der i forbindelse med disse midler tages behørigt hensyn til behovet for finansiel støtte til virksomheder i sektoren, navnlig SMV'er og familiedrevne virksomheder, baseret på deres bidrag til den sociale og økonomiske udvikling af kystområdet og med vægt på afsides beliggende områder og grænseområder;

31. støtter medlemsstaterne i ønsket om at forenkle tilladelsesprocedurerne, hvilket kan bane vej for adgang til nye områder og fremme en langfristet adgang til eksisterende områder, navnlig områder, hvor der findes SMV'er og familiedrevne virksomheder;

32. betoner desuden nødvendigheden af, at der sikres større finansielle bidrag til videnskabelig forskning, innovation og teknologioverførsel inden for bæredygtig, økologisk akvakultur på åbent hav og i ferskvand og til virksomheder, som skal omlægge en del af eller hele deres konventionelle produktion til økologisk produktion, via sektorpolitikker, som dækker alle centrale aspekter fra forsyningskæden til optimeringen og markedsføringen af produkterne, og en bedre indpasning af disse aspekter i de overordnede temaer for strukturfondene og EU-programmerne;

33. opfordrer Kommissionen til at forsyne akvakultursektoren med et egentligt økonomisk kriseinstrument og til at finde frem til ordninger for støtte i tilfælde af biologiske naturkatastrofer (såsom giftige alger), menneskeskabte katastrofer (såsom Erika- eller Prestige-forlisene) eller ekstreme vejrfænomener (cykloner, oversvømmelser mv.);

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forsøg med opdræt af naturligt forekomende arter, teknologier til produktion af sunde fisk og bestræbelser på at bekæmpe sygdomme inden for akvakultur, for at diversificere EU's akvakulturproduktion, således at der kan udbydes produkter af høj kvalitet og med høj merværdi, og til med henblik herpå at fremme forskning og udveksling af bedste praksis vedrørende disse arter og de relevante produktionsmetoder, således at akvakulturprodukternes konkurrenceposition i forhold til andre innovative fødevarer kan blive forbedret;

35. understreger behovet for at træffe foranstaltninger, der kan sikre genoprettelsen af bestande af arter, som er i tilbagegang i floder, navnlig traditionelt migrerende arter, der har en væsentlig økonomisk betydning for lokalbefolkninger (stør, majsild, laks m.fl.), samt visse havarter, og henleder Kommissionens og medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at sikre den nødvendige finansiering til gennemførelsen af denne type initiativer;

36. opfordrer Kommissionen til at tage højde for tendensen i retning af udvikling af akvakulturanlæg på åbent hav som en mulig løsning på problemet med pladsmangel ved de europæiske kyster og for de vanskelige miljø- og klimaforhold, som denne type akvakultur udføres under;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre relevant erhvervsuddannelse inden for akvakultur, der kan fremme sektorens konkurrenceevne, og til at tilskynde til mulig omskoling af personer med baggrund i erhvervsfiskeriet til en alternativ forvaltning af vandmiljøer og dermed bidrage til at skabe arbejdspladser for unge i land- og kystdistrikter og randområder, herunder navnlig regioner, der er stærkt afhængige af fiskeri og akvakultur;

38. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at oprette specialorganisationer til fremme af salget af akvakulturprodukter; opfordrer Kommissionen til at udvide reglerne for de fælles markedsordninger til sektoren for bæredygtig akvakultur og til at støtte og give incitamenter til salgsfremmende kampagner på EU-plan og på eksterne markeder;

Torsdag den 17. juni 2010

Kvalitets- og forbrugerbeskyttelsespolitik

39. mener, at der i forbindelse med bæredygtig udvikling af akvakultur ikke kan ses bort fra en konsekvent kvalitetspolitik, miljøvenlige produktionsmetoder og dyrevelfærd - hvad angår transport af akvakulturbestande, slagtemetoder og salg af levende fisk - foruden strenge sundhedsstandarder og et højt forbrugerbeskyttelsesniveau;

40. opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle et særligt EU-kvalitetsmærke for akvakulturprodukter samt et kvalitetsmærke for økologiske akvakulturprodukter og til at udarbejde strenge bestemmelser herfor, som er i overensstemmelse med de fælles principper for kvalitetsproduktion og økologisk produktion, og som giver forbrugerne sikkerhed for produktions- og kontrolsystemets pålidelighed og akvakulturprodukternes fuldstændige sporbarhed; opfordrer Kommissionen til at overveje at anvende allerede eksisterende mærkningsstrukturer for økologiske akvakulturprodukter af høj kvalitet;

41. mener, at en ansvarlig produktion af bestanddele til fiskefoder, herunder marine bestanddele, er en forudsætning for en bæredygtig akvakultursektor;

42. opfordrer Kommissionen til i nært samarbejde med medlemsstaterne at tilrettelægge og fremme institutionaliserede oplysningskampagner til fremme af akvakulturprodukter, herunder økologiske;

43. bekræfter de synspunkter, det gav udtryk for i sin beslutning af 4. december 2008 ⁽¹⁾ om vedtagelse af en europæisk forvaltningsplan for skarver, og erindrer om, at begrænsning af de skader, som skarver og andre rovfugle forvolder på akvakulturbrug, spiller en stor rolle for produktionsomkostningerne og dermed for sektorens overlevelse og konkurrenceevne; henleder opmærksomheden på behovet for at få vurderet de tab, der skyldes skarver og andre rovfugle i akvakultursektoren, og for at få udarbejdet planer for afhjælpende foranstaltninger i sektoren;

44. opfordrer Kommissionen til at efterkomme det krav, der stilles i Parlamentets ovennævnte beslutning af 4. december 2008, navnlig med hensyn til en plan for forvaltningen af bestandene af skarver, der skal omfatte flere etaper og er koordineret på EU-plan, samt indsamling af videnskabelige data om størrelsen af skarvbestandene; opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til en omfattende lovgivning på dette område;

45. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne og under hensyntagen til de forskellige geografiske og klimatiske betingelser, de anvendte produktionsteknikker og de opdrættede arters særegenhed og til at foreslå specifikke bæredygtige kriterier for opdrættede fisks velfærd, f.eks. lofter for individtætheden i anlæggene og mængden af vegetabiliske og animalske proteiner, der kan anvendes i foderet i de forskellige typer af akvakulturbrug, under hensyntagen til de specifikke faktorer, der vedrører opdrættet af de individuelle arter, de opdrættede arters ernæringsbehov, de forskellige faser i deres livscyklus og miljøbetingelserne og til at fremme transport- og slagteformer, som reducerer stresskilderne mest muligt, og udskiftning af vandet i anlæggene på en måde, der sikrer de opdrættede fisks trivsel; forstår, at det langsigtede mål må være i størst muligt omfang at erstatte animalsk protein med vegetabilsk protein for alle arter under hensyntagen til deres ernæringsbehov, og at den strategiske forskning i erstatninger for væsentlige bestanddele bør have højeste prioritet, eftersom forskning i væsentlige næringsstoffer og i, hvordan de kan fremstilles ud fra alternative kilder såsom mikroalger og gær, vil kunne begrænse behovet for fiskemel på længere sigt;

46. opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport ⁽²⁾, således at transport af fisk over lange afstande begrænses og lokalt baseret opdræt og slagtning tæt på akvakulturbrugene derved fremmes;

47. opfordrer Kommissionen til at sikre, at leverancen til råvarer, der anvendes i fiskefoder, følger en miljømæssigt acceptabel praksis og ikke har negative indvirkninger på de økosystemer, hvor disse bestanddele høstes;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 4. december 2008 om udarbejdelse af en europæisk plan for forvaltning af skarver med henblik på at minimere skarvernes stigende indvirkning på fiskebestande, fiskeri og akvakultur (Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0583).

⁽²⁾ EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.

Torsdag den 17. juni 2010

48. opfordrer Kommissionen til at sikre, at procedurer inden slagtning, der af Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet er klassificeret som skadelige for fiskenes velfærd, undgås; slagtemetoder, der ifølge Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet fører til, at fiskene er ved bevidsthed længe før de dør, som det f.eks. er tilfældet ved kvælning på is, bør forbydes;

49. opfordrer Kommissionen til at udstikke specifikke retningslinjer for certificering af bæredygtigt fiskefoder;

Eksterne forbindelser

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en omhyggelig gennemførelse af den EU-lovgivning igennem hele kæden for akvakulturprodukter, herunder foder og foderråvarer, der indføres fra tredjelande;

51. opfordrer Kommissionen til at skaffe sig førstehåndskendskab til produktionsmetoderne på akvakulturbrug uden for EU og aflægge beretning om eventuelle sundhedsrisici;

52. understreger behovet for at sikre, at akvatiske fødevarerprodukter, som er produceret i eller importeret til EU, overholder høje standarder for miljøbeskyttelse og forbrugersundhed og -sikkerhed;

53. opfordrer Kommissionen til at bestræbe sig for at sikre, at princippet om gensidig anerkendelse og fri bevægelighed for varer anvendes på helbredende og forebyggende lægemidler, der anvendes inden for akvakultur, til at fremme indgåelsen af gensidige aftaler med tredjelande med stor knowhow inden for denne sektor og til at fremme indførelse af bedste praksis i andre lande og internationale organisationer;

54. understreger betydningen af systematisk kontrol på steder, der giver adgang til det indre marked, og vigtige importcentre, således at der kan gives forbrugerne fuld garanti for, at de akvakulturprodukter, der indføres fra tredjelande, systematisk underkastes en streng kvalitetskontrol, og at de dermed fuldt ud lever op til EU's hygiejne- og folkesundhedsbestemmelser;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at slå til lyd for disse principper i WTO og i alle andre relevante institutionelle fora;

56. opfordrer Kommissionen til som led i EU's samarbejdspolitik med udviklingslande at fremme målrettede støtte- og uddannelsesforanstaltninger, som kan bidrage til at fremme bæredygtig akvakultur og orientere disse landes akvakulturbrugere i retning af en politik for højere kvalitet og højere standarder i produktionen, navnlig i henseende til miljø, hygiejne samt sociale standarder i sektoren;

57. opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport om miljømæssige og sociale standarder i akvakultursektoren uden for EU og til at overveje, hvordan der kan sikres en bedre forbrugerinformation;

58. opfordrer Kommissionen til at indlede undersøgelser af de eventuelle virkninger af Fællesskabets handelsaftaler på akvakultursektoren;

*

* *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. juni 2010

Den Demokratiske Republik Congo: Sagen Floribert Chebeya Bahizire

P7_TA(2010)0244

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Den Demokratiske Republik Congo: Sagen Floribert Chebeya Bahizire

(2011/C 236 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000,
- der henviser til den beslutning, som Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 22. november 2007 vedtog om situationen i Den Demokratiske Republik Congo, navnlig i den østlige del af landet, og dens indvirkning på regionen,
- der henviser til resolution 60/1 af 24. oktober 2005 fra De Forenede Nationers Generalforsamling om resultaterne af verdenstopmødet i 2005, særlig punkt 138 og 140 om pligt til beskyttelse af befolkningen,
- der henviser til erklæringen af 3. juni 2010 fra en talsmand for næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, om Floribert Chebeya Bahizires brutale død,
- der henviser til EU's retningslinjer om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere fra 2004 og til den lokale strategi for gennemførelse af disse retningslinjer for Den Demokratiske Republik Congo vedtaget af missionscheferne den 20. marts 2010,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1856 (2008) om MONUC's mandat,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Floribert Chebeya Bahizire, administrerende direktør for menneskerettighedsorganisationen »La Voix des Sans Voix« (VSV), blev fundet død i sin bil i Kinshasa onsdag den 2. juni 2010 efter at være blevet tilsagt til at møde hos politiet,
- B. der henviser til, at Floribert Chebeya Bahizire ifølge medieberetninger tirsdag den 1. juni 2010 om eftermiddagen modtog et telefonopkald fra den centrale politistation, hvor han blev anmodet om at komme til et møde med politichefen, generalinspektør John Numbi Banza Tambo; der henviser til, at Chebeya Bahizire efter at være ankommet til politistationen ikke kunne få kontakt med generalinspektøren og sendte sin familie en tekstmeddelelse om, at han tog tilbage til byen,
- C. der henviser til, at Chebeya Bahizires arbejde med at forsvare demokrati og menneskerettigheder i Den Demokratiske Republik Congo siden 1990'erne – i forbindelse med spørgsmål som korruption i militæret, forbindelser mellem militser og udenlandske politiske kræfter, overholdelse af forfatningen, ulovlige arrestationer, vilkårlig tilbageholdelse og forbedring af fængselsforhold - har skaffet ham sine landsmænds og det internationale samfunds respekt og beundring,
- D. der henviser til, at Chebeyas Bahizires chauffør, Fidèle Bazana Edadi, stadig savnes,

Torsdag den 17. juni 2010

- E. der henviser til, at Chebeya Bahizires familie ikke fik tilladelse til at få fuldstændig adgang til hans lig, og at der findes modsigende udtalelser om den tilstand, liget var i, da det blev fundet,
- F. der henviser til, at FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, Philip Alston, har udtalt, at omstændighederne omkring drabet »stærkt tyder på et officielt ansvar»,
- G. der henviser til, at generalinspektør John Numbi Banza Tambo er blevet suspenderet indtil videre, og at tre andre politiofficerer også er blevet arresteret i forbindelse med drabet; der henviser til, at vicepolitichefen, oberst Daniel Mukalayi, angiveligt har tilstået at have dræbt Chebeya Bahizire efter ordre fra sin overordnede, general Numbi Banza Tambo,
- H. der henviser til, at Chebeya Bahizire ved flere lejligheder har fortalt Amnesty International, at han følte, at han var blevet skygget, og at han blev overvåget af sikkerhedstjenesterne,
- I. der henviser til, at næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, FN's generalsekretær Ban Ki-moon, FN's højkommissær for menneskerettigheder Navi Pillay, FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, Philip Alston, og Alan Dos, chef for FN's fredsbevarende styrker i Den Demokratiske Republik Congo, alle har afgivet erklæringer om fordømmelse af mordet på Floribert Chebeya Bahizire og har forlangt en uafhængig undersøgelse,
- J. der henviser til, at drabet er led i en stigende tendens til intimidering og chikane mod menneskerettighedsforkæmpere, journalister, politiske modstandere, ofre og vidner i Den Demokratiske Republik Congo; der henviser til, at talrige journalister og menneskerettighedsaktivister er blevet dræbt under mistænkelige omstændigheder i Den Demokratiske Republik Congo i løbet af de sidste fem år,
- K. der henviser til, at mange ngo'er har iagttaget en stigende undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere i Den Demokratiske Republik Congo i løbet af det sidste år, herunder ulovlige anholdelser, retsforfølgning, telefontrusler og gentagen indkaldelse til efterretningstjenesternes kontorer,
- L. der henviser til, at undersøgelser af drabene på menneskerettighedsforkæmperen Pascal Kabungulu Kibembi i 2005 og på journalister, herunder Franck Ngyke Kangundu og hans kone Hélène Mpaka i november 2005, Serge Maheshe i juni 2007 og Didace Namujimbo i november 2008 blev ledet af congolesiske militærmyndigheder og var præget af alvorlige uregelmæssigheder,
- M. der henviser til, at Den Demokratiske Republik Congo i forbindelse med Den Internationale Straffedomstols (ICC) arrestordre på Bosco Ntaganda for krigsforbrydelser, herunder rekruttering af børnesoldater, har overtrådt sine retlige forpligtelser til som kontraherende part i Rom-statutten at samarbejde med ICC, bl.a. ved at pågribe personer, som der er udstedt arrestordre på; der henviser til, at Den Demokratiske Republik Congo i stedet har forfremmet Bosco Ntaganda til en toppost i den congolesiske hær, hvilket forøget indtrykket af, at det er straffrit at krænke menneskerettighederne, og dermed bidrager til at øge forekomsten af sådanne forbrydelser,
- N. der henviser til, at den borgerkrigstilstand, der i årevis har hersket i visse dele af landet, medfører massakrer, massevoldtægt og omfattende rekruttering af børnesoldater,
- O. der henviser til, at disse massakrer, navnlig de, der er blevet begået af den paramilitære gruppe the Lord's Resistance Army (LRA), som har sin oprindelse i Uganda, nu berører alle nabolandene til Den Demokratiske Republik Congo,
- P. der henviser til, at disse former for forfølgelse af civilbefolkningen også berører ngo'ers personale, og dette har medført en indskrænkning af den humanitære bistand i landet,
- Q. der henviser til det forestående 50-årsjubileum for Den Demokratiske Republik Congos uafhængighed, og der henviser til, at menneskerettigheder og demokrati er af afgørende betydning for landets udvikling,

Torsdag den 17. juni 2010

1. fordømmer på det kraftigste drabet på Floribert Chebeya Bahizire og den kendsgerning, at hans chauffør, Fidèle Bazana Edadi, savnes, udtrykker sin fulde støtte til deres familier;
2. anmoder om, at der oprettes en uafhængig, troværdig, grundig og gennemsigtig undersøgelseskommision til at undersøge Floribert Chebeya Bahizires dødsfald, og undersøge, hvor Bazana Edadi er blevet af, og at der tages skridt til at sikre, at begge familier beskyttes;
3. anmoder om, at gerningsmændene identificeres, retsforfølges og straffes i henhold til congolesisk lov og de internationale bestemmelser om beskyttelse af menneskerettighederne;
4. glæder sig over, at myndighederne har reageret på den anmodning, som Chebeya Bahizires familie har indgivet om en uafhængig obduktion, ved at indbyde et retsmedicinsk eksperthold fra Holland under ledelse af dr. Franklin Van de Groot til at klarlægge dødsårsagen;
5. giver udtryk for dyb bekymring over den generelle forringelse af menneskerettighedsforkæmperes situation i Den Demokratiske Republik Congo; opfordrer myndighederne i Den Demokratiske Republik Congo til nøje at overholde erklæringen om menneskerettighedsforkæmpere, som blev vedtaget af FN's generalforsamling i 1998 og til at gennemføre FN's anbefalinger vedrørende den universelle regelmæssige gennemgang fra 2009 som et middel til at beskytte menneskerettighedsforkæmperes rettigheder; understreger, at afstraffelse af gerningsmændene til de mord på menneskerettighedsforkæmpere og journalister, der er blevet begået i de seneste år, er et væsentlig element i landets demokratisering;
6. fordømmer den vedvarende undertrykkelse af menneskerettighedsaktivister, journalister, politiske modstandere, ofre og vidner i Den Demokratiske Republik Congo; opfordrer EU's medlemsstater til at sikre, at de beskyttes, og til at yde logistisk og teknisk bistand til dette formål i overensstemmelse med retningslinjerne om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere;
7. fordømmer de grusomheder, der er blevet begået af the Lord's Resistance Army (LRA) og andre væbnede grupper i Den Demokratiske Republik Congo;
8. understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe korruption og at retsforfølge de personer i de congolesiske væbnede styrker og politi, som er skyldige i menneskerettighedskrænkelser, og betoner MONUC's afgørende rolle i denne forbindelse gennem fælles planlægning og gennemførelse af operationer samt reelle mekanismer for at stille dem, som er ansvarlige for misbrug, til ansvar; opfordrer særligt Den Demokratiske Republik Congo til at overholde sine internationale retlige forpligtelser og til at arrestere Bosco Ntaganda og overføre ham til ICC;
9. opfordrer alle parter til at forstærke kampen mod straffrihed og til at respektere retsstatsprincipperne; opfordrer Den Demokratiske Republik Congos regering til at sikre, at de ansvarlige for overtrædelserne af menneskerettighederne og af den internationale humanitære folkeret stilles til ansvar for deres gerninger, og til at samarbejde fuldt ud med Den Internationale Straffedomstol;
10. understreger, at EU og Den Demokratiske Republik Congo har undertegnet Cotonou-aftalen, hvori der udtrykkeligt henvises til alle parternes ansvar med hensyn til menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipper; opfordrer til, at disse spørgsmål vies særlig opmærksomhed i forbindelse med evalueringen af aftalen;
11. opfordrer regeringen i Den Demokratiske Republik Congo til i anledning af 50-årsjubilæet for landets uafhængighed målrettet at arbejde for at fremme en politisk praksis, der respekterer menneskerettighederne og styrker retsstaten;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, til næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Unions institutioner, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedsråd samt parlamenter og regeringer i De Store Søers Område.

Torsdag den 17. juni 2010

Nepal

P7_TA(2010)0245

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Nepal

(2011/C 236 E/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til De Forenede Nationers grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse og brug af skydevåben fra 1990,
- der henviser til erklæringen af 29. maj 2010 fra FN's generalsekretær Ban Ki-Moon om situationen i Nepal,
- der henviser til erklæringen af 30. april 2010 fra talsmanden for den højtstående repræsentant Catherine Ashton om den politiske situation i Nepal,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til den samlede fredsaftale, som blev indgået den 21. november 2006 mellem Syv-parti-alliancen og Maoisterne (UCPN), der kontrollerede store dele af landet, og som udgjorde afslutningen på en tiårig væbnet konflikt med omkring 13 000 dødsfald,
- B. der henviser til, at denne historiske aftale viste, hvad der kan opnås, når politiske kræfter forhandler i god tro og baner vejen for valg til en forfatningsgivende forsamling, skabelsen af en midlertidig regering med deltagelse af maoisterne, afvæbning og indkvartering i lejre af de maoistiske krigere samt tilbage-trækningen af den nepalesiske hær til kasernerne,
- C. der henviser til, at mange af betingelserne i den fredsaftale fra 2006, som blev indgået efter en tiårig væbnet konflikt mellem Maoisterne og regeringen, fortsat ikke er opfyldt,
- D. der henviser til, at efter valget til forfatningsgivende forsamling den 10. april 2008, som af EU's valg-observatørmission blev anset for at leve op til mange, omend ikke alle, internationale standarder, og hvor det maoistiske UCPN vandt tæt ved 40 % af stemmerne, besluttede den forfatningsgivende forsamling at afskaffe det 240-årige monarki og omdanne Nepal til en føderativ demokratisk republik,
- E. der henviser til, at situationen i Nepal de seneste år, navnlig i 2009 og 2010, i henhold til det globale fredsindex, Global Peace Index (GPI), er blevet mindre fredelig,
- F. der henviser til, at premierminister Pushpa Kamal Dahal (Prachanda) i maj 2009 trådte tilbage, og at hans parti, det maoistiske UCPN, trak sig ud af regeringen på grund af en strid med præsidenten (Nepali Congress) om afskedigelsen af hærchefen, som havde været uenig med maoisterne om reintegrationen i den nepalesiske hær af de tidligere krigere fra folkets befrielseshær (PLA),
- G. der henviser til, at det i den efterfølgende politiske ustabilitet, forstærket af maoistiske civile og parlamentariske uroskabende kampagner, ikke har været muligt for en skrøbelig anti-maoistisk alliance mellem 22 partier under ledelse af premierminister Madhav Kumar Nepal (CPN-UML) at indfri 2 grundlæggende forventninger, nemlig en bredt acceptabel ny forfatning for den føderative republik inden for den frist på 2 år, som udløb den 28. maj 2010, og en aftale om reintegration/rehabilitering af de omkring 20 000 tidligere PLA-krigere,

Torsdag den 17. juni 2010

- H. der henviser til, at de formelle drøftelser mellem parti-alliancens partiledere og CPN-UML om dannelsen af en ny regering er genoptaget, efter at det i sidste øjeblik lykkedes at indgå en aftale om 3 punkter omfattende en forlængelse med 1 år af den forfatningsgivende forsamlings mandat, dannelsen af en national samlingsregering og premierminister Madhav Kumar Nepal's nedlæggelse af sit mandat »så hurtigt som muligt«, samt, at der sker »fremskridt inden for fredsftalen«,
- I. der henviser til, at Shaktikhor-videoen, der tilsyneladende bekræfter anklagerne om bedrag omkring antallet af krigere og planer om at udnytte »demokratiseringen« til at politisere den nationale hær, giver anledning til en række legitime spørgsmål, som det maoistiske UCPN endnu ikke har afklaret,
- J. der henviser til, at den vedvarende politiske ustabilitet influerer afgørende på den sociale, økonomiske og turistmæssige udvikling af Nepal, der med sin beliggenhed mellem Indien og Kina, verdens hurtigst voksende store økonomier, har brug for stabile politiske forhold for at kunne udnytte sin strategiske placering,
- K. der henviser til, at Nepal fortsat lider under alvorlig økonomisk og social underudvikling; der henviser til, at næsten 30 % af befolkningen lever under det absolutte eksistensminimum, at 16 % af befolkningen er alvorligt underernærede, at analfabetismen er en af de højeste i det sydlige Asien, og at udviklingen hæmmes af landsdækkende mangel på brændstoffer, hvilket fører til afbrydelser i strømforsyningen, transportrestriktioner og stigende fødevarepriser,
- L. der henviser til, at situationen for mange flygtninge i Nepal, især tibetanerne, er foruroligende,
- M. der henviser til, at de nepalesiske myndigheder skal roses for at have overholdt gentlemanaftalen om de tibetanske flygtninge,
- N. der henviser til, at intet medlem af de statslige sikkerhedsstyrker eller af tidligere maoistiske krigere indtil videre juridisk er blevet draget til ansvar for de alvorlige og systematiske misbrug af krigsretten, som fandt sted under konflikten,
- O. der henviser til, at Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Landene i Sydasien aflagde besøg i Kathmandu i den afgørende periode fra 23.-29. maj 2010,
1. udtrykker dyb bekymring over fraværet af en permanent forfatning med udgangspunkt i demokratiske værdier og menneskerettigheder og giver udtryk for sin solidaritet med det nepalesiske folk og alle de familier, der har mistet pårørende under de seneste års voldshandlinger;
 2. glæder sig over den beslutning, som de politiske partier i sidste øjeblik traf den 28. maj 2010, om at træffe de fornødne foranstaltninger til en forlængelse af den forfatningsgivende forsamlings mandatperiode, og udtrykker særlig tilfredshed med kvindeforsamlingens (the Women's Caucus) vigtige indflydelse;
 3. opfordrer indtrængende den forfatningsgivende forsamling og samtlige involverede politiske aktører til at forhandle uden forhåndsbetingelser, at undlade enhver provokerende handling og arbejde sammen om at skabe national enhed, så der kan findes en klar struktur for den nye forfatning, samt at skabe et fungerende føderativt demokrati og at overholde den nye frist, som den 28. maj 2010 blev forlænget med 1 år;
 4. opfordrer alle parter til at lette og fremme arbejdet i de forfatningsudvalg, som skal udarbejde den fremtidige køreplan efter forlængelsen af den forfatningsgivende forsamlings mandat;
 5. understreger nødvendigheden af klar og offentlig kommunikation omkring alle de punkter, der opnås enighed om, og ser frem til den lovede hvidbog til forklaring af befolkningen om de fremskridt, som der indtil nu er gjort i forbindelse med udarbejdelsen af forfatningen for en føderal republik; roser de 3 temaudvalg, som ud af de 11 har færdiggjort deres arbejde;
 6. glæder sig over, at det nepalesiske kongresparti (NC) den 31. maj 2010 gik ind for en national enhedsregering med deltagelse af alle politiske partier, herunder det største oppositionsparti, det maoistiske UCPN;

Torsdag den 17. juni 2010

7. opfordrer UCPN til at indgå i en konstruktiv planlægning og finde en måde at få tidligere maoistiske krigere integreret i samfundet på, inklusive de grupper, som lever i FN's UNMIN-overvågede lejre;
8. opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte alle de bestræbelser, som Nepals regering og partier gør sig for at finde en løsning på integrationen af de tidligere maoistiske krigere i den nationale hær eller andre sikkerhedsstyrker og at finde bæredygtige alternative løsninger for dem, som ikke kan optages i disse organisationer;
9. opfordrer de politiske partier, og især UCPN-M, til at styre deres militante ungdomsbevægelser og at stoppe rekrutteringen af børn; opfordrer UCPN-M til at sikre uhindret adgang til rehabiliteringspakkeløsninger for mindreårige, der nyligt er blevet frigivet fra deres lejre;
10. opfordrer direkte FN til, ideelt i samarbejde med regeringen, at etablere procedurer for en screening af potentielle medlemmer af sikkerhedsstyrkerne med det formål at udelukke dem, som ud fra ethvert FN-fredsskabende synspunkt klart har gjort sig skyldig i overtrædelse af menneskerettighederne; erindrer den nepalesiske hær om, at dens velkendte professionalismisme og omdømme desværre allerede står på spil og klart vil gøre det, så længe der ikke gribes objektivt ind, dvs. gennem domstolene, over for langvarige og veldokumenterede sager om straffrihed for dens egne medlemmer;
11. udtrykker bekymring over rapporter om nye rekrutteringer til den nationale hær; erindrer om, at højesteretten har afgjort, at de kun er compatible med den samlede fredsaftale, såfremt der alene er tale om teknisk personale; bemærker ikke desto mindre, at sådanne rekrutteringsanstrengelser kunne forstærke de vanskeligheder, landet står overfor i transitionsprocessen;
12. er stadig fuldt overbevist om, at hæren her 2 år efter monarkiets afskaffelse bør bringes under fuld demokratisk kontrol, herunder de budgetmæssige aspekter; bekræfter sin solidaritet med den forfatningsgivende forsamling i ethvert skridt, den måtte tage i denne retning;
13. gentager over for EU-medlemsstaterne, at eksport til Nepal af dødbringende våben fortsat er forbudt i henhold til den samlede fredsaftale, og opfordrer dem til at yde finansiel og teknisk støtte til kreative løsninger på omstruktureringen af den nepalesiske hær;
14. udtrykker sin fulde opbakning omkring den afgørende rolle, som UNMIN spiller, og finder, at UNMIN's mandat bør forlænges i det mindste indtil, at fredsprocessen er gået ind i en konsolideret fase;
15. udtrykker bekymring over rapporterne om stigende tilfælde af tortur og voldelige overgreb; bifalder i denne forbindelse Nepals nationale menneskerettighedskommissions arbejde;
16. udtrykker bekymring over, at Nepals regering forlængede UNHCR's mandat med et år med et revideret mandat, så organisationens regionale operationer gradvis lukkes ned, hvilket strider mod forventningerne om en optrapning af dens menneskerettighedsovervågende funktioner;
17. efterlyser nedsættelsen af kommissionen for forsvundne personer, sandheds- og forsoningskommissionen og kommissionen for national fred og rehabilitering, som alle omtales i den samlede fredsaftale;
18. udtrykker stor beklagelse over, at der indtil videre ikke over for de civile domstole er indgivet anklageskrift for nogen af de alvorlige lovovertrædelser, som begge sider begik under konflikten;
19. opfordrer indtrængende partierne og regeringen til at sætte en stopper for politisk indblanding i retsforfølgelsen, til som led i forfatningsprocessen at skabe politisk uafhængige domstole og i samme forbindelse at planlægge ratificering af statutten for Den Internationale Straffedomstol;

Torsdag den 17. juni 2010

20. udtrykker anerkendelse over Nepals meddelelse i 2009 om, at landet vil støtte udkastet til FN-principper og -retningslinjer for afskaffelse af kastediskrimination, men er foruroliget over den fortsatte praksis med tvangsarbejde, navnlig i Kamaiya, Haruwa og Charuwa, samt den foruroligende situation for millioner af jordløse mennesker, som risikerer at forværres yderligere som følge af klimaændringen, og opfordrer regeringen og partierne til at fremme landreformkommissionens funktionsmåde;

21. opfordrer Nepals regering til at løse problemerne for de 800 000 statsløse nepalesere ved at forenkle de bureaukratiske procedurer og nedbringe omkostningerne ved at ansøge om statsborgerbeviser; finder det afgørende, at der også tages hensyn til dem under fredsprocesforhandlingerne;

22. opfordrer indtrængende Nepals regering til at sikre ordentlig beskyttelse af alle flygtninge og at videreføre bestræbelserne på at forebygge og nedbringe statsløshed, især for bhutanere, i overensstemmelse med internationale standarder, at underskrive flygtningekonventionen fra 1951 eller dens 1967-protokol og at leve op til de af UNHCR fastsatte standarder;

23. finder det af afgørende betydning, at de nepalesiske myndigheder forsætter med fuldt at gennemføre gentlemanaftalen om tibetanske flygtninge, så kontakten mellem UNHCR og de tibetanske samfund kan opretholdes; bifalder i denne sammenhæng mulighederne for inden for rammerne af gentlemanaftalen med UNHCR at give adgang til området og skabe mere varige løsninger;

24. opfordrer EU's høje repræsentant til via sin delegation i Kathmandu nøje at følge udviklingen i den politiske situation i Nepal og at bruge sin indflydelse til at appellere til nabolandene i regionen, især Kina og Indien, om at støtte forhandlingerne om skabelsen af en national enhedsregering;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Nepals regering, regeringerne og parlamenterne i Indien og Folkerepublikken Kina samt FN's generalsekretær.

Henrettelser i Libyen

P7_TA(2010)0246

Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen

(2011/C 236 E/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraffen og til sine tidligere beslutninger om årsberetningerne om menneskerettigheder i verden, navnlig beslutningen af 2008, og behovet for et øjeblikkeligt moratorium for henrettelser i de lande, hvor dødsstraffen stadig anvendes,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 og 63/168 af 18. december 2008 om et moratorium for dødsstraf (om den 3. Komité's rapport (A/62/439/Add.2)),
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf af 16. juni 1998, og den reviderede og opdaterede version fra 2008,
- der henviser til sluterklæringen fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Genève den 24.-26. februar 2010, hvori der opfordres til en universel afskaffelse af dødsstraffen,
- der henviser til de internationale konventioner til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

Torsdag den 17. juni 2010

- der henviser til EU's fælles asyl- og indvandringspolitik og Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og protokollen af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling,
 - der henviser til den uformelle dialog, der finder sted mellem EU og Libyen med henblik på at styrke forbindelserne, og det nuværende EU-Libyen samarbejde om migrationer (to projekter, der gennemføres under AENEAS-programmet og asyl- og indvandringsinstrumentet) og HIV-AIDS (Handlingsplan for Benghazi),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at afskaffelsen af dødsstraffen er en integrerende del af de grundlæggende værdier i Den Europæiske Union, der henviser til, at EU går stærkt ind for afskaffelse af dødsstraffen og stræber efter at opnå en universel accept af dette princip,
- B. der henviser til, at den libyske regering har modsat sig forsøg på at afskaffe dødsstraffen, og at Libyen i december 2007 og 2008 var blandt det mindretal af lande, som stemte imod vellykkede resolutioner fra FN's Generalforsamling, som opfordrede til et verdensomspændende moratorium for henrettelser,
- C. der henviser til, at Libyen for nylig blev indvalgt i FN's Menneskerettighedsråd, hvilket indebærer et øget ansvar menneskerettighederne,
- D. der henviser til, at Cerene, en avis tæt knyttet til Saif al-Islam al-Gaddafi, søn af Libyens leder Muammar al-Gaddafi, rapporterede, at 18 personer, herunder statsborgere fra Tchad, Egypten og Nigeria, blev henrettet i Tripoli og Benghazi den 30. maj, efter at være blevet dømt for overlagt mord, der henviser til, at deres identitet ikke er blevet offentliggjort af de libyske myndigheder,
- E. der henviser til, at der frygt for, at der afsiges dødsdomme efter en procedure, som ikke overholder internationale standarder for retfærdig rettergang,
- F. der henviser til, at den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Libyen har underskrevet, og særlig artikel 6, stk. 2, forpligter de deltagerstater, som ikke har afskaffet dødsstraffen, til kun at anvende den for de mest alvorlige forbrydelser,
- G. der henviser til, at de libyske domstole fortsætter med at afsige dødsdomme, mest for mord og narko-kriminalitet, men også for en lang række andre lovovertrædelser, herunder den fredelige udøvelse af retten til ytrings- og foreningsfrihed,
- H. der henviser til, at der ikke findes nogen officielle statistikker om antallet af personer, der hvert år dømmes til døden og henrettes i Libyen; der henviser til, at der ifølge forskellige kilder i øjeblikket sidder mere end 200 personer, heriblandt udlændinge, på dødsgangen i Libyen,
- I. der understreger, at udenlandske statsborgere sjældent får adgang til deres egne konsulære repræsentanter og tolkning og oversættelsesbistand under retssager,
- J. der henviser til, at artikel 19, stk. 2 i EU's charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver udsendelse, udvisning og udlevering til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for, at den pågældende person ville blive udsat for dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- K. der henviser til, at EU siden ophævelsen af de internationale sanktioner mod Libyen i 2003 har udviklet en gradvis mere aktiv politik over for Libyen og i slutningen af 2007 påbegyndte forhandlingsprocessen om en rammeaftale,

Torsdag den 17. juni 2010

- L. der henviser til, at EU har ført en uformel dialog med Libyen og har afholdt en række høringer med henblik på at undertegne en rammeaftale, der også omfatter migrationsspørgsmål; der henviser til, at de igangværende drøftelser hidtil har været kendetegnet ved mindst syv runder af drøftelser mellem de to parter, som ikke har ført til nogen væsentlige fremskridt eller klare tilsagn fra Libyen om overholdelse af de internationale menneskerettighedskonventioner,
- M. der henviser til, at de største knaster i forbindelserne mellem EU og Libyen er de manglende fremskridt i dialogen om menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati, navnlig den manglende ratificering af Genèvekonventionen, samt det libyske regimes aggressive udenrigspolitik specielt over for europæiske stater; der henviser til, at Libyen ikke har noget nationalt asylsystem til at screene og registrere flygtninge og give dem asylstatus, besøge tilbageholdelsesfaciliteter og yde lægelig og humanitær bistand – et arbejde, som har været udført af UNHCR,
- N. der henviser til, at 9 000 flygtninge – hovedsagelig palæstinensere, irakere, sudanese og somalier – ifølge UNHCR er blevet registreret i Libyen, mens 3 700 er asylansøgere, primært fra Eritrea; der henviser til, at flygtninge hele tiden risikerer at blive hjemsendt til oprindelses- eller transitlandet, uden at Genèvekonventionen overholdes, hvilket bringer dem i fare for at blive forfulgt eller dræbt; der henviser til, at der er rapporter om mishandling, tortur og drab i interneringscentre for flygtninge samt om, at flygtninge er blevet efterladt i de øde grænseområder mellem Libyen og andre afrikanske lande,
- O. der henviser til, at de libyske myndigheder den 8. juni 2010 beordrede lukning af det 26 mand store UNHCR-kontor, som har ligget i Tripoli siden 1991, fordi en repræsentant for kontoret angiveligt havde »udført ulovlige aktiviteter»,
- P. der henviser til, at Libyen, ligesom de lande der har undertegnet associeringsaftaler, er blevet bevilget et nationalt vejledende program på 60 mio. EUR for perioden 2011-2013 for at kunne fortsætte støtten til sundhedssektoren og kampen mod ulovlig indvandring,
1. bekræfter sin mangeårige modstand mod dødsstraf uanset forbrydelsens art og under alle omstændigheder; henviser til, at EU føler sig dybt forpligtet til at arbejde for afskaffelse af dødsstraffen overalt i verden, og understreger endnu en gang, at afskaffelse af dødsstraffen vil bidrage til at fremme den menneskelige værdighed og den gradvise udvikling af menneskerettighederne;
 2. fordømmer skarpt henrettelsen af de 18 personer den 30. maj 2010 og udtrykker sin sympati og medfølelse med de afdødes familier;
 3. kræver, at Libyen frigiver navnene på de 18 henrettede personer inklusive de udenlandske statsborgere;
 4. henstiller til de libyske myndigheder at sikre, at de, der er blevet tilbageholdt i forbindelse med ovennævnte begivenheder, sikres en menneskelig behandling, mens de er i forvaring, og en retfærdig rettergang i overensstemmelse med folkeretten, herunder adgang til en forsvarer efter eget valg, og respekt for princippet om formodning om uskyld;
 5. opfordrer indtrængende de libyske myndigheder til at gøre fremskridt i retning af et moratorium for henrettelser;
 6. udtrykker dyb bekymring over lukningen af UNHCR-kontoret i Libyen;
 7. opfordrer indtrængende de libyske myndigheder til omgående at ratificere Genèvekonventionen om flygtninge og tillade og fremme, at UNHCR kan fungere og udøve sine aktiviteter i Libyen, samt at oprette et nationalt asylsystem;

Torsdag den 17. juni 2010

8. opfordrer medlemsstater, der i samarbejde med Frontex (Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser) tilbagesender migranter til Libyen, til omgående at standse denne praksis, når der er alvorlig risiko for, at den pågældende person vil blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
 9. opfordrer Kommissionen og Rådet til i forhandlingerne med Libyen at handle i overensstemmelse med bestemmelserne i EUF-traktatens artikel 265 og artikel 218, stk. 10, der fastsætter, at »Europa-Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud om alle faser i proceduren«; gentager sin anmodning om at blive underrettet fuldt ud om Kommissionens forhandlingsmandat i denne henseende;
 10. bekræfter, at enhver form for samarbejde eller aftale mellem EU og Libyen er betinget af Libyens ratifikation og gennemførelse af Genèvekonventionen om flygtninge og af andre vigtige menneskerettighedskonventioner og -protokoller;
 11. glæder sig over, at en reform af straffeloven er blevet igangsat af en kommission under ledelse af den tidligere højesteretspræsident, Dr. Abdulraham Abu Tuta, og håber, at den hurtigt vil kunne forelægge en rapport; anmoder indtrængende de libyske myndigheder om at sætte gang i en fri og demokratisk debat på nationalt plan om dødsstraf med henblik på at følge den internationale tendens i retning af at ophæve den;
 12. glæder sig over løsladelsen af den schweiziske statsborger Max Goeldi;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, UNHCR, UNGA, FN's Højkommissær for Flygtninge og til de libyske myndigheder.
-

Onsdag den 23. juni 2010

Hurtig varslingsordning mod pædofili og personer, der begår seksuelle overgreb

P7_TA(2010)0247

Europa-Parlamentets erklæring af 23. juni 2010 om oprettelse af en europæisk hurtig varslingsordning mod pædofiler og personer, der begår seksuelle overgreb

(2011/C 236 E/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. maj 2007 med titlen »Hen imod en generel politik til bekæmpelse af cyberkriminalitet« (KOM(2007)0267),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123,
 - A. der henviser til, at det er nødvendigt at kunne opretholde den udstrakte grad af virtuelt demokrati, som internettet muliggør, uden at det indebærer risiko for kvinder og børn,
 - B. der henviser til, at misbrug af de muligheder, som teknologien indebærer, kan fremme børnepornografiske handlinger og seksuelle overgreb,
 - C. der henviser til, at internettet giver handlefrihed også for pædofiler og personer, der begår seksuelle overgreb, idet det behandler dem på lige fod med hæderlige borgere, hvilket gør det vanskeligt for offentlige myndigheder at opspore dem,
1. opfordrer Rådet og Kommissionen til at følge op på ovennævnte meddelelse;
 2. anmoder Rådet og Kommissionen om at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet ⁽²⁾ og udvide det til at omfatte søgemaskiner for hurtigt og effektivt at kunne sætte ind over for børnepornografi og seksuelle overgreb på internettet;
 3. opfordrer medlemsstaterne til at koordinere en hurtig europæisk varslingsordning mellem de offentlige myndigheder efter den model, der findes for fødevarealarmer, for at bekæmpe børnepornografi og seksuelle overgreb;
 4. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽³⁾ til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0098.

⁽²⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54.

⁽³⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 23.6.2010 (P7_PV(2010)06-23(ANN1)).

Tirsdag den 15. juni 2010

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Tilpasning af forretningsordenen til Lissabontraktaten

P7_TA(2010)0204

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om tilpasning af forretningsordenen til
Lissabontraktaten (2009/2062(REG))

(2011/C 236 E/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender med de ændringer, som Budgetudvalget foreslog i sin udtalelse af 31. marts 2009 (A7-0043/2009),
 - under henvisning til sin beslutning af 25. november 2009 om tilpasning af Parlamentets forretningsorden til Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 1

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 7 – stk. 2

2. Udvalget fremsætter forslag til afgørelse, der **blot** skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

2. Udvalget fremsætter forslag til **en begrundet** afgørelse, der skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0088.

Tirsdag den 15. juni 2010

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 121

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 8

Medmindre andet er fastsat, vedtager Præsidiets bestemmelserne til gennemførelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.

Parlamentet vedtager statuten for Europa-Parlamentets medlemmer *og eventuelle ændringer heraf på grundlag af en indstilling fra det kompetente udvalg. Artikel 138, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Præsidiets er ansvarligt for anvendelsen af disse regler og træffer afgørelse om de finansielle rammer på grundlag af det årlige budget.*

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 23 – stk. 2 og stk. 2 a (nyt)

2. Præsidiets træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende *medlemmerne*, Parlamentets interne organisation, dets sekretariat og dets organer.

2. Præsidiets træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende Parlamentets interne organisation, dets sekretariat og dets organer.

2a. Præsidiets træffer afgørelse om finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende medlemmerne på forslag af generalsekretæren eller en politisk gruppe.

Ændring 5

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 23 – stk. 11 a (nyt)

11a. Præsidiets udpeger to næstformænd, der skal varetage gennemførelsen af forbindelserne med de nationale parlamenter.

Næstformændene aflægger regelmæssigt beretning om deres virksomhed til Formandskonferencen.

(Artikel 25, stk. 3, 2. og 3. punktum udgår.)

Ændring 86

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 24 – stk. 2

2. Løsgængerne *udpeger et medlem, som* uden stemmeret *deltager* i møderne i Formandskonferencen.

2. *Parlamentets formand indbyder en af* løsgængerne *til* uden stemmeret *at deltage* i møderne i Formandskonferencen.

Ændring 117

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 37 a (ny)

Artikel 37a

Delegation af lovgivningsmæssige beføjelser

1. Når Parlamentet behandler et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt, der delegerer beføjelser til Kommissionen, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undersøger Parlamentet navnlig delegationens formål, indhold, omfang og varighed og de betingelser, der gælder for delegationen.

Tirsdag den 15. juni 2010

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

2. Det korresponderende udvalg kan til enhver tid anmode om en udtalelse fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten.

3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten, kan desuden på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende delegation af lovgivningsmæssige beføjelser. Det underretter i så fald det kompetente udvalg herom.

Ændring 10

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 56 – stk. 3 – afsnit 2

Såfremt forslaget henvises til fornyet behandling, **udarbejder** det kompetente udvalg **på ny betænkning, som**, mundtligt eller skriftligt, forelægges Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Såfremt forslaget henvises til fornyet behandling, **træffer** det kompetente udvalg **afgørelse om den procedure, der skal følges, og melder** mundtligt eller skriftligt tilbage til Parlamentet inden for en af dette fastsat frist på højst to måneder.

Ændring 113

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 74 a – stk. 1 a (nyt)

1a. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 48, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, om forslag til afgørelse i Det Europæiske Råd om at behandle ændringer til traktaten, henvises sagen til det kompetente udvalg. Udvalget udarbejder en betænkning, der indeholder:

— et forslag til beslutning, hvoraf fremgår hvorvidt Parlamentet godkender eller forkaster den foreslåede afgørelse, og som kan indeholde forslag til konventet eller konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

— eventuelt en begrundelse.

Ændring 114

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 74 b – stk. 1 a (nyt)

1a. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 48, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union, om forslag til afgørelse i Det Europæiske Råd om ændring af tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder artikel 74a, stk. 1a, tilsvarende anvendelse. I så fald kan beslutningsforslaget kun indeholde ændringsforslag til bestemmelserne i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Tirsdag den 15. juni 2010

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 118

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 96

1. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union, henvises sagen til det kompetente udvalg, som kan udarbejde henstillinger, jf. artikel 97 i denne forretningsorden.

2. De berørte udvalg søger at sikre, at Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, **Rådet og Kommissionen** regelmæssigt og i tide underretter dem om udviklingen i og gennemførelsen af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, om de påregnede udgifter hver gang der træffes en afgørelse vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der har finansielle virkninger, og om alle andre finansielle aspekter i forbindelse med gennemførelsen af aktioner som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Et udvalg kan i særlige tilfælde efter anmodning fra **Kommissionen eller Rådet eller** næstformanden/den højtstående repræsentant vedtage at holde mødet for lukkede døre.

3. To gange om året afholdes en drøftelse om det høringsdokument, der udarbejdes af næstformanden/den højtstående repræsentant om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og de budgetmæssige virkninger for Unionen. Procedurene i artikel 110 finder anvendelse.

(Se ligeledes fortolkningen til artikel 121).

4. **Rådet, Kommissionen og/eller** næstformanden/den højtstående repræsentant indbydes til ethvert plenarmøde, hvorunder der drøftes udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitik.

1. Når Parlamentet høres i henhold til artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union, henvises sagen til det kompetente udvalg, som kan udarbejde henstillinger, jf. artikel 97 i denne forretningsorden.

2. De berørte udvalg søger at sikre, at Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regelmæssigt og i tide underretter dem om udviklingen i og gennemførelsen af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, om de påregnede udgifter hver gang der træffes en afgørelse vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der har finansielle virkninger, og om alle andre finansielle aspekter i forbindelse med gennemførelsen af aktioner som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Et udvalg kan i særlige tilfælde efter anmodning fra næstformanden/den højtstående repræsentant vedtage at holde mødet for lukkede døre.

3. To gange om året afholdes en drøftelse om det høringsdokument, der udarbejdes af næstformanden/den højtstående repræsentant om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og de budgetmæssige virkninger for Unionen. Procedurene i artikel 110 finder anvendelse.

(Se ligeledes fortolkningen til artikel 121).

4. Næstformanden/den højtstående repræsentant indbydes til ethvert plenarmøde, hvorunder der drøftes udenrigs-, sikkerheds- eller forsvarspolitik.

Ændring 116

Europa-Parlamentets forretningsorden Afsnit IV – kapitel 3 – overskrift

FORESPØRGSER OG SPØRGSMÅL TIL RÅDET, KOMMISSIONEN OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

FORESPØRGSER OG SPØRGSMÅL FRA PARLAMENTS-MEDLEMMER

Ændring 107

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 116

1. Under hver mødeperiode er der spørgetid til Rådet og Kommissionen på tidspunkter, som Parlamentet vedtager efter forslag fra Formandskonferencen. **Parlamentet kan vedtage at afsætte et tidsrum til spørgsmål til Kommissionens formand og dens enkelte medlemmer.**

1. Under hver mødeperiode er der spørgetid til Rådet og Kommissionen på tidspunkter, som Parlamentet vedtager efter forslag fra Formandskonferencen.

Tirsdag den 15. juni 2010

NUVÆRENDE ORDLYD

2. Under hver mødeperiode kan et medlem kun stille ét spørgsmål til Rådet og ét spørgsmål til Kommissionen.
3. Spørgsmålene indgives skriftligt til formanden, der afgør, om de kan stilles, og fastsætter rækkefølgen for deres behandling. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.
4. Fremgangsmåden for afviklingen af spørgetiden fastlægges ved retningslinjer i et bilag til denne forretningsorden.

ÆNDRING

2. Under hver mødeperiode kan et medlem kun stille ét spørgsmål til Rådet og ét spørgsmål til Kommissionen.
3. Spørgsmålene indgives skriftligt til formanden, der afgør, om de kan stilles, og fastsætter rækkefølgen for deres behandling. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.
4. Fremgangsmåden for afviklingen af spørgetiden fastlægges ved retningslinjer i et bilag til denne forretningsorden.
5. *I henhold til retningslinjer, som fastsættes af Formandskonferencen, kan der berammes særskilt spørgetid med spørgsmål til Kommissionens formand, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og med formanden for Eurogruppen.*

(Bilag II, punkt 15 (format) udgår.)

Ændring 108

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 117 - overskrift og stk. 1

Forespørgsler til Rådet eller Kommissionen til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til Rådet eller Kommissionen med anmodning om skriftlig besvarelse i overensstemmelse med de i et bilag til denne forretningsorden fastsatte retningslinjer. Forespørgeren er alene ansvarlig for forespørgslens indhold.

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem kan stille forespørgsler til **formanden for Det Europæiske Råd**, Rådet, Kommissionen **eller Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik** med anmodning om skriftlig besvarelse i overensstemmelse med de i et bilag til denne forretningsorden fastsatte retningslinjer. Forespørgeren er alene ansvarlig for forespørgslens indhold.

Ændring 115

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 117 – stk. 2

2. Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som meddeler dem til **den pågældende institution**. I tvivlstilfælde tager formanden stilling til, om en forespørgsel kan stilles. Forespørgeren får meddelelse om formandens afgørelse.

2. Forespørgslerne indgives skriftligt til formanden, som meddeler dem til **adressaterne**. I tvivlstilfælde tager formanden stilling til, om en forespørgsel kan stilles. Forespørgeren får meddelelse om formandens afgørelse.

(Horisontal ændring: ordene »den pågældende institution« erstattes af ordet »adressaterne« i artikel 117, stk.2 og 4, og i punkt 1 og 3 i bilag III til forretningsordenen.)

Ændring 110

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 130 – stk. 1 a - 1 c (nye)

- 1a. *Der forhandles om tilrettelæggelse og fremme af et effektivt og regelmæssigt interparlamentarisk samarbejde i EU i henhold til artikel 9 i protokollen om de nationale parlamenteres rolle i Den Europæiske Union på grundlag af et mandat fra Formandskonferencen efter høring af Udvalgsformandskonferencen.*

Tirsdag den 15. juni 2010

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Enhver aftale herom godkendes af Parlamentet efter proceduren i artikel 127.

1b. Et udvalg kan indlede en direkte dialog med nationale parlamenter på udvalgsniveau inden for grænserne af de budgetbevillinger, der er afsat hertil. Dette kan omfatte passende former for samarbejde før og efter lovgivning.

1c. Ethvert dokument vedrørende en lovgivningsmæssig procedure på EU-plan, som fremsendes officielt til Europa-Parlamentet af et nationalt parlament, sendes til det udvalg, der er kompetent for det sagsområde, som det pågældende dokument vedrører.

Ændring 112

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 131

1. Efter forslag fra formanden udpeger Formandskonferencen medlemmerne af delegationen til COSAC og kan give dem et mandat. Delegationen ledes af en **af næstformændene** med ansvar for varetagelse af forbindelserne til de nationale parlamenter.

2. Delegationens øvrige medlemmer vælges på baggrund af de emner, der skal drøftes på COSAC-mødet, og **under behørig hensyntagen til den generelle politiske balance i Parlamentet**. Delegationen fremsender en beretning efter hvert møde.

1. Efter forslag fra formanden udpeger Formandskonferencen medlemmerne af delegationen til COSAC og kan give dem et mandat. Delegationen ledes af en **næstformand i Europa-Parlamentet** med ansvar for varetagelse af forbindelserne til de nationale parlamenter **og af formanden for udvalget med ansvar for institutionelle anliggender**.

2. Delegationens øvrige medlemmer vælges på baggrund af de emner, der skal drøftes på COSAC-mødet, og **skal så vidt muligt omfatte repræsentanter for de udvalg, der er kompetente med hensyn til de pågældende emner**. Delegationen fremsender en beretning efter hvert møde.

3. **Der tages behørigt hensyn til den generelle politiske balance i Parlamentet.**

Ændring 66

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 191 – stk. 1

1. På det første udvalgmøde, efter at valg af udvalgsmedlemmer har fundet sted, jf. artikel 186, vælger udvalget en formand og derpå ved særskilte valgrunder **en, to eller tre** næstformænd, som udgør udvalgets formandskab.

1. På det første udvalgmøde, efter at valg af udvalgsmedlemmer har fundet sted, jf. artikel 186, vælger udvalget en formand og derpå ved særskilte valgrunder næstformænd, som udgør udvalgets formandskab. **Antallet af næstformænd fastsættes af Parlamentet efter forslag fra Formandskonferencen.**

Ændring 109

Europa-Parlamentets forretningsorden
Bilag III - punkt 1 - led -1 (nyt)

— **skal tydeligt angive hvem forespørgslen skal fremsendes til gennem de sædvanlige interinstitutionelle kanaler**

Tirsdag den 15. juni 2010

Afgørelse om oprettelse og sammensætning af Delegationen til Det Parlamentariske Cariforum/EF-udvalg

P7_TA(2010)0211

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. juni 2010 om nedsættelse af og medlemstal for Delegationen til Det Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU

(2011/C 236 E/30)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til akt af 29. december 2008 om nedsættelse af Det Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU,

— der henviser til forretningsordenens artikel 198,

1. vedtager at nedsætte en delegation til Det Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU;
 2. fastsætter delegationens medlemstal til 15 faste medlemmer;
 3. vedtager, at ni medlemmer skal stamme fra Udvalget om International Handel og seks fra Udviklingsudvalget;
 4. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Onsdag den 16. juni 2010

Oprettelse og sammensætning af et særligt udvalg om politikudfordringer og budgetmidler for en bæredygtig Europæisk Union efter 2013

P7_TA(2010)0225

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om nedsættelse af et særligt udvalg om de politiske udfordringer og budgetmidler for en bæredygtig Europæisk Union efter 2013 og fastsættelse af dets sagsområde, medlemstal og funktionsperiode

(2011/C 236 E/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens afgørelser af 22. april, 12. og 20. maj 2010 med forslag om nedsættelse af et særligt udvalg om de politiske udfordringer og Unionens disponible budgetmidler efter 2013,
- der henviser til, at det i artikel 312, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsættes, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen under hele proceduren frem til vedtagelsen af den finansielle ramme træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette denne vedtagelse,
- der henviser til behovet for at indsamle og koordinere de forskellige berørte udvalgs holdning for at give Budgetudvalget et mandat til dets forhandlinger med Rådet med henblik på at vedtage en forordning, som indeholder den fremtidige flerårige finansielle ramme og eventuelt angive de støtteforanstaltninger, der skal fastsættes i en interinstitutionel aftale,
- der henviser til det arbejde, som Parlamentets særlige udvalg om den finansielle, økonomiske og sociale krise har udført, og behovet for opfølgning af dette udvalgs arbejde, navnlig med hensyn til at støtte en bæredygtig og kvalitativ vækst og langsigtede investeringer for at håndtere krisens langsigtede følger,
- der henviser til forretningsordenens artikel 184,

1. vedtager at nedsætte et særligt udvalg med følgende sagsområde:

- a) fastsættelse af Parlamentets politiske prioriteter for den flerårige finansielle ramme efter 2013 både på lovgivnings- og budgetområdet
- b) vurdering af de finansielle midler, som er nødvendige, for at Unionen kan nå sine målsætninger og gennemføre sine politikker fra perioden fra den 1. januar 2014
- c) fastsættelse af varigheden af den næste flerårige finansielle ramme
- d) forelæggelse af forslag i overensstemmelse med disse prioriteter og målsætninger til en struktur for den kommende flerårige finansielle ramme med angivelse af Unionens hovedaktivitetsområder
- e) forelæggelse af retningslinjer for en vejledende fordeling af midler mellem og inden for forskellige udgiftsområder i den flerårige finansielle ramme i overensstemmelse med prioriteterne og den foreslåede struktur
- f) præcisering af forbindelsen mellem en reform af finansieringsformen for EU's budget og en gennemgang af udgifterne for at give Budgetudvalget et fornuftigt grundlag til forhandlingerne om en ny flerårig finansiell ramme;

2. vedtager, at det særlige udvalgs funktionsperiode er på tolv måneder fra den 1. juli 2010 med henblik på at forelægge en rapport til Parlamentet, inden Kommissionen forelægger sit forslag med tal for den næste flerårige finansielle ramme, hvilket forventes i juli 2011;

3. minder om, at de særlige budget- og lovgivningsforslag vil blive behandlet af de relevante udvalg i overensstemmelse med forretningsordenens bilag VII;

4. vedtager, at det særlige udvalg skal bestå af 50 medlemmer.

Tirsdag den 15. juni 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen; ES/Comunidad Valenciana

P7_TA(2010)0197

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0216 - C7-0115/2010 - 2010/2066(BUD))

(2011/C 236 E/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0216 - C7-0115/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0180/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 2 425 afskedigelser i 181 virksomheder, der var aktive inden for NACE, rev. 2, hovedgruppe 23 »Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter« i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2009/014 ES/Comunidad Valenciana.

Tirsdag den 15. juni 2010

E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,

1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;

2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslutning på arbejdsmarkedet;

3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslutning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;

4. bemærker, at de oplysninger, der er forelagt om koordinerede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i Globaliseringsfondens årsberetninger;

5. minder i forbindelse med anvendelse af Globaliseringsfonden Kommissionen om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra Den Europæiske Socialfond, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;

6. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi, bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;

7. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;

8. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;

9. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 15. juni 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 2. september 2009 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i 181 virksomheder, der var aktive inden for NACE, rev. 2, hovedgruppe 23 (»Fremstilling af andre ikke-metallholdige mineralske produkter») i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana (ES52), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 22. februar 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 6 598 735 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 6 598 735 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Ireland/Waterford Crystal

P7_TA(2010)0198

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0196 - C7-0116/2010 - 2010/2067(BUD))

(2011/C 236 E/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0196 - C7-0116/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0181/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

- D. der henviser til, at Irland har anmodet om støtte i forbindelse med afskedigelser i Waterford Crystal og tre af virksomhedens leverandører (Thomas Fennell Engineering Ltd, RPS Engineering Services og Abbey Electric), som driver virksomhed i krystalsektoren ⁽¹⁾,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de oplysninger, der er forelagt om koordinerede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i Globaliseringsfondens årsberetninger;
 5. minder Kommissionen om i forbindelse med anvendelsen af Globaliseringsfonden om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra ESF, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;
 6. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 7. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 8. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 9. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EGF/2009/012 IE/Waterford Crystal.

Tirsdag den 15. juni 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Irland indgav den 7. august 2009 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser hos Waterford Crystal og tre af virksomhedens leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled og supplerede den med yderligere oplysninger frem til den 3. november 2009. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 2 570 853 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Irlands ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 2 570 853 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ES/Castilla-La Mancha

P7_TA(2010)0199

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0205 - C7-0117/2010 - 2010/2068(BUD))

(2011/C 236 E/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0205 - C7-0117/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0179/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte med hensyn til 585 afskedigelser i 36 virksomheder, der er aktive inden for NACE, rev. 2, hovedgruppe 16 (»Fremstilling af træ og varer af træ og kork undtagen møbler; fremstilling af varer af strå og flettematerialer«) i NUTS II-regionen Castilla-La Mancha (ES42) i Spanien ⁽¹⁾,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres genindslusning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de oplysninger, der er forelagt om den koordinerede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i Globaliseringsfondens årsberetninger;
 5. minder i forbindelse med anvendelsen af Globaliseringsfonden Kommissionen om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra ESF, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;
 6. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og de øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 7. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 8. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 9. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 10. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EGF/2009/020 ES/Castilla-La Mancha.

Tirsdag den 15. juni 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 9. oktober 2009 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden med hensyn til afskedigelser i 36 virksomheder, der er aktive inden for NACE, rev. 2, hovedgruppe 16 (»Fremstilling af træ og varer af træ og kork undtagen møbler; fremstilling af varer af strå og flettematerialer») i en enkelt NUTS II-region, Castilla-La Mancha (ES42), og supplerede den med yderligere oplysninger frem til den 22. februar 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 950 000 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 1 950 000 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

P7_TA(2010)0200

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0182 - C7-0099/2010 - 2010/2060(BUD))

(2011/C 236 E/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0182 - C7-0099/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0178/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at hjælpe arbejdstagere, der er ramt handelsrelaterede afskedigelser og følgerne af den finansielle og økonomiske krise, med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Kommissionen er forpligtet til at anvende Globaliseringsfonden i overensstemmelse med de generelle bestemmelser, der er fastsat i finansforordningen ⁽³⁾ og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der gælder for denne form for gennemførelse af budgettet,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

- C. der henviser til, at maksimalt 0,35 % af det årlige beløb fra Globaliseringsfonden kan stilles til rådighed hvert år til teknisk bistand på Kommissionens initiativ til finansiering af de aktiviteter i forbindelse med overvågning, oplysning, administrativ og teknisk støtte samt revision, kontrol og evaluering, der er nødvendige for at gennemføre EGF-forordningen som fastsat i denne forordnings artikel 8, stk. 1, herunder tilvejebringelse af information og vejledning til medlemsstaterne om anvendelse, overvågning og evaluering af Globaliseringsfonden og oplysninger om anvendelsen af Globaliseringsfonden til europæiske og arbejdsmarkedets parter (EGF-forordningens artikel 8, stk. 4),
- D. der henviser til, at Kommissionen i henhold til EGF-forordningens artikel 9, stk. 2, skal oprette en hjemmeside på alle EU-sprog med oplysning om Globaliseringsfonden, vejledning med hensyn til ansøgninger og for at fremhæve budgetmyndighedens rolle,
- E. der henviser til, at Kommissionen på baggrund af disse artikler anmodede om anvendelse af Globaliseringsfonden for at dække sine administrative behov i forbindelse med det forberedende arbejde med henblik på midtvejsevalueringen af Globaliseringsfondens funktionsmåde, der omfatter undersøgelser af gennemførelsen, genindslusning af arbejdstagere på arbejdsmarkedet, etablering af netværk mellem medlemsstaternes tjenestegrene, som har ansvaret for Globaliseringsfonden, udveksling af god praksis og til ajourføring og udviklingen af webstedet, af applikationer og dokumenter på alle EU-sprog og audiovisuelle aktiviteter, som er i overensstemmelse med Parlamentets ønske om at øge borgernes viden om EU's aktioner,
- F. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden;
 3. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 4. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til afskedigede arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) I henhold til forordning (EF) nr. 1927/2006 kan 0,35 % af det årlige maksimale beløb hvert år stilles til rådighed til teknisk bistand på Kommissionens initiativ. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 110 000 EUR.
- (5) Globaliseringsfonden bør følgelig anvendes til at yde teknisk bistand på Kommissionens initiativ -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 1 110 000 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 15. juni 2010

EU's finansielle bidrag til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) *I**

P7_TA(2010)0202

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansielle bidrag fra Den Europæiske Union til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) (KOM(2010)0012 - C7-0024/2010 - 2010/0004(COD))

(2011/C 236 E/36)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0012),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175 og artikel 352, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0024/2010),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de begrundede beslutninger, som de nationale parlamenter har sendt til formanden, omhandlende overholdelse af subsidiaritetsprincippet i udkastet til retsakt,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 29. april 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til høring af Regionsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0190/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2010)0004

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om finansielle bidrag fra Den Europæiske Union til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1232/2010).

Tirsdag den 15. juni 2010

Et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport *II**

P7_TA(2010)0203

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. juni 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (11069/5/2009 - C7-0043/2010 - 2008/0247(COD))

(2011/C 236 E/37)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (11069/5/2009 - C7-0043/2010),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0852),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2 og artikel 71, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C6-0509/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til EUF-traktatens artikel 294, stk. 7, og artikel 91, stk. 1,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0162/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 23.4.2009, P6_TA(2009)0285.

⁽²⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 94.

⁽³⁾ EUT C 79 af 27.3.2010, s. 45.

P7_TC2-COD(2008)0247

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 15. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 913/2010).

Onsdag den 16. juni 2010

Fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS-169) *I**

P7_TA(2010)0212

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS-169), der iværksættes af flere medlemsstater (KOM(2009)0610 - C7-0263/2009 - 2009/0169(COD))

(2011/C 236 E/38)

(Almindelige lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0610),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 169 og artikel 172, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0263/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk., 3, artikel 185 og artikel 188, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 29. april 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0164/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2009)0169

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om Unionens deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS), der iværksættes af flere medlemsstater

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 862/2010/EU).

Onsdag den 16. juni 2010

Forvaltningsstrukturer for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation *I**

P7_TA(2010)0213

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation (KOM(2009)0139 - C7-0103/2009 - 2009/0047(COD))

(2011/C 236 E/39)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0139),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 156, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0103/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 15. juli 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0160/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 103.

P7_TC1-COD(2009)0047

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-Agentur, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 912/2010).

Onsdag den 16. juni 2010

EU-jordovervågningsprogrammet (GMES) (2011-2013) *I**

P7_TA(2010)0214

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-jordobservationsprogrammet (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013) (KOM(2009)0223 - C7-0037/2009 - 2009/0070(COD))

(2011/C 236 E/40)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0223),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 157, stk. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0037/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 189 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 20. januar 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 5. maj 2010 gav tilsagn om at vedtage forslaget, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0161/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 16. juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0070

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 911/2010).

Indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) ***

P7_TA(2010)0215

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om udkast til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) (08612/2010 - C7-0109/2010 - 2009/0085(NLE))

(2011/C 236 E/41)

(Godkendelsesprocedure - fornyet forelæggelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) (08612/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0326),
- der henviser til sin holdning af 20. oktober 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) og KOM(2010)0147),
- der henviser til artikel 194, stk. 2 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets anmodning om Parlamentets godkendelse (C7-0109/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 59, stk. 3, artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0176/2010),

1. godkender indgåelsen af statutten;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0030.

Onsdag den 16. juni 2010

Tilladelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation ***

P7_TA(2010)0216

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (09898/2/2010 - C7-0145/2010 - 2010/0066(NLE))

(2011/C 236 E/42)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (09898/2/2010),
- der henviser til Rådets anmodning om godkendelse af bemyndigelsen, jf. artikel 329, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0145/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 74 g og artikel 81, stk. 1,
- der henviser til henstilling fra Retsudvalget (A7-0194/2010),
- A. der henviser til, at Kommissionen den 17. juli 2006 vedtog et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003, for så vidt angår kompetence, og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (»Rom III«) (KOM(2006)0399),
- B. der henviser til, at dette forslag var baseret på EF-traktatens artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1, hvilket krævede en enstemmig afgørelse i Rådet,
- C. der henviser til, at Parlamentet den 21.oktober 2008 som led i høringsproceduren godkendte Kommissionens forslag som ændret ⁽¹⁾,
- D. der henviser til, at det allerede midt i 2008 var blevet klart, at nogle medlemsstater havde specifikke problemer, der gjorde det umuligt for dem at acceptere den foreslåede forordning, der henviser til, at navnlig én medlemsstat ikke kunne acceptere, at dens domstole kunne blive nødt til at anvende udenlandsk skilsmisselov, som den anså for at være mere restriktiv end dens egen, og ønskede at fortsætte med at anvende sin egen materielle ret på enhver anmodning om skilsmisse, der indbringes for dens domstole, men at et stort flertal af medlemsstaterne til gengæld mente, at lovvalgsreglerne var et vigtigt aspekt ved den foreslåede forordning, og at sådanne lovvalgsregler i nogle tilfælde ville bebyrde domstole, der anvender fremmed ret,
- E. der henviser til, at Rådet på sin samling den 5.-6. juni 2008 konkluderede, at der ikke var enstemmighed om at fortsætte drøftelserne om den foreslåede forordning, og at der var uoverstigelige vanskeligheder, som gjorde det umuligt at opnå enstemmighed på daværende tidspunkt og i den nærmeste fremtid, samt at målene for den foreslåede forordning ikke kunne opfyldes inden for en rimelig frist ved anvendelse af de relevante traktatbestemmelser,

⁽¹⁾ EUT C 15E af 21.1.2010, s. 128.

Onsdag den 16. juni 2010

- F. der henviser til, at mindst ni medlemsstater i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union kan indføre et forstærket indbyrdes samarbejde inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer og anvende Unionens institutioner og udøve disse kompetencer ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne med de begrænsninger og efter de procedurer, der er fastsat i nævnte artikel og i artikel 326-334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- G. der henviser til, at fjorten medlemsstater ⁽¹⁾ indtil nu har meddelt, at de agter at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde med hensyn til lovvalgsregler i ægteskabssager,
- H. der henviser til, at Parlamentet har konstateret, at bestemmelserne i artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326-334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde overholdes,
- I. der særlig henviser til, at dette forstærkede samarbejde kan anses for at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen, jf. artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union, på baggrund af Kommissionens udbredte høring af de berørte parter som led i dens konsekvensanalyse i forbindelse med grønbogen (KOM(2005)0082), de mange »internationale« ægteskaber og de ca. 140 000 skilsmisser med et internationalt aspekt i EU i 2007 og i betragtning af, at to af de lande, der agter at deltage i det forstærkede samarbejde, Tyskland og Frankrig, det år stod for størstedelen af nye »internationale« skilsmisser,
- J. der henviser til, at en harmonisering af lovvalgsregler vil lette den gensidige anerkendelse af domme inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, for så vidt som den vil styrke den gensidige tillid, at der i øjeblikket findes 26 forskellige regelsæt om lovvalg i forbindelse med skilsmisse i de medlemsstater, der deltager i det civile samarbejde, og at indførelsen af et forstærket samarbejde på dette område vil reducere dette tal til 13 og på den måde bidrage til større harmonisering af reglerne i international privatret og styrke integrationsprocessen,
- K. der henviser til, at det tydeligt fremgår af dette initiativs forhistorie, at den foreslåede afgørelse er kommet på bordet som en sidste mulighed, og at samarbejdsmålene ikke kunne opfyldes inden for en rimelig frist, der henviser til, at i det mindste ni medlemsstater agter at deltage i samarbejdet, og at kravene i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union derfor er opfyldt,
- L. der henviser til, at også kravene i artikel 326-334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er opfyldt,
- M. der særlig henviser til, at forstærket samarbejde på dette område er i overensstemmelse med traktaterne og EU-retten, da det ikke kommer til at påvirke gældende EU-ret, eftersom de eneste gældende EU-regler på dette område vedrører kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og ikke lovvalg, der henviser til, at det ikke vil give anledning til nogen form for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i modstrid med artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da de foreslåede lovvalgsregler vil gælde for alle parter i sager, der indbringes for de deltagende medlemsstaters domstole, uanset parternes nationalitet eller opholdssted,
- N. der henviser til, at forstærket samarbejde ikke underminerer det indre marked eller den sociale og territoriale samhørighed og ikke betyder nogen begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejer konkurrencen, der henviser til, at det i stedet vil gøre det lettere for det indre marked at fungere korrekt, idet det fjerner eventuelle hindringer for personers frie bevægelighed og forenkler tingene for enkeltpersoner og jurister i de deltagende medlemsstater, uden at der kan opstå nogen forskelsbehandling af borgerne,

⁽¹⁾ Belgien, Bulgarien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Østrig, Portugal, Rumænien og Slovenien.

Onsdag den 16. juni 2010

- O. der henviser til, at et forstærket samarbejde vil respektere ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder og forpligtelser, for så vidt som de bevarer deres gældende regler i international privatret på dette område, der henviser til, at der ikke findes nogen internationale aftaler mellem deltagende og ikke-deltagende medlemsstater, som det forstærkede samarbejde ville være i modstrid med, samt at det ikke strider mod Haag-konventionerne om forældreansvar og underholdspligt,
- P. der henviser til, at det i artikel 328, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsættes, at et forstærket samarbejde til enhver tid er åbent for alle medlemsstater, der ønsker at deltage,
- Q. der henviser til, at Rådet (eller nærmere bestemt de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde) i henhold til artikel 333, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan vedtage en afgørelse om, at det skal træffe afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure i stedet for den særlige lovgivningsprocedure, jf. artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvorefter der blot sker en høring af Parlamentet,
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
 2. opfordrer Rådet til at vedtage en afgørelse i henhold til artikel 333, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvoraf det fremgår, at det agter at træffe afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure, vedrørende forslaget til Rådets forordning om gennemførelse af et forstærket samarbejde om lovvalg i forbindelse med skilsmisse og separation;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Estlands indførelse af euroen pr. 1. januar 2011 *

P7_TA(2010)0217

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Rådets beslutning om Estlands indførelse af euroen den 1. januar 2011 (KOM(2010)0239 - C7-0131/2010 - 2010/0135(NLE))

(2011/C 236 E/43)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0239),
- der henviser til Kommissionens konvergensrapport fra 2010 (KOM(2010)0238) om Estland og konvergensrapporten fra Den Europæiske Centralbank (ECB) fra maj 2010,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om udvidelse af euroområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om ECB's årsberetning 2008 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om den årlige redegørelse vedrørende euroområdet og offentlige finanser ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 249.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0090.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0072.

Onsdag den 16. juni 2010

- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾, (beslutning om ØMU@10),
 - der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om forbedring af metoden for høring af Europa-Parlamentet i procedurer vedrørende udvidelsen af euroområdet ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2003 om ECB's henstilling om Rådets beslutning om ændring af artikel 10, stk. 2, i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2003/223/EF af 21. marts 2003 om ændring af artikel 10, stk. 2, i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ⁽⁴⁾,
 - der henviser til artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0131/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0182/2010),
- A. der henviser til, at artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastslår, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved at undersøge, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt følgende kriterier: en høj grad af prisstabilitet; holdbare offentlige finanser; overholdelse af de normale udsvingsmargener i valutakursmekanismen; og den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, som afspejles i de langfristede rentesatser;
- B. der henviser til, at Estland har opfyldt Maastricht-kriterierne i overensstemmelse med artikel 140, stk. 1, i TEUF og protokollen (nr. 13) om konvergenskriterierne, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF;
- C. der henviser til, at ordføreren har besøgt Estland for at vurdere, om landet er rede til at tiltræde euroområdet;
- D. der henviser til, at Kommissionen har meddelt, at EUROSTAT i tæt samarbejde med det Estlands statistiske kontor har undersøgt kvaliteten af alle relevante oplysninger fra de estiske myndigheder,
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. går ind for Estlands indførelse af euroen pr. 1. januar 2011;

⁽¹⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 251.

⁽³⁾ EUT C 61 E af 10.3.2004, s. 374.

⁽⁴⁾ EUT L 83 af 1.4.2003, s. 66.

Onsdag den 16. juni 2010

3. noterer sig, at Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks (ECB) vurdering har fundet sted oven på den globale finansielle, økonomiske og sociale krise, som har påvirket mulighederne for nominal konvergens i mange andre medlemsstater;
 4. noterer sig, at Estland har opfyldt kriterierne efter målrettet, troværdig og vedholdende indsats fra den estiske regerings og det estiske folks side;
 5. er bekymret over afvigelserne mellem Kommissionens og ECB's konvergensrapporter, hvad angår prisstabilitetens varige karakter;
 6. noterer sig, at ECB's konvergensrapport fra 2010 identificerer opretholdelse af inflationskonvergens efter den aktuelle økonomiske justering som en stor udfordring;
 7. opfordrer den estiske regering til at fortsætte sin forsigtige skattepolitiske linje sammen med landets generelle stabilitetsorienterede politikker over for kommende makroøkonomiske ubalancer og risici, hvad angår prisstabilitet;
 8. opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen mulighed for at vurdere opfyldelsen af Maastricht-kriterierne på grundlag af klare, uafhængige, aktuelle og pålidelige data af høj kvalitet;
 9. anmoder Kommissionen om at simulere effekten af euroområdet redningspakke på Estlands budget, når landet tilslutter sig euroområdet og dermed bliver medlem af den gruppe, der garanterer redningsmidlerne;
 10. henstiller til Kommissionen og ECB at tage hensyn til alle aspekter, når de anbefaler den endelige vekselkurs for den estiske kroon;
 11. opfordrer de estiske myndigheder til at sætte skub i deres praktiske forberedelser for at sikre en problemfri overgangsproces; opfordrer den estiske regering til at sikre, at indførelsen af euroen ikke udnyttes til skjulte prisstigninger;
 12. opfordrer Kommissionen og ECB til at orientere Parlamentet om de foranstaltninger, der overvejes for at minimere aktivspecifik inflation som en konsekvens af lave renter;
 13. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 14. anmoder rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 15. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Eurogruppen og medlemsstaternes regeringer.
-

Onsdag den 16. juni 2010

Forslag til ændringsbudget nr. 4/2010: Sektion III - Kommissionen (overskud 2009)

P7_TA(2010)0218

Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (10930/2010 - C7-0153/2010 - 2010/2056(BUD))

(2011/C 236 E/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EUF-traktatens artikel 310 og 314 og Euratomtraktatens artikel 106a,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ (finansforordningen), særlig artikel 15, stk. 3, og artikel 37 og 38,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, endeligt vedtaget den 17. december 2009 ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2010 for regnskabsåret 2010, forelagt af Kommissionen den 16. april 2010 (KOM(2010)0169),
- der henviser til Rådets holdning til ændringsbudget nr. 4/2010, vedtaget den 11. juni 2010 (10930/2010 - C7-0153/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 75b og 75e,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0200/2010),
- A. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 4/2010 er at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2009 på i alt 2 253 591 199,37 EUR på 2010-budgettet,
- B. der henviser til, at hovedelementerne i dette overskud er en overregistrering af indtægter på 400 703 258 EUR, en underudnyttelse af bevillinger på 1 667 346 181 EUR og en positiv saldo for omveksling mellem valutaer på 185 541 760 EUR,
- C. der henviser til, at underudnyttelsen af betalingsbevillinger i 2009 under udgiftsområde 1 udgjorde 451 mio. EUR, under udgiftsområde 2 244 mio. EUR, under udgiftsområde 3 106 mio. EUR, under udgiftsområde 4 603 mio. EUR og under udgiftsområde 5 263 mio. EUR,
- D. der henviser til, at den kombinerede virkning af meget stramme budgetrammer og nye finansielle behov er, at de eksisterende politiske prioriteringer trues, mens et betydeligt underforbrug samtidig begrænser gennemførelsen af EU's politikker,
- E. der henviser til, at beregningen af underudnyttelsen af budgetmidler i 2009 bør tage højde for både forslaget til ændringsbudget nr. 4/2010 og ændringsbudget nr. 10/2009,

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64 af 12.3.2010.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag den 16. juni 2010

1. tager forslaget til ændringsbudget nr. 4/2010, der udelukkende har til formål at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2009 på budgettet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, til efterretning;
2. understreger, at den faktiske underudnyttelse af 2009-budgettet ikke er begrænset til det overskud, der fremgår af forslag til ændringsbudget nr. 4/2010, med udgør mere end 5 000 000 000 EUR under hensyntagen til ændringsbudget nr. 10/2009; advarer derfor om, at ændringsbudgettet ved årets udgang, der nedskærer niveauet af betalingsbevillinger og samtidig mindsker medlemsstaternes samlede bidrag til finansiering af EU-budgettet tilsvarende, giver et forvrænget billede af budgetgennemførelsen;
3. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2010 uden ændringer og pålægger sin formand at bekendtgøre, at Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2010 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i EUT;
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Ret til tolke- og til oversætterbistand i straffesager ***I

P7_TA(2010)0220

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rettighederne til tolke- og oversætterbistand i straffesager (00001/2010 - C7-0005/2010 - 2010/0801(COD))

(2011/C 236 E/45)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til en gruppe medlemsstaters initiativ (00001/2010),
- der henviser til artikel 76, litra b) og artikel 82, stk. 2, andet afsnit, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets forelæggelse af initiativet for Parlamentet (C7-0005/2010),
- der henviser til artikel 294, stk. 3 og 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens forslag (KOM(2010)0082), som har samme lovgivningsmæssige formål,
- der henviser til de begrundede udtalelser, som de nationale parlamenter har sendt til formanden, om, hvorvidt initiativet overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 44 og 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0198/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 16. juni 2010

P7_TC1-COD(2010)0801

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/64/EU).

Tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter *I**

P7_TA(2010)0221

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/15/EF om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (KOM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD))

(2011/C 236 E/46)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0650),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 71 og artikel 137, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0354/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 91 og artikel 153, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- under henvisning til udtalelse af 25. marts 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0137/2010),

1. forkaster Kommissionens forslag;
2. opfordrer Kommissionen til at tage sit forslag tilbage og sammen med Parlamentet træffe forberedelse til at forelægge et nyt;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 78.

Onsdag den 16. juni 2010

Forbrugeroplysning om fødevarer *I**

P7_TA(2010)0222

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne (KOM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

(2011/C 236 E/47)

(Almindelig beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0040),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0052/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. september 2008 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0109/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

Onsdag den 16. juni 2010

P7_TC1-COD(2008)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om fødevareinformation til forbrugerne og ændring af forordninger (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006, og ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiver 94/54/EF, 1999/10/EF, direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiver 2002/67/EF, 2004/77/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 114.
- (2) Den frie bevægelighed for sikre ■ fødevarer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og velvære og af deres sociale og økonomiske interesser. **Denne forordning gavner både det indre marked, idet den sikrer regelforenklning, retssikkerhed og afvikling af bureaukratiet, og borgerne, idet den foreskriver en tydelig, forståelig og læsevenlig obligatorisk mærkning af fødevarer.**
- (3) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og garantere deres ret til information bør der sikres hensigtsmæssig forbrugeroplysning om de fødevarer, de indtager. **Købsbeslutningerne** kan bl.a. påvirkes navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.
- (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽³⁾ er det et generelt princip for fødevarelovgivningen, at den skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, som de indtager, og hindre enhver praksis, som kan vildlede forbrugerne.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽⁴⁾ omfatter visse aspekter vedrørende forbrugeroplysninger, navnlig for at hindre vildledende handlinger og vildledende udeladelser af oplysninger. De generelle principper om urimelig handelspraksis bør suppleres med særlige bestemmelser om fødevareinformation til forbrugerne.
- (6) EU-bestemmelserne om mærkning af alle fødevarer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁵⁾. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1978 og bør derfor opdateres.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2010.

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

Onsdag den 16. juni 2010

- (7) Ved Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽¹⁾ er der fastsat bestemmelser om indholdet og udformningen af næringsoplysningerne på færdigpakkede fødevarer. Det er frivilligt at angive næringsoplysninger, medmindre fødevaren er omfattet af en ernæringsanprisning. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1990 og bør derfor opdateres.
- (8) De generelle mærkningskrav er suppleret med en række bestemmelser, der gælder for alle fødevarer under særlige omstændigheder eller for bestemte fødevarekategorier. Desuden findes der en række særregler, der gælder for specifikke fødevarer.
- (9) De oprindelige målsætninger og centrale elementer i de eksisterende mærkningsbestemmelser har ganske vist stadig gyldighed, men det er nødvendigt at strømline dem for at sikre lettere **anvendelse** og større **retssikkerhed** for aktørerne og for at modernisere dem, så der tages hensyn til ny udvikling vedrørende fødevareinformation.
- (10) **Den brede offentlighed** interesserer sig for sammenhængen mellem kost og sundhed samt valget af en passende kost svarende til den enkeltes behov. I Kommissionens hvidbog af 30. maj 2007 om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme blev der peget på, at næringsdeklaration er **en af de måder, hvorpå** forbrugerne **kan oplyses** om fødevarernes sammensætning og **hjælpes** til at træffe kvalificerede valg. **Uddannelses- og informationskampagner er en vigtig mekanisme til forbedring af forbrugernes forståelse af fødevareinformation.** I strategien for forbrugerpolitikken 2007-2013 understreges det, at det er af afgørende betydning for såvel en effektiv konkurrence som forbrugernes velfærd, at forbrugerne har mulighed for at træffe kvalificerede valg. Kendskab til de grundlæggende ernæringsprincipper og en passende næringsdeklaration af fødevarer vil gøre det betydeligt lettere for forbrugeren at træffe et kvalificeret valg. **Det er endvidere hensigtsmæssigt og korrekt, at forbrugerne i medlemsstaterne kan udnytte en neutral informationskilde for at få afklaret individuelle ernæringsspørgsmål. Derfor bør medlemsstaterne oprette relevante hotlines, som fødevaresektoren kunne bidrage til at finansiere.**
- (11) For at styrke retssikkerheden og sikre forenkling og konsekvent håndhævelse bør direktiv 90/496/EØF og 2000/13/EF ophæves og afløses af én forordning, der sikrer retssikkerhed for såvel forbrugerne som erhvervslivet og mindsker den administrative byrde.
- (12) Af klarhedshensyn bør andre horisontale retsakter ophæves og indarbejdes i nærværende forordning: det drejer sig om Kommissionens direktiv 87/250/EØF af 15. april 1987 om angivelse af alkoholindholdet i volumen ved mærkning af alkoholholdige drikkevarer bestemt til den endelige forbruger ⁽²⁾, Kommissionens direktiv 94/54/EF af 18. november 1994 om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF ⁽³⁾, Kommissionens direktiv 1999/10/EF af 8. marts 1999 om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af levnedsmidler ⁽⁴⁾, Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein ⁽⁵⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 af 31. marts 2004 om mærkning af fødevarer eller fødevareingredienser tilsat phytosteroler, phytosterolestere, phytostanoler og/eller phytostanolestere ⁽⁶⁾ og Kommissionens direktiv 2004/77/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 94/54/EF for så vidt angår mærkning af visse levnedsmidler, der indeholder glycyrrhizinsyre og ammoniumsalt heraf ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 113 af 30.4.1987, s. 57.

⁽³⁾ EFT L 300 af 23.11.1994, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 69 af 16.3.1999, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 20.

⁽⁶⁾ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 44.

⁽⁷⁾ EUT L 162 af 30.4.2004, s. 76.

Onsdag den 16. juni 2010

- (13) Det er nødvendigt at fastsætte fælles definitioner, principper, krav og procedurer, så der opstilles klare rammer og et fælles grundlag for Unionens og medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende fødevareinformation.
- (14) For at anlægge en vidtfavnende og fleksibel synsvinkel på oplysninger til forbrugerne om de fødevarer, de indtager, bør der være en bred definition af fødevareinformationslovgivning, der omfatter såvel generelle som særlige bestemmelser, og en bred definition af **fødevareinformation og -uddannelse**, der også omfatter oplysninger, der gives på andre måder end via etiketten.
- (15) EU's bestemmelser kun bør gælde for virksomheder, hvis aktiviteter indebærer en vis kontinuitet og en vis grad af organisation. Aktiviteter som privatpersoners lejlighedsvis **levering af fødevarer til tredjemand**, servering **af måltider** og salg af fødevarer i forbindelse med f.eks. velgørenhedsbasarer eller byfester og lokale møder **samt salg af fødevarer i de forskellige former for direkte markedsføring inden for landbruget**, hører ikke under denne forordnings anvendelsesområde. **For at undgå at lægge unødige byrder navnlig på de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i den håndværksmæssige fødevareproduktionssektor og fødevaredetailsektoren, der også omfatter storkøkkener, bør ikke-færdigpakkede produkter være undtaget fra kravet om mærkning.**
- (16) **Catering, der tilbydes af transportselskaber, bør kun omfattes af denne forordning, hvis den tilbydes på ruter mellem to punkter på EU's territorium.**
- (17) **Catering, der tilbydes af biografer - med undtagelse af SMV'er - bør falde under denne forordnings anvendelsesområde, når fødevarerne på salgsstedet pakkes i standardiseret emballage, hvis kapacitet er forudbestemt, således at fødevarens eller drikkevarens endelige mængde og indhold er fastlagt og målbar.**
- (18) Fødevareinformationslovgivningen bør **desuden støtte sig til informationskrav** fra forbrugere og **ikke blokere for innovationer inden for fødevaresektoren. Den mulighed, at fødevaresektorens virksomheder frivilligt kan give supplerende oplysninger, sikrer større fleksibilitet.**
- (19) **Formålet med at kræve obligatorisk fødevareinformation er at sætte forbrugerne i stand til at træffe en købsbeslutning, der passer til deres individuelle købstønsker og -behov.**
- (20) For at fødevareinformationslovgivningen kan tilpasse sig til ændringer i forbrugernes informationsbehov **og unødvendig emballageaffald undgås**, bør **den obligatoriske mærkning af fødevarer begrænses til en basismærkning med oplysninger, der påviseligt er af stor interesse for et flertal af forbrugere.**
- (21) Der bør dog kun kræves ny obligatorisk fødevareinformation **eller nye præsentationsmåder for fødevareinformation**, hvis det er nødvendigt og i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, proportionalitetsprincippet, **princippet om gennemsigtighed** og princippet om bæredygtighed.
- (22) **I forlængelse af de eksisterende bestemmelser om vildledende reklame bør bestemmelserne om fødevareinformation forbyde enhver angivelse, der kan vildlede køberen, navnlig hvad angår fødevarers energiindhold, herkomst eller sammensætning.** For at være effektivt skal dette forbud også omfatte reklame og præsentationsmåde for fødevarer.
- (23) **Det hævdes, at indtagelsen af visse fødevarer har bestemte gavnlige virkninger for sundheden. Disse angivelser skal være målbare og kunne efterprøves.**

Onsdag den 16. juni 2010

- (24) For at forhindre en fragmentering af bestemmelserne om fødevarevirksomhedsledernes ansvar med hensyn til **fejlagtig, vildledende eller manglende** fødevareinformation **skal** fødevarevirksomhedsledernes ansvar på dette område **fastlægges entydigt. Uden at det berører artikel 19 i forordning (EF) nr. 178/2002, skal fødevarevirksomhedsledere med ansvar for detailhandels- eller distributionsaktiviteter, som ikke påvirker fødevareinformationen, handle omgående, hvis de bliver opmærksomme på, at en sådan information ikke opfylder denne forordnings krav.**
- (25) Der bør opstilles en liste over alle obligatoriske oplysninger, der **■** bør gives for alle fødevarer bestemt til den endelige forbruger og storkøkkener. Listen bør fortsat omfatte de oplysninger, der allerede kræves i henhold til de eksisterende bestemmelser, idet det generelt opfattes som et værdifuldt regelsæt for forbrugeroplysning.
- (26) *De nye informations- og kommunikationsteknologier kan spille en vigtig rolle for formidlingen af supplerende oplysninger til forbrugerne. Disse teknologier muliggør en hurtig og med lave omkostninger forbunden informationsudveksling. Man kan forestille sig, at forbrugerne kan få adgang til supplerende oplysninger på skærme i supermarkederne, som via aflæsning af stregkoder kan give produktoplysninger. Man kan også forestille sig, at forbrugerne kan få adgang til supplerende oplysninger på en særlig forbrugerinternetside.*
-
- (27) Visse ingredienser eller andre stoffer, der anvendes ved fremstillingen af fødevarer og stadig findes i dem, **kan forårsage** allergier eller intolerans hos forbrugerne og **kan i individuelle tilfælde endog udgøre** en helbredsrisiko for de berørte personer. Det er **derfor** vigtigt, at der gives oplysninger om forekomst af fødevaretilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer med **videnskabeligt beviste** allergifremkaldende virkninger **eller mulighed for at øge risikoen for sygdomme**, for at forbrugere, **og navnlig de**, der lider af fødevareallergi eller -intolerans, **bevidst kan udvælge fødevarer, der er sikre for dem. Selv spor af sådanne stoffer bør angives, således at personer med alvorligere allergier kan træffe ■ sikre valg. Der bør udarbejdes fælles regler herfor.**
- (28) Etiketter på fødevarer bør være tydelige og forståelige, så forbrugerne **målrettet** kan træffe **deres** valg af bestemte fødevarer og den ønskede kost. Undersøgelser har vist, at **god** læsbarhed er vigtig for, at mærkningsoplysninger bedst muligt kan påvirke læseren, og at **ulæselige produktoplysninger** er en af hovedårsagerne til forbrugernes utilfredshed med fødevareetiketter. **Derfor bør der tages samlet hensyn til faktorer som skrifttype, farve og kontrast i den givne kombination.**
- (29) For at sikre, at der gives fødevareinformation, er det nødvendigt at medtage **■** salg af fødevarer ved fjernkommunikation. Skønt det er klart, at fødevarer, der leveres via fjernsalg, bør opfylde samme informationskrav som fødevarer, der sælges i butikker, er det nødvendigt at gøre det klart, at den relevante obligatoriske fødevareinformation i sådanne tilfælde også skal være til rådighed, inden købet afsluttes.
- (30) For at give forbrugerne den fødevareinformation, der er nødvendig for, at der kan træffes et kvalificeret valg, bør alkoholholdige blandede drikkevarer, forsynes med oplysninger om ingredienserne.
- (31) *I overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 5. september 2007 om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader ⁽¹⁾, udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2008 om fødevareinformation til forbrugerne, Kommissionens arbejde og den brede offentligheds bekymringer med hensyn til alkoholrelaterede skader, navnlig på unge og sårbare forbrugere, bør Kommissionen sammen med medlemsstaterne fastlægge en definition af drikkevarer som alkoholsodavand, der specifikt har unge som målgruppe. Som følge af disse drikkevarers alkoholholdige karakter bør de være omfattet af strengere mærkningskrav og opbevares klart adskilt fra alkoholfrie drikkevarer i forretninger.*

⁽¹⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 160.

Onsdag den 16. juni 2010

- (32) Det er også vigtigt, at forbrugerne får oplysninger om andre alkoholholdige drikkevarer. Der findes allerede særlige EU-bestemmelser om mærkning af vin. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾ er der fastsat en udtømmende række tekniske standarder, som dækker alle ønologiske fremgangsmåder, fremstillingsmetoder og former for præsentation og mærkning af vine, således at det er sikret, at alle led i kæden er omfattet, og at forbrugerne er beskyttet og korrekt informerede. Disse bestemmelser beskriver bl.a. på en præcis og udtømmende måde de stoffer, der kan forventes benyttet i produktionsprocessen, og betingelserne for anvendelsen heraf via en fortegnelse over tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder. Fremgangsmåder, der ikke er med i fortegnelsen, er forbudt. Derfor bør vin indtil videre undtages fra kravet om obligatorisk angivelse af ingredienslisten og en næringsdeklaration. Hvad angår øl og spiritus som defineret i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus⁽²⁾ bør der for at sikre en konsekvent fremgangsmåde og sammenhæng med betingelserne vedrørende vin gælde samme slags undtagelser. Kommissionen udarbejder imidlertid en rapport fem år efter denne forordnings ikrafttrædelse og kan om nødvendigt foreslå, særlige krav i forbindelse med nærværende forordning.
- (33) Angivelse af en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed bør anføres **på obligatorisk basis i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra i), samt** i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til fødevarens virkelige oprindelsesland eller herkomststed. Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed bør altid ske på en sådan måde, at forbrugeren ikke vildledes, og på grundlag af klare kriterier, der sikrer lige vilkår for erhvervslivet og gør det lettere for forbrugerne at forstå oplysningerne om en fødevarers oprindelsesland eller herkomststed. Sådanne kriterier **skal** ikke gælde for oplysninger om fødevarerivsomslederens navn og adresse.
- (34) **■ Ønsker fødevarerivsomsledere ■ at anføre, at en fødevare har oprindelse i EU for at henlede forbrugernes opmærksomhed på deres produkts kvaliteter og EU's produktionsstandarder, skal sådanne angivelser ■ være i overensstemmelse med harmoniserede kriterier. Det samme er tilfældet for angivelsen af medlemsstaten.**
- (35) EU's ikke-præferenceoprindelsesregler er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾ og gennemførelsesbestemmelserne dertil i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993⁽⁴⁾. Oprindelseslandet bør fastslås på grundlag af disse regler, som handelsvirksomheder og forvaltninger kender godt, og gennemførelsen forventes dermed at blive lettere.
- (36) En fødevarers næringsdeklaration omfatter oplysninger om forekomsten af energi og visse næringsstoffer **og ingredienser** i fødevarer. Obligatoriske næringsoplysninger **foran og bag på pakningen bør understøttes med** foranstaltninger **fra medlemsstaternes side, såsom en ernæringshandlingsplan som del af deres folkesundhedspolitik, der skal omfatte specifikke anbefalinger om** oplysning af offentligheden om ernærings spørgsmål og understøtte et kvalificeret valg af fødevarer.
- (37) I Kommissionens ovennævnte hvidbog af 30. maj 2007 pegedes der på visse næringsselementer af betydning for folkesundheden. Kravene vedrørende obligatoriske næringsoplysninger bør derfor **være i overensstemmelse med henstillingerne i den hvidbog.**
- (38) Forbrugerne er generelt ikke klar over alkoholholdige drikkevarers potentielle bidrag til deres kost som helhed. Det **ville** derfor **være nyttigt, hvis producenterne giver** oplysninger om **energiindholdet i** alkoholholdige drikkevarer.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

Onsdag den 16. juni 2010

- (39) Af hensyn til **retssikkerheden** og sammenhængen i **EU-lovgivningen** bør frivillig angivelse af ernærings- eller sundhedsanprisninger på fødevarers etiketter ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽¹⁾.
- (40) For at undgå unødvendige byrder for **fødevarereproducenter og -forhandlere**, bør visse kategorier af fødevarer, der er uforarbejdede, eller hvor ernæringsoplysninger ikke er afgørende for forbrugernes **købsbeslutning, eller hvis pakning eller etiket er for lille til at kunne indeholde den obligatoriske mærkning**, undtages fra kravet om **en** obligatorisk næringsdeklaration, medmindre sådanne oplysninger kræves i henhold til anden **EU-lovgivning**.
- (41) For at den givne information kan tiltrække sig gennemsnitsforbrugerens opmærksomhed og tjene det oplysningsformål, med hvilket den indføres, **■** bør informationen være **■** let forståelig **for gennemsnitsforbrugeren. Det forekommer derfor fornuftigt**, at oplysningerne **anføres i et og samme** synsfelt **■** for at sikre, at forbrugerne nemt kan se de væsentlige næringsoplysninger, når de køber fødevarer **■**.
- (42) Nyere tiltag i visse medlemsstater og fra visse organisationer i fødevaresektoren med hensyn til, hvordan næringsdeklarationen udtrykkes, dvs. på andre måder end »pr. 100 g/100 ml/portion«, tyder på, at forbrugerne kan lide sådanne ordninger, da de kan hjælpe dem med hurtigt at træffe **■** valg. Der foreligger dog ikke **videnskabelig** dokumentation fra hele **EU** om, hvordan gennemsnitsforbrugeren forstår og anvender de alternative måder at udtrykke oplysningerne på. **Af hensyn til en sammenligning af produkter i forskellige pakninger bør næringsdeklarationen derfor fortsat obligatorisk udtrykkes pr. 100 g/100 ml, og yderligere portionsoplysninger bør ■ tillades, ■** hvis det er relevant. **Såfremt fødevarer er færdigpakket som en enkelt portion, bør næringsdeklarationen obligatorisk udtrykkes pr. portion. For at undgå vildledende portionsoplysninger bør portionsstørrelserne standardiseres på EU-plan efter en høringsprocedure.**
- (43) En deklaration i det primære synsfelt om mængderne af næringselementer og sammenlignelige indikatorer i en let genkendelig form med henblik på at muliggøre en vurdering af en fødevarers ernæringsmæssige egenskaber bør i sin helhed betragtes som en del af næringsdeklarationen, og den bør ikke behandles som en gruppe af enkeltanprisninger.
- (44) Erfaringerne har vist, at frivillig fødevareinformation i mange tilfælde gør den obligatoriske fødevareinformation mindre klar. Derfor bør der fastsættes kriterier, der skal hjælpe fødevarevirksomhedsledere og håndhævende myndigheder til at finde den rigtige balance mellem obligatorisk og frivillig fødevareinformation.
- (45) **Også i forbindelse med ikke-færdigpakkede fødevarer og udbuddet i storkøkkener er oplysninger om potentielt allergifremkaldende stoffer vigtige for allergikere.** Sådanne oplysninger bør derfor altid **være tilgængelige for** forbrugeren.
- (46) Medlemsstaterne bør ikke kunne vedtage andre bestemmelser end dem, der er fastsat i denne forordning, på det område, den harmoniserer, medmindre det er udtrykkeligt anført i den. **Eftersom nationale mærkningskrav kan skabe hindringer for den fri bevægelighed i det indre marked, bør medlemsstaterne desuden vise, hvorfor disse foranstaltninger er nødvendige, og oplyse, hvilke skridt de vil tage for at sikre, at de finder anvendelse på en måde, der begrænser samhandelen mindst muligt.**
- (47) Bestemmelserne om fødevareinformation bør kunne tilpasses hurtigt skiftende sociale, økonomiske og teknologiske forhold.
- (48) For visse aspekter vedrørende fødevareinformation, der er anledning til udvikling af innovativ og moderne handelspraksis, er det nødvendigt at tillade eksperimenter og forbrugerforskning i tilstrækkeligt omfang og at tilvejebringe solid dokumentation om de bedste systemer. EU's fødevareinformationslovgivning bør derfor i sådanne tilfælde blot foreskrive de obligatoriske væsentlige krav, der fastlægger niveauet for forbrugerbeskyttelse og -oplysning, og lade det være fleksibelt, hvordan sådanne krav føres ud i livet, dog således at bestemmelserne om det indre marked overholdes.

⁽¹⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

Onsdag den 16. juni 2010

- (49) For at sikre, at mere detaljerede krav til fødevareinformation udformes og fastsættes ved en dialektisk proces og med udgangspunkt i bedste praksis bør der være fleksible mekanismer på EU-plan og på nationalt plan, der bygger på en åben og gennemsigtig offentlig høringsproces og vedvarende samspil mellem en bred vifte af repræsentative aktører. Sådanne mekanismer kan udmønte sig i udformning af nationale ikke-bindende ordninger på grundlag af grundig forbrugerforskning og bred høring af aktørerne. Der bør være mekanismer, der gør, at forbrugerne er i stand til at identificere fødevarer, der er mærket i overensstemmelse med den nationale ordning, f.eks. med et identifikationsnummer eller et symbol.
- (50) For at sikre en vis ensartethed i resultaterne i de forskellige medlemsstater er det nødvendigt at fremme løbende udveksling af bedste praksis og erfaringer mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen og at fremme aktørernes deltagelse i denne udveksling.
- (51) For at håndhæve overholdelsen af nærværende forordning bør medlemsstaterne foretage offentlig kontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾.
- (52) Henvisningerne til direktiv 90/496/EØF i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽²⁾ bør opdateres for at tage hensyn til nærværende forordning. Forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (53) For at sætte de berørte kredse, og mere specielt de små og mellemstore virksomheder, i stand til at afgive næringsdeklaration for deres produkter bør anvendelsen af foranstaltninger med henblik på en gøre næringsdeklaration obligatorisk ske gradvis ved hjælp af forlængede overgangsperioder med en ekstra overgangsperiode for mikrovirksomheder.
- (54) *Produkter fra den håndværksmæssige fødevareproduktionssektor og ferskvarer fra fødevaretailsektoren, der produceres direkte på salgsstedet, kan naturligtvis indeholde stoffer, der forårsager reaktioner hos personer med fødevareallergi eller fødevareintolerans. Da det netop er sådanne ikke-færdigpakkede produkter, der sælges i direkte kontakt med kunden, bør den relevante information f.eks. tilvejebringes gennem dialog på salgstidspunktet eller ved hjælp af et klart synligt skilt i salgsområdet eller ved at lade oplysningsmateriale ligge fremme.*
- (55) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- I**
- (56) Kommissionen bør **i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** tillægges beføjelser til at **vedtage delegerede retsakter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.**

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.

Onsdag den 16. juni 2010

- (57) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelsen bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage tekniske retningslinjer for fortolkningen af listen over ingredienser, der forårsager allergier eller intolerans, med henblik på at afgøre, hvorledes datoen for mindste holdbarhed skal anføres, og for at fastlægge en holdning om nationale bestemmelser, der vedtages af en medlemsstat. I overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsættes ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure på forhånd generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Indtil denne nye forordning er vedtaget og i betragtning af, at det er nødvendigt, at forordningen vedtages hurtigst muligt, bør medlemsstaternes kontrol udøves i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, med undtagelse af forskriftsproceduren med kontrol, der ikke finder anvendelse for så vidt som disse bestemmelser er forenelige med de ændrede traktater. Henvisninger til disse bestemmelser bør ikke desto mindre erstattes med henvisninger til reglerne og principperne i den nye forordning, så snart denne træder i kraft.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Forordningen fastlægger generelle principper, krav og ansvarsfordeling vedrørende fødevareinformation, navnlig mærkning af fødevarer. Den foreskriver midler til at sikre forbrugernes ret til information og procedurer for fødevareinformation, idet der tages hensyn til behovet for, at der er tilstrækkelig fleksibilitet til at reagere over for den fremtidige udvikling og nye oplysningskrav.

2. Denne forordning finder anvendelse i alle led i fødevarekæden, **der** vedrører fødevareinformation til **de endelige forbrugere**.

Den finder ligeledes anvendelse på alle **færdigpakkede** fødevarer, der er bestemt til **levering til** den endelige forbruger, **■** og fødevarer bestemt til levering til storkøkkener.

Den finder ikke anvendelse på fødevarer, der færdigpakkes direkte på salgsstedet inden levering til den endelige forbruger.

Catering, der tilbydes af transportselskaber, omfattes kun af denne forordning, hvis de tilbydes på ruter mellem to punkter på EU's territorium.

3. Denne forordning finder kun anvendelse på fødevarer, der er fremstillet som led i en erhvervsmæssig virksomhed, idet begrebet erhvervsmæssig virksomhed indebærer en vis kontinuitet i aktiviteterne og en vis grad af organisation. Aktiviteter som privatpersoners lejlighedsvis håndtering, servering og salg af fødevarer i forbindelse med f.eks. velgørenhedsbasarer eller byfester og lokale møder hører ikke under denne forordnings anvendelsesområde.

4. Fødevarer med oprindelse i tredjelande må kun distribueres i EU, når de opfylder denne forordnings krav.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Onsdag den 16. juni 2010

5. Denne forordning finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige **EU-bestemmelser** om bestemte fødevarer. **Inden den ... (*) forelægger Kommissionen en omfattende og ajourført liste over alle mærkningskrav i særlig EU-lovgivning gældende for bestemte fødevarer, og denne liste gøres tilgængelig på internettet.**

Senest den ... () forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om disse særlige mærkningskravs overensstemmelse med denne forordning. Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et relevant forslag til ændring af denne forordning.**

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning gælder følgende definitioner:

- a) definitionerne af »fødevarer«, »fødevarelovgivning«, »leder af fødevarevirksomhed«, »detailhandel«, »markedsføring« og »endelig forbruger« i artikel 2 og i artikel 3, nr. 1), 2), 3), 7), 8) og 18) i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) definitionerne af »forarbejdning«, »forarbejdede produkter« og »uforarbejdede produkter« i artikel 2, stk. 1, litra m), n) og o), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ⁽¹⁾
- c) definitionerne af »fødevaretilsætningsstoffer« og »tekniske hjælpestoffer« i artikel 1, stk. 2, og i fodnote 1 i Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler ⁽²⁾
- d) definitionen af »aroma« i artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 88/388/EØF af 22. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmaterialer til fremstilling af disse ⁽³⁾
- e) definitionerne af »kød« og »maskinsepareret kød« i punkt 1.1 og 1.14 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁴⁾
- f) definitionerne af »anprisning«, »næringsstof«, »andet stof«, »ernæringsanprisning« og »sundhedsanprisning« i artikel 2, stk. 2, nr. 1)-5), i forordning (EF) nr. 1924/2006.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »fødevareinformation«: oplysninger om en fødevarer, som den endelige forbruger får via en etiket eller andet ledsagende materiale eller på anden vis, herunder moderne **teknologier** eller mundtlig kommunikation. Definitionen omfatter ikke kommerciel kommunikation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ⁽⁵⁾

I

(*) EUT: indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(**) EUT: 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 184 af 15.7.1988, s. 61.

⁽⁴⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55

⁽⁵⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Onsdag den 16. juni 2010

- b) »storkøkkener«: alle foretagender (herunder **salgsautomater**, et køretøj eller en fast opstillet eller mobil stand eller bod), f.eks. restauranter, kantiner, skoler, hospitaler **eller catering**, hvor der som led i virksomheden tilberedes fødevarer, der er bestemt til **direkte konsum hos** den endelige forbruger ■
- c) »færdigpakket fødevarer«: en vare, der som en sådan udbydes til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener, og som består af en fødevarer **i en** emballage, ■ uanset om emballagen omslutter fødevaren helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres
- d) »**ikke-færdigpakkede fødevarer**«: **fødevarer, der udbydes til den endelige forbruger uden emballage og eventuelt først pakkes på tidspunktet for salget til den endelige forbruger, samt fødevarer og ferskvarer, der færdigpakkes på salgsstedet på salgsdagen med henblik på øjeblikkeligt salg**
- e) »**håndværksfødevarer**«: **en fødevarer, som i en virksomhed, der i overensstemmelse med national handelsret er opført som håndværksvirksomhed i nationale registre, er fremstillet direkte til forbrugerne**
- f) »ingrediens«: ethvert stof, herunder fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymmer, og **de enkelte ingredienser** af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som **er indeholdt** i færdigvaren, eventuelt i ændret form ■
- g) »herkomststed«: sted, **land eller region, hvor produkterne eller landbrugsingredienserne er fremstillet fuldt ud**, i overensstemmelse med **artikel 23, stk. 2**, i forordning (EØF) nr. 2913/92
- h) »sammensat ingrediens«: en ingrediens, som selv er produktet af mere end én ingrediens
- i) »etiket«: enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til en fødevarebeholder
- j) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en fødevarer, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne fødevarer
- k) »synsfelt«: alle en emballages overflader, der kan læses fra én synsvinkel, så forbrugerne hurtigt og let har adgang til ■ mærkningsoplysningerne ■
- l) »**læsbarhed**«: **skrift, tryk, prægning, mærkning, graving, stempling osv., der sætter en normaltsynet forbruger i stand til at registrere tekst, som f.eks. mærkning og deklaration af fødevarer, uden optiske hjælpemidler; læsbarheden afhænger af skriftstørrelsen, font, skrifttykkelse, afstanden mellem ord, bogstaver og linjer, forholdet mellem bogstavernes bredde og højde samt kontrasten mellem skrift og baggrund**
-
- m) »**hævdvunden** betegnelse«: en betegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges, **opfatter** som dens betegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring
- n) »beskrivende betegnelse«: en betegnelse, der giver en beskrivelse af fødevaren og om nødvendigt af dens anvendelse, og som er tilstrækkelig tydelig til, at forbrugerne er bekendt med dens egentlige art og kan skelne den fra andre produkter, som den kunne forveksles med
-

Onsdag den 16. juni 2010

- o) »produkt med kun én ingrediens«: *en fødevare, som ud over salt, sukker, krydderier, vand, tilsætningsstoffer, aromaer og enzymer kun indeholder en enkelt ingrediens*
- p) »væsentlige krav«: krav, der afgør niveauet for forbrugerbeskyttelse og fødevareinformation vedrørende et givet emne, og som er fastsat i en **EU-retsakt**
- q) »datoen for mindste holdbarhed«: den dato, til og med hvilken fødevaren bevarer sine specifikke egenskaber, *når den opbevares som angivet eller i overensstemmelse med særlige instrukser på emballagen*
- r) »sidste anvendelsesdato for en fødevare«: *den dato, til og med hvilken en fødevare skal konsumeres; efter denne dato må fødevaren ikke længere som sådan sælges til forbrugerne eller forarbejdes yderligere*
- s) »fremstillingsdato«: *den dato, hvor produktet fremstilles, pakkes og eventuelt dybfrys*
- t) »bedste praksis«: standarder, ordninger, initiativer eller andre aktiviteter, som de kompetente myndigheder har givet deres tilslutning til, og som erfaringer og forskning har vist er de mest effektive for flertallet af forbrugerne, og som betragtes som eksempler til efterfølgelse for andre
- u) »fødevareefterligning«: *en fødevare, som giver udseende af at være en anden fødevare, og hvor en normalt anvendt ingrediens helt eller delvis er erstattet med en anden ingrediens.*

3. En fødevares oprindelse henviser i denne forordning til en fødevares oprindelse som fastsat i overensstemmelse med artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

4. De særlige definitioner i bilag I finder også anvendelse.

KAPITEL II

GENERELLE PRINCIPPER VEDRØRENDE FØDEVAREINFORMATION

Artikel 3

Generelle målsætninger

1. Fødevareinformation har til formål **i forbrugernes interesse** at sikre et højt niveau for beskyttelse af sundhed, **gennemskelighed** og **produkternes sammenlignelighed** samt give et grundlag for at træffe kvalificerede valg og anvende fødevarer på sikker vis.
2. **Fødevaremærkningen skal være let genkendelig, læsbar og forståelig for gennemsnitsforbrugeren.**
3. Fødevareinformationslovgivningen har til formål at opnå fri bevægelighed i Unionen for fødevarer, der er lovligt produceret og markedsført.
4. Når der i fødevareinformationslovgivningen fastsættes nye krav, **fastsættes der, medmindre kravene vedrører beskyttelse af menneskers sundhed**, en overgangsordning efter de nye kravs ikrafttræden, hvor fødevarer med etiketter, der ikke opfylder de nye krav, kan markedsføres, og hvor lagre af sådanne fødevarer, der er blevet markedsført inden udløbet af overgangsperioden, fortsat kan sælges, indtil lagrene er opbrugt. **Nye bestemmelser om mærkning af fødevarer indføres fra en fælles anvendelsesdato, som Kommissionen fastlægger efter høring af medlemsstaterne og repræsentanter for interessenter.**

Onsdag den 16. juni 2010

Artikel 4

Principper for obligatorisk fødevareinformation

1. Når der **ved lov** kræves obligatorisk fødevareinformation **■**, omfatter **denne** oplysninger, der bl.a. tilhører en af følgende kategorier:
 - a) oplysninger om fødevarens identitet og sammensætning, **mængde**, egenskaber eller andre karakteristika
 - b) oplysninger vedrørende beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikker anvendelse af en fødevare. Det drejer sig bl.a. om:
 - i) bestanddeles egenskaber, der kan være sundhedsskadelige for visse grupper af forbrugere
 - ii) holdbarhed, opbevaring, **i givet fald regler for opbevaring af produkter efter åbning** og sikker anvendelse**■**
 - c) oplysninger om ernæringsegenskaber, så forbrugerne, herunder forbrugere med særlige kostbehov, kan træffe kvalificerede valg.
2. Når behovet for obligatorisk fødevareinformation vurderes, tages der hensyn til **de potentielle udgifter og fordele for aktører, herunder forbrugere, producenter og andre, ved at give** bestemte oplysninger **■**.

Artikel 5

Høring af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet

Foranstaltninger i henhold til fødevareinformationslovgivningen, der forventes at have betydning for folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«).

KAPITEL III

GENERELLE KRAV TIL FØDEVAREINFORMATION OG FØDEVAREVIRKSOMHEDSLEDERNES ANSVAR

Artikel 6

Grundlæggende krav

Alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal ledsages af fødevareinformation i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Fair oplysningspraksis

1. Fødevareinformation må ikke være af en sådan art, at den **■** vildleder, især:
 - a) **ved gennem betegnelsen og/eller den visuelle præsentation af fødevaren at kunne vildlede forbrugerne** med hensyn til **dennes** art, identitet, egenskaber, sammensætning, **de enkelte ingredienser og disses mængde i produktet**, holdbarhed, oprindelsesland eller herkomststed, fremstillings- eller frembringelsesmåde
 - b) **ved gennem betegnelsen eller en visuel præsentation på emballagen at give indtryk af, at der er tale om et bestemt produkt eller om forekomsten af en bestemt ingrediens, selv om produktet i pakningen i virkeligheden er en efterligning af en fødevare eller indeholder en erstatning for en ingrediens, der normalt anvendes i et produkt. I sådanne tilfælde skal produktet på emballagens yderside mærkes med tilføjslen »efterligning« eller »fremstillet med (betegnelse for erstatningsingrediensen) i stedet for (betegnelse for den erstattede ingrediens)«**

Onsdag den 16. juni 2010

- c) ved i forbindelse med kødprodukter at give indtryk af, at der er tale om et samlet stykke kød, selv om produktet består af sammensatte kødstykker; i sådanne tilfælde skal produktet på emballagens forside kendetegnes med oplysningen »formet kød - af sammensatte kødstykker«
- d) ved at tillægge den pågældende fødevarer virkninger eller egenskaber, som den ikke har
- e) ved at give indtryk af, at den pågældende fødevarer har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har samme egenskaber, *eller ved specielt at fremhæve den manglende forekomst af specifikke ingredienser og/eller næringsstoffer, der som en selvfølge ikke forekommer i den pågældende fødevarer*
- f) ved udtrykkelig at reklamere med en mærkbar reduktion af sukker- og/eller fedtindholdet, selv om der ikke samtidig er tale om nogen tilsvarende reduktion af energiindholdet (udtrykt i kilojoule eller kilokalorier)
- g) ved at anføre betegnelsen »egnet til personer med særlige diætbehov«, selv om den pågældende fødevarer ikke lever op til EU-lovgivningen for fødevarer bestemt til personer med sådanne behov
- h) for mælk: ved at betegne mælk som »frisk«, når sidste anvendelsesdato er overskredet med mere end syv dage efter påfyldningsdatoen.
2. Fødevarerinformation skal være korrekt, klar og letforståelig for forbrugeren.
3. Uden at undtagelser i **EU-lovgivningen**, der gælder for naturligt mineralvand og for fødevarer bestemt til særlig ernæring, derved tilsidesættes, må fødevarerinformation ikke tillægge en fødevarer egenskaber vedrørende forebyggelse, behandling og helbredelse af en menneskelig sygdom eller give indtryk af sådanne egenskaber.
4. **Stk. 1 og 3** gælder ligeledes:
- a) reklame
- b) fødevarers præsentationsmåde og især deres form, udseende eller emballage, de materialer, der anvendes til emballage, den måde, hvorpå fødevarerne er arrangeret, samt de forhold, hvorunder de udstilles.

Artikel 8

Ansvarsfordeling

1. Den person, der er ansvarlig for fødevarerinformationen, sikrer, at de omhandlede oplysninger foreligger og er indholdsmæssigt korrekte.
2. Den person, der er ansvarlig for fødevareroplysninger, er lederen af den fødevarer virksomhed, der for første gang markedsfører en fødevarer på Unionens marked, eller, hvor det er relevant, den leder af en fødevarer virksomhed, under hvis navn eller firmanavn fødevareren markedsføres.
3. I den udstrækning, hvor de aktiviteter, der udøves af ledere af fødevarer virksomheder, vedrører fødevarerinformationen i den virksomhed, som er under deres ledelse, sikrer disse, at de meddelte oplysninger opfylder kravene i denne forordning.
4. Ledere af fødevarer virksomheder, der har ansvar for detailhandels- eller distributionsaktiviteter, som ikke påvirker fødevarerinformationen, **bidrager** - inden for deres respektive aktivitetsområder - **med** fornøden omhu **til** at sikre, at **kravene til** fødevarerinformation **opfyldes**, især ved **at afstå fra** at levere fødevarer, som de på grundlag af de oplysninger, de har, **og** i deres egenskab af fagfolk ved eller burde have vidst ikke opfylder disse krav.

Onsdag den 16. juni 2010

5. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer i den virksomhed, som er under deres ledelse, at oplysninger om ikke-færdigpakkede fødevarer **er til rådighed for** den virksomhedsleder, der **håndterer** fødevaren **til videresalg eller videreforarbejdning**, således at **han eller hun på anmodning** kan **give** obligatorisk fødevarerinformation, jf. **artikel 9, stk. 1, litra a), b), c), f) og h)**.

6. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer i følgende tilfælde i den virksomhed, som er under deres ledelse, at de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, er anført på den yderste emballage, i hvilken fødevaren præsenteres ved markedsføringen, eller i handelsdokumenterne for fødevarerne, når disse dokumenter med sikkerhed enten ledsager den pågældende fødevare eller er blevet fremsendt før leveringen eller samtidig med denne:

- a) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne, og hvis salget i dette handelsled ikke sker til et storkøkken
- b) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til levering til storkøkkener, hvor de skal tilberedes, forarbejdes, deles eller opskæres.

Uanset første afsnit sikrer ledere af fødevarer virksomheder, at oplysningerne omhandlet i **artikel 9, stk. 1, litra a), e), f), h) og j)**, ligeledes er anført på den yderste emballage, i hvilken fødevaren præsenteres ved markedsføringen.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK FØDEVAREINFORMATION

AFDELING 1

INDHOLD OG PRÆSENTATION

Artikel 9

Liste over obligatoriske angivelser

1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 11-33, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:

- a) **varebetegnelse**
- b) ingredienslisten
- c) ingredienser, der er opført i bilag II, og som forårsager allergier eller intolerans, samt stoffer afledt heraf, **dog under skyldig hensyntagen til særlige bestemmelser for ikke-færdigpakkede fødevarer**
- d) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser **i overensstemmelse med bilag VII**
- e) nettomængden af fødevaren **på pakningstidspunktet**
- f) datoen for mindste holdbarhed eller, **hvis fødevarerne er mikrobiologisk fordærvelige**, sidste anvendelsesdato
- g) **fremstillingsdatoen, når der er tale om dybfrostprodukter**
- h) særlige opbevarings- **og/eller** anvendelsesforskrifter, **herunder nærmere oplysninger om nedkølings- og opbevaringsbetingelser samt opbevaring af produktet før og efter emballagens åbning i de tilfælde, hvor den pågældende fødevare ikke vil kunne anvendes på rette måde uden sådanne oplysninger**

Onsdag den 16. juni 2010

- i) *brugsanvisning i de tilfælde, hvor den pågældende fødevarer ikke vil kunne anvendes på rette måde uden en sådan anvisning*
- j) *navn eller firmanavn eller et registreret varemærke og adressen på fabrikanten [] der er etableret inden for EU, på emballeringsvirksomheden og i tilfælde af produkter fra tredjelande på forhandleren/importøren eller i givet fald på den fødevarevirksomhedsleder, under hvis navn eller firmanavn fødevareren markedsføres*
- k) *herkomstland eller -sted for følgende produkter:*
 - *kød*
 - *fjerkræ*
 - *mejeriprodukter*
 - *frisk frugt og friske grøntsager*
 - *andre produkter med kun én ingrediens, og*
 - *kød, fjerkræ og fisk anvendt som ingrediens i forarbejdede fødevarer.*

For kød og fjerkræ kan det angives herkomstland eller -sted kun være ét sted, hvis dyrene er blevet født, opdrættet og slagtet i et og samme land eller på et og samme sted. I andre tilfælde skal der oplyses om hvert af de forskellige steder, hvor dyrene er født, opdrættet og slagtet.

Er det af bestemte årsager upraktisk at mærke med herkomstland eller -sted, kan følgende oplysning angives i stedet: »Af uspecificeret herkomst«.

For alle andre fødevarer herkomstland eller -sted i de tilfælde, hvor undladelse af at give denne oplysning ville kunne vildlede forbrugeren på afgørende vis med hensyn til fødevarens egentlige herkomstland eller -sted, navnlig hvis de oplysninger, der ledsager fødevareren, eller etiketten som helhed ellers ville antyde, at fødevareren har et andet herkomstland eller -sted; i så fald angives oplysninger i overensstemmelse med bestemmelser, der fastlægges af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter efter artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.

- l) *for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen*
 - m) *en næringsdeklaration.*
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 anføres med ord og tal [].

Artikel 10

Undtagelser for mikrovirksomheder

Håndværksprodukter fremstillet af mikrovirksomheder er fritaget for kravet i artikel 9, stk. 1, litra m). De kan ligeledes fritages for kravet i artikel 9, stk. 1, litra a)-l), hvis produkterne sælges på produktionsstedet og salgspersonalet efter anmodning er i stand til at give oplysningerne om produktet. Næringsoplysningerne kan alternativt angives på skilte på hylderne.

Onsdag den 16. juni 2010

Artikel 11

Supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer

1. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, foreskrives der i bilag III supplerende obligatoriske oplysninger for specifikke typer eller kategorier af fødevarer.
2. Kommissionen kan ændre bilag III **ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**

Artikel 12

Mål og vægt

Artikel 9 tilsidesætter ikke mere specifikke metrologiske EU-bestemmelser. **Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter ⁽¹⁾ skal overholdes.**

Artikel 13

Obligatorisk fødevareinformations tilgængelighed og placering

1. I henhold til denne forordning skal obligatorisk fødevareinformation for alle fødevarer være let tilgængelig.
2. For færdigpakkede fødevarers vedkommende skal obligatorisk fødevareinformation angives på emballagen .

Artikel 14

Udformning af obligatoriske oplysninger

1. Uden at særlige **unionsbestemmelser** om bestemte fødevarer vedrørende kravene omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a)-l), derved tilsidesættes, trykkes de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, på emballagen eller etiketten, så der sikres en **tydelig læsbarhed. Der tages hensyn til kriterier som skriftstørrelse, skrifttype, kontrast mellem skrift og baggrunden, linje- og skriftafstand.**

Efter en høringsprocedure udarbejder Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser sammen med repræsentanter for relevante interessegrupper bindende regler for læsbarheden af forbrugerinformation på fødevarer.

2. For produkter, der er bestemt til særlig ernæring som defineret i Kommissionens direktiv 1999/21/EF af 25. marts 1999 om diætpræparater til særlige medicinske formål ⁽²⁾, samt modermælkserstatninger, tilskudsblandinger til spædbørn og overgangsmad til spædbørn og småbørn, som henhører under anvendelsesområdet for Kommissionens direktiv 2006/141/EF af 22. december 2006 om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn ⁽³⁾ og Kommissionens direktiv 2006/125/EF af 5. december 2006 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn ⁽⁴⁾, og for hvilke EU-lovgivningen foreskriver en obligatorisk mærkning ud over oplysningerne i henhold til artikel 9, stk. 1, skal skriftstørrelsen opfylde kravene om oplysningernes læsbarhed for forbrugerne samt kravene om supplerende information om disse fødevarers særlige anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 401 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 339 af 6.12.2006, s. 16.

Onsdag den 16. juni 2010

3. De i artikel 9, stk. 1, litra a), e) og l), nævnte oplysninger skal være anført i samme synsfelt.

I

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på fødevarer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2. **Der kan vedtages særlige nationale bestemmelser for sådanne emballager eller beholdere, når der er tale om medlemsstater med mere end ét officielt sprog.**

5. **Forkortelser, herunder initialer, må ikke anvendes, hvis de kan vildlede forbrugerne.**

6. Obligatorisk fødevareinformation anføres på et iøjnefaldende sted, således at den er let synlig, let læselig og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. Den må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller opdelt ved andre påskrifter eller billeder, andre materialer **eller selve fødevareemballagen, f.eks. en klæbestrimmel.**

7. **Angivelsen af de obligatoriske oplysninger må ikke medføre nogen forøgelse af pakningens eller beholderens størrelse og/eller masse og ikke på anden måde øge miljøbelastningen.**

Artikel 15

Fjernsalg

Uden at oplysningskravene i artikel 9 derved tilsidesættes, gælder der følgende for fødevarer, der udbydes til salg ved fjernkommunikationsteknikker som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽¹⁾:

- a) **efter anmodning fra forbrugeren** skal **den** fødevareinformation, **der er nævnt i artikel 9 og 29, foreligge**, før købet afsluttes, og **kan** fremgå af støtt materialet for fjernsalget eller gives via andre relevante kanaler
- b) de oplysninger, der er omhandlet i **artikel 9, stk. 1, litra f) og i)**, behøver først at blive givet på leveringstidspunktet.

Artikel 16

Sprogkrav

1. Obligatorisk fødevareinformation anføres på et sprog, der er let forståeligt for forbrugerne i de medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, jf. dog artikel 9, stk. 2.
2. De medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, kan på deres område kræve, at disse oplysninger figurerer på et eller flere af de officielle EU-sprog.
3. **Fødevarer, der sælges i et toldfrit område, kan markedsføres med oplysninger, der kun er udformet på engelsk.**
4. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at oplysningerne kan anføres på flere sprog.

Artikel 17

Undtagelser fra kravet om at anføre visse obligatoriske oplysninger

1. For så vidt angår glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave, er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i **artikel 9, stk. 1, litra a), c), e) og f).**

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

Onsdag den 16. juni 2010

2. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade, **der kan trykkes oplysninger på**, har et flademål på under **80 cm²**, er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), c), e) og f), **og artikel 29, stk. 1, litra a). Der kan anføres yderligere oplysninger på emballagen på frivillig basis.** De oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), skal gives på andre måder eller fremlægges på anmodning af forbrugeren.

3. Uden at andre krav i EU-lovgivningen om obligatorisk næringsdeklaration derved tilsidesættes, er den **næringsdeklaration**, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra m), ikke obligatorisk for de fødevarer, der er anført i bilag IV.

Når det gælder ikke-færdigpakkede varer og varer tilberedt i storkøkkener, jf. artikel 2, stk. 2, litra d), er de oplysninger, der er anført i artikel 9 og artikel 29, ikke obligatoriske.

AFDELING 2

NÆRMERE BESTEMMELSER OM OBLIGATORISKE OPLYSNINGER

Artikel 18

Fødevarens betegnelse

1. En fødevarers betegnelse er dens betegnelse, **der er fastsat i den relevante lovgivning**. Hvis en sådan betegnelse ikke findes, er fødevarers betegnelse **den hævdvundne** betegnelse, eller, hvis der ikke findes en **hævdvundne** betegnelse eller den **hævdvundne** betegnelse ikke anvendes, anføres en beskrivende betegnelse for fødevareren.

2. I bilag V er der fastsat særlige bestemmelser om anvendelse af fødevarers betegnelse og oplysninger, der skal ledsage den.

Artikel 19

Ingrediensliste

1. Ingredienslisten skal have en passende overskrift eller indledning, som består af eller hvori indgår ordet »ingredienser«. Den består i en opregning af samtlige ingredienser i fødevareren efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet.

2. Såfremt et produkt indeholder nanomateriale, skal dette fremgå entydigt af ingredienslisten ved angivelse af ordet »nano«.

3. Ingredienserne skal i givet fald betegnes ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 18 og i bilag V.

4. I bilag VI er der fastsat tekniske bestemmelser for anvendelsen af stk. 1 og 3.

Artikel 20

Generelle undtagelser fra kravet om ingrediensliste

Angivelse af ingredienslisten kan udelades for følgende fødevarer:

- a) frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde
- b) vand, der er tilsat kulsyre, og hvor dette fremgår af betegnelsen
- c) eddike fremstillet ved gæring, såfremt den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogen anden ingrediens

Onsdag den 16. juni 2010

- d) ost, smør, fermenteret mælk og fløde, såfremt der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, eller det salt, som er nødvendigt til fremstilling af anden ost end frisk ost og smelteost
- e) **alkoholholdige drikkevarer.** Efter ... (*) udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af **dette stykke** med hensyn til nævnte produkter, og den kan lade rapporten ledsage af særlige foranstaltninger vedrørende bestemmelser om **forbrugerinformation med næringsoplysninger om disse produkter ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**
- f) fødevarer, der består af en enkelt ingrediens:
 - i) hvis fødevarens betegnelse er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
 - ii) hvis ingrediensens art klart kan udledes af fødevarens betegnelse.

Artikel 21

I

■ Følgende **betragtes ikke som en fødevaringrediens**:

- a) bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles for derefter atter at tilsættes i deres oprindelige forhold
- b) fødevaretilsætningsstoffer og -enzymer:
 - i) der udelukkende er til stede i en fødevarer, fordi de forefindes i en eller flere af ingredienserne i den pågældende fødevarer, dog kun såfremt disse stoffer ikke længere har nogen teknologisk funktion i færdigvaren, eller
 - ii) der anvendes som tekniske hjælpestoffer
- c) stoffer, der anvendes i nødvendige doser som opløsnings- eller bæremiddel for næringsstoffer, fødevaretilsætningsstoffer, **enzymer** eller aromagivende bestanddele
- d) stoffer, der ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som tekniske hjælpestoffer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- e) vand:
 - i) når vandet under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens, eller
 - ii) for en luge, der sædvanligvis ikke fortæres.

Artikel 22

Mærkning af visse stoffer, der forårsager allergier eller intolerans

1. Ingredienser, der er opført i bilag II, eller stoffer, der hidrører fra en ingrediens, der er opført i bilag II, angives **altid i ingredienslisten, således at risikoen for allergi eller intolerans umiddelbart er indlysende**, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i nævnte bilag.

(*) Fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 16. juni 2010

En sådan angivelse kan udelades:

- a) hvis fødewarens betegnelse klart henviser til den pågældende ingrediens
- b) hvis ingrediensen opført i bilag II, som et stof hidrører fra, i forvejen er anført i ingredienslisten, eller
- c) *hvis der er tale om ikke-færdigpakkede fødevarer. I så fald skal der i salgsområdet eller på menukortet klart og synligt gøres opmærksom på,*

— *at kunderne kan få oplysninger om allergifremkaldende stoffer direkte under salgssamtalen og/eller ved hjælp af tilgængeligt informationsmateriale*

— *at krydskontaminering ikke kan udelukkes.*

2. Listen i bilag II tages systematisk op til revision og ajourføres om nødvendigt af Kommissionen på grundlag af den seneste videnskabelige og tekniske viden *ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.*

3. Der kan om nødvendigt fastsættes tekniske retningslinjer for fortolkningen af listen i bilag II efter forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 23

Mængdeangivelse af ingredienser

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, angives:

- a) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser indgår i fødewarens **varebetegnelse** eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med den **varebetegnelse**, eller
- b) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller
- c) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser er væsentlig med henblik på at karakterisere en fødevarer og adskille den fra andre varer, som den ellers kunne forveksles med på grund af sin betegnelse eller sit udseende.

■

2. I bilag VII er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der for visse ingredienser ikke kræves mængdeangivelse.

Artikel 24

Nettomængde

1. En fødewarens nettomængde angives, idet der alt efter omstændighederne anvendes liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram:

- a) i rumfangsenheder for flydende varer, *jf. Rådets direktiv 85/339/EØF af 27. juni 1985 om emballager til flydende levnedsmidler* ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 176 af 6.7.1985, s. 18.

Onsdag den 16. juni 2010

b) i vægtenheder for andre varer.

2. Kommissionen kan fastsætte, at nettomængden for visse nærmere bestemte fødevarer skal udtrykkes på en anden måde end den, der er beskrevet i stk. 1, **ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**

3. I bilag VIII er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der ikke kræves angivelse af nettomængde.

Artikel 25

Dato for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato **og fremstillingsdato**

1. For fødevarer, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed, skal datoen for mindste holdbarhed erstattes af sidste anvendelsesdato.

2. Datoen **skal være nem at finde og må ikke være skjult. Den** anføres **som følger:**

a) **dato for mindste holdbarhed:**

i) **datoen skal følge efter udtrykket**

— »mindst holdbar til ...«, når datoen angiver dagen, eller

— »mindst holdbar til og med ...« i andre tilfælde

ii) **de i nr. i) fastsatte angivelser ledsages af**

— selve datoen, eller

— en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Disse oplysninger suppleres om nødvendigt med en beskrivelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes for at sikre den anførte holdbarhed

iii) **datoen består af en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge.**

Dog er det for fødevarer

— **med en holdbarhed på under 3 måneder nødvendigt at angive dag og måned**

— **med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, nødvendigt at angive måned og år**

— **med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.**

De nærmere enkeltheder vedrørende angivelsen af datoen for mindste holdbarhed, jf. nr. iii), kan fastsættes efter forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2

Onsdag den 16. juni 2010

- iv) datoen for mindste holdbarhed skal angives på de enkelte færdigpakkede portioner
- v) med forbehold af EU-bestemmelser, der fastsætter andre datoangivelser, kræves der ingen angivelse af datoen for mindste holdbarhed for
- frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde; denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter, såsom skud af bælgfrugter
 - vine, hedvine, mousserende vine, aromatiserede vine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer, samt drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00 91, 2206 00 93 og 2206 00 99, og som er fremstillet af druer eller druemost
 - drikkevarer med et alkoholindhold på 10 volumenprocent eller derover
 - ikke-alkoholholdige læskedrikke, frugtsaft, frugtnectar og alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 volumenprocent i individuelle beholdere på mere end fem liter, som skal leveres til storkøkkener
 - bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt fortæres inden 24 timer efter fremstillingen
 - eddike
 - kogesalt
 - sukker i fast form
 - konfekturvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserede og/eller farvede sukkerarter
 - tyggegummi og lignende tyggeprodukter.

b) sidste anvendelsesdato:

i) datoen skal følge efter udtrykket »sidste anvendelsesdato«

ii) de i nr. i) fastsatte angivelser ledsages af

- enten selve datoen, eller
- en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Efter disse oplysninger skal følge en beskrivelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes

iii) datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge

Onsdag den 16. juni 2010

c) fremstillingsdato:

i) datoen skal følge efter udtrykket »fremstillet den ...«

ii) de i nr. i) fastsatte angivelser ledsages af

— enten selve datoen, eller

— en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført

iii) datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

■

Artikel 26

Brugsanvisninger

1. Brugsanvisningen for en fødevarer bør være udformet på en sådan måde, at fødevaren kan anvendes på hensigtsmæssig måde. **Hvor det er relevant, bør der anføres forskrifter for køle- og opbevaringsforhold samt anvendelsesperioden efter åbning af emballagen.**

2. Kommissionen kan for visse fødevarer **ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser** fastsætte bestemmelser om, hvordan brugsanvisningerne skal angives. ■

Artikel 27

Alkoholindhold

1. De nærmere bestemmelser for angivelse af alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes for så vidt angår produkter henhørende under position 22.04 og 22.05 i den fælles toldtarif ved de særlige EU-bestemmelser, som gælder for disse produkter.

2. Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, bortset fra varer, der er omhandlet i stk. 1, angives i overensstemmelse med bilag IX.

AFDELING 3

NÆRINGSDEKLARATION

Artikel 28

Sammenhæng med anden lovgivning

1. Bestemmelserne i denne afdeling finder ikke anvendelse på fødevarer, der er omfattet af følgende retsakter:

a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽¹⁾

b) Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 1.

Onsdag den 16. juni 2010

2. Bestemmelserne i denne afdeling tilsidesætter ikke Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring ⁽¹⁾ og særdirektiver som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1.

Artikel 29

Indhold

1. Næringsdeklarationen (i det følgende benævnt »obligatorisk næringsdeklaration«) skal indeholde følgende oplysninger:

a) energiværdi

b) mængden af fedt, mættede fedtsyrer **■** og salt

c) **mængden af protein, kulhydrater, kostfibre samt naturlige og kunstige transfedtsyrer.**

Dette stykke finder ikke anvendelse på **alkoholholdige drikkevarer**. Kommissionen udarbejder efter ... (*) en rapport om anvendelsen af dette stykke for disse produkters vedkommende, og den kan lade rapporten ledsage af særlige **■** bestemmelser om **tilvejebringelse af næringsoplysninger til forbrugerne om disse produkter ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**

2. Næringsdeklarationen kan desuden **derudover** angive mængden af et eller flere af følgende elementer:

■ a) enkeltumættede fedtsyrer

b) flerumættede fedtsyrer

c) polyoler

d) **kolesterol**

e) stivelse

■

f) vitaminer og mineraler **■**, når de forekommer i betydelig mængde, **jf. bilag X, del A, punkt 1, i overensstemmelse med værdierne** i bilag X, del A, punkt 2

g) **andre stoffer i overensstemmelse med bilag XII, del A, samt bestanddele af disse næringsstoffer**

h) **yderligere stoffer som defineret i forordning (EF) nr. 1925/2006.**

3. Det er obligatorisk at deklarere mængden af stoffer, der tilhører en af de i stk. 2 anførte kategorier af næringsstoffer eller udgør bestanddele deraf, når der anvendes en ernærings- og/eller sundhedsanprisning.

■

Artikel 30

Beregning

1. Energiværdien beregnes ved anvendelse af omregningsfaktorerne i bilag XI.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27.

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 16. juni 2010

2. Omregningsfaktorer for vitaminer og mineraler som anført i bilag X, del A, punkt 1, med henblik på en mere præcis beregning af indholdet af dem i fødevarer **skal** vedtages af Kommissionen og indsættes i bilag XI **ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**

3. De mængder af energi og næringsstoffer, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1 og 2, skal henføre til fødevarer, således som den sælges.

Hvis det er hensigtsmæssigt, kan disse oplysninger gives for fødevarer i tilberedt stand, forudsat at tilberedningsmåden er beskrevet tilstrækkeligt detaljeret, og at oplysningerne vedrører fødevarer, således som den forudsættes konsumeret.

4. De deklarerede værdier skal være gennemsnitsværdier **på datoen for mindste holdbarhed under hensyntagen til passende tolerancer og skal være** behørigt fastsat på et af følgende grundlag, alt efter tilfældet:

- a) producentens analyse af fødevarer eller
- b) en beregning udført på basis af kendte eller faktiske gennemsnitsværdier vedrørende de anvendte ingredienser eller
- c) en beregning på basis af sædvanligvis fastlagte og accepterede data.

Efter at autoriteten har afgivet udtalelse, vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende deklarationen af energi og næringsstoffer, for så vidt angår præcisionen af de deklarerede værdier, f.eks. forskellene mellem de deklarerede tal og de tal, der konstateres ved offentlig kontrol, **ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.**

Artikel 31

Udtryksformer

1. Mængden af energi og næringsstoffer eller disses bestanddele, jf. artikel 29, stk. 1 og 2, angives ved anvendelse af de måleenheder, der er anført i **bilag XII.**

2. **På den obligatoriske næringsdeklaration på emballagens forside angives mængden af energi udtrykt i kcal, jf. artikel 29, stk. 1, litra a), og de obligatoriske næringsstoffer, jf. artikel 29, stk. 1, litra b), udtrykt i gram.**

Oplysningerne angives i et tydeligt format i følgende rækkefølge: energi, fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt.

3. **På den obligatoriske næringsdeklaration på emballagens bagside angives mængden af energi udtrykt i kcal samt alle de obligatoriske næringsstoffer jf. artikel 29, stk. 1, og hvor det er relevant, de frivillige næringsstoffer jf. artikel 29, stk. 2.**

Hvor det er relevant, anføres oplysningerne både pr. 100 g/ml og pr. portion i den rækkefølge, der er anført i bilag XII, del C.

Oplysningerne angives samlet i tabelform med tallene under hinanden.

4. I den obligatoriske næringsdeklaration udtrykkes indholdet, alt efter hvad der er relevant, som procentdel af de referenceindtag, der er fastsat i bilag X, del B, pr. 100 g eller pr. 100 ml eller pr. portion. Hvis indholdet af vitaminer og mineraler deklarerer, skal det ligeledes angives i procent af de referenceindtag, der er anført i bilag X, del A, punkt 1.

Onsdag den 16. juni 2010

5. *Såfremt der foretages deklaration i henhold til stk. 4, skal følgende tilføjes i umiddelbar nærhed af den omhandlede tabel: »Gennemsnitligt dagligt behov for en midaldrende kvinde. Det individuelle daglige behov kan afvige herfra.«*

6. En deklaration af indholdet af polyoler og/eller stivelse og en deklaration af indholdet af fedtsyretyper, bortset fra den obligatoriske deklaration af indholdet af mættede fedtsyrer **og transfedtsyrer**, jf. artikel 29, stk. 1, litra b), udformes i overensstemmelse med **bilag XII**.

■

Artikel 32

Supplerende udtryksformer

Som supplement til de udtryksformer, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2 og 4, kan der i næringsdeklarationen *derudover, dvs. som gentagelse, og eventuelt et andet sted på emballagen* anvendes andre udtryksformer, *f.eks. grafik eller symboler*, forudsat at følgende væsentlige krav er opfyldt:

- a) *sådanne udtryksformer må ikke vildlede forbrugeren eller bortlede dennes opmærksomhed fra den obligatoriske næringsdeklaration*
- b) den er baseret enten på ■ referenceindtag *i overensstemmelse med bilag X, del B*, eller ■ på *relevant videnskabelig viden* om indtag af energi eller næringsstoffer
- c) der foreligger *videnskabelig* dokumentation for, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå og anvende oplysningerne, således som de er udformet, **og**
- d) *der foreligger dokumentation for uafhængige forbrugerundersøgelser, som viser, at gennemsnitsforbrugeren forstår udtryksformen.*

■

Artikel 33

Præsentationsmåder

1. *Den obligatoriske mærkning med energiindhold, jf. artikel 29, stk. 1, litra a), og bilag XI, del B, skal sammen med præsentationen af næringsdeklarationen, jf. artikel 29 og 31, være anført i nederste højre hjørne på emballagens forside med en skriftstørrelse på 3 mm og indrammet.*

2. *Gaveemballage er undtaget fra kravet om gentagelse af energiindholdet på emballagens forside, jf. stk. 1.*

3. *Den frivillige udvidede næringsdeklaration* vedrørende næringsstoffer omhandlet i artikel 29, stk. 2, udformes ■, hvor stofferne forekommer, med den rækkefølge, der er anført i bilag XII. **Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.**

4. *Når næringsdeklarationen for fødevarer, der er opført i bilag IV, er obligatorisk som følge af en ernærings- eller sundhedsanprisning, behøver næringsdeklarationen ikke at optræde i det primære synsfelt.*

5. *Stk. 1 finder ikke anvendelse på fødevarer defineret i direktiv 89/398/EØF og i de særdirektiver, der er omhandlet i samme direktivs artikel 4, stk. 1.*

Onsdag den 16. juni 2010

6. Hvis indholdet af energi eller næringsstof(fer) i et produkt er ubetydeligt, kan næringsdeklarationen vedrørende disse elementer erstattes af en erklæring som f.eks. »Indeholder ubetydelige mængder af ...« i nær tilknytning til næringsdeklarationen, hvis der findes en sådan.

■

7. Kommissionen kan *ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser* fastsætte bestemmelser om aspekter af næringsdeklarationens præsentationsmåder.

8. *Senest ... (*) fremlægger Kommissionen en evalueringsrapport om den præsentationsmåde, der er beskrevet i stk. 1-7.*

KAPITEL V

FRIVILLIG FØDEVAREINFORMATION

Artikel 34

Krav

1. *Frivillig information må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed for den obligatoriske information.*

2. *Alle relevante oplysninger om ordninger med frivillig fødevareinformation, såsom tilgrundliggende kriterier og videnskabelige undersøgelser, gøres offentligt tilgængelige.*

3. *Det er fortsat tilladt at anføre supplerende frivillige næringsoplysninger til bestemte målgrupper, f.eks. børn, forudsat at disse specifikke referenceværdier er videnskabeligt dokumenterede, ikke vildleder forbrugeren og er i overensstemmelse med denne forordnings generelle betingelser.*

4. Uden at særlige EU-bestemmelser om mærkning derved tilsidesættes, anvendes stk. 5, når en fødevares oprindelsesland eller herkomststed frivilligt er anført for at oplyse forbrugerne om, at en fødevare har oprindelse i eller kommer fra EU eller et givet land eller sted.

■

5. For kød, bortset fra okse- og kalvekød, kan det angivne oprindelsesland eller herkomststed være kun ét sted, hvis dyrene er blevet født, opdrættet og slagtet i et og samme land eller på et og samme sted. I andre tilfælde skal der oplyses om hvert af de forskellige steder, hvor dyrene er født, opdrættet og slagtet.

■

6. *Udtrykket »vegetarisk« bør ikke anvendes for fødevarer, som består af eller er fremstillet af eller ved hjælp af produkter, der hidrører fra dyr, som er døde, slagtet, eller som dør, når de spises. Udtrykket »vegansk« bør ikke anvendes for fødevarer, der består af eller er fremstillet af eller ved hjælp af dyr eller animalske produkter (herunder produkter fra levende dyr).*

■ KAPITEL VI

NATIONALE BESTEMMELSER

Artikel 35

Princip

Medlemsstaterne må kun vedtage bestemmelser om fødevareinformation, når det er tilladt i medfør af denne forordning.

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 16. juni 2010

Artikel 36

Nationale bestemmelser om supplerende obligatoriske oplysninger

Som supplement til de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 11, kan medlemsstaterne efter proceduren i artikel 39 kræve supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer, der er begrundet i hensyn til:

- a) beskyttelse af folkesundheden
- b) beskyttelse af forbrugerne
- c) bekæmpelse af svig
- d) beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt angivelser af **regionalt** herkomststed, kontrollerede oprindelsesbetegnelser og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre hindringer for varernes frie bevægelighed i det indre marked.

Artikel 37

Mælk og mejeriprodukter

Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, for mælk og mejeriprodukter, der er tappet i glasflasker, som er beregnet til genbrug.

De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Artikel 38

Ikke-færdigpakkede fødevarer

1. **Hvad angår ikke-færdigpakkede fødevarer, skal de i artikel 9, stk. 1, litra c), omhandlede oplysninger angives.**
2. **Angivelse af andre oplysninger** omhandlet i **artikel 9 og 11 er ikke obligatorisk.**
3. **Medlemsstaterne kan vedtage nærmere regler for, hvorledes de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger skal gøres tilgængelige.**
4. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen bestemmelserne omhandlet i stk. 1 og 3.

Artikel 39

Underrettningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, underretter en medlemsstat, der finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning, på forhånd Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører, hvilke motiver der ligger til grund herfor.
2. Kommissionen hører Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002, hvis Kommissionen finder en høring formålstjenlig, eller hvis en medlemsstat anmoder herom. **Kommissionen indfører også en formel underrettningsprocedure for alle aktører i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Onsdag den 16. juni 2010

3. Den pågældende medlemsstat kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede underretning, forudsat at den ikke har modtaget en negativ udtalelse fra Kommissionen.

4. Er Kommissionens udtalelse negativ, indleder Kommissionen inden udløbet af fristen på tre måneder forskriftsproceduren i artikel 41, stk. 2, med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan gennemføres. Kommissionen kan kræve, at der foretages visse ændringer af de påtænkte foranstaltninger. Den pågældende medlemsstat kan først træffe de påtænkte foranstaltninger, når Kommissionen har vedtaget sin endelige beslutning.

I

KAPITEL VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, ÆNDRINGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 40

Tekniske tilpasninger

Uden at bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, og artikel 22, stk. 2, om ændringer af bilag II og III derved tilsidesættes, kan bilagene ændres af Kommissionen *ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 og på de i artikel 43 og 44 anførte betingelser.*

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

I

Artikel 42

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra k), artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 20, litra e), artikel 22, stk. 2, artikel 24, stk. 2, artikel 26, stk. 2, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 2 og 4 og artikel 33, stk. 7, og artikel 40 i en periode på fem år efter ... (*). Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 43.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 43 og 44.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 16. juni 2010

Artikel 43**Tilbagekaldelse af delegationen**

1. Den i artikel 9, stk. 1, litra k), artikel 11, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 20, litra e), artikel 22, stk. 2, artikel 24, stk. 2, artikel 26, stk. 2, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 2 og 4 og artikel 33, stk. 7, og artikel 40 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 44**Indsigelser mod delegerede retsakter**

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fast heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 45**Ændringer af forordning (EF) nr. 1924/2006**

Artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 affattes således:

»Deklarationspligten og de nærmere bestemmelser herfor i henhold til [kapitel IV, afdeling 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 af ... om fødevareinformation til forbrugerne (*)] finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med en ernærings- og/eller sundhedsanprisning, undtagen ved generiske reklamer.

Desuden skal mængden af det eller de stoffer, som ernærings- eller sundhedsanprisningen vedrører, og som ikke fremgår af næringsdeklarationen, angives i samme synsfelt som næringsdeklarationen og angives i overensstemmelse med artikel 30 og 31 i forordning (EU) nr. .../2010 af ... om fødevareinformation til forbrugerne.

(*) EUT ...«.

Onsdag den 16. juni 2010

Artikel 46

Ændringer af forordning (EF) nr. 1925/2006

Forordning (EF) nr. 1925/2006 ændres således:

1) Artikel 6, stk. 6, affattes således:

»6. Tilsætning af et vitamin eller et mineral til fødevarer medfører, at det pågældende vitamin eller mineral forekommer i mindst en betydelig mængde, hvor denne er defineret, i henhold til del A, punkt 2, i bilag XI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 af ... om fødevareinformation til forbrugerne (*). Minimumsmængder, herunder eventuelt lavere mængder ved fravigelse fra den ovennævnte betydelige mængde for bestemte fødevarer eller fødevarekategoriers vedkommende, vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

(*) EUT ...«

2) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Næringsdeklaration på produkter tilsat vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning, er obligatorisk. Deklarationen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) nr. .../2010 af ... om fødevareinformation til forbrugerne, samt en angivelse af de samlede mængder af de tilsatte vitaminer og mineraler efter tilsætning til fødevaren.«

Artikel 47

Ophævelse

1. Direktiv 87/250/EØF, 94/54/EF, 1999/10/EF, 2000/13/EF, 2002/67/EF, 2004/77/EF og forordning (EF) nr. 608/2004 ophæves med virkning fra denne ... (*).
2. Direktiv 90/496/EØF ophæves med virkning fra ... (**).
3. Henvisninger til de ophævede retsakter betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 48

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14, stk. 1, anvendes fra ... (**).

Artikel 29-33 anvendes fra ... (***), undtagen for fødevarer mærket af ledere af fødevarevirksomheder, som den ... (****) har mindre end **100 ansatte**, og hvis årlige omsætning og/eller årsbalance i alt ikke overstiger **5 mio. EUR**, idet de for disse virksomheders vedkommende anvendes fra ... (*****).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.
(**) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.
(***) Den første dag i måneden 36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
(****) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.
(*****) Den første dag i måneden 60 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG I

SÆRLIGE DEFINITIONER

Jf. artikel 2, stk. 4

1. Ved »næringsdeklaration« forstås oplysning om:
 - a) energiværdi eller
 - b) energiværdi og et eller flere af følgende næringsstoffer **og deres bestanddele:**
 - fedt
 - kulhydrat
 - kostfibre
 - protein
 - salt
 - vitaminer og mineraler som anført i bilag X, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag X, del A, punkt 2.
2. Ved »fedt« forstås det samlede indhold af lipider, herunder phospholipider.
3. Ved »mættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer uden dobbeltbinding.
4. Ved »transfedtsyrer« forstås fedtsyrer med mindst én ikke-konjugeret (dvs. afbrudt af mindst én methylen gruppe) kulstof-kulstof-dobbeltbinding i trans-konfigurationen.
5. Ved »enkeltumættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer med én cis-dobbeltbinding.
6. Ved »flerumættede fedtsyrer« forstås alle fedtsyrer med cis, cis-methylen-afbrudte dobbeltbindinger
7. Ved »kulhydrat« forstås ethvert kulhydrat, som nedbrydes i menneskets stofskifte, herunder polyoler.
8. Ved »sukkerarter« forstås alle monosaccharider og disaccharider, som forekommer i fødevarer, med undtagelse af polyoler, **isomaltulose og D-tagatose.**
9. Ved »polyoler« forstås alkoholer, der indeholder mere end to hydroxylgrupper.
10. Ved »protein« forstås proteinindholdet beregnet efter formlen: $\text{protein} = \text{totalt Kjeldahl-nitrogen} \times 6,25$ **og for mælkeproteins vedkommende, totalt Kjeldahl-nitrogen $\times 6,38$.**
11. Ved »salt« forstås saltindholdet beregnet efter formlen: $\text{salt} = \text{natrium} \times 2,5$.
12. **Ved »spiseligt bladguld« forstås en spiselig dekoration af fødevarer og drikkevarer bestående af ca. 0,000125 mm tykt bladguld i flage- eller pulverform.**
13. Ved »gennemsnitsværdi« forstås den værdi, der bedst repræsenterer den mængde næringsstof, som en given fødevare indeholder, og ved hvilken der tages hensyn til den margen, der skyldes sæsonmæssige variationer, forbrugsmønstre og andre faktorer, som kan have indflydelse på den faktiske værdi.
14. Ved »emballagens forside« forstås **den side eller overflade af fødevareemballagen**, der med størst sandsynlighed vises eller er synligt under normale eller sædvanlige salgs- eller brugsvilkår.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG II

INGREDIENSER, DER **KAN FORÅRSAGE** ALLERGIER ELLER INTOLERANS

1. Glutenholdige kornprodukter (dvs. hvede, rug, byg, havre, spelt, kamut eller hybridiserede stammer heraf) og produkter på basis heraf, undtagen:
 - a) glucosesirup på basis af hvede, herunder dextrose ⁽¹⁾
 - b) maltodextriner på basis af hvede ⁽¹⁾
 - c) glucosesirup på basis af byg
 - d) kornprodukter, der anvendes til fremstilling af **alkoholholdige destillater**. ■
2. Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr.
3. Æg og produkter på basis af æg.
4. Fisk og produkter på basis af fisk, undtagen:
 - a) fiskegelatine anvendt som bærestof for vitamin- eller carotenoidpræparater
 - b) fiskegelatine eller ægte husblas, der anvendes som klaringsmiddel i øl og vin.
5. Jordnødder og produkter på basis af jordnødder.
6. Soja og produkter på basis af soja, undtagen:
 - a) fuldstændig raffineret sojaolie og -fedt ⁽¹⁾
 - b) naturlige blandede tocopheroler (E 306), naturligt D-alpha-tocopherol, naturligt D-alpha-tocopherolacetat, naturligt D-alpha-tocopherolsuccinat hidrørende fra soja
 - c) phytosteroler og phytosterolestere fremstillet af vegetabiliske olier hidrørende fra soja
 - d) phytostanolestere fremstillet af vegetabiliske steroler hidrørende fra soja.
7. Mælk og produkter på basis af mælk (herunder laktose), undtagen:
 - a) valle, der anvendes til fremstilling af **alkoholholdige destillater** ■
 - b) lactitol.
8. Nødder, dvs. mandler (*Amygdalus communis* L.), hasselnødder (*Corylus avellana*), valnødder (*Juglans regia*), cashewnødder (*Anacardium occidentale*), pekannødder (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), paranødder (*Bertholletia excelsa*), pistacienødder (*Pistacia vera*), queenslandnødder (*Macadamia ternifolia*) og produkter på basis heraf, undtagen nødder,
 - a) der anvendes til fremstilling af **alkoholholdige destillater**. ■
9. Selleri og produkter på basis af selleri.
10. Sennep og produkter på basis af sennep.
11. Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø.
12. Svovldioxid og sulfitter i koncentrationer på over 10 mg/kg eller 10 mg/liter udtrykt som SO₂ **i produktet bestemt til konsum.**
13. Lupin og produkter på basis af lupin.
14. Bløddyr og produkter på basis af bløddyr.

⁽¹⁾ Det gælder også produkter på basis heraf, hvis forarbejdningen af dem ikke kan tænkes at have øget den af autoriteten skønsmæssigt ansatte allergenicitet af det produkt, de hidrører fra.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG III

FØDEVARER, HVIS MÆRKNING SKAL OMFATTE EN ELLER FLERE SUPPLERENDE OPLYSNINGER

FØDEVARETYPE ELLER -KATEGORI	OPLYSNING
1. FØDEVARER EMBALLERET VED BRUG AF BESTEMTE GASSER	
1.1. Fødevarer, hvis holdbarhed er forlænget ved brug af emballagegas i medfør af direktiv 89/107/EØF	»Pakket i beskyttende atmosfære«
2. KØDPRODUKTER, HVOR DER VED SLAGTNINGEN AF DYRET ER ANVENDT SÆRLIGE METODER	
2.1. <i>Kød eller kødprodukter af dyr, der ikke er blevet bedøvet inden slagtningen og dermed er blevet rituelt slagtet</i>	»Kød af dyr, der er slagtet uden bedøvelse«
3. FØDEVARER, DER INDEHOLDER SØDESTOFFER	
3.1. Fødevarer, der indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til direktiv 89/107/EØF	»indeholder sødestoff(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved fødevarebetegnelsen i det primære synsfelt
3.2. Fødevarer, der både er tilsat sukker og indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til direktiv 89/107/EØF	»indeholder sukker og sødestoff(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved fødevarebetegnelsen
3.3. Fødevarer, der indeholder aspartam som tilladt i henhold til direktiv 89/107/EØF	»indeholder aspartam «
3.4. Fødevarer, hvis indhold af polyoler udgør over 10 % som tilladt i henhold til direktiv 89/107/EØF	»overdreven indtagelse kan virke afførende«
4. FØDEVARER, DER INDEHOLDER GLYCYRRHIZINSYRE ELLER AMMONIUMSALT HERAF	
4.1. Konfekturer eller drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 100 mg/kg eller 10 mg/l eller derover	Angivelsen »indeholder lakrids« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten, medmindre angivelsen »lakrids« i forvejen fremgår af ingredienslisten eller af fødevarebetegnelsen. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved fødevarebetegnelsen.
4.2. Konfekturer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 4 g/kg eller derover	Angivelsen »indeholder lakrids - personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved fødevarebetegnelsen.
4.3. Drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i koncentrationer på 50 mg/l eller derover eller på 300 mg/l eller derover ved drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol. ⁽¹⁾ .	Angivelsen »indeholder lakrids - personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved fødevarebetegnelsen.
5. FØDEVARER, DER INDEHOLDER GLUTAMINSYRER ELLER SALTE HERAF	
5.1. Fødevarer, der indeholder et eller flere af tilsætningsstofferne E 620, E 621, E 622, E 623, E 624 og E 625	»indeholder appetitstyrkende ingredienser«

Onsdag den 16. juni 2010

FØDEVARETYPE ELLER -KATEGORI	OPLYSNING
6. KØD, DER BESTÅR AF SAMMENSAT KØD	
6.1. Kød, der består af sammensat kød og som kan give indtryk af at være fremstillet af et helt stykke	»med sammensat kød« denne oplysning placeres tæt ved fødevarebetegnelsen
7. DRIKKEVARER MED HØJT KOFFEININDHOLD	
7.1. Drikkevarer - undtagen drikkevarer fremstillet af kaffe, te, kaffeeekstrakt eller teekstrakt, hvis fødevarebetegnelsen indeholder ordet »kaffe« eller »te« - som — er bestemt til forbrug uden yderligere forarbejdning eller tilberedning og indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden, eller — er i koncentreret eller tørret form og efter rekonstituering indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden	»Højt koffeinindhold« i samme synsfelt som drikkevarens betegnelse efterfulgt af en henvisning i parentes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 14, stk. 4, til koffeinindholdet udtrykt i mg/100 ml
8. FØDEVARER TILSAT PHYTOSTEROLER, PHYTOSTEROLESTERE, PHYTOSTANOLER OG/ELLER PHYTOSTANOLESTERE	
8.1. Fødevarer eller fødevareingredienser tilsat phytosteroler, phytosterolestere, phytostanoler og/eller phytostanolestere	1) »tilsat plantesteroler« eller »tilsat plantestanoler« i samme synsfelt som fødevarebetegnelsen 2) indholdsmængden af tilsatte phytosteroler, phytosterolestere, phytostanoler eller phytostanolestere (udtrykt i % eller som g frie plantesteroler/plantestanoler pr. 100 g eller 100 ml af fødevaren) skal anføres i ingredienslisten 3) en erklæring om, at fødevaren udelukkende er beregnet til personer, der ønsker at sænke kolesterolindholdet i blodet 4) en erklæring om, at patienter, der indtager kolesterol-sænkende medicin, kun bør bruge produktet under lægeligt tilsyn 5) en let synlig erklæring om, at fødevaren måske ikke er ernæringsmæssigt egnet til gravide eller ammende kvinder samt børn under fem år 6) vejledning om, at fødevaren skal anvendes som led i en afbalanceret og varieret kost, der bl.a. omfatter regelmæssigt konsum af frugter og grøntsager som et bidrag til at opretholde carotenoid-niveauerne 7) i samme synsfelt som erklæringen under nr. 3) en erklæring om, at indtag på over 3 g pr. dag af tilsatte plantesteroler/plantestanoler bør undgås 8) en definition af en portion af den pågældende fødevare eller fødevareingrediens (helst i g eller ml) med angivelse af den mængde plantesterol/plantestanol, den enkelte portion indeholder
9. KØD- OG FJERKRÆPRODUKTER	
9.1. Kyllingeprodukter til hvis fremstilling, der er anvendt okse- eller svineproteiner.	Anvendelse af okse- eller svineproteiner skal altid fremgå tydeligt af mærkningen på emballagen.

(¹) Værdierne gælder for produkterne, som de udbydes klar til brug, eller som er rekonstituerede ifølge producentens anvisninger.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG IV

FØDEVARER, DER ER FRITAGET FOR KRAVET OM OBLIGATORISK **NÆRINGSMÆRKNING**

- **frisk frugt og friske grønsager og** uforarbejdede produkter, der kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
- forarbejdede produkter, der som eneste forarbejdning er røget eller modnet, og som kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
- **naturligt mineralvand eller andet** drikkevand, herunder drikkevand, der udelukkende er tilsat kuldioxid og/eller aromaer
- krydderurter, **smagsstoffer**, krydderier eller blandinger heraf
- salt og erstatninger herfor
- **traditionelle og nye sukkerarter**
- **melarter**
- produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter ⁽¹⁾, hele eller malede kaffebønner og hele eller malede koffeinfri kaffebønner
- urtete, te, koffeinfri te, pulverte eller teekstrakt, koffeinfri pulverte eller teekstrakt, som ikke indeholder tilsatte ingredienser
- gæret eddike og eddikeerstatninger, inkl. dem, der udelukkende er tilsat aromaer
- aromaer
- fødevaretilsætningsstoffer
- tekniske hjælpestoffer
- fødevareenzymmer
- **farvende fødevarer**
- **spiseligt bladguld**
- gelatine
- sammensatte midler, der får marmelade, gelé og lign. til at stivne
- gær
- **tyggegummiprodukter**
- **fødevarer i sæsonbestemt design eller emballage til luksus- og gaveformål**
- **sæsonbestemte konfekturvarer og sukker- og chokoladefigurer**
- **blandede flerstykspakninger**
- **sortimenter**
- fødevarer i emballage eller beholder, hvis største overflade har et areal på mindre end **75 cm²; energiindholdet som omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra a), skal stadig angives i det primære synsfelt**
- fødevarer, der sælges af privatpersoner i forbindelse med lejlighedsvis aktiviteter og ikke som en del af en virksomhed, hvis aktiviteter indebærer en vis kontinuitet og en vis grad af organisation
- **ikke-færdigpakkede fødevarer, herunder fødevarer tilberedt i storkøkkener og bestemt til direkte konsum**
- **håndværksprodukter**

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 26.

Onsdag den 16. juni 2010

- *fødevarer, der afsættes ved gårdsalg*
- fødevarer, der leveres direkte fra **små virksomheder** i små produktmængder til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger
- fødevarer i indre emballage ikke bestemt til salg uden yderemballage (næringsdeklarationen skal anføres på yderemballagen, medmindre fødevaren tilhører de kategorier af fødevarer, der er fritaget i henhold til dette bilag)
- *fødevarer i en mængde på under 5 g/ml.*
- *glasflasker med en uudslettelig mærkning.*

BILAG V

FØDEVARENS BETEGNELSE OG SÆRLIGE LEDSAGENDE OPLYSNINGER

DEL A - FØDEVARENS BETEGNELSE

1. Det er tilladt at anvende den fødevarebetegnelse i markedsføringsmedlemsstaten, hvorunder varen lovligt fremstilles og markedsføres i producentmedlemsstaten.

Hvis anvendelsen af denne forordnings øvrige bestemmelser, herunder artikel 9, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i markedsføringsmedlemsstaten kan gøre sig bekendt med fødevarens egentlige art og kan skelne den fra andre fødevarer, som den kunne forveksles med, skal fødevarebetegnelsen dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i **det samme synsfelt ved siden af** fødevarebetegnelsen **i en klar og letlæselig skriftstørrelse**.

2. I ekstraordinære tilfælde må producentmedlemsstatens fødevarebetegnelse ikke anvendes i markedsføringsmedlemsstaten, fordi den fødevare, betegnelsen vedrører, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra den fødevare, der er kendt under denne betegnelse, at bestemmelserne i punkt 1 ikke er tilstrækkelige til at sikre korrekt oplysning af køberne i markedsføringsmedlemsstaten.
3. En betegnelse, der er beskyttet af intellektuel ejendomsret, et varemærke eller et fantasinavn kan ikke træde i stedet for fødevarebetegnelsen.

DEL B - OBLIGATORISKE OPLYSNINGER, DER LEDSAGER FØDEVAREBETEGNELSEN

1. Fødevarebetegnelsen skal omfatte eller ledsages af oplysninger om fødevarens fysiske tilstand eller den særlige behandling, som fødevaren har undergået (f.eks. i pulverform, **genindfrosset**, frysetørret, dybfrosset, hurtigfrosset, **optøet**, koncentreret, røget), i de tilfælde, hvor undladelse af denne oplysning ville kunne vildlede køberen.
2. Fødevarer, som er blevet behandlet med ioniserende stråling, skal forsynes med en af følgende angivelser:

»bestrålet« eller »strålekonserveret« eller »behandlet med ioniserende stråling« eller »konserved med ioniserende stråling«.
3. **For ethvert kødprodukt, der fremstår som en udskæring, steg, skive eller portion af kød eller som en slagtekrop, samt for fiskeprodukter skal fødevarebetegnelsen angive eventuelle tilsatte ingredienser af anden animalsk oprindelse end den primære.**
4. **Fødevarebetegnelsen skal ved mærkning af ethvert kødprodukt, der fremstår som en udskæring, steg, skive eller portion af kød eller som en slagtekrop eller af røget kød, indeholde angivelse af**
 - a) **tilsatte ingredienser af anden animalsk oprindelse end resten af kødet og**
 - b) **tilsat vand under følgende omstændigheder:**
 - **for tilberedt og ikke-tilberedt kød eller tilberedt røget kød: tilsat vand, der udgør mere end 5 % af produktets vægt**
 - **for ikke-tilberedt røget kød: tilsat vand, der udgør mere end 10 % af produktets vægt.**

Onsdag den 16. juni 2010

5. Fødevarebetegnelsen skal ved mærkning af ethvert fiskeprodukt, der fremstår som en udkæring, filet, skive eller portion af fisk, indeholde angivelse af

- a) tilsatte ingredienser af vegetabilsk oprindelse eller anden animalsk oprindelse end fisk og
- b) tilsat vand, der udgør mere end 5 % af produktets vægt.

DEL C - SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE BETEGNELSEN »HAKKET KØD«

1. Kriterier for sammensætningen i dagsproduktionen som gennemsnit:

	Fedtindhold	Bindevæv/ kødpotein-forhold
- hakket magert kød	≤ 7 %	≤ 12
- hakket rent oksekød	≤ 20 %	≤ 15
- hakket kød med svinekød	≤ 30 %	≤ 18
- hakket kød af andre dyrearter	≤ 25 %	≤ 15

2. Uanset afsnit V, kapitel IV, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004 skal mærkningen desuden indeholde følgende angivelse:

»Fedtindhold mindre end...«

»Bindevæv/kødpotein-forhold mindre end ...«.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at hakket kød, der ikke overholder kriterierne i punkt 1, markedsføres på det nationale marked med et nationalt mærke, som ikke kan forveksles med de mærker, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 853/2004.

DEL D - SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE BETEGNELSEN »PØLSETARME«

I ingredienslisten anføres pølsetarme på følgende måde:

- »dyretarm«, når den tarm, der anvendes til pølsefremstilling, stammer fra klovbærende dyrs tarmkanal
- »kunsttarm« i andre tilfælde.

Såfremt en kunsttarm ikke er spiselig, skal den mærkes som sådan.

DEL E - VAREBETEGNELSE FOR EN FØDEVARE, DER GIVER INDTRYK AF AT VÆRE EN ANDEN FØDEVARE (på listen er anført eksempler)

En fødevare, der giver indtryk af at være en anden fødevare, eller hvori en ingrediens er erstattet af en imitation, mærkes som følger:

Afvigelse med hensyn til art, beskaffenhed og sammensætning	Varebetegnelse
I forhold til ost er mælkefedtet helt eller delvist erstattet af plantefedt	»Imiteret ost«
I forhold til skinke er sammensætningen ændret og består af findelte ingredienser med en betydeligt reduceret kødandel	»Imiteret skinke«

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG VI

ANGIVELSE AF OG BETEGNELSE FOR INGREDIENSER

DEL A – SÆRLIGE BESTEMMELSER OM ANGIVELSE AF INGREDIENSER I RÆKKEFØLGE EFTER FALDENDE VÆGT

Ingredienskategori	Bestemmelse om angivelse efter vægt
1. Tilsat vand og flygtige ingredienser	Anføres efter deres vægt i færdigvaren. Den mængde vand, der er tilsat som ingrediens i en fødevare, beregnes ved fra færdigvarens samlede indhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Man kan undlade at tage denne mængde i betragtning, såfremt den ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren.
2. Ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen	Kan anføres efter deres mængdeforhold før koncentrationen eller tørringen
3. Ingredienser i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal rekonstitueres ved tilsætning af vand	Kan anføres efter deres mængdeforhold i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«
4. Frugter, grøntsager eller svampe, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, og hvis mængdeforhold kan variere, når de anvendes blandet som ingredienser i en fødevare	Kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen »frugt«, »grøntsager« eller »svampe« efterfulgt af angivelsen »i variabelt mængdeforhold« umiddelbart efterfulgt af en opregning af de pågældende frugter, grøntsager eller svampe. I så fald angives blandingen i ingredienslisten i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, på grundlag af de anvendte frugters, grøntsagers eller svampes samlede vægt.
5. Krydderi- og krydderurtblandinger eller tilsvarende præparater , hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel	Kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »i variabelt mængdeforhold«
6. Ingredienser, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren	Kan anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser
7. Ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af en fødevare uden at ændre dens sammensætning, art eller opfattede værdi, forudsat at de udgør mindre end 2 % af færdigvaren	Kan angives i ingredienslisten med angivelsen »indeholder ... og/eller ...«, hvis mindst én af ikke over to ingredienser forekommer i færdigvaren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på de fødevaretilsætningsstoffer og ingredienser, der er anført i del C i dette bilag.

DEL B – ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF EN KATEGORIBETEGNELSE I STEDET FOR EN SPECIFIK BETEGNELSE

Ingredienser, der henhører under en af nedenstående fødevarekategorier, og som indgår i en anden fødevare, kan betegnes alene ved denne kategoris betegnelse.

Afgrænsning af fødevarekategori	Betegnelse
1. Raffinerede olier, bortset fra olivenolie	»Olie«, suppleret med: enten benævnelsen »animalsk« (eller angivelse af den specifikke animalske oprindelse) eller i givet fald angivelse af den specifikke vegetabiliske oprindelse. Hvor det ikke kan garanteres, at der ikke er vegetabiliske olier i produktet, er anvendelsen af »kan indeholde« påkrævet. Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af en hærdet olie ■.

Onsdag den 16. juni 2010

Afgrænsning af fødevarekategori	Betegnelse
2. Raffinerede fedtstoffer	»Fedtstof«, suppleret med angivelse af den specifikke vegetabiliske eller animalske oprindelse. Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof, medmindre mængden af mættede fedtsyrer og transfedtsyrer fremgår af næringsdeklarationen.
3. Blandinger af mel, der hidrører fra to eller flere kornsorter	»Mel«, fulgt af en opregning af de kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter faldende vægt
4. Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer, brændt eller dextrineret stivelse, stivelse modificeret ved syre- eller alkalibehandling og bleget stivelse	»Stivelse«
5. Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af at betegnelsen og præsenteringsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
6. Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af at betegnelsen og præsenteringsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
7. Alle krydderier, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydderi(er)« eller »krydderiblanding«
8. Alle krydderurter eller dele af krydderurter, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydderurt(er)« eller »blanding af krydderurter«
9. Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
10. Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«
11. Alle kategorier af saccharose	»Sukker«
12. Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«
13. Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«
14. Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og valleproteiner) samt blandinger heraf	»Mælkeproteiner«
15. Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør	»Kakaosmør«
16. Naturlige ekstrakter af frugt, grøntsager og spiselige planter eller plantedele, der udvindes ved hjælp af mekanisk/fysikalske processer og anvendes i koncentreret form til farvning af fødevarer	»Farvende fødevare«
17. Alle vintyper som defineret i forordning (EF) nr. 1493/1999	»Vin«
18. Skeletmuskulatur ⁽¹⁾ af pattedyr og fugle, der er anerkendt som egnet til konsum, inklusive det naturligt indeholdte eller omliggende væv, med et indhold af fedtstoffer og bindevæv, der ikke overstiger de værdier, som er fastsat nedenfor, når kødet udgør en ingrediens i en anden fødevare. I denne definition indgår kød, der ved mekanisk hjælp er udtaget fra kødbærende knogler, og som ikke er omfattet af EU-definitionen på »maskinsepareret kød« som anført i forordning (EF) nr. 853/2004. Maksimumsgrænser for indhold af fedtstoffer og af bindevæv for ingredienser, der betegnes med kategorien »... kød«	»... kød«, hvor det samtidig angives ⁽²⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra

Onsdag den 16. juni 2010

Afgrænsning af fødevarerkategori			Betegnelse
Art	Fedtstoffer (%)	Bindevæv ⁽¹⁾ (%)	
Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25	25	
Svin	30	25	
Fugle og kaniner	15	10	
⁽¹⁾ Indholdet af bindevæv beregnes ud fra forholdet mellem kollagenindholdet og kødproteinindholdet. Kollagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet.			
Hvis disse maksimumsgrænser for fedtstoffer og/eller bindevæv overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, skal indholdet af »... kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten skal, foruden betegnelsen »... kød«, omfatte angivelse af fedtindholdet/bindevævsindholdet.			
19. Alle typer produkter, der er omfattet af definitionen af »maskinsepareret kød«			»maskinsepareret kød«, hvor det samtidig angives ⁽²⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra
⁽¹⁾ Mellemgulv og tyggemusklér er skeletmuskulatur, mens hjerte, tunge, andre muskler i hovedet end tyggemusklér, forknæled, haseléd og hale ikke er det.			
⁽²⁾ Ved mærkning på engelsk kan i stedet for denne betegnelse anvendes ingrediensens generiske navn for den pågældende dyreart.			

DEL C – ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF DERES KATEGORIBETEGNELSE, EFTERFULGT AF DERES SPECIFIKKE BETEGNELSE ELLER EF-NUMMER

Fødevareretsætningsstoffer og enzymer, undtagen dem, der er angivet i artikel 21, litra b), der henhører under en af de i denne del anførte kategorier, angives ved betegnelsen på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke navn eller deres EF-nummer. Hvis en ingrediens henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i fødevaren. Betegnelsen »modificeret stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens specifikke vegetabiliske oprindelse.

Syre
 Surhedsregulerende middel
 Antiklumpningsmiddel
 Skumdæmpningsmiddel
 Antioxidant
 Fyldemiddel
 Farve
 Emulgator
 Smeltesalt ⁽¹⁾
Enzymer ⁽²⁾
 Konsistensmiddel
 Smagsforstærker
 Melbehandlingsmiddel
 Geleringsmiddel
 Overfladebehandlingsmiddel
 Fugtighedsbevarende middel
 Modificeret stivelse ⁽²⁾
Celluloseekstrakt ⁽²⁾

⁽¹⁾ Udelukkende for smelteost og produkter fremstillet på basis heraf.

⁽²⁾ Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse eller EF-nummer.

Onsdag den 16. juni 2010

Konserveringsmiddel
Drivgas
Hævemiddel
Stabilisator
Sødestof
Fortykkningsmiddel

DEL D – BETEGNELSE AF AROMAER I INGREDIENSLISTEN

1. Aromaer betegnes ved enten »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen.
2. Kinin og koffein anvendt som aroma ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare angives ved det specifikke navn i ingredienslisten umiddelbart efter betegnelsen »aroma(er)«.
3. Ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning må kun anvendes for aromaer, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende indeholder aromastoffer som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), i direktiv 88/388/EØF, og/eller aromapræparater som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i nævnte direktiv.
4. Hvis aromaens betegnelse indeholder en henvisning til de anvendte stoffers vegetabiliske eller animalske art eller oprindelse, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes, såfremt den aromagivende bestanddel udelukkende eller næsten udelukkende er udskilt af den pågældende fødevare eller den pågældende aromakilde gennem egnede fysiske processer, enzymprocesser, mikrobiologiske processer eller almindeligt anvendte tilberedningsprocesser for fødevarer.

DEL E – BETEGNELSE AF SAMMENSATTE INGREDIENSER

1. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.
2. Ingredienslisten over sammensatte ingredienser er ikke obligatorisk:
 - a) når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er fastsat i gældende EU-regler, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2 % af færdigvaren; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på fødevarer-tilsætningsstoffer, jf. dog artikel 21, litra a)-d), eller
 - b) for sammensatte ingredienser, som består af krydderi- og/eller krydderurtblandinger, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren, undtagen fødevarer-tilsætningsstoffer, jf. dog artikel 21, litra a)-d), eller
 - c) når den sammensatte ingrediens er en fødevare, for hvilket der i EU-reglerne ikke kræves en ingrediensliste.

BILAG VII

MÆNGDEANGIVELSE AF INGREDIENSER

1. Der kræves ikke mængdeangivelse af ingredienser:
 - a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser:
 - i) hvis drænedes nettovægt er angivet i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 5
 - ii) hvis mængde i forvejen obligatorisk skal figurere i mærkningen i medfør af EU-bestemmelser
 - iii) som anvendes i små mængder til aromatisering, eller

Onsdag den 16. juni 2010

- iv) som, selv om den figurerer i fødevarebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg i markedsføringslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner fødevaren eller adskiller den fra lignende fødevarer, eller
 - b) hvis der findes specifikke EU-bestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen, eller
 - c) i de tilfælde, der er omhandlet i bilag VI, del A, punkt 4 og 5.
2. Artikel 23, stk. 1, litra a) og b), finder ikke anvendelse:
- a) for ingredienser eller kategorier af ingredienser, der er omfattet af angivelsen »indeholder sødestof(fer)« eller »indeholder sukker og sødestof(fer)«, hvis angivelsen ledsager fødevarebetegnelsen som foreskrevet i bilag III, eller
 - b) for tilsatte vitaminer og mineraler, hvis disse stoffer angives i forbindelse med en næringsdeklaration.
3. Mængdeangivelse af en ingrediens eller en kategori af ingredienser:
- a) udtrykkes i procent svarende til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor den/de anvendes, og
 - b) den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i fødevarebetegnelsen eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.
4. Uanset punkt 3 gælder dog følgende:
- a) for fødevarer, der har undergået væsketab efter varmebehandling eller lignende behandling, udtrykkes denne mængde som en procentdel, der svarer til mængden af den eller de anvendte ingredienser, beregnet i forhold til færdigvaren, medmindre den pågældende angivne mængde af en ingrediens eller den samlede mængde af alle ingredienser overstiger 100 %, idet mængden i så fald angives med en vægtangivelse for den ingrediens/de ingredienser, der er anvendt ved tilberedningen af 100 g af færdigvaren
 - b) mængden af flygtige ingredienser angives efter deres vægt i færdigvaren
 - c) mængden af ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, kan angives efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen
 - d) ingredienserne i koncentrerede eller tørrede levnedsmidler, som skal tilsættes vand, kan angives efter det mængdeforhold, hvori de forefindes i det rekonstituerede produkt.

BILAG VIII**ANGIVELSE AF NETTOINDHOLD**

1. Angivelse af nettoindhold kan udelades for fødevarer:
- a) for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, **eller** som **i ikke færdigpakket stand** sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse
 - b) hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml; denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter, eller
 - c) **for hvilke der er fastsat undtagelser i andre lovbestemmelser.**

Onsdag den 16. juni 2010

2. Dersom fællesskabsbestemmelser eller, såfremt sådanne ikke findes, nationale bestemmelser foreskriver, at et indhold skal angives på en bestemt måde (f.eks. nominelt indhold, minimumsindhold, gennemsnitligt indhold), er dette indhold nettoindholdet i henhold til denne forordning.
3. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere færdigpakkede enkeltpakninger indeholdende samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse oplysninger er dog ikke obligatoriske, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synlige og let tællelige udefra, og såfremt mindst en angivelse af nettoindholdet i hver enkeltpakning er klart synlig udefra.
4. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsenheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger.
5. Såfremt en fødevare i fast form præsenteres i en lage, angives fødevarens drænede nettovægt ligeledes.

I henhold til dette punkt forstås ved »lage« de nedenfor anførte produkter, eventuelt blandinger heraf, også når de er frosne eller dybfrosne, såfremt lagen kun er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet: vand, vandige opløsninger af salt, saltlage, vandige opløsninger af levnedsmiddelsyrer, eddike, vandige opløsninger af sukker, vandige opløsninger af andre stoffer eller sødestoffer; frugt- eller grøntsagssaft for så vidt angår frugt eller grøntsager.

I

BILAG IX

ALKOHOLINDHOLD

Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angives ved et tal med højst én decimal. Det efterfølges af symbolet »% vol.«, og udtrykket »alkohol«, evt. forkortet til »alk.«, kan sættes foran.

Alkoholindholdet bestemmes ved 20 °C.

De tolerancer (±), udtrykt i absolutte værdier, som tillades ved angivelsen af alkoholindholdet, er anført i nedenstående skema. De finder anvendelse under hensyn til nøjagtigheden af analysemetoden til bestemmelse af alkoholindholdet.

Drikkevarer	Tolerance (±)
1. Øl med et alkoholindhold på højst 5,5 % vol.; drikkevarer henhørende under position 22.07 B II i den fælles toldtarif, fremstillet af druer	0,5 % vol.
2. Øl med et alkoholindhold på over 5,5 % vol.; drikkevarer henhørende under position 22.07 B I i den fælles toldtarif, fremstillet af druer; cider, frugtvín og andre lignende gærede drikkevarer, fremstillet af andre frugter end druer, eventuelt perlende eller mousserende; drikkevarer fremstillet af gæret honning	1 % vol.
3. Drikkevarer med indhold af udblødte frugter eller plantedele	1,5 % vol.
4. Andre drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol.	0,3 % vol.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG X

REFERENCEINDTAG

DEL A - **DAGLIGT** REFERENCEINDTAG AF VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE)

1. Vitaminer og mineraler, som kan deklareres, og den anbefalede daglige tilførsel (ADT)

Vitamin A (µg)	800	Chlorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Calcium (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Jern (mg)	14
Vitamin C (mg)	80	Magnesium (mg)	375
Thiamin (mg)	1,1	Zink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Kobber (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folacin (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12(µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybdæn (µg)	50
Pantothensyre (mg)	6	Jod (µg) 150	150
Kalium (mg)	2 000		

2. Betydelig mængde af vitaminer og mineraler

Generelt bør et indhold på 15 % af den i punkt anførte anbefalede tilførsel i 100 g eller 100 ml eller pr. pakning, hvis denne kun indeholder en enkelt portion, lægges til grund ved bestemmelsen af, hvad der udgør en »betydelig mængde«.

DEL B - **DAGLIGT** REFERENCEINDTAG AF ENERGI OG VISSE ANDRE NÆRINGSSTOFFER END VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE) ⁽¹⁾

Energi eller næringsstof	Referenceindtag
Energi	2 000 kcal
Protein	80 g
Fedt i alt	70 g
Mættede fedtsyrer	20 g
Kulhydrat	230 g
Sukkerarter	90 g
Salt	6 g

⁽¹⁾ Referenceindtagene er vejledende og fastsættes mere detaljeret af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet.

Onsdag den 16. juni 2010

BILAG XI

OMREGNINGSFAKTORER

OMREGNINGSFAKTORER TIL BEREGNING AF ENERGIVÆRDI

Den deklarerede energiværdi skal beregnes ved anvendelse af følgende omregningsfaktorer:

— kulhydrat (undtagen polyoler)	4 kcal/g ■
— polyoler	2,4 kcal/g ■
— protein	4 kcal/g ■
— fedt	9 kcal/g ■
— salatrimtyper	6 kcal/g ■
— alkohol (ethanol)	7 kcal/g ■
— organisk syre	3 kcal/g ■

BILAG XII

MÅLEENHEDER OG UDFORMNING AF NÆRINGSDEKLARATION

DEL A - MÅLEENHEDER I NÆRINGSDEKLARATIONEN

De enheder, der skal benyttes i næringsdeklarationen, er følgende:

— energi	kJ og kcal
— fedt	gram (g)
— kulhydrat	
— kostfibre	
— protein	
— salt	
— vitaminer og mineraler	de enheder, der er anført i bilag X, del A, punkt 1
— andre stoffer	de enheder, der er relevante for hver af de pågældende stoffer

DEL B - KULHYDRAT- OG FEDTBESTANDDELES RÆKKEFØLGE I NÆRINGSDEKLARATIONEN

1. Når polyoler og/eller stivelse deklareres, skal følgende rækkefølge anvendes:

kulhydrat	g
heraf:	
— sukkerarter	g
— polyoler	g
— stivelse	g

Onsdag den 16. juni 2010

2. Når mængden og/eller typen af fedtsyrer deklarerer, skal følgende rækkefølge anvendes:

fedt	g
heraf:	
— mættede fedtsyrer	g
— transfedtsyrer	g
— enkeltumættede fedtsyrer	g
— flerumættede fedtsyrer	g

DEL C - RÆKKEFØLGEN AF ENERGIVÆRDIER OG NÆRINGSSTOFFER I EN NÆRINGSDEKLARATION

Rækkefølgen af oplysninger om energiværdi og næringsstoffer er følgende:

energi	■ kcal
fedt	g
■	
mættede fedtsyrer	g
sukker	g
salt	g
protein	g
kulhydrat	g
■	
kostfibre	g
naturlige transfedtsyrer	g
kunstige transfedtsyrer	g
enkeltumættede fedtsyrer	g
flerumættede fedtsyrer	g
polyoler	g
kolesterol	g
stivelse	g
vitaminer og mineraler	de enheder, der er anført i bilag X, del A, punkt 1
andre stoffer	de enheder, der er relevante for hvert af de pågældende stoffer

Torsdag den 17. juni 2010

Værdipapirer, der udbydes til offentligheden, og harmonisering af gennemsigthedskrav (ændring af direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF) *I**

P7_TA(2010)0227

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (KOM(2009)0491 - C7-0170/2009 - 2009/0132(COD))

(2011/C 236 E/48)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0491),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 44 og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0170/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 50 og 114 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. februar 2010 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0102/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 26.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 17. juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0132

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/73/EU).

Dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) *I**

P7_TA(2010)0228

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ændring af forordning (EF) nr. 1984/2003 (KOM(2009)0406 - C7-0124/2009 - 2009/0116(COD))

(2011/C 236 E/49)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0406),
- der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0124/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. marts 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0119/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 17. juni 2010

P7_TC1-COD(2009)0116

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 640/2010).

Anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformations-systemet i Republikken Bulgarien og Rumænien *

P7_TA(2010)0229

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om udkast til Rådets afgørelse om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (06714/2010 - C7-0067/2010 - 2010/0814(NLE))

(2011/C 236 E/50)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06714/2010),

— der henviser til artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 25. april 2005, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0067/2010),

— der henviser til forretningsordenens artikel 55,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0199/2010),

1. godkender udkastet til Rådets afgørelse som ændret;
2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet høres om, i væsentlig grad;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. juni 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 1
Udkast til afgørelse
Betragtning 3

(3) Den XXXX 2010 konkluderede Rådet, at betingelserne på dette område er opfyldt af Republikken Bulgarien og Rumænien. Det er derfor muligt at fastsætte en dato, fra hvilken Schengen-reglerne om Schengeninformationssystemet (SIS) kan anvendes i de berørte medlemsstater.

(3) Den XXXX 2010 konkluderede Rådet, at betingelserne på dette område er opfyldt af Republikken Bulgarien og Rumænien. Det er derfor muligt at fastsætte en dato, fra hvilken Schengen-reglerne om Schengeninformationssystemet (SIS) kan anvendes i de berørte medlemsstater. **Hver af de berørte medlemsstater bør senest seks måneder efter datoen for denne afgørelses ikrafttræden skriftligt orientere Europa-Parlamentet og Rådet om den opfølgning, de agter at give de henstillinger, der er indeholdt i evalueringsrapporterne og nævnt i den skriftlige orientering, der stadig mangler at blive gennemført.**

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 236 E/17	Handel med torturredskaber Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf	107
2011/C 236 E/18	Situationen på Den Koreanske Halvø Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om situationen på Den Koreanske Halvø	111
2011/C 236 E/19	Bosnien og Hercegovina Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om situationen i Bosnien-Hercegovina	113
2011/C 236 E/20	Luftfartsaftale mellem EU og USA Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om lufttransportaftalen mellem EU og USA	121
2011/C 236 E/21	Gennemførelse af den første jernbanepakkes direktiver Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om gennemførelse af de første jernbanepakkedirektiver (2001/12/EF, 2001/13/EF og 2001/14/EF)	125
2011/C 236 E/22	Oversvømmelser i centraleuropæiske lande, især Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Rumænien samt i Frankrig Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om oversvømmelser i centraleuropæiske lande, især Polen, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Ungarn og Rumænien samt i Frankrig	128
2011/C 236 E/23	Juridisk uddannelse Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om juridisk uddannelse – Stockholmprogrammet	130
2011/C 236 E/24	Fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur (2009/2107(INI))	132
2011/C 236 E/25	Den Demokratiske Republik Congo: Sagen Floribert Chebeya Bahizire Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Den Demokratiske Republik Congo: Sagen Floribert Chebeya Bahizire	142
2011/C 236 E/26	Nepal Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om Nepal	145
2011/C 236 E/27	Henrettelser i Libyen Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen	148
Onsdag den 23. juni 2010		
2011/C 236 E/28	Hurtig varslingsordning mod pædofili og personer, der begår seksuelle overgreb Europa-Parlamentets erklæring af 23. juni 2010 om oprettelse af en europæisk hurtig varslingsordning mod pædofile og personer, der begår seksuelle overgreb	152

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet**Tirsdag den 15. juni 2010**

2011/C 236 E/29	Tilpasning af forretningsordenen til Lissabontraktaten Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om tilpasning af forretningsordenen til Lissabontraktaten (2009/2062(REG))	153
-----------------	--	-----

2011/C 236 E/30	Afgørelse om oprettelse og sammensætning af Delegationen til Det Parlamentariske Cariforum/EF-udvalg Europa-Parlamentets afgørelse af 15. juni 2010 om nedsættelse af og medlemstal for Delegationen til Det Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU	159
-----------------	---	-----

Onsdag den 16. juni 2010

2011/C 236 E/31	Oprettelse og sammensætning af et særligt udvalg om politikudfordringer og budgetmidler for en bæredygtig Europæisk Union efter 2013 Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om nedsættelse af et særligt udvalg om de politiske udfordringer og budgetmidler for en bæredygtig Europæisk Union efter 2013 og fastsættelse af dets sagsområde, medlemstal og funktionsperiode	160
-----------------	--	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet**Tirsdag den 15. juni 2010**

2011/C 236 E/32	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen; ES/Comunidad Valenciana Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0216 - C7-0115/2010 - 2010/2066(BUD))	161
-----------------	--	-----

BILAG	163
-------------	-----

2011/C 236 E/33	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Ireland/Waterford Crystal Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0196 - C7-0116/2010 - 2010/2067(BUD))	164
-----------------	--	-----

BILAG	166
-------------	-----

2011/C 236 E/34	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ES/Castilla-La Mancha Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0205 - C7-0117/2010 - 2010/2068(BUD)) 167 BILAG 169
2011/C 236 E/35	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Teknisk bistand på Kommissionens initiativ Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0182 - C7-0099/2010 - 2010/2060(BUD)) 170 BILAG 171
2011/C 236 E/36	EU's finansielle bidrag til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansielle bidrag fra Den Europæiske Union til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) (KOM(2010)0012 - C7-0024/2010 - 2010/0004(COD)) 173 P7_TC1-COD(2010)0004 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om finansielle bidrag fra Den Europæiske Union til Den Internationale Fond for Irland (2007-2010) 173
2011/C 236 E/37	Et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. juni 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (11069/5/2009 - C7-0043/2010 - 2008/0247(COD)) 174 P7_TC2-COD(2008)0247 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 15. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport 174
	Onsdag den 16. juni 2010
2011/C 236 E/38	Fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS-169) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS-169), der iværksættes af flere medlemsstater (KOM(2009)0610 - C7-0263/2009 - 2009/0169(COD)) 175 P7_TC1-COD(2009)0169 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om Unionens deltagelse i et fælles forsknings- og udviklingsprogram for Østersøen (BONUS), der iværksættes af flere medlemsstater 175

2011/C 236 E/39	Forvaltningsstrukturer for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation (KOM(2009)0139 - C7-0103/2009 - 2009/0047(COD)) 176 P7_TC1-COD(2009)0047 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-Agentur, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1321/2004 om forvaltningsstrukturerne for de europæiske programmer for satellitbaseret radionavigation og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008... 176
2011/C 236 E/40	EU-jordovervågningsprogrammet (GMES) (2011-2013) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-jordobservationsprogrammet (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013) (KOM(2009)0223 - C7-0037/2009 - 2009/0070(COD)) 177 P7_TC1-COD(2009)0070 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013) 178
2011/C 236 E/41	Indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om udkast til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af statutten for Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) (08612/2010 - C7-0109/2010 - 2009/0085(NLE)) 178
2011/C 236 E/42	Tilladelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (09898/2/2010 - C7-0145/2010 - 2010/0066(NLE)) 179
2011/C 236 E/43	Estlands indførelse af euroen pr. 1. januar 2011 * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Rådets beslutning om Estlands indførelse af euroen den 1. januar 2011 (KOM(2010)0239 - C7-0131/2010 - 2010/0135(NLE)) 181
2011/C 236 E/44	Forslag til ændringsbudget nr. 4/2010: Sektion III - Kommissionen (overskud 2009) Europa-Parlamentets beslutning af 16. juni 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (10930/2010 - C7-0153/2010 - 2010/2056(BUD)) 184
2011/C 236 E/45	Ret til tolke- og til oversætterbistand i straffesager ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rettighederne til tolke- og oversætterbistand i straffesager (00001/2010 - C7-0005/2010 - 2010/0801(COD)) 185 P7_TC1-COD(2010)0801 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager 186

2011/C 236 E/46

Tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/15/EF om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (KOM(2008)0650 - C6-0354/2008 - 2008/0195(COD)) 186

2011/C 236 E/47

Forbrugeroplysning om fødevarer ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne (KOM(2008)0040 - C6-0052/2008 - 2008/0028(COD)) ... 187

P7_TC1-COD(2008)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om fødevareinformation til forbrugerne og ændring af forordninger (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006, og ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiver 94/54/EF, 1999/10/EF, direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiver 2002/67/EF, 2004/77/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 ⁽¹⁾..... 188

BILAG I 219

BILAG II 220

BILAG III 221

BILAG IV 223

BILAG V 224

BILAG VI 226

BILAG VII 229

BILAG VIII 230

BILAG IX 231

BILAG X 232

BILAG XI 233

BILAG XII 233

Torsdag den 17. juni 2010

2011/C 236 E/48

Værdipapirer, der udbydes til offentligheden, og harmonisering af gennemsigtighedskrav (ændring af direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (KOM(2009)0491 - C7-0170/2009 - 2009/0132(COD)) 235

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

P7_TC1-COD(2009)0132

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked 236

2011/C 236 E/49

Dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ændring af forordning (EF) nr. 1984/2003 (KOM(2009)0406 - C7-0124/2009 - 2009/0116(COD)) 236

P7_TC1-COD(2009)0116

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. juni 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (Thunnus thynnus) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 237

2011/C 236 E/50

Anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republiken Bulgarien og Rumænien *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. juni 2010 om udkast til Rådets afgørelse om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republiken Bulgarien og Rumænien (06714/2010 - C7-0067/2010 - 2010/0814(NLE)) 237

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ||.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA